Ročník 2000

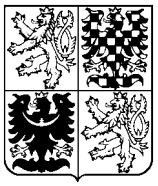

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 73 **Rozeslána dne 9. srpna 2000** **Cena Kč 91,70**

OBSAH:

237. Zákon, kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů

238. Zákon o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů

239. Zákon o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů

240. Zákon o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)

241. Zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů

242. Zákon o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

243. Zákon o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní)

244. Zákon, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech

245. Zákon o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

246. Zákon, kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů

247. Zákon o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů

248. Zákon o podpoře regionálního rozvoje

249. Zákon, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

250. Zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

251. Zákon, kterým se mění zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění pozdějších předpisů

237

ZÁKON

ze dne 28. června 2000,

kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 203/1994 Sb. a zákona č. 163/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „ústředních orgánů státní správy“ nahrazují slovy „ministerstev a jiných správních úřadů“ a slova „odlišné úpravy některých pracovněprávních vztahů příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky,“ se zrušují.

2. V části první v nadpisu se slova „ústředních orgánů státní správy“ nahrazují slovy „ministerstev a jiných státních orgánů“.

3. V části první oddíle prvním v nadpisu se slova „ústředních orgánů státní správy“ nahrazují slovy „ministerstev a jiných státních orgánů“ a za slovo „předpisů“ se doplňují slova „a fyzických osob“.

4. V § 2 odst. 1 se slova „Ústřední orgány státní správy“ nahrazují slovy „Ministerstva a jiné státní orgány“.

5. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby plní povinnosti na úseku požární ochrany ve všech prostorách, které užívají k provozování činnosti. Za plnění povinností na úseku požární ochrany u právnických osob odpovídá statutární orgán a u podnikajících fyzických osob tyto osoby nebo jejich odpovědný zástupce. Provozuje-li činnost v prostorách více právnických osob nebo podnikajících fyzických osob, plní povinnosti na úseku požární ochrany na místech, která užívají společně, vlastník těchto prostor, není-li smlouvou mezi nimi sjednáno jinak. Součástí smlouvy musí být i určení osoby odpovědné za plnění povinností na úseku požární ochrany.“.

6. V § 3 v nadpisu se slova „ústředních orgánů státní správy“ nahrazují slovy „ministerstev a jiných státních orgánů“.

7. V § 3 se slova „Ústřední orgány státní správy“ nahrazují slovy „Ministerstva a jiné státní orgány“ a za slovo „vnitra“ se vkládá legislativní zkratka „(dále jen „ministerstvo“)“.

8. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstva a jiné státní orgány plní obdobně povinnosti uložené jinak tímto zákonem právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám.“.

9. § 4 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1a) až 1h) zní:

„§ 4

Členění provozovaných činností podle požárního nebezpečí

(1) Podle míry požárního nebezpečí se provozované činnosti člení do kategorií

a) bez zvýšeného požárního nebezpečí,

b) se zvýšeným požárním nebezpečím,

c) s vysokým požárním nebezpečím.

(2) Za provozované činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím se považují činnosti

a) při nichž se vyskytují v jednom prostoru nebo požárním úseku[1a]) nebezpečné látky a přípravky, které jsou klasifikovány jako oxidující, extrémně hořlavé, vysoce hořlavé a hořlavé,[1b]) v celkovém množství převyšujícím 1 000 kg těchto látek a přípravků v pevném stavu nebo 250 litrů těchto látek a přípravků v kapalném stavu,

b) při nichž se vyskytují hořlavé nebo hoření podporující plyny v zásobnících, případně v nádobách (sudech, lahvích nebo kartuších), se součtem vnitřních objemů těchto nádob převyšujícím 100 litrů umístěných v jednom prostoru nebo požárním úseku, a v případě nádob na zkapalněné uhlovodíkové plyny, s celkovým množstvím možných náplní převyšujícím 60 kg umístěných v jednom prostoru nebo požárním úseku,

c) u kterých se při výrobě nebo manipulaci vyskytuje hořlavý prach nebo páry hořlavých kapalin v ovzduší nebo v zařízení v takové míře, že nelze vyloučit vznik výbušné koncentrace nebo se hořlavý prach usazuje v souvislé vrstvě nejméně 1 mm,

d) ve výrobních provozech, ve kterých se na pracovištích s nejméně třemi zaměstnanci vyskytuje nahodilé požární zatížení 15 kg/m^2 a vyšší,

e) v prostorách, ve kterých se vyskytuje nahodilé požární zatížení 120 kg/m^2 a vyšší,

f) při nichž se používá otevřený oheň nebo jiné zdroje zapálení v bezprostřední přítomnosti hořlavých látek v pevném, kapalném nebo plynném stavu, kromě lokálních spotřebičů a zdrojů tepla určených k vytápění, vaření a ohřevu vody,

g) v budovách[1c]) o sedmi a více nadzemních podlažích nebo o výšce větší než 22,5 m, kromě bytových domů,[1d])

h) ve stavbách pro shromažďování většího počtu osob,[1e]) ve stavbách pro obchod,[1f]) ve stavbách ubytovacích zařízení[1g]) a ve stavbách, které jsou na základě kolaudačního rozhodnutí určeny pro osoby se sníženou schopností pohybu a orientace,[1h])

i) v podzemních prostorách určených pro poskytování služeb nebo obchod s nahodilým požárním zatížením 15 kg/m^2 a vyšším, ve kterých se může současně vyskytovat sedm a více osob,

j) u kterých nejsou běžné podmínky pro zásah.

(3) Za provozované činnosti s vysokým požárním nebezpečím se považují činnosti

a) při nichž se vyskytují nebezpečné látky a přípravky, které jsou klasifikovány jako oxidující, extrémně hořlavé, vysoce hořlavé a hořlavé,[1b]) v celkovém množství větším než 5 000 tun,

b) při nichž se vyrábějí nebo plní do zásobníků, cisteren nebo nádob hořlavé kapaliny nebo hořlavé plyny anebo hoření podporující plyny s roční produkcí 5 000 tun a vyšší,

c) v provozech, ve kterých se přečerpáváním a zvyšováním tlaku zabezpečuje přeprava nebezpečných látek a přípravků v kapalném nebo plynném stavu, které jsou klasifikovány jako extrémně hořlavé, vysoce hořlavé a hořlavé, v potrubí o vnitřním průměru 0,8 m a větším,

d) v budovách o 15 a více nadzemních podlažích nebo o výšce větší než 45 m,

e) v podzemních prostorách s nahodilým požárním zatížením 15 kg/m^2 a vyšším, ve kterých se může současně vyskytovat více než 200 osob.

(4) Za provozované činnosti bez zvýšeného požárního nebezpečí se považují činnosti, které nejsou uvedené v odstavcích 2 a 3.

(5) Vyjde-li najevo, že právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se nesprávně začlenila do kategorie podle odstavce 1, rozhodne o jejím správném začlenění příslušný orgán státního požárního dozoru.

[1a]) § 17 odst. 2 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

[1b]) § 2 odst. 8 písm. b) až e) zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

[1c]) § 3 písm. a) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[1d]) § 3 písm. b) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[1e]) § 3 písm. e) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[1f]) § 3 písm. f) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[1g]) § 3 písm. g) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[1h]) § 2 písm. b) vyhlášky č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.“.

10. § 5 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1i) až 1k) zní:

„§ 5

Povinnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby jsou povinny

a) obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržovat je v provozuschopném stavu. U vyhrazené požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení, kromě výrobků stanovených podle zvláštních právních předpisů,[1i]) lze instalovat a používat pouze schválené druhy,

b) vytvářet podmínky pro hašení požárů a pro záchranné práce, zejména udržovat volné příjezdové komunikace a nástupní plochy pro požární techniku, únikové cesty a volný přístup k nouzovým východům, k rozvodným zařízením elektrické energie, k uzávěrům vody, plynu, topení a produktovodům, k věcným prostředkům požární ochrany a k ručnímu ovládání požárně bezpečnostních zařízení,

c) dodržovat technické podmínky a návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností,

d) označovat pracoviště a ostatní místa příslušnými bezpečnostními značkami, příkazy, zákazy a pokyny ve vztahu k požární ochraně, a to včetně míst, na kterých se nachází věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení,

e) pravidelně kontrolovat prostřednictvím odborně způsobilé osoby (§ 11 odst. 1), technika požární ochrany (§ 11 odst. 2) nebo preventisty požární ochrany (§ 11 odst. 6) dodržování předpisů o požární ochraně a neprodleně odstraňovat zjištěné závady,

f) umožnit orgánu státního požárního dozoru provedení kontroly plnění povinností na úseku požární ochrany, poskytovat mu požadované doklady, dokumentaci a informace vztahující se k zabezpečování požární ochrany v souladu s tímto zákonem a ve stanovených lhůtách splnit jím uložená opatření,

g) poskytovat bezúplatně orgánu státního požárního dozoru výrobky nebo vzorky nezbytné k provedení požárně technické expertizy ke zjištění příčiny vzniku požáru,

h) bezodkladně oznamovat územně příslušnému operačnímu středisku hasičského záchranného sboru kraje[1j]) každý požár vzniklý při činnostech, které provozují, nebo v prostorách, které vlastní nebo užívají.

(2) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby nesmí vypalovat porosty. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření jsou povinny předem oznámit územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje,[1j]) který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat. Ustanovení zvláštních právních předpisů nejsou tímto dotčena.[1k])

[1i]) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

[1j]) Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.

[1k]) Například zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.“.

11. § 6, 6a a 6b včetně poznámky pod čarou č. 1l) znějí:

„§ 6

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou dále povinny

a) stanovit organizaci zabezpečení požární ochrany s ohledem na požární nebezpečí provozované činnosti,

b) prokazatelným způsobem stanovit a dodržovat podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností, případně technologických postupů a zařízení, nejsou-li podmínky provozování činností a zabezpečování údržby a oprav zařízení stanoveny zvláštním právním předpisem,

c) zajišťovat údržbu, kontroly a opravy technických a technologických zařízení způsobem a ve lhůtách stanovených podmínkami požární bezpečnosti nebo výrobcem zařízení,

d) stanovit z hlediska požární bezpečnosti požadavky na odbornou kvalifikaci osob pověřených obsluhou, kontrolou, údržbou a opravami technických a technologických zařízení, pokud to není stanoveno zvláštními právními předpisy,[1l]) a zabezpečit provádění prací, které by mohly vést ke vzniku požáru, pouze osobami s příslušnou kvalifikací,

e) mít k dispozici požárně technické charakteristiky vyráběných, používaných, zpracovávaných nebo skladovaných látek a materiálů potřebné ke stanovení preventivních opatření k ochraně života a zdraví osob a majetku.

(2) Podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností podle odstavce 1 písm. b) musí odpovídat stavu vědeckých a technických poznatků známých v době jejich stanovení.

§ 6a

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které provozují činnosti s vysokým požárním nebezpečím, jsou dále povinny prostřednictvím odborně způsobilé osoby (§ 11 odst. 1) zabezpečit posouzení požárního nebezpečí z hlediska ohrožení osob, zvířat a majetku a plnění dalších povinností na úseku požární ochrany.

(2) Posouzení požárního nebezpečí obsahuje

a) zjištění a zhodnocení rozhodujících vlivů z hlediska možnosti vzniku a šíření požáru, vyjádření a posouzení rizik ohrožení osob, zvířat a majetku, zhodnocení možností provedení záchranných prací a účinné likvidace požáru včetně popisu jeho možných následků,

b) stanovení systému řízení požární ochrany se zaměřením na snížení pravděpodobnosti vzniku požáru, jeho šíření a ohrožení osob, zvířat a majetku,

c) návrhy na opatření včetně stanovení lhůt k jejich plnění.

(3) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které provozují činnosti s vysokým požárním nebezpečím, předkládají posouzení požárního nebezpečí ke schválení orgánu státního požárního dozoru před zahájením jimi provozované činnosti.

(4) Zjistí-li orgán státního požárního dozoru, že posouzení požárního nebezpečí předložené ke schválení vykazuje nedostatky, pro které je nelze schválit, vrátí je předkladateli zpět s uvedením důvodů a současně stanoví přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků. Jinak toto posouzení schválí bez zbytečného odkladu.

(5) Změní-li se charakter, podmínky nebo rozsah provozované činnosti zakládající povinnost podle odstavce 1, právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby bez zbytečného odkladu uvědomí písemně o této skutečnosti orgán státního požárního dozoru a podle jeho pokynů posouzení požárního nebezpečí doplní,

přepracují nebo předloží ke schválení nové posouzení požárního nebezpečí.

(6) Opatření a lhůty vyplývající ze schváleného posouzení požárního nebezpečí jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby povinny plnit.

(7) Osoba zpracovávající posouzení požárního nebezpečí podle § 11 odst. 1 je odpovědná za věcnou a formální správnost zpracované dokumentace.

§ 6b

Prováděcí právní předpis stanoví

a) hodnoty nahodilého požárního zatížení pro účely členění činností podle požárního nebezpečí,
b) vymezení složitých podmínek pro zásah,
c) množství, druhy a způsob vybavení prostor právnických osob a podnikajících fyzických osob věcnými prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostními zařízeními, jakož i požadavky na jejich projektování, montáž, provoz, kontrolu, údržbu a opravy,
d) druhy vyhrazené požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení,
e) způsob vytváření podmínek pro hašení požáru a pro záchranné práce,
f) lhůty a způsob provádění kontrol dodržování předpisů o požární ochraně,
g) postup při poskytování výrobků a vzorků orgánu státního požárního dozoru k provedení požárně technické expertizy za účelem zjišťování příčin vzniku požáru,
h) způsob určení podmínek požární bezpečnosti při činnostech se zvýšeným požárním nebezpečím a vysokým požárním nebezpečím,
i) způsob posuzování požárního nebezpečí.

[1l]) Například vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.“.

12. § 7 včetně poznámky pod čarou č. 1m) zní:

„§ 7

(1) Vlastník nebo uživatel zdrojů vody pro hašení požárů je povinen tyto udržovat v takovém stavu, aby bylo umožněno použití požární techniky a čerpání vody pro hašení požárů.

(2) Vlastník nebo uživatel lesů v souvislých lesních porostech o celkové výměře vyšší než 50 hektarů je povinen zabezpečit v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru, nad rámec povinností stanovených v § 5, opatření pro včasné zjištění požáru v lesích a proti jeho rozšíření pomocí hlídkové činnosti s potřebným množstvím sil a prostředků požární ochrany, pokud tak neučiní Ministerstvo zemědělství podle zvláštního zákona.[1m])

[1m]) § 46 písm. g) a i) zákona č. 289/1995 Sb.

13. § 11 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1n) a 1o) zní:

„§ 11

Odborná způsobilost

(1) Plnění povinností podle § 6a odst. 1, § 16 odst. 1 a § 16a mohou zabezpečovat pouze odborně způsobilé osoby, není-li dále stanoveno jinak. Odborně způsobilými osobami se rozumí znalci a znalecké ústavy v základním oboru požární ochrany zapsaní v seznamu znalců a znaleckých ústavů vedených krajskými soudy, fyzické osoby, které jsou absolventy škol požární ochrany nebo absolventy vysokoškolského studia, jehož součástí je ověřovací program pro odbornou způsobilost na úseku požární ochrany schválený ministerstvem, který odpovídá požadavkům uvedeným v odstavci 4, nebo fyzické osoby, které složily zkoušku odborné způsobilosti před komisí ustavenou ministerstvem. Za odborně způsobilé osoby se považují též příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „hasičský záchranný sbor“)[1j]) vykonávající funkce stanovené prováděcím předpisem k zákonu o hasičském záchranném sboru.

(2) Plnění povinností vyplývajících z § 5, 6, § 16 odst. 1 a § 16a mohou zabezpečovat technici požární ochrany. Odborná způsobilost k výkonu funkce technika požární ochrany se získává složením zkoušky odborné způsobilosti před komisí ustavenou ministerstvem.

(3) Fyzickým osobám uvedeným v odstavcích 1 a 2 vydá ministerstvo osvědčení o odborné způsobilosti (dále jen „osvědčení“). Ministerstvo může na návrh orgánu státního požárního dozoru rozhodnout o odejmutí osvědčení tomu, kdo při výkonu činnosti odborně způsobilé osoby nebo technika požární ochrany vykazuje závažné nedostatky.

(4) Při zkoušce odborné způsobilosti se ověřuje znalost zejména

a) právních předpisů a technických předpisů na úseku požární ochrany,
b) požární bezpečnosti staveb a technologií,
c) posuzování činností s vysokým požárním nebezpečím,
d) funkcí a technických vlastností požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení,
e) fyzikálních a chemických procesů hoření, výbuchů, hašení a toxických účinků zplodin hoření.

(5) Činnost odborně způsobilé osoby a technika

požární ochrany může být vykonávána v pracovněprávním vztahu[1n]) anebo na základě zvláštního zákona.[1o])

(6) Plnění úkolů podle § 5 odst. 1 písm. d) a e) a § 16a odst. 1 písm. c) může vykonávat preventista požární ochrany. Preventista požární ochrany vykonává činnost na základě absolvování odborné přípravy (§ 16 odst. 1).

(7) Osoba odborně způsobilá podle odstavce 1 má odbornou způsobilost i k výkonu činnosti technika požární ochrany. Osoba odborně způsobilá podle odstavce 2 má odbornou způsobilost i k plnění úkolů podle odstavce 6.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob ověřování odborné způsobilosti, vydávání a odnímání osvědčení, obsah a rozsah odborné přípravy.

[1n]) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

[1o]) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

14. V § 13 nadpis zní: „Preventivní požární hlídka“.

15. V § 13 odstavec 1 zní:

„(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby zřizují preventivní požární hlídky

a) v prostorách s nejméně třemi zaměstnanci, ve kterých provozují činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím nebo s vysokým požárním nebezpečím,

b) v případech, kdy tak stanoví nařízení kraje [§ 27 odst. 1 písm. f)], nařízení okresního úřadu [§ 28 písm. c)] nebo obecně závazná vyhláška obce [§ 29 odst. 1 písm. o)].“.

16. V 13 odst. 2 se za slovo „Úkolem“ vkládá slovo „preventivní“.

17. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Dokumentace požární ochrany

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3 jsou povinny zpracovávat předepsanou dokumentaci požární ochrany, plnit podmínky požární bezpečnosti v ní stanovené a udržovat ji v souladu se skutečným stavem.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví druhy, obsah a vedení dokumentace požární ochrany.“.

18. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Školení a odborná příprava zaměstnanců o požární ochraně

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 nebo 3 jsou povinny zabezpečit pravidelné školení zaměstnanců o požární ochraně a odbornou přípravu zaměstnanců zařazených do preventivních požárních hlídek, jakož i preventistů požární ochrany.

(2) Povinnost školení zaměstnanců o požární ochraně se vztahuje na všechny fyzické osoby, které jsou v pracovním nebo jiném obdobném poměru k právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě.[1n]) Školení se provádí zvlášť pro vedoucí zaměstnance a zvlášť pro ostatní zaměstnance.

(3) Pro fyzické osoby, které se příležitostně zdržují na pracovištích právnických osob nebo podnikajících fyzických osob, se školení o požární ochraně zabezpečuje, jestliže tyto osoby vykonávají činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3 nebo přicházejí do styku s těmito činnostmi.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví druhy, obsah, rozsah a lhůty školení zaměstnanců o požární ochraně, jakož i odborné přípravy preventistů požární ochrany a zaměstnanců zařazených do preventivních požárních hlídek.“.

19. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

(1) U právnických osob a podnikajících fyzických osob provozujících činnosti uvedené v § 4 odst. 2 provádí

a) odborně způsobilá osoba nebo technik požární ochrany školení vedoucích zaměstnanců o požární ochraně,

b) odborně způsobilá osoba nebo technik požární ochrany odbornou přípravu preventistů požární ochrany a zaměstnanců zařazených do preventivních požárních hlídek,

c) proškolený vedoucí zaměstnanec nebo preventista požární ochrany školení ostatních zaměstnanců o požární ochraně.

(2) U právnických osob a podnikajících fyzických osob provozujících činnosti uvedené v § 4 odst. 3 provádí

a) odborně způsobilá osoba nebo technik požární ochrany školení vedoucích zaměstnanců o požární ochraně,

b) odborně způsobilá osoba odbornou přípravu preventistů požární ochrany a zaměstnanců zařazených do preventivních požárních hlídek,

c) technik požární ochrany nebo proškolený vedoucí

zaměstnanec školení ostatních zaměstnanců o požární ochraně.“.

20. Nadpis „Oddíl druhý“ a nadpis „Základní povinnosti fyzických osob“ se zrušují.

21. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Základní povinnosti fyzických osob

(1) Fyzická osoba je povinna

a) počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru, zejména při používání tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulaci s nimi nebo s otevřeným ohněm či jiným zdrojem zapálení,

b) zajistit přístup k rozvodným zařízením elektrické energie a k uzávěrům plynu, vody a topení,

c) plnit příkazy a dodržovat zákazy týkající se požární ochrany na označených místech,

d) obstarat požárně bezpečnostní zařízení a věcné prostředky požární ochrany v rozsahu stanoveném zákonem,

e) zajistit přístup k požárně bezpečnostním zařízením a věcným prostředkům požární ochrany za účelem jejich včasného použití a dále udržovat tato zařízení a věcné prostředky v provozuschopném stavu; uvedené povinnosti se vztahují na osoby, které mají uvedená zařízení a věcné prostředky ve vlastnictví či užívání,

f) vytvářet v prostorách ve svém vlastnictví nebo užívání podmínky pro rychlé zdolání požáru a pro záchranné práce,

g) umožnit orgánu státního požárního dozoru provedení potřebných úkonů při zjišťování příčiny vzniku požáru a v odůvodněných případech mu bezúplatně poskytnout výrobky nebo vzorky k provedení požárně technické expertizy ke zjištění příčiny vzniku požáru,

h) oznamovat bez odkladu územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru každý požár vzniklý při činnostech, které vykonává, nebo v prostorách, které vlastní nebo užívá,

i) dodržovat podmínky nebo návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností.

(2) Ten, kdo je povinen vykonávat dohled nad osobami, které nemohou posoudit následky svého jednání, je povinen podle zvláštních zákonů dbát, aby tyto osoby svým jednáním nezpůsobily požár.

(3) Fyzická osoba nesmí

a) vědomě bezdůvodně přivolat jednotku požární ochrany nebo zneužít linku tísňového volání,

b) provádět práce, které mohou vést ke vzniku požáru, pokud nemá odbornou způsobilost požadovanou pro výkon takových prací zvláštními právními předpisy,[11])

c) poškozovat, zneužívat nebo jiným způsobem znemožňovat použití hasicích přístrojů nebo jiných věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení,

d) omezit nebo znemožnit použití označených nástupních ploch pro požární techniku,

e) používat barevné označení vozidel, lodí a letadel jednotek požární ochrany,

f) provádět vypalování porostů.

(4) Fyzická osoba je povinna umožnit výkon státního požárního dozoru podle § 35 a ve stanovené lhůtě splnit opatření uložená orgánem státního požárního dozoru.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví některé podmínky požární bezpečnosti podle odstavce 1 písm. a).“.

22. Nadpis „Oddíl třetí“ se nahrazuje nadpisem „Oddíl druhý“.

23. Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1p).

24. V § 20 odst. 1 písm. a) se slovo „Armády“ nahrazuje slovy „ozbrojených sil“.

25. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který včetně nadpisu zní:

„§ 20a

Náhrada ušlého výdělku

(1) Poskytne-li fyzická osoba, která podniká nebo je samostatně výdělečně činná, osobní pomoc jednotce požární ochrany na výzvu velitele zásahu, velitele jednotky požární ochrany nebo obce, náleží jí náhrada ušlého výdělku v prokázané výši.

(2) O náhradě rozhoduje a tuto poskytuje hasičský záchranný sbor kraje, v jehož územním obvodu požár vznikl. Náhradu je nutno uplatnit do tří měsíců, nejpozději však do dvou let ode dne vzniku nároku, jinak tento nárok zanikne.“.

26. V § 21 odst. 1 se slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „hasičského záchranného sboru kraje“ a slova „Tento okresní úřad“ se nahrazují slovy „Hasičský záchranný sbor kraje“.

27. V § 22 odst. 2 se slova „okresním úřadem“ nahrazují slovy „hasičským záchranným sborem kraje“.

28. V § 22 odst. 3 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „hasičský záchranný sbor kraje“.

29. V § 22 se odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 2) zrušuje.

30. § 23 včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„§ 23

Správními úřady na úseku požární ochrany jsou ministerstvo, hasičský záchranný sbor kraje a okresní úřady. Úkoly státní správy na úseku požární ochrany stanovené na základě tohoto zákona plní v přenesené působnosti také orgány krajů[2a]) a orgány obcí.

[2a]) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).“.

31. V nadpisu nad § 24 se slovo „vnitra“ zrušuje.

32. V § 24 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 2b) zní:

„(1) Ministerstvo na úseku požární ochrany

a) schvaluje koncepci organizace a rozvoje požární ochrany,
b) předkládá Ministerstvu financí návrh rozpočtu hasičského záchranného sboru a návrh na poskytnutí dotací občanským sdružením,
c) předkládá Ministerstvu financí návrh účelové dotace pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí,
d) zabezpečuje ve spolupráci s Ministerstvem financí uvolňování finančních prostředků ze státního rozpočtu na investiční dotace na pořízení a obnovu požární techniky pro obce, jejichž jednotky požární ochrany jsou určeny požárním poplachovým plánem okresu k zásahům mimo svůj územní obvod, (dále jen „vybrané obce“),
e) po projednání s Ministerstvem obrany organizuje požární ochranu pro období stavu ohrožení státu a válečného stavu a zabezpečuje přípravu na činnost v tomto období,[2b])
f) řídí výkon státní správy,
g) vykonává státní požární dozor a je dotčeným orgánem státní správy na úseku požární ochrany,
h) kontroluje plnění úkolů, které tento zákon ukládá hasičským záchranným sborům krajů,
i) řídí odbornou přípravu a usměrňuje po odborné stránce výkon služby v jednotkách požární ochrany,
j) zabezpečuje výzkum a vývoj,
k) stanoví postup zjišťování příčin vzniku požárů a v závažných případech se zjišťování těchto příčin zúčastňuje; zpracovává rozbory příčin vzniku požárů,
l) stanoví zaměření preventivně výchovné, propagační a ediční činnosti na úseku požární ochrany a podílí se na jejím zabezpečování,
m) vytváří a provozuje informační systém požární ochrany,
n) na vyžádání hasičského záchranného sboru kraje poskytuje odbornou a metodickou pomoc při posuzování dokumentace staveb a technologií zvláštního významu,
o) soustřeďuje a vyhodnocuje informace potřebné pro zásahy jednotek požární ochrany a ústřední řízení záchranných prací,
p) zabezpečuje statistické sledování požárů a mimořádných událostí se zásahy jednotek požární ochrany,
r) zabezpečuje provádění požárně technických expertíz,
s) zajišťuje mezinárodní spolupráci hasičského záchranného sboru.

[2b]) Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.“.

33. V § 24 odst. 2 se slovo „vnitra“ zrušuje a za slovo „stanovit“ se vkládají slova „prováděcím právním předpisem“.

34. § 25 včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

„§ 25

(1) Ministerstvo je orgánem státní správy ve věcech škol požární ochrany.[3]) V rámci této působnosti zřizuje, zrušuje a řídí střední školy požární ochrany a vyšší odborné školy požární ochrany, provádí v nich inspekci výchovy a vzdělávání a hospodářsky je zabezpečuje.

(2) Výkon státní správy ve škole požární ochrany provádí ředitel, který

a) řídí školu, plní povinnosti vedoucího organizace, jmenuje a odvolává své zástupce, odpovídá za plnění učebních plánů a učebních osnov, za odbornou a pedagogickou úroveň výchovně vzdělávací práce školy, za vytvoření podmínek pro výkon školní inspekce a přijetí následných opatření, kontroluje práci pedagogických pracovníků a ostatních pracovníků a studijní výsledky žáků,
b) rozhoduje o přijetí ke studiu, o přerušení studia, o přiznání a odnětí stipendia a hmotného zabezpečení žákům škol, o podmíněném vyloučení ze studia a o vyloučení ze studia, o žádosti žáka ke změně studijního oboru a opakování ročníku,
c) zajišťuje, aby zákonní zástupci nezletilého žáka a zletilí žáci byli informováni o průběhu vzdělávání a výchovy žáka.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví finanční a hmotné zabezpečení žáků, organizaci přijímacího řízení, průběh studia a jeho ukončování.

[3]) § 55 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 138/1995 Sb.“.

35. § 26 včetně nadpisu zní:

„§ 26

Hasičský záchranný sbor

(1) Generální ředitelství hasičského záchranného sboru (dále jen „generální ředitelství“) plní úkoly ministerstva na úseku požární ochrany uvedené v § 24 odst. 1 a § 25 odst. 1.

(2) Hasičský záchranný sbor kraje

a) zpracovává koncepci požární ochrany kraje,
b) vykonává státní požární dozor a je dotčeným orgánem státní správy na úseku požární ochrany,
c) kontroluje plnění nařízení orgánů kraje a okresního úřadu vydaných na úseku požární ochrany,
d) odpovídá za připravenost a akceschopnost jednotek hasičského záchranného sboru kraje,
e) zabezpečuje výstavbu a údržbu objektů pro potřeby hasičského záchranného sboru,
f) řídí po odborné stránce výkon služby v jednotkách požární ochrany,
g) koordinuje zabezpečování požární ochrany v kraji s ostatními orgány,
h) soustřeďuje podklady pro zabezpečení materiálních a finančních prostředků jednotek sborů dobrovolných hasičů vybraných obcí,
i) zpracovává podklady k vydání právních předpisů pro příslušné správní orgány kraje a okresní úřady v oblastech, které vymezuje zákon,
j) soustřeďuje a vyhodnocuje informace potřebné pro zásahy jednotek požární ochrany a řízení záchranných prací,
k) zabezpečuje statistické sledování požárů a mimořádných událostí se zásahy jednotek požární ochrany na území kraje,
l) v rozsahu stanoveném ministerstvem řídí a organizuje odbornou přípravu příslušníků, velitelů jednotek hasičských záchranných sborů podniků, velitelů a strojníků jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí, velitelů a strojníků jednotek sborů dobrovolných hasičů podniků,
m) projednává přestupky a správní delikty na úseku požární ochrany,
n) zpracovává jedenkrát ročně zprávu o stavu požární ochrany v kraji a předkládá ji krajskému úřadu a přednostům okresních úřadů v kraji,
o) zabezpečuje preventivně výchovnou, propagační a ediční činnost na úseku požární ochrany podle zaměření stanoveného ministerstvem.“.

36. § 27 včetně nadpisu zní:

„§ 27

Kraj

(1) Orgány kraje v přenesené působnosti

a) projednávají koncepci požární ochrany v kraji,
b) vytvářejí podmínky pro dislokaci a vybavení jednotek hasičského záchranného sboru,
c) vydávají nařízením kraje požární poplachový plán kraje a stanoví podmínky k zabezpečení plošného pokrytí území kraje jednotkami požární ochrany a podmínky k zabezpečení zdrojů vody k hašení požárů,
d) organizují s hasičským záchranným sborem kraje požární ochranu v období stavu ohrožení státu a válečného stavu,
e) hradí k zabezpečení plošného pokrytí území kraje jednotkami požární ochrany náklady jednotkám sborů dobrovolných hasičů vybraných obcí spojené se zásahy mimo jejich územní obvod a podílí se na financování jejich akceschopnosti, pořízení a obnově požární techniky,
f) stanoví nařízením kraje podmínky k zabezpečení
   1. požární ochrany v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru,
   2. požární ochrany v budovách zvláštního významu,
   3. požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.

(2) Kraj v samostatné působnosti

a) projednává roční zprávu o stavu požární ochrany v kraji,
b) k zabezpečení plošného pokrytí území kraje jednotkami požární ochrany přispívá
   1. hasičskému záchrannému sboru kraje na financování jeho potřeb,
   2. obcím na financování potřeb jejich jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.“.

37. § 28 včetně nadpisu zní:

„§ 28

Okresní úřad

Okresní úřad na úseku požární ochrany nařízením okresního úřadu

a) vydává požární poplachový plán okresu,
b) určuje zdroje vody pro hašení požárů,
c) stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany v době zvýšeného nebezpečí vzniku požárů a při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.“.

38. § 29 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3a), 3b) a 3c) zní:

„§ 29

Obec

(1) Obec v samostatné působnosti na úseku požární ochrany

a) zřizuje jednotku sboru dobrovolných hasičů obce,

která provádí hašení požárů a záchranné práce při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech a plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu[3a]) ve svém územním obvodu; členům jednotky sboru dobrovolných hasičů obce za hašení požárů a záchranné práce při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech v mimopracovní době poskytuje odměnu,

b) udržuje akceschopnost jednotky sboru dobrovolných hasičů obce,

c) zabezpečuje odbornou přípravu členů jednotky sboru dobrovolných hasičů obce,

d) zabezpečuje materiální a finanční potřeby jednotky sboru dobrovolných hasičů obce a požární ochrany,

e) zajišťuje péči o členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, jakož i péči o zaměstnance zařazené v jednotkách hasičských záchranných sborů podniků, členy jiných jednotek sborů dobrovolných hasičů obce nebo podniků, popřípadě i o osoby vyzvané k poskytnutí osobní pomoci podle § 18, jestliže zasahují za ztížených podmínek nebo u déle trvajícího zásahu na území obce,

f) poskytuje náhradu ušlého výdělku členu jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, který se ve své pracovní době[3b]) nebo v době, ze které mu plyne příjem z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné činnosti, zúčastní zásahu při požáru nebo jiných záchranných prací při živelních pohromách nebo jiných mimořádných událostech nebo nařízeného cvičení anebo nařízené odborné přípravy,

g) zabezpečuje a hradí pro členy jednotky sboru dobrovolných hasičů obce preventivní zdravotní prohlídky,

h) zabezpečuje výstavbu a údržbu objektů požární ochrany a požárně bezpečnostních zařízení, zejména pro potřeby svého územního obvodu,

i) zpracovává stanovenou dokumentaci požární ochrany,

j) zřizuje ohlašovnu požárů a další místa, odkud lze hlásit požár,

k) zabezpečuje zdroje vody pro hašení požárů a jejich trvalou použitelnost a stanoví další zdroje vody pro hašení požárů a podmínky pro zajištění jejich trvalé použitelnosti,

l) umožňuje dislokaci jednotek hasičského záchranného sboru v katastrálním území obce podle nařízení kraje a přispívá na provoz a vybavení těchto jednotek,

m) spolupracuje se sousedními obcemi při plnění úkolů k zabezpečení požární ochrany; za tím účelem mohou obce soustřeďovat finanční prostředky,

n) organizuje preventivně výchovnou činnost,

o) obecně závaznou vyhláškou

1. vydává požární řád obce,
2. stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob.

(2) Obec plní obdobně povinnosti uložené tímto zákonem právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám.

(3) Obec v přenesené působnosti na úseku požární ochrany

a) zajišťuje účast velitelů a strojníků jednotky sboru dobrovolných hasičů obce na jejich odborné přípravě,

b) zajišťuje úkoly požární ochrany pro období stavu ohrožení státu a válečného stavu.

(4) Vybrané obce v přenesené působnosti

a) zabezpečují podle požárního poplachového plánu okresu, popřípadě kraje hašení požárů a záchranné práce při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech mimo svůj územní obvod,

b) zabezpečují akceschopnost jednotky sboru dobrovolných hasičů obce k zásahům mimo svůj územní obvod,

c) na základě nařízení kraje, kterým se stanoví podmínky plošného pokrytí území kraje jednotkami požární ochrany, zabezpečují nepřetržitou pracovní pohotovost mimo pracoviště v počtu nejméně jednoho požárního družstva o sníženém početním stavu.[3c])

[3a]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

[3b]) § 17 odst. 1 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

[3c]) § 32 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 21/1996 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně.“.

39. § 30 zní:

„§ 30

Vláda stanoví nařízením

a) druhy dokumentace požární ochrany krajů, okresních úřadů a obcí, jejich obsah a vedení,

b) minimální podmínky a rozsah poskytování péče zasahujícím příslušníkům jednotky hasičského záchranného sboru, zaměstnancům zařazeným v jednotce hasičského záchranného sboru podniku, členům jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, členům jednotky sboru dobrovolných hasičů podniku (§ 65) a příslušníkům vojenské hasičské jednotky (§ 65a), jakož i osobám vyzvaným k poskytnutí osobní pomoci podle § 18,

c) systém pracovní pohotovosti mimo pracoviště členů jednotek sboru dobrovolných hasičů vybraných obcí a odměnu za ni,

d) způsob poskytování náhrady ušlého výdělku členům jednotek sboru dobrovolných hasičů obce, kteří se zúčastní zásahu, nařízeného cvičení anebo nařízené odborné přípravy v době, ze které jim plynou příjmy z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné činnosti,

e) podmínky akceschopnosti jednotek sboru dobrovolných hasičů vybraných obcí.“.

40. V § 31 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 3d) a 3e) zní:

„(1) Státní požární dozor se vykonává

a) kontrolou dodržování povinností stanovených předpisy o požární ochraně,

b) posuzováním územně plánovací dokumentace, podkladů pro vydání územního rozhodnutí, projektové dokumentace stavby ke stavebnímu řízení, dokumentace k povolení změny stavby před jejím dokončením a posuzováním dokumentace k řízení o změně v užívání stavby, k nařízení nezbytných úprav, k nařízení zabezpečovacích prací, k řízení o zjednání nápravy a k povolení výjimky[3d]) v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle zvláštních právních předpisů,[3e])

c) ověřováním, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace podle písmene b), včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek,

d) posuzováním výrobků, které nejsou výrobky stanovenými podle zvláštních právních předpisů,[1i]) z hlediska jejich požární bezpečnosti a posuzováním funkčnosti systémů vyhrazených požárně bezpečnostních zařízení (§ 6a),

e) schvalováním posouzení požárního nebezpečí činností s vysokým požárním nebezpečím,

f) zjišťováním příčin vzniku požárů,

g) kontrolou připravenosti a akceschopnosti jednotek požární ochrany [§ 65 odst. 1 písm. b) až d)],

h) ukládáním opatření k odstranění zjištěných nedostatků a kontrolou plnění těchto opatření.

[3d]) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[3e]) § 18 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona.“.

41. V § 31 odst. 2 se slova „písm. a) a f)“ nahrazují slovy „písm. a) a g)“ a slova „ústředního orgánu státní správy“ se nahrazují slovy „ministerstva a jiného státního orgánu“.

42. V § 31 odstavec 3 včetně poznámek pod čarou č. 3f) a 3g) zní:

„(3) Státní požární dozor podle odstavce 1 písm. b) a c) se nevykonává u jednoduchých a drobných staveb,[3d]) kromě staveb určených pro výrobu a skladování,[3f]) zemědělských staveb[3g]) a stavebních úprav včetně udržovacích prací, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby.

[3f]) § 3 písm. i) vyhlášky č. 137/1998 Sb.

[3g]) § 3 písm. j) vyhlášky č. 137/1998 Sb.“.

43. V § 31 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Výsledkem posuzování podkladů, dokumentace a ověřování splnění stanovených požadavků podle odstavce 1 písm. b) a c) je stanovisko, které je podkladem k dalšímu řízení podle zvláštních právních předpisů.[3d])“.

44. Za § 31 se vkládá nový § 31a, který zní:

„§ 31a

Prováděcí právní předpis stanoví

a) způsob výkonu státního požárního dozoru,

b) obsah a rozsah požárně technických expertiz,

c) obsah a rozsah požárně bezpečnostních řešení.“.

45. § 32 zní:

„§ 32

Ministerstvo vykonává státní požární dozor podle § 31 odst. 1 písm. b) a c) u staveb, které se mají uskutečnit na území dvou nebo více krajů, nebo u staveb, které si vyhradí.“.

46. § 35 zní:

„§ 35

Hasičský záchranný sbor kraje vykonává státní požární dozor

a) podle § 31 odst. 1 písm. a) u právnických osob, podnikajících fyzických osob a u ministerstev a jiných státních orgánů (§ 3 odst. 2), u obcí (§ 29) a u fyzických osob; u fyzických osob v rozsahu plnění povinností podle § 2 odst. 2 a § 7,

b) podle § 31 odst. 1 písm. b) a c) s výjimkou případů, u kterých vykonává státní požární dozor ministerstvo v rozsahu § 32,

c) podle § 31 odst. 1 písm. e) až h).“.

47. V § 36 v nadpisu se za slovo „užívání“ vkládá čárka a slova „zákaz činnosti“.

48. V části druhé se oddíl třetí zrušuje.

49. Část třetí se zrušuje.

50. § 65 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 4a) a 4b) zní:

„§ 65

Druhy jednotek požární ochrany

(1) Jednotkami požární ochrany jsou

a) jednotka hasičského záchranného sboru kraje, která je složena z příslušníků hasičského záchranného sboru (dále jen „příslušník“) určených k výkonu služby na stanicích hasičského záchranného sboru kraje,

b) jednotka hasičského záchranného sboru podniku, která je složena ze zaměstnanců právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, kteří vykonávají činnost v této jednotce jako své zaměstnání, (dále jen „zaměstnanec podniku“),

c) jednotka sboru dobrovolných hasičů obce, která je složena z fyzických osob, které nevykonávají činnost v této jednotce požární ochrany jako své zaměstnání,

d) jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku, která je složena ze zaměstnanců právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, kteří nevykonávají činnost v této jednotce požární ochrany jako své zaměstnání.

(2) Činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů obce při hašení požáru, provádění záchranných prací při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech se považuje za výkon občanské povinnosti.[3b]) Činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů obce při nařízeném cvičení nebo nařízené odborné přípravě je jiným úkonem v obecném zájmu.[4a])

(3) Činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů vybrané obce je vykonávána zpravidla v pracovněprávním vztahu k obci nebo v pracovněprávním vztahu k hasičskému záchrannému sboru kraje.

(4) Zaměstnanci podniků, členové jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí a členové jednotek sborů dobrovolných hasičů podniků musí být starší 18 let a zdravotně způsobilí.

(5) Ministerstvo může k plnění mimořádných úkolů na úseku požární ochrany zřídit jednotku generálního ředitelství.

(6) Vnitřní organizace a vybavení jednotek požární ochrany včetně dislokace jednotlivých druhů a kategorií jednotek požární ochrany musí být volena tak, aby území obce bylo podle stupně nebezpečí zabezpečeno požadovaným množstvím sil a prostředků při splnění požadované doby jejich dojezdu na místo zásahu podle základní tabulky plošného pokrytí uvedené v příloze zákona.

(7) Jednotky požární ochrany používají jednotné barevné označení vozidel, lodí a letadel. Stanovené barevné označení vozidel, lodí a letadel jednotek požární ochrany[4b]) mohou používat jen jednotky požární ochrany uvedené v odstavci 1.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) organizaci plošného pokrytí území jednotkami požární ochrany,

b) organizaci, druhy a termíny preventivních zdravotních prohlídek zaměstnanců podniků a členů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí a podniků, obsah lékařského posudku, seznam nemocí, vad a stavů, pro které nelze vydat kladný posudkový závěr,

c) barevné označení vozidel, lodí a letadel jednotek požární ochrany,

d) způsob zřizování, vnitřní organizaci a vybavení jednotek požární ochrany požární technikou a věcnými prostředky požární ochrany, jakož i jejich používání.

[4a]) § 124 zákoníku práce.

[4b]) Vyhláška č. 254/1999 Sb., o technických podmínkách požární techniky.“.

51. Za § 65 se vkládá nový § 65a, který včetně nadpisu zní:

„§ 65a

Vojenská hasičská jednotka

(1) Za jednotky požární ochrany uvedené v § 65 odst. 1 písm. b) a d) se ve vojenských objektech, vojenských útvarech, vojenských zařízeních, vojenských záchranných útvarech a u právnických osob založených nebo zřízených Ministerstvem obrany považují vojenské hasičské jednotky.

(2) Vojenská hasičská jednotka je složena z vojáků a občanských zaměstnanců (dále jen „členové vojenské hasičské jednotky“). Zřizování, vnitřní organizace a vybavení vojenských hasičských jednotek požární technikou a věcnými prostředky požární ochrany je v působnosti Ministerstva obrany. Ministerstvo obrany rovněž stanoví podmínky výkonu služby, odborné způsobilosti, nástupního odborného výcviku, odborné přípravy, zdravotní způsobilosti a funkční označení členů vojenských hasičských jednotek, které nesmí být zaměnitelné s hodnostním označením příslušníků hasičského záchranného sboru.

(3) Pro vojenskou hasičskou jednotku se při společném zásahu jednotek požární ochrany a vojenských hasičských jednotek uplatňuje právo přednostního velení jako pro jednotku sboru dobrovolných hasičů podniku a členové vojenské hasičské jednotky jsou podřízeni veliteli zásahu.

(4) Tam, kde není zřízena vojenská hasičská jednotka, může orgán požární ochrany Ministerstva obrany nařídit zřízení požární hlídky.“.

52. § 66 včetně nadpisu zní:

„§ 66

Jednotka hasičského záchranného sboru kraje

(1) Jednotka hasičského záchranného sboru kraje je součástí hasičského záchranného sboru kraje.

(2) V případech určených vládou může být zřízena jednotka hasičského záchranného sboru kraje i u právnických osob.“.

53. V § 67 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 4c) zní:

„(1) Jednotku hasičského záchranného sboru podniku zřizuje k plnění úkolů podle § 70 odst. 1 právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3, kterou určí hasičský záchranný sbor kraje; u právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby s celostátní působností nebo působností zasahující do dvou nebo více krajů, po souhlasu generálního ředitelství. Hasičský záchranný sbor kraje přitom vychází z výsledků posouzení požárního nebezpečí nebo dokumentace zdolávání požárů.[4c]) Počet zaměstnanců podniku a vybavení této jednotky stanoví na základě výsledků posouzení požárního nebezpečí nebo dokumentace zdolávání požárů hasičský záchranný sbor kraje.

[4c]) § 12 vyhlášky č. 21/1996 Sb.“.

54. V § 67 odst. 2 se slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „hasičského záchranného sboru kraje“.

55. V § 67 odst. 3 se slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „hasičského záchranného sboru kraje; u právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby s celostátní působností nebo působností zasahující do dvou nebo více krajů si hasičský záchranný sbor kraje vyžádá souhlas generálního ředitelství“.

56. V § 68 odst. 1 se slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „hasičského záchranného sboru kraje“.

57. V § 68 odstavec 2 zní:

„(2) Právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3, které určí hasičský záchranný sbor kraje, mohou místo jednotky hasičského záchranného sboru podniku zřídit jednotku sboru dobrovolných hasičů podniku. Hasičský záchranný sbor kraje přitom vychází z výsledků posouzení požárního nebezpečí nebo dokumentace zdolávání požárů. Velitele této jednotky po vyjádření hasičského záchranného sboru kraje k jeho způsobilosti vykonávat funkci velitele jmenují a odvolávají právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby. Počet členů a vybavení jednotky sboru dobrovolných hasičů podniku stanoví na základě výsledků posouzení požárního nebezpečí nebo dokumentace zdolávání požárů hasičský záchranný sbor kraje.“.

58. V § 68 odst. 3 se za slovo „podniku“ vkládají slova „(dále jen „dobrovolná jednotka požární ochrany“)“ a slova „okresním úřadem“ se nahrazují slovy „hasičským záchranným sborem kraje“.

59. V § 68 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Obec, právnické osoby a podnikající fyzické osoby mohou zrušit dobrovolnou jednotku požární ochrany jen se souhlasem hasičského záchranného sboru kraje.“.

60. § 69 zní:

„§ 69

(1) Požární hlídku zřizuje

a) právnická osoba a podnikající fyzická osoba provozující činnosti uvedené v § 4 odst. 2 a 3, kterou určí hasičský záchranný sbor kraje na základě výsledků posouzení požárního nebezpečí nebo dokumentace zdolávání požárů, pokud nezřizuje jednotku požární ochrany podle § 67 ani podle § 68,

b) obec, která nezřizuje jednotku požární ochrany podle § 68, kterou určí hasičský záchranný sbor kraje.

(2) Na požární hlídky zřízené podle odstavce 1 se obdobně vztahují ustanovení tohoto zákona o jednotkách požární ochrany.“.

61. § 69a včetně poznámek pod čarou č. 4d), 4e) a 4f) zní:

„§ 69a

(1) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které jsou povinny zřídit jednotku požární ochrany, a obce mohou na základě smlouvy o sdružení uzavřené podle zvláštního zákona[4d]) vzájemně mezi sebou nebo s hasičským záchranným sborem kraje sdružovat prostředky a zřídit společnou jednotku požární ochrany. Společnou jednotku požární ochrany mohou dvě nebo více obcí zřídit jen vytvořením svazku obcí.[4e]) Druh společné jednotky požární ochrany se stanoví podle toho, jakou jednotku požární ochrany jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby nebo obce povinny zřídit, a to v pořadí podle § 65 odst. 1.

(2) Hasičský záchranný sbor kraje schvaluje zřizování společných jednotek požární ochrany, zejména zabezpečuje, aby byly dodrženy požadavky základní tabulky plošného pokrytí uvedené v příloze zákona. Ministerstvo schvaluje zřizování společné jednotky požární ochrany, pokud je jedním z účastníků hasičský záchranný sbor kraje. V hlavním městě Praze a ve městech Brno, Ostrava a Plzeň budou společné jednotky požární ochrany zřízeny smlouvou o sdružení[4f]) mezi těmito městy a hasičským záchranným sborem kraje. Tyto smlouvy upraví užívání majetku ve vlastnictví těchto měst a další vztahy.

(3) Obce, které nezřídí jednotku požární ochrany podle § 68 odst. 1, jsou povinny sdružit prostředky na společnou jednotku podle odstavce 1 s hasičským záchranným sborem kraje[4d]) nebo obcí, jejichž jednotky požární ochrany jsou předurčeny požárním poplachovým plánem okresu k prvnímu zásahu pro uvedenou obec.

(4) Prostředky vynakládané obcí na společnou jednotku požární ochrany zřízenou podle odstavce 3 musí být minimálně ve výši potřebné k zajištění akceschopnosti jednoho požárního družstva o sníženém početním stavu.[3c])

(5) U obce sdružující prostředky v místě dislokace stanice hasičského záchranného sboru kraje musí být prostředky vynakládané obcí na společnou jednotku požární ochrany minimálně ve výši potřebné k zajištění akceschopnosti jednoho požárního družstva příslušného typu stanice hasičského záchranného sboru kraje vynásobené počtem těchto stanic zřizovaných v obci podle základní tabulky plošného pokrytí uvedené v příloze zákona.

[4d]) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

[4e]) § 49 a 50 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

[4f]) § 20 odst. 3 zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.“.

62. Za § 69a se vkládá nový § 69b, který včetně nadpisu zní:

„§ 69b

Povinnosti zaměstnanců podniků a členů dobrovolných jednotek požární ochrany

Zaměstnanci podniků a členové dobrovolných jednotek požární ochrany jsou povinni

a) důsledně plnit úkoly vyplývající ze základního poslání jednotek požární ochrany,
b) při zásahu na místě požáru nebo při záchranných pracích při živelní pohromě nebo jiné mimořádné události plnit rozkazy velitele zásahu a pokyny svých nadřízených,
c) dodržovat předpisy o požární ochraně upravující činnost na místě zásahu,
d) prohlubovat své odborné znalosti v oblasti požární ochrany a udržovat si potřebnou fyzickou zdatnost,
e) podrobovat se stanoveným preventivním zdravotním prohlídkám.“.

63. V § 70 odst. 1 písm. c) se slova „hasičskému záchrannému sboru okresu“ nahrazují slovy „územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje“.

64. Poznámka pod čarou č. 5) zní:

„[5]) Například zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

65. V § 70 odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 5a) zní:

„(5) Jednotky požární ochrany plní úkoly na úseku civilní ochrany a ochrany obyvatel.[5a])

[5a]) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).“.

66. V § 70 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) organizaci řízení v jednotkách požární ochrany,
b) podmínky akceschopnosti jednotek požární ochrany,
c) zásady velení a činnosti velitelů, příslušníků, zaměstnanců podniku a členů dobrovolných jednotek požární ochrany při zásahu,
d) zásady činnosti jednotek požární ochrany na úseku civilní ochrany a ochrany obyvatel.“.

67. V § 71 odst. 1 se za slovo „členové“ doplňuje slovo „dobrovolných“.

68. V § 71 se odstavec 3 zrušuje.

69. § 72 včetně nadpisu zní:

„§ 72

Odborná způsobilost a příprava

(1) Příslušníci, zaměstnanci podniku a velitelé, strojníci a technici speciálních služeb ostatních jednotek požární ochrany mohou své funkce vykonávat jen s požadovanou odbornou způsobilostí.

(2) Příslušníci, zaměstnanci podniku a členové dobrovolných jednotek požární ochrany mohou samostatně vykonávat službu při zdolávání požárů až po absolvování základní odborné přípravy.

(3) Zaměstnanci podniku a členové dobrovolných jednotek požární ochrany jsou povinni se zúčastňovat v určeném rozsahu odborné přípravy. Zúčastňují-li se odborné přípravy členové dobrovolných jednotek požární ochrany ve své pracovní době, považuje se to za překážku na straně zaměstnance z důvodu jiných úkonů v obecném zájmu.[4a])

(4) Odborná příprava zahrnuje teoretickou přípravu, praktický výcvik a tělesnou přípravu. Součástí odborné přípravy je i požární sport.

(5) Odborná způsobilost se ověřuje zkouškou a prokazuje se osvědčením. Ověřování odborné způsobilosti a vydávání a odnímání osvědčení o odborné způsobilosti provádí

a) ministerstvo u příslušníků, velitelů, strojníků a techniků speciálních služeb jednotek hasičských

záchranných sborů podniků a u osob vykonávajících službu v jednotkách sborů dobrovolných hasičů obcí a v jednotkách sborů dobrovolných hasičů podniků jako svoje zaměstnání,

b) hasičský záchranný sbor kraje u velitelů a strojníků dobrovolných jednotek požární ochrany,

c) velitelé jednotek hasičských záchranných sborů podniků u zaměstnanců podniku.

(6) Orgán, který vydal osvědčení o odborné způsobilosti, může osvědčení odejmout, vykazuje-li osoba uvedená v odstavcích 1 a 5 ve své činnosti závažné nedostatky.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví způsob provádění odborné přípravy příslušníků, zaměstnanců podniků a členů dobrovolných jednotek požární ochrany, její ověřování a osvědčování, vydávání a odnímání osvědčení, jakož i o organizování soutěží v požárním sportu a tělesné přípravě.“.

70. V § 73 odst. 2 se slova „Okresní úřady“ nahrazují slovy „Hasičské záchranné sbory krajů“, slovo „vnitra“ se zrušuje a slovo „okresů“ se nahrazuje slovem „krajů“.

71. V § 73 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 6a) a 7) zní:

„(4) O použití Armády České republiky k záchranným pracím[6a]) a o poskytování mezistátní pomoci platí zvláštní právní předpisy.[7])

[6a]) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

[7]) Například vyhláška č. 80/1971 Sb., o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích na československo-polských státních hranicích, o spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách.“.

72. Nadpis části páté zní: „Spolupráce na úseku požární ochrany“.

73. § 74 zní:

„§ 74

Hasičský záchranný sbor, správní úřady a orgány samosprávy, jakož i právnické osoby a podnikající fyzické osoby při plnění úkolů podle tohoto zákona spolupracují s občanskými sdruženími, veřejně prospěšnými organizacemi a jinými orgány a organizacemi působícími na úseku požární ochrany.“.

74. § 75 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 7a) zní:

„§ 75

Občanská sdružení, veřejně prospěšné organizace a jiné orgány a organizace působící na úseku požární ochrany

(1) Občanská sdružení, veřejně prospěšné organizace a jiné orgány a organizace působící na úseku požární ochrany pomáhají při plnění úkolů na úseku požární ochrany zejména tím, že

a) pomáhají vyhledávat členy jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí,

b) podílejí se na odborné přípravě členů jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí,

c) podílejí se se souhlasem vlastníka na provádění údržby, oprav požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a objektů požární ochrany, včetně vodních zdrojů,

d) podílejí se na činnosti směřující k předcházení požárům, zejména na preventivně výchovné činnosti mezi občany a mládeží,

e) podílejí se na ediční a publikační činnosti a na dokumentaci historie požární ochrany a hasičstva.

(2) Občanským sdružením, veřejně prospěšným organizacím a jiným orgánům a organizacím vykonávajícím činnosti podle odstavce 1 může být poskytována dotace v souladu se zvláštním právním předpisem.[7a])

[7a]) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.“.

75. § 76 zní:

„§ 76

(1) Hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru může uložit pokutu až do 250 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti bez zvýšeného požárního nebezpečí nebo až do 500 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím, jestliže poruší povinnosti vyplývající z předpisů o požární ochraně tím, že

a) neoznačí místa a pracoviště příslušnými bezpečnostními značkami, příkazy, zákazy a pokyny ve vztahu k požární ochraně, včetně míst, na kterých se nachází věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení,

b) neprovádí pravidelně kontrolu dodržování předpisů o požární ochraně a plnění příkazů, zákazů a pokynů týkajících se požární ochrany nebo neodstraňuje zjištěné závady,

c) nezabezpečí pravidelné školení svých zaměstnanců o požární ochraně a odbornou přípravu

preventivních požárních hlídek nebo preventistů požární ochrany, jakož i odbornou přípravu v jednotkách požární ochrany,

d) neumožní nebo ztěžuje výkon státního požárního dozoru,

e) nevyhotoví předepsanou dokumentaci požární ochrany nebo ji neudržuje v souladu se skutečným stavem anebo neplní podmínky požární bezpečnosti v ní stanovené,

f) nezabezpečí v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany nebo požárně bezpečnostní zařízení nebo tyto neudržuje v provozuschopném stavu anebo u vyhrazené požární techniky, věcných prostředků požární ochrany nebo požárně bezpečnostních zařízení používá neschválené druhy,

g) neumožní vstup na nemovitost k provedení potřebných opatření v souvislosti se cvičením jednotek požární ochrany, ačkoli tomu byla povinna podle rozhodnutí obce nebo hasičského záchranného sboru kraje,

h) neoznámí bez odkladu územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje vznik požáru při činnostech, které provozuje, nebo v prostorách, které vlastní nebo užívá,

i) nepodá písemnou zprávu o odstranění závad zjištěných při kontrole ve lhůtě stanovené orgánem vykonávajícím státní požární dozor,

j) nestanoví organizaci zabezpečení požární ochrany s ohledem na požární nebezpečí nebo prokazatelně nestanoví podmínky požární bezpečnosti podle § 6 odst. 1 písm. b) nebo § 6 odst. 2,

k) nedodržuje stanovené podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností, technologických postupů nebo zařízení anebo nezabezpečuje údržbu a opravy technických a technologických zařízení způsobem a ve lhůtách stanovených technickými podmínkami nebo výrobcem zařízení,

l) nestanoví požadavky na odbornou kvalifikaci osob podle § 6 odst. 1 písm. d) nebo nezabezpečí provádění prací, které by mohly vést ke vzniku požáru osobou s příslušnou kvalifikací,

m) používá neoprávněně barevné označení vozidel, lodí a letadel jednotek požární ochrany.

(2) Hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru může uložit pokutu až do 500 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě, která porušila povinnost vyplývající z předpisů o požární ochraně tím, že

a) nezabezpečí posouzení požárního nebezpečí podle § 6a odst. 1 nebo je nepředloží ve stanovené lhůtě orgánu státního požárního dozoru,

b) nevytváří podmínky pro hašení požárů a pro záchranné práce, neudržuje volné příjezdové komunikace a nástupní plochy pro požární techniku, únikové cesty a volný přístup k nouzovým východům, rozvodným zařízením elektrické energie, uzávěrům vody, plynu, topení a produktovodům, věcným prostředkům požární ochrany a ručnímu ovládání požárně bezpečnostních zařízení,

c) poruší rozhodnutí o vyloučení věci z užívání, rozhodnutí o zákazu činnosti nebo rozhodnutí o zastavení provozu,

d) nezajistí plnění úkolů požární ochrany podle kategorie požárního nebezpečí osobami s odbornou způsobilostí nebo nezřídí preventivní požární hlídku podle § 13 odst. 1,

e) nezřídí jednotku požární ochrany nebo ji smluvně nezabezpečí, ačkoli k tomu byla povinna,

f) nevybaví jednotku požární ochrany potřebnou požární technikou, věcnými prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostními zařízeními anebo jednotku požární ochrany využívá k činnostem, které by mohly ohrozit její akceschopnost,

g) neplní opatření stanovená posouzením požárního nebezpečí,

h) neprovede ve stanovené lhůtě opatření uložená k odstranění zjištěných nedostatků,

i) neposkytne na výzvu velitele zásahu nebo velitele jednotky požární ochrany obce potřebnou věcnou pomoc,

j) neumožní vstup na nemovitost k provedení potřebných opatření v souvislosti se zdoláváním požáru nebo prováděním záchranných prací,

k) nemá k dispozici požárně technické charakteristiky vyráběných, používaných, zpracovávaných nebo skladovaných látek a materiálů nutných ke stanovení preventivních opatření k ochraně života, zdraví a majetku,

l) nedodržuje návody a technické podmínky výrobce nebo obchodní organizace vztahující se k požární bezpečnosti,

m) neposkytne bezúplatně výrobky nebo vzorky k provedení požárně technické expertizy v rámci zjišťování příčin vzniku požáru,

n) vypaluje porosty nebo neoznámí spalování hořlavých látek na volném prostranství orgánu státního požárního dozoru, případně nestanoví opatření proti vzniku a šíření požáru,

o) neuvědomí písemně orgán státního požárního dozoru nebo nepostupuje podle jeho pokynu v případě změny charakteru nebo podmínek anebo rozsahu provozované činnosti, která je předmětem posouzení požárního nebezpečí,

p) nesplní lhůtu stanovenou orgánem státního požárního dozoru k odstranění nedostatků v předloženém posouzení požárního nebezpečí,

r) neudržuje zdroje vody pro hašení požárů v takovém stavu, aby bylo umožněno použití požární techniky a čerpání vody k hašení požáru, neplní

povinnosti k ochraně lesů v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru podle § 7 odst. 2 nebo povinnosti vlastníka podle § 2 odst. 2,

s) při přepravě nebezpečných látek nemá k dispozici na místě s nákladem požárně technické charakteristiky přepravovaných látek nebo tyto neodpovídají vykazovanému přepravovanému nákladu.

(3) Hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru může uložit pokutu až do 1 000 000 Kč právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě provozující činnosti s vysokým požárním nebezpečím, jestliže poruší povinnosti vyplývající z předpisů o požární ochraně uvedené v odstavcích 1 a 2.

(4) Právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě, která zruší jednotku požární ochrany bez souhlasu hasičského záchranného sboru kraje (§ 67 odst. 3 a § 68 odst. 4), může hasičský záchranný sbor kraje uložit pokutu až do 10 000 000 Kč.

(5) Právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě, která opětovně poruší povinnost, za kterou jí byla v předchozích třech letech uložena pokuta pravomocným rozhodnutím, může hasičský záchranný sbor kraje při výkonu státního požárního dozoru uložit další pokutu až do výše dvojnásobku pokuty stanovené v odstavcích 1 až 4.

(6) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(7) Uložení pokuty nezbavuje právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu povinnosti odstranit závadný stav ve stanovené lhůtě. Uložením pokuty podle odstavců 1 až 4 zůstává nedotčena odpovědnost právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby za způsobenou škodu a postih jejích zaměstnanců podle pracovněprávních předpisů.“.

76. § 77 včetně poznámky pod čarou č. 7b) zní:

„§ 77

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl orgán vykonávající státní požární dozor, a musí být pravomocně skončeno do tří let od porušení povinnosti.

(2) Hasičský záchranný sbor kraje vybírá a vymáhá pokuty podle zvláštního zákona.[7b]) Pokuta uložená podle § 76 je příjmem státního rozpočtu.

[7b]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

77. § 78 zní:

„§ 78

(1) Přestupku na úseku požární ochrany se dopustí ten, kdo

a) poruší příkazy nebo zákazy týkající se požární ochrany na označených místech,

b) neumožní vstup na nemovitost při cvičení jednotky požární ochrany, ačkoliv je k tomu povinen podle rozhodnutí hasičského záchranného sboru kraje nebo obce,

c) neuposlechne nařízení velitele zásahu nebo velitele jednotky požární ochrany vydané podle § 88 odst. 1 písm. a),

d) poruší zásady bezpečného provozu tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů,

e) neobstará nebo neudržuje v provozuschopném stavu věcné prostředky požární ochrany nebo požárně bezpečnostní zařízení, poškodí, zneužije nebo jiným způsobem znemožní použití věcných prostředků požární ochrany nebo požárně bezpečnostních zařízení,

f) vědomě bezdůvodně přivolá jednotku požární ochrany nebo zneužije linku tísňového volání,

g) nedodrží podmínky nebo návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností,

h) neumožní výkon státního požárního dozoru nebo ve stanovené lhůtě nesplní opatření uložená orgánem státního požárního dozoru,

i) neposkytne osobní nebo věcnou pomoc v souvislosti se zdoláváním požáru, ačkoli je k tomu povinen,

j) neumožní orgánu státního požárního dozoru provedení potřebných úkonů ke zjišťování příčiny vzniku požáru nebo bezúplatně neposkytne výrobky nebo vzorky k provedení požárně technické expertizy,

k) nedodrží předpisy o používání, skladování a manipulaci s hořlavými nebo požárně nebezpečnými látkami nebo nesprávným skladováním materiálu znemožní přístup k rozvodným zařízením elektrické energie a uzávěrům plynu, vody a topení,

l) nedodrží zásady požární bezpečnosti při používání otevřeného ohně nebo jiného zdroje zapálení,

m) nevytváří v prostorách ve svém vlastnictví nebo užívání podmínky pro rychlé zdolávání požáru a pro provádění záchranných prací nebo neumožní jednotce požární ochrany vstup na nemovitost při zdolávání požáru nebo provádění záchranných prací anebo jinak ztíží provedení opatření nutných ke zdolávání požáru nebo při provádění záchranných prací,

n) poruší rozhodnutí o vyloučení věci z užívání nebo rozhodnutí o zákazu činnosti anebo rozhodnutí o zastavení provozu,

o) provádí práce, které mohou vést ke vzniku požáru, ačkoli nemá odbornou způsobilost požadovanou pro výkon takových prací zvláštními právními předpisy,

p) zanedbá z hlediska požární ochrany dohled nad osobami, které nemohou posoudit následky svého jednání,

r) způsobí svým jednáním požár, nejde-li o trestný čin,

s) vypaluje porosty,

t) neoznámí bezodkladně místně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje požár v objektech a jiných místech, které vlastní nebo užívá,

u) omezí nebo znemožní použití označených nástupních ploch pro požární techniku,

v) používá neoprávněně barevné označení vozidel, lodí a letadel jednotek požární ochrany,

z) neudržuje zdroje vody pro hašení požárů v takovém stavu, aby bylo umožněno použití požární techniky k hašení požáru, neplní povinnosti k ochraně lesů před požáry podle § 7 odst. 2 nebo neplní povinnosti vlastníka podle § 2 odst. 2.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d) lze uložit pokutu do 10 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) až l) pokutu do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. m) až z) pokutu do 25 000 Kč.“.

78. V § 79 odstavec 2 zní:

„(2) Pokutu za přestupek podle § 78 ukládá hasičský záchranný sbor kraje, který pokutu rovněž vybírá a vymáhá podle zvláštního zákona.[7b]) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.“.

79. V § 80 odst. 1 písm. a) se za slovem „obce“ čárka vypouští a vkládá se slovo „a“ a slova „nebo v kontrolní skupině“ se zrušují.

80. V § 80 odst. 2 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „hasičský záchranný sbor kraje“.

81. V § 81 odst. 2 se slova „i příslušníkovi“ včetně čárky za těmito slovy zrušují.

82. V § 81 odst. 3 se slova „Ministerstvo vnitra“ nahrazují slovem „ministerstvo“.

83. V § 84 odst. 1 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „hasičský záchranný sbor kraje“.

84. V § 84 odst. 2 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „hasičský záchranný sbor kraje“.

85. V § 85 odst. 1 se slova „Ministerstva vnitra a okresního úřadu“ nahrazují slovy „ministerstva a hasičského záchranného sboru kraje“, čárka za slovem „dozoru“ se zrušuje a slova „jakož i působnost obce při provádění preventivních požárních kontrol“ se zrušují.

86. V § 85 odst. 1 písm. a) se slova „Armády České republiky“ včetně čárky za těmito slovy zrušují.

87. V § 85 odst. 1 písm. c) se slova „drážní vozidla, říční plavidla,“ zrušují.

88. V § 85 odst. 1 se doplňují písmena d) a e), která znějí:

„d) drážní vozidla a říční plavidla, s výjimkou zjišťování příčin vzniku požárů,

e) objekty Ministerstva zahraničních věcí nacházející se mimo území České republiky.“.

89. V § 85 se odstavec 2 zrušuje a současně se zrušuje označení odstavce 1.

90. Za § 85 se vkládá nový § 85a, který zní:

„§ 85a

(1) Působnost ministerstva a hasičského záchranného sboru kraje při výkonu státního požárního dozoru se nevztahuje na vojenské objekty, vojenské útvary, vojenská zařízení, vojenské záchranné útvary a právnické osoby založené nebo zřízené Ministerstvem obrany (dále jen „objekty“).

(2) V objektech uvedených v odstavci 1 vykonává požární dozor Ministerstvo obrany vlastními orgány požární ochrany.“.

91. V § 88 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

92. V § 88 odst. 1 se slovo „Příslušníci“ včetně čárky za tímto slovem zrušují a slovo „velitelé“ se nahrazuje slovem „Velitelé“.

93. V § 88 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

94. V § 88 odstavec 2 zní:

„(2) Prováděcí právní předpis stanoví způsob prokazování oprávnění podle odstavce 1.“.

95. V § 89 odstavec 2 zní:

„(2) O zproštění mlčenlivosti a jeho rozsahu rozhoduje ředitel hasičského záchranného sboru kraje.“.

96. § 90 včetně poznámky pod čarou č. 10) zní:

„§ 90

Předpisy o ochraně utajovaných skutečností[10]) nejsou ustanovením § 89 dotčeny.

---

[10]) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

97. § 91 včetně nadpisu zní:

„§ 91

Ocenění mimořádné odvahy

(1) K ocenění mimořádné odvahy a obětavosti zaměstnanců podniků, členů dobrovolných jednotek požární ochrany a občanů při záchraně života a majetku může ministr vnitra udělit věcný nebo peněžitý dar nebo medaili. Věcný nebo peněžitý dar může udělit též generální ředitel.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví způsob udělování medaile.“.

98. V § 92 se slovo „příslušníků“ včetně čárky za tímto slovem zrušuje a za slovo „členů“ se vkládá slovo „dobrovolných“.

99. V § 93 nadpis zní: „Stejnokroje a funkční označení“.

100. V § 93 odstavec 1 zní:

„(1) Zaměstnancům podniků náleží stejnokroj s funkčním označením a označením příslušnosti k jednotce hasičského záchranného sboru podniku.“.

101. V § 93 odstavec 3 zní:

„(3) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti funkčních označení a stejnokrojů zaměstnanců podniků a členů dobrovolných jednotek požární ochrany, případně stanoví další osoby plnící úkoly na úseku požární ochrany, kterým náleží stejnokroj.“.

102. § 94 včetně poznámek pod čarou se zrušuje.

103. § 95 včetně nadpisu zní:

„§ 95

Vztah zákona k obecným předpisům o správním řízení

Na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, s výjimkou rozhodování podle § 68 odst. 2 a § 73 odst. 3.“.

104. § 96 se zrušuje.

105. § 97 zní:

„§ 97

Jednotky požární ochrany mohou poskytovat pohotovostní a jiné služby nebo práce za úhradu vynaložených nákladů za předpokladu, že se jedná o práce a služby související se základní náplní jejich činnosti a nedojde k ohrožení jejich akceschopnosti.“.

106. § 98 zní:

„§ 98

(1) Za odborně způsobilé osoby se též považují osoby, které jsou ke dni účinnosti tohoto zákona držiteli platného osvědčení odborné způsobilosti podle dosavadních předpisů.

(2) Jednotky hasičských záchranných sborů podniků a dobrovolné jednotky požární ochrany zřízené podle dosavadních předpisů se považují za jednotky požární ochrany zřízené podle tohoto zákona.

(3) Posouzení požárního nebezpečí činností uvedených v § 4 odst. 3 písm. a) až e) schválená podle dosavadních předpisů se považují za posouzení požárního nebezpečí činností s vysokým požárním nebezpečím podle tohoto zákona. Ostatní posouzení požárního nebezpečí podle dosavadních předpisů se za posouzení požárního nebezpečí podle § 6a nepovažují.

(4) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provozují činnosti uvedené v § 4 odst. 3, jsou povinny posouzení požárního nebezpečí podle § 6a odst. 1 předložit ke schválení orgánu státního požárního dozoru do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona.“.

107. § 101 zní:

„§ 101

Ministerstvo vydá

a) prováděcí právní předpisy k provedení § 6b, § 11 odst. 8, § 15 odst. 2, § 16 odst. 4, § 17 odst. 5, § 24 odst. 2, § 31a, § 65 odst. 8 písm. a), c) a d), § 70 odst. 6, § 72 odst. 7, § 88 odst. 2, § 91 odst. 2 a § 93 odst. 3,

b) po projednání s Ministerstvem zdravotnictví prováděcí právní předpis k provedení § 65 odst. 7 písm. b),

c) po projednání s Ministerstvem financí a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy prováděcí právní předpis k provedení § 25 odst. 3.“.

108. § 101a se zrušuje.

109. Příloha k zákonu č. 133/1985 Sb. zní:

„Příloha k zákonu č. 133/1985 Sb.

KATEGORIE JEDNOTEK POŽÁRNÍ OCHRANY A ZÁKLADNÍ TABULKA PLOŠNÉHO POKRYTÍ

Kategorie jednotek požární ochrany

Pro účely plošného pokrytí se jednotky požární ochrany dělí na jednotky

a) s územní působností zasahující i mimo území svého zřizovatele
   1. JPO I – jednotka hasičského záchranného sboru s územní působností zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace,
   2. JPO II – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu jako svoje hlavní nebo vedlejší povolání, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,
   3. JPO III – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,
b) s místní působností zasahující na území svého zřizovatele
   1. JPO IV – jednotka hasičského záchranného sboru podniku,
   2. JPO V – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně,
   3. JPO VI – jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku.

V dohodě se zřizovatelem mohou být tyto jednotky využívány k zásahům i mimo svůj územní obvod.

Základní tabulka plošného pokrytí		
Stupeň nebezpečí území obce		Počet jednotek PO a doba jejich dojezdu na místo zásahu
I	A	2 JPO do 7 min a další 1 JPO do 10 min
	B	1 JPO do 7 min a další 2 JPO do 10 min
II	A	2 JPO do 10 min a další 1 JPO do 15 min
	B	1 JPO do 10 min a další 2 JPO do 15 min
III	A	2 JPO do 15 min a další 1 JPO do 20 min
	B	1 JPO do 15 min a další 2 JPO do 20 min
IV	A	1 JPO do 20 min a další 1 JPO do 25 min

Poznámka: 1 JPO – jedna jednotka PO; 2 JPO – dvě jednotky PO; min – minut.

Síly a prostředky požadované základní tabulkou plošného pokrytí jsou

a) pro první jednotku požární ochrany, která se dostaví na místo zásahu, minimálně družstvo ve zmenšeném početním stavu nebo družstvo s cisternovou automobilovou stříkačkou;

Poznámka:

U obcí nebo objektů zařazených do stupně nebezpečí území obce III A, III B nebo IV, může být první jednotkou požární ochrany jednotka, která nemá cisternovou automobilovou stříkačku, ale je vybavena alespoň přívěsnou nebo přenosnou požární stříkačkou o výkonu 800 l/min a vyšším, tažným nebo dopravním automobilem, pokud v místě zásahu je možné použít zdroj požární vody, a za podmínky, že druhá a další jednotka požární ochrany cisternovou automobilovou stříkačku má.

b) pro druhou a další jednotku požární ochrany, která se dostaví na místo zásahu, minimálně družstvo ve zmenšeném početním stavu nebo družstvo s cisternovou automobilovou stříkačkou a další technika podle složitosti zdolávání požáru.

Poznámka:

U všech obcí nebo objektů, s výjimkou objektů zařazených do stupně nebezpečí území obce I A, I B, může být druhou nebo další jednotkou požární ochrany také jednotka, která nemá cisternovou automobilovou stříkačku, ale je vybavena alespoň přívěsnou nebo přenosnou požární stříkačkou o výkonu 800 l/min a vyšším, tažným nebo dopravním automobilem, pokud v místě zásahu je možné použít zdroj požární vody.“.

Čl. II

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

238

ZÁKON

ze dne 28. června 2000

o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA I
ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A ÚKOLY HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČESKÉ REPUBLIKY

§ 1

(1) Zřizuje se Hasičský záchranný sbor České republiky (dále jen „hasičský záchranný sbor"), jehož základním posláním je chránit životy a zdraví obyvatel a majetek před požáry a poskytovat účinnou pomoc při mimořádných událostech.[1])

(2) Hasičský záchranný sbor plní úkoly v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.[1],[2],[3])

(3) Hasičský záchranný sbor při plnění svých úkolů spolupracuje se správními úřady a jinými státními orgány, orgány samosprávy, právnickými a fyzickými osobami, s mezinárodními organizacemi a zahraničními subjekty. Předmětem spolupráce je zejména stanovení práv a povinností při vzájemném poskytování pomoci a informací při mimořádných událostech, pokud tomu nebrání ustanovení jiných právních předpisů nebo povinnost mlčenlivosti.

(4) Hasičský záchranný sbor je oprávněn uzavírat jménem České republiky se všemi subjekty uvedenými v odstavci 3 dohody upravující bližší podmínky a způsob vzájemné spolupráce.

§ 2

(1) Hasičský záchranný sbor tvoří

a) generální ředitelství hasičského záchranného sboru (dále jen „generální ředitelství"), které je součástí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo"),

b) hasičské záchranné sbory krajů.

(2) Sídlo kraje je sídlem hasičského záchranného sboru kraje, s výjimkou Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, jehož sídlem je Kladno.

(3) Pokud zvláštní právní předpis stanoví v mezích úkolů hasičského záchranného sboru působnost ministerstva, vykonává ji generální ředitelství.

(4) Ministerstvo zřizuje na úrovni generálního ředitelství operační a informační středisko. Hasičský záchranný sbor kraje zřizuje operační a informační střediska jako součást hasičského záchranného sboru kraje.

(5) V čele generálního ředitelství je generální ředitel hasičského záchranného sboru (dále jen „generální ředitel"). Generálního ředitele jmenuje a odvolává ministr vnitra (dále jen „ministr"). Náměstky generálního ředitele jmenuje a odvolává ministr na návrh generálního ředitele.

(6) V čele hasičského záchranného sboru kraje je ředitel hasičského záchranného sboru kraje (dále jen „krajský ředitel"). Krajského ředitele jmenuje a odvolává na návrh generálního ředitele ministr po projednání s hejtmanem kraje a v hlavním městě Praze po projednání s primátorem hlavního města Prahy. Náměstky krajského ředitele jmenuje a odvolává generální ředitel na návrh krajského ředitele.

(7) Generální ředitelství řídí hasičské záchranné sbory krajů, které jsou organizačními složkami státu a účetními jednotkami; jejich příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva.

(8) Generální ředitelství a hasičské záchranné sbory krajů zřizují vzdělávací, technická a účelová zařízení hasičského záchranného sboru.

§ 3

(1) Úkoly hasičského záchranného sboru plní příslušníci hasičského záchranného sboru ve služebním poměru (dále jen „příslušník") a občanští zaměstnanci

---

[1]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

[2]) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

[3]) Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

hasičského záchranného sboru v pracovním poměru (dále jen „občanský zaměstnanec“).

(2) Celkové početní stavy příslušníků a občanských zaměstnanců stanoví vláda.

HLAVA II

PRÁVA A POVINNOSTI PŘÍSLUŠNÍKŮ

Díl 1

Oprávnění příslušníků

§ 4

(1) Příslušník je oprávněn, vyžaduje-li to účinné zabezpečení plnění úkolů hasičského záchranného sboru, vyzvat každého, aby nevstupoval na určená místa nebo aby se podrobil omezením vyplývajícím z provedení služebního zásahu (dále jen „zásah“); zásahem se rozumí zejména ochranná, záchranná a likvidační opatření prováděná hasičským záchranným sborem. Každý je povinen výzvy příslušníka uposlechnout. Příslušník je oprávněn vyzvat osobu, která se nepodřídí stanoveným omezením, aby prokázala svoji totožnost, a tato osoba je povinna výzvě vyhovět.

(2) Příslušník s odpovídající odbornou způsobilostí[4]) je oprávněn v souvislosti se zajišťováním bezpečnosti osob a ochrany majetku používat výbušniny a výbušné předměty.

(3) Příslušník je oprávněn požadovat od právnických a fyzických osob informace potřebné k plnění základních úkolů hasičského záchranného sboru.

§ 5

(1) Příslušníci jsou oprávněni provádět potřebná zjištění a služební úkony (dále jen „úkon“), nahlížet do příslušné dokumentace a požadovat potřebnou součinnost; úkonem se rozumí činnost prováděná při výkonu státní správy v oboru působnosti hasičského záchranného sboru. Při provádění úkonů jsou příslušníci oprávněni ke vstupu do objektů a zařízení a ke vstupu na nemovitost na dobu nutnou k řádnému provedení těchto činností.

(2) Příslušník je k provedení zásahu, který nesnese odkladu, oprávněn otevřít byt nebo jiný uzavřený prostor a vstoupit do něj. Při tom je povinen zajistit přítomnost nezúčastněné osoby, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Po provedení zásahu je příslušník povinen neprodleně vyrozumět orgány Policie České republiky.

(3) O vstupu do vojenských objektů, do objektů Policie České republiky, Bezpečnostní informační služby, Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky platí zvláštní právní předpisy.[5])

Díl 2

Zvláštní povinnosti příslušníků

§ 6

(1) Příslušník je i v době mimo službu povinen provést zásah, popřípadě učinit jiná opatření k provedení zásahu.

(2) Příslušník není povinen provést zásah, jestliže

a) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání,

b) není k jeho provedení odborně vyškolen ani vycvičen nebo vybaven odpovídajícími technickými prostředky, přičemž povaha zásahu takové odborné vyškolení, vycvičení nebo vybavení technickými prostředky vyžaduje.

(3) Při provádění zásahu nebo úkonu je příslušník povinen dbát, aby v souvislosti s touto činností nevznikla osobám bezdůvodná újma a aby případný zásah do jejich práv a svobod nepřekročil míru nutnou k dosažení účelu prováděného zásahu nebo úkonu. Je rovněž povinen dbát, aby na majetku, který je předmětem zásahu, nevznikly odcizením nebo poškozením škody, kterým lze zabránit, a to do doby jeho převzetí vlastníkem, uživatelem nebo Policií České republiky.

Díl 3

Služební stejnokroj příslušníků a prokazování příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru

§ 7

Služební stejnokroj s označením příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru je oprávněn nosit jen příslušník.

§ 8

(1) Příslušnost k hasičskému záchrannému sboru prokazuje příslušník služebním stejnokrojem, služeb-

---

[4]) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Například zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 1 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, § 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

ním průkazem nebo ústním prohlášením „hasičský záchranný sbor“.

(2) Ústním prohlášením „hasičský záchranný sbor“ prokazuje příslušník svou příslušnost k hasičskému záchrannému sboru pouze v případech, kdy okolnosti zásahu nedovolují prokázat příslušnost ostatními způsoby uvedenými v odstavci 1. Příslušník se prokáže ihned, jakmile to okolnosti zásahu dovolí.

(3) Při úkonech prokazuje příslušník příslušnost k hasičskému záchrannému sboru služebním průkazem.

§ 9

(1) Přestupku podle tohoto zákona se dopustí ten, kdo na veřejném nebo veřejnosti přístupném místě neoprávněně užívá služební stejnokroj s označením příslušnosti k hasičskému záchrannému sboru.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 Kč.

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává hasičský záchranný sbor kraje. Odvolacím orgánem je generální ředitelství.

(4) Na přestupek podle odstavce 1 a jeho projednávání se jinak vztahují zvláštní zákony.[6])

Díl 4

Služební poměr příslušníků

§ 10

(1) Na služební poměr příslušníků se použije zákon o služebním poměru příslušníků Policie České republiky[7]) (dále jen „zákon o služebním poměru“) s odchylkami uvedenými v § 10 až 18 tohoto zákona s tím, že

a) kde se v zákoně o služebním poměru hovoří o Policii České republiky, rozumí se tím také hasičský záchranný sbor,

b) kde se v zákoně o služebním poměru hovoří o příslušníku Policie České republiky, rozumí se tím také příslušník,

c) působnost podle § 2 odst. 2 zákona o služebním poměru vykonává generální ředitel a v rozsahu jím stanoveném další funkcionáři hasičského záchranného sboru,

d) kázeňskou odměnou udělovanou příslušníkovi je kromě kázeňských odměn uvedených v § 31 zákona o služebním poměru též medaile.

(2) Pro služební poměr příslušníků se nepoužijí ustanovení § 3 písm. d), § 6 odst. 2, § 7 odst. 3, § 28 odst. 1 písm. b), § 42, 43 a 45, § 63 odst. 2 písm. d), § 66, § 114 odst. 2 a § 152 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru.

§ 11

Služební přísaha

Služební přísaha příslušníka zní: „Slibuji, že budu chránit životy a zdraví obyvatel a majetek před požáry a jinými mimořádnými událostmi, a to i s nasazením vlastního života. Při plnění svých povinností se budu řídit Ústavou, zákony a dalšími právními předpisy, důsledně plnit rozkazy a pokyny svých nadřízených a při svém jednání budu mít stále na zřeteli obecný zájem.“.

§ 12

Zkušební doba

Ve zkušební době nesmí být příslušník zařazen do samostatného výkonu služby při zásahu.

§ 13

Základní povinnosti příslušníka

Příslušník je povinen vykonávat svědomitě a řádně službu podle svých sil, znalostí a schopností, prohlubovat své odborné znalosti, udržovat fyzickou zdatnost a toto prokazovat zkouškou odborné a fyzické způsobilosti.

§ 14

Doba služby

(1) Doba služby příslušníků může být rozvržena nerovnoměrně. Délka výkonu služby při nerovnoměrně rozvržené době služby může činit nejvýše 16 hodin. Celková délka výkonu služby a na ní bezprostředně navazující služební pohotovost v místě výkonu služby (dále jen „pravidelná směna“) je 24 hodin.

(2) Příslušníkovi se poskytne nejpozději po každých 5 hodinách nepřetržité služby přestávka na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Jednotlivé přestávky na jídlo a oddech se nezapočítávají do doby výkonu služby.

(3) Nepřetržitý odpočinek mezi koncem jedné pravidelné směny a počátkem následující pravidelné směny může být omezen příslušníkovi, který v době služební pohotovosti v místě výkonu služby nebyl povolán k výkonu služby, pokud je toto omezení nezbytně nutné k zabezpečení akceschopnosti jednotky hasičského záchranného sboru. Doba omezení nepřetr-

[6]) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

žitého odpočinku však nesmí přesáhnout dobu rovnající se délce pravidelné směny.

§ 15

Pohotovost ve službě

(1) Příslušníkovi lze nařídit služební pohotovost v místě výkonu služby nebo na jiném určeném místě.

(2) Příslušníkovi s nerovnoměrně rozvrženou dobou služby se v rámci pravidelné směny nařizuje služební pohotovost v místě výkonu služby.

§ 16

Péče o příslušníky

Hasičský záchranný sbor je povinen umožnit příslušníkům stravování v místě výkonu služby; příslušníkům, kteří vykonávají službu za ztížených podmínek při zásahu nebo v souvislosti s ním, poskytuje v potřebném rozsahu bezplatné stravování.

§ 17

Ozdravný pobyt

(1) Ozdravný pobyt k upevnění tělesného a duševního zdraví v trvání 14 kalendářních dnů nepřetržitě v kalendářním roce se poskytuje příslušníkům

a) starším 40 let, kteří jsou ve služebním poměru po dobu nejméně 10 let, nebo
b) kteří vykonávají službu zvlášť obtížnou a zdraví škodlivou po dobu nejméně 10 let, nebo
c) u nichž o tom rozhodne lékař závodní preventivní péče.

(2) Ozdravný pobyt organizuje hasičský záchranný sbor. Účast na ozdravném pobytu se považuje za výkon služby.

§ 18

Zvýšené odchodné

Základní výše odchodného se zvyšuje za každý další ukončený rok služebního poměru o jednu polovinu posledního hrubého měsíčního služebního příjmu, pokud byl příslušník alespoň po jednu polovinu této doby zařazen v jednotkách provádějících zásahy.

HLAVA III

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZMOCŇOVACÍ

§ 19

(1) Příslušníci, občanští zaměstnanci a osoby pověřené plněním úkolů podle zvláštních zákonů[1],[2],[3] jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob mají zůstat utajeny před nepovolanými osobami. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru anebo po splnění úkolu.

(2) O zproštění mlčenlivosti a jeho rozsahu rozhoduje

a) ministr nebo jím pověřená osoba, jde-li o generálního ředitele,
b) generální ředitel nebo jím pověřená osoba, jde-li o podřízené příslušníky,
c) ředitel hasičského záchranného sboru kraje, jde-li o podřízené příslušníky nebo o osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Předpisy o ochraně utajovaných skutečností tím nejsou dotčeny.[8])

§ 20

(1) Práva a povinnosti z ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na generální ředitelství. Práva a povinnosti z hasičských záchranných sborů okresů, hlavního města Prahy a měst Brna, Ostravy a Plzně přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na příslušné hasičské záchranné sbory krajů.

(2) Pokud se v právních předpisech používá pojem „hasičský záchranný sbor okresu“, rozumí se tím hasičský záchranný sbor kraje. Pokud se v právních předpisech používá pojem „ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky“, rozumí se tím generální ředitelství.

(3) Užívací vztahy k nemovitým a movitým prostředkům ve vlastnictví hlavního města Prahy a měst Brna, Ostravy a Plzně, užívaným dosud hasičskými záchranným sbory těchto měst, se po nabytí účinnosti tohoto zákona nemění, a to až do doby nabytí platnosti smluv o sdružení, kterými budou zřízeny společné jednotky požární ochrany, uzavřených podle zvláštního zákona.[9]) Pokud smlouvy o sdružení nebudou z důvodů na straně státu uzavřeny do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je ministerstvo povinno provést s těmito městy majetkové vypořádání.

§ 21

(1) Příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru podle dosavadních předpisů, se považují za příslušníky ve služebním poměru. Jestliže příslušník do 2 měsíců po nástupu do

[8]) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) § 69a odst. 1 a 2 zákona č. 133/1985 Sb., ve znění zákona č. 237/2000 Sb.

výkonu služby nesloží služební přísahu, služební poměr zaniká.

(2) Za složení služební přísahy podle odstavce 1 se považuje složení slibu podle dosavadních předpisů, jestliže příslušník svým podpisem potvrdí text služební přísahy podle tohoto zákona.

(3) Příslušníkům se do doby trvání služebního poměru rozhodné pro přiznání nároků vyplývajících ze služebního poměru započítávají doby, které byly započítávané podle dosavadních předpisů pro pracovní poměr příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky. Tyto doby se započtou též do doby trvání služebního poměru rozhodné pro přiznání nároků souvisejících se skončením služebního poměru.

(4) K posuzování zdravotní nebo duševní způsobilosti před vznikem, v průběhu a v souvislosti se skončením služebního poměru je příslušný lékař závodní preventivní péče, pokud toto oprávnění nepřísluší lékařské komisi.

§ 22

Náhrada za ztrátu na platu, která byla přiznána příslušníkovi Hasičského záchranného sboru České republiky podle dosavadních předpisů, zůstává zachována.

§ 23

Dosavadní hodnosti rotmistra a nadrotmistra se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mění na hodnosti strážmistra a nadstrážmistra. Doba výsluhy let v hodnosti rotmistr a nadrotmistr se považuje za dobu výsluhy let v hodnosti strážmistr a nadstrážmistr.

§ 24

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 25

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví a po projednání s odborovým svazem hasičů požadavky na fyzickou a zdravotní způsobilost příslušníků, druhy služeb zvlášť obtížných nebo zdraví škodlivých a postup při udělování ozdravného pobytu.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou po projednání s odborovým svazem hasičů

a) požadavky na odbornou způsobilost[3]) příslušníků,
b) činnosti, které vykonávají občanští zaměstnanci,
c) podrobnosti o době služby a o nařizování služební pohotovosti,
d) vzor medaile a postup při jejím udělování,
e) pravidla pro zabezpečení dokumentace u stanovených činností,
f) vzory služebních stejnokrojů, vzory služebních průkazů, jejich používání a způsob vnějšího označení.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění zaměstnanců

§ 26

Na konci § 5 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb. a zákona č. 113/1997 Sb., se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o nemocenské péči v ozbrojených silách

§ 27

Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění zákona č. 58/1964 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., zákona č. 98/1971 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb., zákona č. 182/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 61/1999 Sb. a zákona č. 225/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „příslušníci hasičského záchranného sboru“),“.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

2. V § 4 odst. 1 se za slovo „celníků“ vkládají slova „ , příslušníků hasičského záchranného sboru“ a za slova „služby v Celní správě České republiky“ se vkládají slova „ , služby v Hasičském záchranném sboru České republiky“.

3. V § 7 odst. 1 se za slova „Celní správy České republiky“ vkládají slova „ , Hasičského záchranného sboru České republiky“.

4. V § 8 se za slova „Celní správě České republiky“ vkládají slova „ , Hasičském záchranném sboru České republiky“.

5. V § 15 odst. 1 se za slovo „Celníkovi“ vkládají slova „ , příslušníkovi hasičského záchranného sboru“.

6. V § 15 odst. 2 se za slovo „celníkovi“ vkládají slova „ , příslušníkovi hasičského záchranného sboru“.

7. V § 16 odst. 1 se za slovo „celníkovi“ vkládají slova „ , příslušníkovi hasičského záchranného sboru“.

8. V § 16 odst. 2 větě třetí se za slovo „celník“ vkládají slova „ , příslušník hasičského záchranného sboru“ a ve větě čtvrté se za slovo „celníkovi“ vkládají slova „ , příslušníkovi hasičského záchranného sboru“.

9. V § 20 odst. 2 se v části věty před středníkem za slovo „celníka“ vkládají slova „ , příslušníka hasičského záchranného sboru“ a v části věty za středníkem se za slovo „celníkovi“ vkládají slova „ , příslušníkovi hasičského záchranného sboru“.

10. V § 21 odst. 2 větě první se za slova „Celní správy České republiky“ vkládají slova „ , Hasičského záchranného sboru České republiky“.

11. V § 26 odst. 1 se za slovo „celník“ vkládají slova „ , příslušník hasičského záchranného sboru“.

12. V § 31 odst. 1 větě druhé se slovo „a“ nahrazuje čárkou a na konci věty se doplňují slova „a Hasičský záchranný sbor České republiky“.

13. V § 31 odst. 2 se v části věty před středníkem za slova „příslušníky Policie České republiky“ vkládají slova „a pro příslušníky hasičského záchranného sboru“.

14. V § 34 odst. 2 se za slovo „celníka“ vkládají slova „ , příslušníka hasičského záchranného sboru“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákoníku práce

§ 28

1. V § 5 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb. a zákona č. 155/2000 Sb., se slova „příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky,“ zrušují.

2. V § 73 odst. 2 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb. a zákona č. 155/2000 Sb., se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Hasičského záchranného sboru České republiky,“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění

§ 29

Zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 99/1972 Sb., zákona č. 73/1982 Sb., zákona č. 57/1984 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 51/1987 Sb., zákona č. 103/1988 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 266/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb., zákona č. 182/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb. a zákona č. 61/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 33 odst. 1 se za slova „a příslušnice Celní správy České republiky“ vkládají slova „a příslušnice Hasičského záchranného sboru České republiky“.

2. V § 33 odst. 4 se za slova „a příslušníky Celní správy České republiky“ vkládají slova „a příslušníky Hasičského záchranného sboru České republiky“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

§ 30

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb. a zákona č. 159/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 písm. b) se za slova „příslušníků Policie České republiky“ vkládají slova „ , příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky“.

2. V § 110 odst. 1 větě druhé se za slova „útvaru Policie České republiky“ vkládají slova „anebo u Hasičského záchranného sboru České republiky“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

§ 31

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

V § 25 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Hasičského záchranného sboru České republiky s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo vnitra,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních hovoří o organizaci a malé organizaci, rozumí se tím příslušný orgán Hasičského záchranného sboru České republiky.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

ČÁST OSMÁ

Změna branného zákona

§ 32

Zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon), se mění takto:

1. V § 22 odst. 1 se slova „služebního[10]) nebo pracovního[11]) poměru“ nahrazují slovy „služebního poměru[10])“ a poznámka pod čarou č. 11) se zrušuje.

2. V § 22 odst. 4 se slova „služební nebo pracovní poměr podle zvláštních právních předpisů,[10]),[11])“ nahrazují slovy „služební poměr podle zvláštních právních předpisů[10])“.

3. V § 34 odst. 1 se slova „nebo pracovním“ a odkaz na poznámku pod čarou č. 11) zrušují.

4. V § 34 odst. 2 se slova „nebo pracovního“ zrušují.

5. V § 35 odst. 2 se slova „nebo pracovního“ zrušují.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

239

ZÁKON

ze dne 28. června 2000

o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon vymezuje integrovaný záchranný systém, stanoví složky integrovaného záchranného systému a jejich působnost, pokud tak nestanoví zvláštní právní předpis, působnost a pravomoc státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků, práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na mimořádné události a při záchranných a likvidačních pracích a při ochraně obyvatelstva před a po dobu vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu a válečného stavu (dále jen „krizové stavy").

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) integrovaným záchranným systémem koordinovaný postup jeho složek při přípravě na mimořádné události a při provádění záchranných a likvidačních prací,

b) mimořádnou událostí škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací,

c) záchrannými pracemi činnost k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení rizik vzniklých mimořádnou událostí, zejména ve vztahu k ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a vedoucí k přerušení jejich příčin,

d) likvidačními pracemi činnosti k odstranění následků způsobených mimořádnou událostí,

e) ochranou obyvatelstva plnění úkolů civilní ochrany,[1]) zejména varování, evakuace, ukrytí a nouzové přežití obyvatelstva a další opatření k zabezpečení ochrany jeho života, zdraví a majetku,

f) zařízením civilní ochrany bez právní subjektivity (dále jen „zařízení civilní ochrany") součásti právnické osoby nebo obce určené k ochraně obyvatelstva; tvoří je zaměstnanci nebo jiné osoby na základě dohody a věcné prostředky,

g) věcnou pomocí je poskytnutí věcných prostředků při provádění záchranných a likvidačních prací na výzvu velitele zásahu, starosty obce nebo přednosty okresního úřadu; věcnou pomocí se rozumí i pomoc poskytnutá dobrovolně bez výzvy, ale se souhlasem nebo s vědomím velitele zásahu, starosty obce nebo přednosty okresního úřadu,

h) osobní pomocí je činnost nebo služba při provádění záchranných a likvidačních prací na výzvu velitele zásahu, starosty obce nebo přednosty okresního úřadu; osobní pomocí se rozumí i pomoc poskytnutá dobrovolně bez výzvy, ale se souhlasem nebo s vědomím velitele zásahu, starosty obce nebo přednosty okresního úřadu.

HLAVA II

INTEGROVANÝ ZÁCHRANNÝ SYSTÉM

§ 3

Použití integrovaného záchranného systému

Integrovaný záchranný systém se použije v přípravě na vznik mimořádné události a při potřebě provádět současně záchranné a likvidační práce dvěma anebo více složkami integrovaného záchranného systému.

§ 4

Složky integrovaného záchranného systému

(1) Základními složkami integrovaného záchranného systému jsou Hasičský záchranný sbor České republiky[2]) (dále jen „hasičský záchranný sbor"), jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí

---

[1]) Čl. 61 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I), přijatého v Ženevě dne 8. června 1977 a publikovaného sdělením pod č. 168/1991 Sb.

[2]) Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.

okresu jednotkami požární ochrany,[3]) zdravotnická záchranná služba a Policie České republiky.

(2) Ostatními složkami integrovaného záchranného systému jsou vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil, ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory, ostatní záchranné sbory, orgány ochrany veřejného zdraví,[4]) havarijní, pohotovostní, odborné a jiné služby, zařízení civilní ochrany, neziskové organizace a sdružení občanů, která lze využít k záchranným a likvidačním pracím. Ostatní složky integrovaného záchranného systému poskytují při záchranných a likvidačních pracích plánovanou pomoc na vyžádání (§ 21).

(3) V době krizových stavů se stávají ostatními složkami integrovaného záchranného systému také odborná zdravotnická zařízení na úrovni fakultních nemocnic pro poskytování specializované péče obyvatelstvu.

(4) Základní složky integrovaného záchranného systému zajišťují nepřetržitou pohotovost pro příjem ohlášení vzniku mimořádné události, její vyhodnocení a neodkladný zásah v místě mimořádné události. Za tímto účelem rozmísťují své síly a prostředky po celém území České republiky.

(5) Působením základních a ostatních složek v integrovaném záchranném systému není dotčeno jejich postavení a úkoly stanovené zvláštními právními předpisy.[5])

(6) Složky integrovaného záchranného systému jsou při zásahu povinny se řídit příkazy velitele zásahu, popřípadě pokyny přednosty okresního úřadu, hejtmana kraje, v Praze primátora hlavního města Prahy (dále jen „hejtman“) nebo Ministerstva vnitra, pokud provádějí koordinaci záchranných a likvidačních prací.

(7) Složka integrovaného záchranného systému zařazená v příslušném poplachovém plánu integrovaného záchranného systému na úrovni kraje nebo okresu je povinna při poskytnutí pomoci jinému kraji nebo okresu o tom informovat své místně příslušné operační a informační středisko integrovaného záchranného systému; poplachovým plánem integrovaného záchranného systému okresu se rozumí požární poplachový plán okresu vydaný podle zvláštního právního předpisu.[3])

(8) Při provádění záchranných a likvidačních prací za nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu se složky integrovaného záchranného systému řídí pokyny Ministerstva vnitra. Za stavu nebezpečí se složky integrovaného záchranného systému na území příslušného kraje nebo okresu řídí pokyny toho, kdo vyhlásil stav nebezpečí podle zvláštního právního předpisu.[6])

(9) Personál a prostředky základních a ostatních složek jsou za válečného stavu označeny mezinárodně platnými rozpoznávacími znaky pro zdravotnickou službu, duchovní personál a civilní ochranu.[7])

§ 5

Stálé orgány pro koordinaci složek integrovaného záchranného systému

(1) Stálými orgány pro koordinaci složek integrovaného záchranného systému jsou operační a informační střediska integrovaného záchranného systému, kterými jsou operační střediska hasičského záchranného sboru kraje a operační a informační středisko generálního ředitelství hasičského záchranného sboru.

(2) Operační a informační střediska integrovaného záchranného systému jsou povinna

a) přijímat a vyhodnocovat informace o mimořádných událostech,
b) zprostředkovávat organizaci plnění úkolů ukládaných velitelem zásahu podle § 19 odst. 3,
c) plnit úkoly uložené orgány oprávněnými koordinovat záchranné a likvidační práce,
d) zabezpečovat v případě potřeby vyrozumění základních i ostatních složek integrovaného záchranného systému a vyrozumění státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků podle dokumentace integrovaného záchranného systému.

(3) Operační a informační střediska integrovaného záchranného systému jsou oprávněna

a) povolávat a nasazovat síly a prostředky hasičského záchranného sboru a jednotek požární ochrany, dalších složek integrovaného záchranného systému podle poplachového plánu integrovaného záchranného systému nebo podle požadavků velitele zásahu; při tom dbají, aby uvedené požadavky nebyly v rozporu s rozhodnutím příslušného funkcionáře hasičského záchranného sboru, přednosty okresního úřadu, hejtmana nebo

---

[3]) Zákon č. 133/1985 Sb, o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Například zákon č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 238/2000 Sb.

[6]) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

[7]) Například sdělení č. 168/1991 Sb., zákon č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži.

Ministerstva vnitra při jejich koordinaci záchranných a likvidačních prací,

b) vyžadovat a organizovat pomoc (§ 20), osobní a věcnou pomoc podle požadavků velitele zásahu (§ 19),

c) provést při nebezpečí z prodlení varování obyvatelstva na ohroženém území, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.[8])

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) zásady koordinace složek integrovaného záchranného systému při společném zásahu, spolupráce operačních středisek základních složek integrovaného záchranného systému a podrobnosti o úkolech operačních a informačních středisek integrovaného záchranného systému,

b) obsah dokumentace integrovaného záchranného systému, způsob jejího zpracování a podrobnosti o stupních poplachů poplachového plánu integrovaného záchranného systému.

HLAVA III

POSTAVENÍ A ÚKOLY STÁTNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ PŘI PŘÍPRAVĚ NA MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI A PŘI PROVÁDĚNÍ ZÁCHRANNÝCH A LIKVIDAČNÍCH PRACÍ

Díl 1

Ministerstva a jiné ústřední správní úřady

§ 6

Ministerstva a jiné ústřední správní úřady (dále jen „ministerstvo“) při přípravě na mimořádné události, při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva v oboru své působnosti

a) vedou přehled možných zdrojů rizik, provádějí analýzy ohrožení a v rámci prevence podle zvláštních právních předpisů[9]) sjednávají nápravu skutečností a stavů, které by mohly způsobit vznik mimořádné situace,

b) rozhodují o činnostech k provádění záchranných a likvidačních prací a ke zmírnění jejich následků, pokud zvláštní právní předpis[10]) nestanoví jinak,

c) organizují okamžité opravy nezbytných veřejných zařízení pro ochranu obyvatelstva.

§ 7

Ministerstvo vnitra

(1) Ministerstvo vnitra plní úkoly v oblasti[11])

a) přípravy na mimořádné události, integrovaného záchranného systému a ochrany obyvatelstva,

b) zapojení České republiky do mezinárodních záchranných operací při mimořádných událostech v zahraničí a poskytování humanitární pomoci do zahraničí v součinnosti s Ministerstvem zahraničních věcí; humanitární pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí opatření prováděná za účelem pomoci obyvatelstvu postiženému mimořádnou událostí, v jejichž rámci se využívají lidské a materiální zdroje.

(2) Ministerstvo vnitra při plnění úkolů uvedených v odstavci 1

a) sjednocuje postupy ministerstev, krajských úřadů, okresních úřadů, obecních úřadů, právnických osob a fyzických osob vykonávajících podnikatelskou činnost podle zvláštních právních předpisů[12]) (dále jen „podnikající fyzické osoby“),

b) usměrňuje integrovaný záchranný systém,

c) provádí kontrolu a koordinaci poplachových plánů integrovaného záchranného systému krajů a okresů a zpracovává ústřední poplachový plán integrovaného záchranného systému, který schvaluje ministr vnitra,

d) řídí výstavbu a provoz informačních a komunikačních sítí a služeb integrovaného záchranného systému,

e) zpracovává koncepci ochrany obyvatelstva,

f) zajišťuje a provozuje jednotný systém varování a vyrozumění, stanoví způsob informování právnických a fyzických osob o charakteru možného

---

[8]) Například zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 11/1999 Sb., o zóně havarijního plánování, zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií).

[9]) Například zákon č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 353/1999 Sb.

[10]) Například zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[11]) § 12 odst. 2 písm. m) zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

ohrožení, připravovaných opatřeních, způsobu a době jejich provedení,

g) organizuje instruktáže a školení v oblasti ochrany obyvatelstva a pro přípravu složek integrovaného záchranného systému zaměřené na jejich vzájemnou součinnost; k tomuto účelu zřizuje vzdělávací zařízení,

h) stanoví, po projednání s Ministerstvem pro místní rozvoj, stavebně technické požadavky na stavby určené k ochraně obyvatelstva při mimořádných událostech, k zabezpečení záchranných prací, ke skladování materiálu civilní ochrany a k ochraně a ukrytí obsluh důležitých provozů (dále jen „stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany“),

i) rozhoduje v dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí o humanitární pomoci poskytované státem do zahraničí a zapojování do mezinárodních záchranných operací,

j) usměrňuje postup při zřizování zařízení civilní ochrany.

(3) Ministerstvo vnitra zabezpečuje ústřední koordinaci záchranných a likvidačních prací, jestliže

a) mimořádná událost přesahuje státní hranice České republiky a je nutná koordinace záchranných a likvidačních prací nad rámec příhraničních styků, nebo

b) mimořádná událost přesahuje území kraje a velitel zásahu (§ 19) vyhlásil nejvyšší stupeň poplachu, anebo

c) o tuto koordinaci požádá velitel zásahu (§ 19), přednosta okresního úřadu nebo hejtman.

(4) Úkoly Ministerstva vnitra uvedené v odstavcích 2 a 3 plní generální ředitelství hasičského záchranného sboru zřízené podle zvláštního zákona.[2])

(5) Ministerstvo vnitra je oprávněno vyžádat si účast zástupců ostatních ministerstev a zástupců složek uvedených v § 4 odst. 2 a popřípadě jiných odborníků při přípravě na mimořádné události a při provádění záchranných a likvidačních prací.

(6) Ministerstvo vnitra určí způsob zajištění nepřetržité obsluhy telefonní linky jednotného evropského čísla tísňového volání.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) pravidla pro zapojování do mezinárodních záchranných operací,

b) pravidla poskytování a přijímání humanitární pomoci,

c) postup při zřizování zařízení civilní ochrany a při odborné přípravě jejich personálu,

d) způsob informování právnických a fyzických osob o charakteru možného ohrožení, připravovaných opatřeních a způsobu jejich provedení,

e) technické, provozní a organizační zabezpečení jednotného systému varování a vyrozumění a způsob poskytování tísňových informací,

f) způsob provádění evakuace a jejího všestranného zabezpečení,

g) zásady postupu při poskytování úkrytů a způsob a rozsah kolektivní a individuální ochrany obyvatel,

h) požadavky ochrany obyvatelstva v územním plánování a stavebně technické požadavky na stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany,

i) postup územního rozhodování a povolování staveb a jejich změn při uplatňování požadavků ochrany obyvatelstva a postup orgánů územního plánování a stavebních úřadů při řešení těchto požadavků.

§ 8

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Ministerstvo zdravotnictví koordinuje územní střediska zdravotnické záchranné služby a střediska zdravotnické záchranné služby v krajích a v okresech v případech, kdy mimořádná událost přesahuje rámec působnosti okresního střediska zdravotnické záchranné služby nebo je to nutné z odborných, popřípadě z kapacitních důvodů.

(2) Při koordinaci podle odstavce 1 jsou okresní střediska zdravotnické záchranné služby povinna uposlechnout pokynů Ministerstva zdravotnictví a územních středisek zdravotnické záchranné služby.

§ 9

Ministerstvo dopravy a spojů

(1) Ministerstvo dopravy a spojů zabezpečuje pro potřeby správních úřadů a základních složek integrovaného záchranného systému celostátní informační systém pro záchranné a likvidační práce v oblasti mobilních zdrojů nebezpečí v dopravě (dále jen „dopravní informační systém“).

(2) Správní úřady a dopravci jsou povinni Ministerstvu dopravy a spojů poskytnout potřebné podklady a údaje pro účely dopravního informačního systému před každým provedením přepravy nebezpečných věcí v silniční, železniční, letecké a vnitrozemské vodní dopravě. Údaje z dopravního informačního systému se použijí jen pro účely stanovené tímto zákonem.

(3) Provozovatel dopravního informačního systému zabezpečí ochranu poskytnutých informací a údajů, jejichž případné zneužití by mohlo vést k ohrožení zdraví, života, majetku, životního prostředí nebo podnikatelských zájmů právnických osob nebo podnikajících fyzických osob.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob zřízení a vedení dopravního informačního systému a obsah a rozsah podkladů a údajů poskytovaných pro účely dopravního informačního systému.

Díl 2
Orgány kraje

§ 10

(1) Orgány kraje zajišťují přípravu na mimořádné události, provádění záchranných a likvidačních prací a ochranu obyvatelstva.

(2) Krajský úřad při výkonu státní správy za účelem uvedeným v odstavci 1

a) organizuje součinnost mezi okresními úřady a dalšími správními úřady a obcemi v kraji, zejména při zpracování poplachového plánu integrovaného záchranného systému, zajišťuje havarijní připravenost a ověřuje ji cvičeními (§ 17),
b) usměrňuje integrovaný záchranný systém na úrovni kraje,
c) sjednocuje postupy okresních úřadů a územních správních úřadů s krajskou působností v oblasti ochrany obyvatelstva,
d) spolupracuje při zpracování a aktualizaci povodňového plánu uceleného povodí podle zvláštního právního předpisu,[13])
e) uzavírá dohody s příslušným územním celkem sousedního státu, pokud mezinárodní smlouva schválená Parlamentem České republiky a vyhlášená ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv nestanoví jinak.

(3) Pokud zóna havarijního plánování[8]) zasahuje území více než jednoho okresu vlastního kraje nebo zasahuje na území kraje z území jiného kraje, zpracovává krajský úřad s dotčenými okresními úřady plán k provádění záchranných a likvidačních prací v okolí zdroje nebezpečí (dále jen „vnější havarijní plán“). V případě, že zóna havarijního plánování zasahuje území více krajů, zabezpečuje koordinaci zpracování vnějšího havarijního plánu a společné řešení mimořádné události krajský úřad, na jehož území se zdroj nebezpečí nachází. Vnější havarijní plán je součástí krizového plánu kraje.

(4) Pro zpracování vnějších havarijních plánů je krajský úřad oprávněn za podmínek ochrany údajů využívat, shromažďovat a evidovat údaje z krizových plánů krajů a okresů podle zvláštního právního předpisu.[6])

(5) Úkoly orgánů kraje uvedené v odstavcích 1 až 4 plní hasičský záchranný sbor kraje zřízený podle zvláštního zákona.[2]) Ten pro zabezpečení záchranných a likvidačních prací dále

a) řídí výstavbu a provoz informačních a komunikačních sítí a služeb integrovaného záchranného systému,
b) organizuje instruktáže a školení v oblasti ochrany obyvatelstva a v přípravě složek integrovaného záchranného systému zaměřené na jejich vzájemnou součinnost; k tomuto účelu zřizuje vzdělávací zařízení,
c) provádí kontrolu a koordinaci poplachových plánů integrovaného záchranného systému okresů a zpracovává poplachový plán integrovaného záchranného systému kraje,
d) zabezpečuje varování a vyrozumění,
e) koordinuje záchranné a likvidační práce a plní úkoly při provádění záchranných a likvidačních prací stanovené Ministerstvem vnitra,
f) organizuje zjišťování a označování nebezpečných oblastí, provádění dekontaminace a dalších ochranných opatření,
g) organizuje a koordinuje evakuaci, nouzové ubytování, nouzové zásobování pitnou vodou, potravinami a dalšími nezbytnými prostředky k přežití obyvatelstva,
h) organizuje a koordinuje humanitární pomoc,
i) organizuje hospodaření s materiálem civilní ochrany,
j) vede evidenci a provádí kontrolu staveb civilní ochrany a staveb dotčených požadavky civilní ochrany v kraji.

(6) Hasičský záchranný sbor kraje je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení[14]) z hlediska ochrany obyvatelstva.

(7) Krajský úřad vykonává činnosti uvedené v odstavcích 1 až 5 tak, aby byly přiměřené a svým obsahem a rozsahem odpovídaly účelu a podmínkám konkrétní mimořádné události.

§ 11

Hejtman

a) organizuje integrovaný záchranný systém na úrovni kraje,
b) koordinuje a kontroluje přípravu na mimořádné události prováděnou orgány kraje, územními správními úřady s krajskou působností, přednosty

[13]) Například zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

okresních úřadů, právnickými a fyzickými osobami,

c) koordinuje záchranné a likvidační práce při řešení mimořádné události vzniklé na území kraje, pokud přesahuje území jednoho okresu a velitel zásahu vyhlásil nejvyšší stupeň poplachu nebo jej o to požádal anebo jej o koordinaci požádal přednosta okresního úřadu. Pro koordinaci záchranných a likvidačních prací může hejtman použít krizový štáb kraje zřízený podle zvláštního právního předpisu,[6])

d) schvaluje vnější havarijní plán a poplachový plán integrovaného záchranného systému kraje.

Díl 3

Orgány okresu

§ 12

Okresní úřad

(1) Okresní úřad zajišťuje připravenost okresu na mimořádné události, provádění záchranných a likvidačních prací a ochranu obyvatelstva.

(2) Úkoly okresního úřadu uvedené v odstavci 1 plní hasičský záchranný sbor kraje, který pro potřebu okresu a přípravu záchranných a likvidačních prací dále

a) usměrňuje integrovaný záchranný systém na úrovni okresu,

b) plní úkoly při provádění záchranných a likvidačních prací stanovené Ministerstvem vnitra a krajským úřadem,

c) organizuje součinnost mezi okresním úřadem a územními správními úřady s okresní působností a obcemi,

d) pro zabezpečení záchranných a likvidačních prací vykonává obdobně činnosti uvedené v § 10 odst. 5 za podmínek stanovených v § 10 odst. 7,

e) za podmínek stanovených v § 10 odst. 4 shromažďuje a používá pro zpracování vnějších havarijních plánů a havarijního plánu okresu potřebné údaje,

f) seznamuje obce, právnické a fyzické osoby s charakterem možného ohrožení obyvatel s připravenými záchrannými a likvidačními pracemi,

g) zpracovává plán k provádění záchranných a likvidačních prací na území okresu (dále jen „havarijní plán okresu“), popřípadě i vnější havarijní plán, pokud to vyplývá ze zvláštního právního předpisu[8]) a zóna havarijního plánování nepřesahuje území okresu. Havarijní plán okresu a vnější havarijní plán jsou součástmi krizového plánu okresu podle zvláštního zákona,[6])

h) spolupracuje při zpracování vnějšího havarijního plánu a při koordinovaném řešení mimořádné události s krajským úřadem, pokud zóna havarijního plánování přesahuje území okresu,

i) zajišťuje havarijní připravenost stanovenou havarijním plánem okresu a vnějšími havarijními plány a ověřuje ji cvičeními (§ 17).

(3) Prováděcí právní předpis stanoví zásady a způsob zpracování, schvalování a používání havarijního plánu okresu a vnějšího havarijního plánu.

§ 13

Přednosta okresního úřadu

a) organizuje integrovaný záchranný systém na úrovni okresu,

b) koordinuje a kontroluje přípravu na mimořádné události prováděnou okresním úřadem, územními správními úřady s okresní působností, obcemi, právnickými a fyzickými osobami,

c) koordinuje záchranné a likvidační práce při řešení mimořádné události vzniklé na území okresu, pokud velitel zásahu vyhlásil nejvyšší stupeň poplachu nebo jej o koordinaci požádal. Pro koordinaci záchranných a likvidačních prací může přednosta okresního úřadu použít krizový štáb okresu zřízený podle zvláštního právního předpisu,[6])

d) schvaluje havarijní plán okresu a vnější havarijní plány,

e) je oprávněn vyzvat právnické a fyzické osoby k poskytnutí osobní nebo věcné pomoci při koordinaci záchranných a likvidačních prací.

§ 14

Hejtman a přednosta okresního úřadu jsou při koordinaci záchranných a likvidačních prací povinni předávat Ministerstvu vnitra zprávy o jejich průběhu prostřednictvím operačních a informačních středisek integrovaného záchranného systému (§ 5).

Díl 4

Orgány obce

§ 15

(1) Orgány obce zajišťují připravenost obce na mimořádné události a podílejí se na provádění záchranných a likvidačních prací a na ochraně obyvatelstva.

(2) Obecní úřad při výkonu státní správy za účelem uvedeným v odstavci 1

a) organizuje přípravu obce na mimořádné události,

b) podílí se na provádění záchranných a likvidačních prací s integrovaným záchranným systémem,

c) zajišťuje varování, evakuaci a ukrytí osob před hrozícím nebezpečím, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,[8])

d) hospodaří s materiálem civilní ochrany,

e) poskytuje okresnímu úřadu podklady a informace potřebné ke zpracování havarijního plánu okresu nebo vnějšího havarijního plánu,

f) podílí se na zajištění nouzového přežití obyvatel obce,

g) vede evidenci a provádí kontrolu staveb civilní ochrany nebo staveb dotčených požadavky civilní ochrany v obci.

(3) K plnění úkolů uvedených v odstavci 2 je obec oprávněna zřizovat zařízení civilní ochrany. Při zřizování těchto zařízení a plnění úkolů ochrany obyvatel jsou orgány obce povinny postupovat podle tohoto zákona a zvláštního právního předpisu.[3])

(4) Obecní úřad seznamuje právnické a fyzické osoby v obci s charakterem možného ohrožení, s připravenými záchrannými a likvidačními pracemi a ochranou obyvatelstva. Za tímto účelem organizuje jejich školení.

(5) Z hlediska ochrany obyvatel je obec považována za dotčený orgán ve stavebním a územním řízení.[14])

§ 16

Starosta obce při provádění záchranných a likvidačních prací

a) zajišťuje varování osob nacházejících se na území obce před hrozícím nebezpečím,

b) organizuje v dohodě s velitelem zásahu nebo s přednostou okresního úřadu evakuaci osob z ohroženého území obce,

c) organizuje činnost obce v podmínkách nouzového přežití obyvatel obce,

d) je oprávněn vyzvat právnické a fyzické osoby k poskytnutí osobní nebo věcné pomoci.

Díl 5

Cvičení a komunikace složek integrovaného záchranného systému

§ 17

Prověřovací cvičení a taktické cvičení

(1) Prověřovací cvičení se provádí za účelem ověření přípravy složek integrovaného záchranného systému k provádění záchranných a likvidačních prací. Součástí cvičení může být i vyhlášení cvičného poplachu pro složky integrovaného záchranného systému.

(2) Taktické cvičení se provádí za účelem přípravy složek integrovaného záchranného systému a orgánů podílejících se na provedení a koordinaci záchranných a likvidačních prací při mimořádné události. Konání taktického cvičení se předem projedná se zúčastněnými složkami a orgány.

(3) Prověřovací cvičení nebo taktické cvičení je oprávněn nařídit ministr vnitra, generální ředitel hasičského záchranného sboru, hejtman, ředitel hasičského záchranného sboru kraje nebo přednosta okresního úřadu.

§ 18

Komunikace složek integrovaného záchranného systému

(1) Při přípravě na mimořádnou událost a při provádění záchranných a likvidačních prací se použije krizová komunikace; krizovou komunikací se pro účely tohoto zákona rozumí přenos informací mezi státními orgány, územními samosprávnými orgány a mezi složkami integrovaného záchranného systému za využití prostředků hlasového a datového přenosu informací veřejné telekomunikační sítě i vybrané části neveřejných telekomunikačních sítí.

(2) Ministerstvo vnitra je povinno umožnit orgánům a složkám uvedeným v odstavci 1 krizovou komunikaci v účelové telekomunikační síti Ministerstva vnitra.

(3) Poskytovatelé služeb v oblasti komunikací jsou povinni spolupracovat s Ministerstvem vnitra při přípravě a řešení způsobu krizové komunikace a jednotného evropského čísla tísňového volání (§ 7 odst. 6).

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) zásady způsobu krizové komunikace a spojení v integrovaném záchranném systému a strukturu sdílených dat,

b) způsob využívání telekomunikačních sítí složkami integrovaného záchranného systému.

HLAVA IV

ORGANIZACE ZÁCHRANNÝCH A LIKVIDAČNÍCH PRACÍ V MÍSTĚ ZÁSAHU

Díl 1

Velitel zásahu

§ 19

(1) Koordinování záchranných a likvidačních prací v místě nasazení složek integrovaného záchranného systému a v prostoru předpokládaných účinků mimořádné události (dále jen „místo zásahu“) a řízení součinnosti těchto složek provádí velitel zásahu, který vyhlásí podle závažnosti mimořádné události odpovídající stupeň poplachu podle příslušného poplachového plánu integrovaného záchranného systému. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,[5]) je velitelem zásahu velitel jednotky požární ochrany[3]) nebo

příslušný funkcionář hasičského záchranného sboru s právem přednostního velení.[15])

(2) Pokud na místě zásahu není ustanoven velitel zásahu podle odstavce 1, řídí součinnost těchto složek velitel nebo vedoucí zasahujících sil a prostředků složky integrovaného záchranného systému, která v místě zásahu provádí převažující činnost.

(3) Velitel zásahu je při provádění záchranných a likvidačních prací oprávněn

a) zakázat nebo omezit vstup osob na místo zásahu a nařídit, aby místo zásahu opustila osoba, jejíž přítomnost není potřebná, nařídit evakuaci osob, popřípadě stanovit i jiná dočasná omezení k ochraně života, zdraví, majetku a životního prostředí a vyzvat osobu, která se nepodřídí stanoveným omezením, aby prokázala svoji totožnost; tato osoba je povinna výzvě vyhovět,

b) nařídit bezodkladné provádění nebo odstraňování staveb, terénních úprav za účelem zmírnění nebo odvrácení rizik vzniklých mimořádnou událostí,

c) vyzvat právnické osoby nebo fyzické osoby k poskytnutí osobní nebo věcné pomoci,

d) zřídit štáb velitele zásahu jako svůj výkonný orgán a určit náčelníka a členy štábu. Členy štábu jsou zejména velitelé a vedoucí složek integrovaného záchranného systému. Členy tohoto štábu mohou být dále fyzické osoby a zástupci právnických osob, se kterými složky integrovaného záchranného systému spolupracují nebo které poskytují osobní nebo věcnou pomoc,

e) rozdělit místo zásahu na sektory, popřípadě úseky a stanovit jejich velitele, kterým je oprávněn ukládat úkoly a rozhodovat o přidělování sil a prostředků do podřízenosti velitelů sektorů a úseků.

Díl 2

Vyžadování pomoci pro provádění záchranných a likvidačních prací

§ 20

Oprávnění vyžadovat pomoc

(1) Ministerstvo vnitra vyžaduje pomoc podle ústředního poplachového plánu integrovaného záchranného systému prostřednictvím operačního a informačního střediska generálního ředitelství hasičského záchranného sboru; pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí poskytnutí sil, věcných prostředků nebo činností složek integrovaného záchranného systému pro účely záchranných a likvidačních prací, v případě ostatních složek integrovaného záchranného systému se takto realizuje plánovaná pomoc na vyžádání (§ 21).

(2) Hejtman a přednosta okresního úřadu vyžadují pomoc podle příslušného poplachového plánu integrovaného záchranného systému. Tuto i další pomoc vyžadují prostřednictvím příslušného operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému.

(3) Velitel zásahu vyžaduje pomoc přímo u velitelů a vedoucích složek integrovaného záchranného systému na místě zásahu, v ostatních případech vyžaduje pomoc prostřednictvím místně příslušného operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému.

(4) Pro provádění záchranných a likvidačních prací na území České republiky vyžaduje Ministerstvo vnitra zahraniční pomoc po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí a připravuje její využití, pokud mezinárodní smlouva schválená Parlamentem České republiky a vyhlášená ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv nestanoví jinak.

(5) Hejtman a přednosta okresního úřadu jsou oprávněni vyžadovat pomoc z příslušného územního celku sousedního státu a připravovat její využití pro provádění záchranných a likvidačních prací, pokud mezinárodní smlouva schválená Parlamentem České republiky a vyhlášená ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv nestanoví jinak.

(6) Přednosta okresního úřadu nebo starosta obce při výzvě k poskytnutí věcné pomoci postupují při evidenci poskytnutého věcného prostředku podle zvláštního právního předpisu.[6]) Jde-li o poskytnutí věcné pomoci na základě výzvy velitele zásahu, zaznamenává velitel zásahu tuto skutečnost do dokumentace o vedení zásahu. Obsah záznamu tvoří údaje o osobě, která věcný prostředek poskytla, identifikační údaje tohoto prostředku a údaje o době a účelu využití vyžádaného prostředku.

§ 21

Plánovaná pomoc na vyžádání

(1) Poskytování plánované pomoci na vyžádání se zahrnuje do poplachového plánu integrovaného záchranného systému; plánovanou pomocí na vyžádání se pro účely tohoto zákona rozumí předem písemně dohodnutý způsob poskytnutí pomoci ostatními složkami integrovaného záchranného systému okresnímu úřadu, krajskému úřadu, Ministerstvu vnitra nebo základním složkám integrovaného záchranného systému při provádění záchranných a likvidačních prací.

(2) Plánovanou pomoc na vyžádání jsou povinny poskytnout

[15]) § 13 vyhlášky č. 22/1996 Sb., kterou se upravují podrobnosti o úkolech jednotek požární ochrany, stanoví se činnost osob zúčastněných na jejich plnění a zásady velení při zásahu.

a) ministerstva, územní správní úřady, orgány krajů a obcí v mezích své působnosti,
b) právnické a fyzické osoby, které jsou vlastníkem nebo uživatelem stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany,
c) zdravotnická zařízení,
d) ostatní složky integrovaného záchranného systému uvedené v § 4 odst. 2,
e) vojenské záchranné útvary,[16])
f) ostatní osoby, které se k tomu smluvně zavázaly.

(3) Plánovanou pomoc na vyžádání není povinen poskytnout ten, kdo by poskytnutím této pomoci vážně ohrozil plnění vlastních závažnějších úkolů stanovených podle zvláštních právních předpisů.[5])

(4) Ostatní složky integrovaného záchranného systému jsou povinny při stanovení rozsahu plánované pomoci na vyžádání na základě žádosti operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému sdělit
a) osoby pověřené pro zabezpečování pomoci a způsob jejich vyrozumění,
b) síly a prostředky určené k poskytnutí pomoci,
c) dobu potřebnou pro poskytnutí sil a prostředků v případě vyžádání pomoci.

§ 22

Ostatní pomoc

Na žádost okresního úřadu, krajského úřadu nebo Ministerstva vnitra mohou být pro potřebu složek integrovaného záchranného systému při provádění záchranných a likvidačních prací využita hospodářská opatření, vojenské útvary a vojenská zařízení ozbrojených sil České republiky podle zvláštních právních předpisů.[17])

ČÁST DRUHÁ

PRÁVA A POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB PŘI MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTECH

HLAVA I

PRÁVNICKÉ OSOBY A PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ OSOBY A FYZICKÉ OSOBY

§ 23

(1) Pokud okresní úřad zahrne do havarijního plánu okresu nebo vnějšího havarijního plánu konkrétní právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu, je tato povinna
a) bezplatně poskytnout a aktualizovat požadované podklady,
b) zajistit vůči svým zaměstnancům dotčeným předpokládanou mimořádnou událostí opatření uvedená v § 24 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

(2) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby jsou v souvislosti se záchrannými a likvidačními pracemi povinny
a) poskytnout osobní nebo věcnou pomoc na přímou výzvu velitele zásahu (§ 19), přednosty okresního úřadu (§ 13) nebo starosty obce (§ 16) nebo prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému,
b) strpět vstup osob provádějících záchranné nebo likvidační práce na pozemky a do staveb a použití nezbytné techniky, provedení terénních úprav, budování ochranných staveb, vyklizení pozemku a odstranění staveb, jejich částí a porostů, pokud jsou vlastníky nebo uživateli nemovitostí a pokud zvláštní právní předpis[9]) nestanoví jinak,
c) strpět umístění zařízení systému varování a vyrozumění na nemovitostech, které mají ve vlastnictví, a umožnit k nim přístup příslušným orgánům okresního úřadu nebo jimi zmocněným osobám za účelem používání, kontroly, údržby a oprav,
d) pokud jsou vlastníky stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany, dbát při užívání těchto nemovitostí a veškerých činnostech s tím spojených, aby nedošlo ke změně charakteru této stavby ve vztahu k jejímu účelu, a umožnit její využití pro potřeby civilní ochrany a přístup orgánům hasičského záchranného sboru nebo jimi zmocněným osobám do těchto objektů za účelem používání, kontroly, údržby a oprav,
e) pokud provozují školská, zdravotnická, sociální nebo obdobná zařízení, vytvořit v nich podmínky pro výdej ochranných masek, dětských ochranných vaků, dětských ochranných kazajek, ochranných oděvů, filtrů pro ochranu dýchacích cest a povrchu těla a dalších ochranných prostředků.

(3) K plnění úkolů podle odstavce 1 mohou právnické osoby a podnikající fyzické osoby zřizovat zařízení civilní ochrany podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu.[3])

(4) Prováděcí právní předpis stanoví náhrady výdajů vynakládaných právnickými osobami a podnikajícími fyzickými osobami na ochranu obyvatelstva.

---

[16]) § 19 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

[17]) Například § 15 až 18 zákona č. 219/1999 Sb., zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.

§ 24

(1) Pokud dojde k mimořádné události v souvislosti s provozem technických zařízení a budov, při nakládání s nebezpečnými chemickými látkami[18]) a při jejich přepravě nebo při nakládání s nebezpečnými odpady (dále jen „havárie"), je právnická nebo podnikající fyzická osoba, která je vlastníkem, správcem nebo uživatelem uvedených zařízení, budov, látek nebo odpadů, povinna

a) podílet se na přípravě záchranných a likvidačních prací a na zpracování havarijního plánu okresu nebo vnějšího havarijního plánu tím, že poskytne na vyžádání okresnímu úřadu, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,[8]) informace o
   1. zdrojích rizik,
   2. pravděpodobných následcích havárií a možných způsobech jejich likvidace,
   3. možných účincích na obyvatele a životní prostředí,
   4. opatřeních připravených ve své působnosti pro zajištění nezbytných sil a prostředků k provedení záchranných a likvidačních prací ve svém objektu nebo zařízení,
b) vůči svým zaměstnancům zajistit, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,[8])
   1. informování o hrozících mimořádných událostech a plánovaných opatřeních,
   2. varování, evakuaci, popřípadě ukrytí,
   3. organizování záchranných prací,
   4. organizování přípravy k sebeochraně a vzájemné pomoci.

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, u které došlo k havárii, je povinna

a) provádět neprodleně záchranné a likvidační práce,
b) ohlásit neprodleně havárii místně příslušnému operačnímu a informačnímu středisku integrovaného záchranného systému, dále okresnímu úřadu a ohroženým obcím; tím není dotčena oznamovací povinnost stanovená podle zvláštních právních předpisů,
c) podílet se na varování osob ohrožených havárií v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem,[8])
d) poskytnout veliteli zásahu informace o skutečnostech, které by mohly ohrozit životy nebo zdraví osob provádějících zásah nebo ostatního obyvatelstva, zejména informace o výbušninách, nebezpečných chemických látkách, zdrojích ionizujícího záření, dravých či nebezpečných zvířatech,
e) spolupracovat při odstraňování havárie se složkami integrovaného záchranného systému, správními úřady a orgány krajů a obcí,
f) uhradit okresnímu úřadu nebo složkám integrovaného záchranného systému náklady spojené s poskytnutím věcné a osobní pomoci, s likvidačními pracemi a se škodami prokazatelně vzniklými havárií,
g) zabezpečit asanační práce podle pokynů příslušných správních úřadů nebo obcí,
h) zabezpečit zneškodnění odpadů, které vznikly v důsledku havárie i v důsledku její likvidace,
i) spolupracovat při zpracování dokumentace o záchranných a likvidačních pracích.

§ 25

Fyzické osoby

(1) Fyzická osoba pobývající na území České republiky má právo na informace o opatřeních k zabezpečení ochrany obyvatelstva a na poskytnutí instruktáže a školení ke své činnosti při mimořádných událostech.

(2) Fyzická osoba je povinna

a) strpět omezení vyplývající z opatření stanovených při mimořádné události a omezení nařízená velitelem zásahu při provádění záchranných a likvidačních prací,
b) poskytnout na výzvu starosty obce, přednosty okresního úřadu nebo velitele zásahu osobní nebo věcnou pomoc,
c) strpět, pokud je to nutné k provádění záchranných a likvidačních prací a pokud je vlastníkem, uživatelem nebo správcem nemovitosti, vstup osob provádějících záchranné nebo likvidační práce na pozemky nebo do objektů, použití nezbytné techniky, provedení terénních úprav, budování ochranných staveb, vyklizení pozemku a odstranění staveb, jejich částí, zařízení a porostů,
d) poskytnout veliteli zásahu informace o skutečnostech, které by mohly ohrozit životy nebo zdraví osob provádějících zásah nebo ostatního obyvatelstva, zejména informace o výbušninách, nebezpečných chemických látkách, zdrojích ionizujícího záření, dravých či nebezpečných zvířatech,
e) strpět umístění zařízení systému varování a vyrozumění na nemovitostech, které má ve vlastnictví, a umožnit k nim přístup příslušným orgánům okresního úřadu nebo jimi zmocněným osobám za účelem používání, kontroly, údržby a oprav,
f) pokud je vlastníkem stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany, dbát

[18]) § 3 až 5 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.

při užívání těchto nemovitostí a veškerých činnostech s tím spojených, aby nedošlo ke změně charakteru této stavby ve vztahu k jejímu účelu, a umožnit její využití pro potřeby civilní ochrany a přístup příslušným orgánům okresního úřadu nebo jimi zmocněným osobám do těchto staveb za účelem používání, kontroly, údržby a oprav.

(3) Plnění povinností uvedených v odstavci 2 může fyzická osoba odmítnout, pokud by tím ohrozila život nebo zdraví vlastní nebo jiných osob anebo pokud ji v tom brání důležité okolnosti, které by zjevně způsobily závažnější následek než ohrožení, kterému se má předcházet.

HLAVA II

VÝJIMKY

§ 26

(1) K poskytnutí věcné nebo osobní pomoci nelze vyzvat fyzické osoby, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva.

(2) Od osobní pomoci jsou osvobozeny osoby ve věku do 18 let a od 62 let a osoby zdravotně nezpůsobilé k výkonu požadovaných činností, plně invalidní osoby, poslanci a senátoři Parlamentu České republiky a členové vlády a dále osoby, které by tím vystavily vážnému ohrožení sebe nebo osoby blízké.

(3) Ženám lze nařídit pouze takovou osobní pomoc, která není v rozporu se zvláštním právním předpisem.[19])

(4) Osoby osvobozené od osobní pomoci mohou poskytnout dobrovolnou pomoc.

HLAVA III

KONTROLA, POKUTY, NÁHRADA A FINANČNÍ ZABEZPEČENÍ

§ 27

Kontrola

(1) Ministerstvo, okresní úřad a orgány krajů a obcí, které zajišťují přípravu na mimořádné události, záchranné a likvidační práce a ochranu obyvatelstva, jsou oprávněny v mezích své působnosti kontrolovat dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení. Při vykonávání kontrolní činnosti se řídí základními pravidly stanovenými zvláštním právním předpisem.[20])

(2) Kontrolu uvedenou v odstavci 1 vykonává u obce okresní úřad, u okresního úřadu krajský úřad a u krajského úřadu Ministerstvo vnitra ve spolupráci s příslušným ministerstvem.

§ 28

Pokuty

(1) Za nesplnění povinnosti podle tohoto zákona může orgán, který porušení povinnosti zjistil, uložit

a) fyzické osobě pokutu do výše 20 000 Kč,

b) právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě pokutu do výše 3 000 000 Kč.

(2) Nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě stanovené při uložení pokuty, lze uložit pokutu opětovně.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl orgán, který pokutu ukládá, a musí být pravomocně skončeno do 3 let od porušení povinnosti. Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla pokuta uložena.

(4) Pokutu vybírá a vymáhá orgán, který ji uložil.

(5) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 29

Náhrada za omezení vlastnického nebo užívacího práva, poskytnutí věcné a osobní pomoci

(1) Za omezení vlastnického nebo užívacího práva, poskytnutí věcné nebo osobní pomoci náleží právnické nebo fyzické osobě peněžní náhrada. Náhradu poskytuje okresní úřad, v jehož územním obvodu byla pomoc poskytována. Peněžní náhrada se vyplácí do 6 měsíců od ukončení záchranných nebo likvidačních prací.

(2) Pokud dojde k omezení výkonu vlastnického práva k nemovitosti, poskytne se jejímu vlastníku náhrada odpovídající míře omezení jeho majetkových práv podle zvláštního právního předpisu.[21])

(3) Jde-li o vykonání osobní pomoci, u níž nelze určit výši náhrady dohodou nebo postupem podle zvláštních právních předpisů, stanoví se náhrada ve

---

[19]) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 261/1997 Sb., kterou se stanoví práce a pracoviště, které jsou zakázané všem ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým, a podmínky, za nichž mohou mladiství výjimečně tyto práce konat z důvodu přípravy na povolání, ve znění vyhlášky č. 185/1998 Sb.

[20]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

[21]) Například občanský zákoník, obchodní zákoník.

výši, která odpovídá obvyklé mzdě za stejné či podobné práce nebo služby. Při stanovení náhrady za věcnou pomoc se vychází z výše výdajů vzniklých povinnému nebo z výše náhrady obvykle účtované za použití stejného nebo obdobného věcného prostředku v době jeho poskytnutí, zjištěné podle zvláštního právního předpisu.

(4) Poskytne-li podnikající fyzická osoba, která má příjmy pouze z podnikání nebo z jiné samostatné výdělečné činnosti[22]) osobní pomoc na výzvu velitele zásahu nebo v rámci plánované pomoci na vyžádání, náleží jí náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou pomoc poskytne. Náhradu poskytuje okresní úřad, v jehož územním obvodu byla pomoc poskytována. Při výpočtu náhrady ušlého výdělku se postupuje přiměřeně podle zvláštního právního předpisu.[23])

(5) Obce, okresní úřad, orgány krajů, popřípadě základní složky integrovaného záchranného systému jsou oprávněny požadovat uhrazení nákladů, které vynaložily jako náhradu za poskytnutí věcné nebo osobní pomoci po původci havárie. Těmito úhradami se kompenzují vynaložené výdaje.[24])

§ 30

Náhrada škody

(1) Stát odpovídá za škodu způsobenou právnickým a fyzickým osobám vzniklou v příčinné souvislosti se záchrannými a likvidačními pracemi a cvičeními prováděnými podle tohoto zákona. Této odpovědnosti se může stát zprostit jen tehdy, pokud se prokáže, že poškozený si způsobil škodu sám nebo způsobil havárii.

(2) Peněžní náhrada se poskytne právnickým a fyzickým osobám, které utrpěly škodu na zdraví nebo věcnou škodu při

a) činnosti složek integrovaného záchranného systému nebo orgánů koordinujících záchranné a likvidační práce,
b) poskytnutí osobní nebo věcné pomoci.

(3) Škoda na zdraví se uhrazuje obdobně podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů,[25]) pokud nevznikl nárok na náhradu této škody již z pracovněprávního vztahu. V případě úmrtí poškozeného se peněžní náhrada poskytne dědicům.

(4) Peněžní náhradu poskytne okresní úřad, v jehož územním obvodu při záchranných a likvidačních pracích nebo cvičení škoda či újma vznikla. Při poskytování této náhrady za věcnou škodu se postupuje podle zvláštních právních předpisů platných v době vzniku škody.

(5) Právo na náhradu škody s uvedením důvodů je třeba uplatnit písemně u příslušného okresního úřadu do 6 měsíců od doby, kdy se právnická nebo fyzická osoba o škodě dozvěděla, nejdéle do 5 let od vzniku škody, jinak právo zaniká. Okresní úřad může v případech hodných zvláštního zřetele přiznat náhradu škody i po uplynutí termínu k podání žádosti, nebo i bez podání žádosti, ale nejdéle do 5 let od vzniku škody.

(6) Vznikne-li škoda složkám integrovaného záchranného systému nebo osobám v nich zařazeným při poskytování pomoci v zahraničí, hradí tuto škodu Ministerstvo vnitra, pokud ke škodě došlo při mezistátní pomoci schválené Ministerstvem vnitra. V případě poskytování pomoci v příhraničí hradí škodu okresní úřad, z jehož území byla pomoc poskytnuta. Odškodnění se provádí tak, jako kdyby škoda vznikla na území České republiky.

(7) Náhrada škody se neposkytuje právnickým a fyzickým osobám, které zavinily vznik havárie.

§ 31

Finanční zabezpečení integrovaného záchranného systému

(1) Finanční prostředky ke krytí výdajů potřebných pro zpracování dokumentace, ochranu obyvatelstva, ověřování připravenosti k záchranným a likvidačním pracím a na budování a provozování společně užívaných zařízení pro potřeby integrovaného záchranného systému, zejména v oblasti telekomunikací a informačních systémů, uplatňuje Ministerstvo vnitra v návrhu svého rozpočtu. Krajský úřad a okresní úřad uplatňují požadavek na tyto prostředky prostřednictvím Ministerstva vnitra.

(2) K úhradě mimořádných výdajů vzniklých v důsledku prováděných záchranných a likvidačních prací může být použita rezerva finančních prostředků vyčleněná v rozpočtové kapitole Všeobecná pokladní správa.

(3) Vláda, orgány kraje nebo okresní úřad hradí náklady vynaložené složkami integrovaného záchranného systému ke krytí výdajů vzniklých při nasazení

---

[22]) § 7 odst. 1 a 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[23]) § 2 odst. 1 vyhlášky č. 298/1993 Sb., o stanovení výše nároku náhrady ušlého výdělku při správě daní.

[24]) § 49 odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[25]) § 190 až 203, § 260 zákoníku práce.
Nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

sil a prostředků složek integrovaného záchranného systému v případě, že neuhrazení těchto nákladů by mohlo ohrozit funkčnost složek integrovaného záchranného systému k provádění záchranných a likvidačních prací.

(4) Způsob finančního zabezpečení jednotlivých složek integrovaného záchranného systému při výkonu činností stanovených těmto složkám zvláštními právními předpisy není tímto zákonem dotčen.

HLAVA IV

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 32

Hromadné informační prostředky

Každý, kdo provozuje hromadné informační prostředky, včetně televizního a rozhlasového vysílání, je povinen bez náhrady nákladů na základě žádosti operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému neprodleně a bez úpravy obsahu a smyslu uveřejnit tísňové informace potřebné pro záchranné a likvidační práce.

§ 33

Vztah k zvláštním právním předpisům

(1) Na rozhodování a ukládání povinností podle tohoto zákona, s výjimkou pokut podle § 29, se nevztahuje správní řád.

(2) Za stavu ohrožení státu vyhlášeného v souvislosti se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením a za válečného stavu plní složky integrovaného záchranného systému i právnické a fyzické osoby úkoly stanovené tímto zákonem, pokud zvláštní právní předpis[26]) nestanoví jinak.

§ 34

Zvláštní případy

Tento zákon se vztahuje i na případy, kdy jde o mimořádnou událost, kterou je ohroženo veřejné zdraví a orgán ochrany veřejného zdraví požádá okresní úřad, orgán kraje nebo Ministerstvo vnitra o společné řešení mimořádné události.

§ 35

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 7 odst. 7 písm. a) a b) a § 23 odst. 4.

(2) Ministerstvo vnitra vydá vyhlášku k provedení § 5 odst. 4, § 7 odst. 7 písm. c) až g), § 12 odst. 3 a § 18 odst. 4 písm. a).

(3) Ministerstvo vnitra vydá po projednání s Ministerstvem pro místní rozvoj vyhlášku k provedení § 7 odst. 7 písm. h).

(4) Ministerstvo pro místní rozvoj vydá po projednání s Ministerstvem vnitra vyhlášku k provedení § 7 odst. 7 písm. i).

(5) Ministerstvo dopravy a spojů vydá po projednání s Ministerstvem vnitra vyhlášku k provedení § 9 odst. 4 a § 18 odst. 4 písm. b).

ČÁST TŘETÍ

HLAVA I

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 36

Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 34/1970 Sb., zákona č. 125/1970 Sb., zákona č. 147/1970 Sb., zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 173/1989 Sb., zákonného opatření č. 9/1990 Sb., zákona č. 126/1990 Sb., zákona č. 203/1990 Sb., zákona č. 288/1990 Sb., zákonného opatření č. 305/1990 Sb., zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 173/1991 Sb., zákona č. 283/1991 Sb., zákona č. 19/1992 Sb., zákona č. 23/1992 Sb., zákona č. 103/1992 Sb., zákona č. 167/1992 Sb., zákona č. 239/1992 Sb., zákonného opatření č. 350/1992 Sb., zákona č. 358/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 548/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 166/1993 Sb., zákona č. 285/1993 Sb., zákona č. 47/1994 Sb., zákona č. 89/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 135/1996 Sb., zákona č. 272/1996 Sb., zákona č. 152/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 63/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb. a zákona č. 154/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 1 se na konci písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) krizové řízení, civilní nouzové plánování, ochranu obyvatelstva a integrovaný záchranný systém.“.

2. V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo vnitra zajišťuje komunikační sítě pro Policii České republiky, složky integrovaného záchranného systému a územní orgány státní správy.“.

3. V § 16 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) správu vojenských újezdů.“.

Dosavadní písmeno e) se zrušuje.

[26]) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

4. V § 16 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů ve věcech státní správy na úseku civilní ochrany přecházejí z Ministerstva obrany na Ministerstvo vnitra dnem nabytí účinnosti zákona o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.“.

HLAVA II

Změna stavebního zákona

§ 37

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 137/1982 Sb., zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 262/1992 Sb., zákona č. 43/1994 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 95/2000 Sb., zákona č. 96/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 151/2000 Sb., se mění takto:

V § 2 odst. 1 se na konci písmene k) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) vymezuje území dotčená požadavky ochrany obyvatelstva.“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 38

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

240

ZÁKON

ze dne 28. června 2000

o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví působnost a pravomoc státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků a práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na krizové situace, které nesouvisejí se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením,[1]) a při jejich řešení.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) krizovým řízením souhrn řídících činností věcně příslušných orgánů zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s řešením krizové situace,

b) pracovištěm krizového řízení pracoviště v přímé podřízenosti vedoucího zaměstnance příslušného správního úřadu pověřené koordinací krizového řízení,

c) krizovou situací mimořádná událost,[2]) při níž je vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav nebo stav ohrožení státu (dále jen „krizové stavy“),

d) zvláštními skutečnostmi informace v oblasti krizového řízení, které by v případě zneužití mohly vést k ohrožení života, zdraví, majetku, životního prostředí nebo podnikatelských zájmů právnických osob nebo fyzických osob vykonávajících podnikatelskou činnost podle zvláštních právních předpisů[3]) (dále jen „podnikající fyzické osoby“),

e) pracovní povinností povinnost fyzických osob vykonávat po nezbytně nutnou dobu určené práce, které jsou nutné pro řešení krizové situace a které jsou tyto osoby povinny konat v místě určeném orgánem krizového řízení, a podle potřeb pro řešení krizové situace i nad rámec pracovní doby stanovené v pracovněprávních předpisech,

f) pracovní výpomocí povinnost fyzických osob vykonávat jednorázové a mimořádné úkoly nezbytné pro řešení krizové situace, které jsou povinny konat v místě určeném orgánem krizového řízení, a podle potřeb pro řešení krizové situace i nad rámec pracovní doby stanovené v pracovněprávních předpisech,

g) věcnými prostředky movité a nemovité věci ve vlastnictví státu, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob nebo jimi poskytované služby, které lze využít při řešení krizových situací.

§ 3

Stav nebezpečí

(1) Stav nebezpečí se jako bezodkladné opatření může vyhlásit, jsou-li v případě živelní pohromy, ekologické nebo průmyslové havárie, nehody nebo jiného nebezpečí ohroženy životy, zdraví, majetek, životní prostředí nebo vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek, pokud nedosahuje intenzita ohrožení značného rozsahu,[4]) a není možné odvrátit ohrožení běžnou činností správních úřadů a složek integrovaného záchranného systému.

(2) Stav nebezpečí lze vyhlásit jen s uvedením důvodů, na nezbytně nutnou dobu a pro celé území kraje nebo okresu nebo pro jejich část. Rozhodnutí o vyhlášení stavu nebezpečí musí obsahovat krizová opatření a jejich rozsah. Změna krizových opatření musí být rovněž vyhlášena.

---

[1]) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

[2]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

[3]) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) Čl. 5 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

(3) Stav nebezpečí pro území okresu nebo jeho část vyhlašuje přednosta okresního úřadu. Stav nebezpečí pro území kraje nebo jeho část vyhlašuje hejtman kraje, v Praze primátor hlavního města Prahy (dále jen „hejtman"), pokud rozsah ohrožení přesahuje území okresu nebo jej o to požádá přednosta okresního úřadu. Ten, kdo stav nebezpečí vyhlásil, o tom neprodleně informuje vládu, Ministerstvo vnitra a sousední kraje nebo okresy, pokud mohou být krizovou situací dotčeny.

(4) Stav nebezpečí lze vyhlásit na dobu nejvýše 20 dnů. Tuto dobu může přednosta okresního úřadu prodloužit o 10 dnů se souhlasem hejtmana. Další prodloužení uvedené doby vyhlášení stavu nebezpečí nebo prodloužení doby vyhlášeného stavu nebezpečí hejtmanem lze jen se souhlasem vlády.

(5) Není-li možné účelně odvrátit vzniklé ohrožení v rámci stavu nebezpečí, hejtman nebo přednosta okresního úřadu neprodleně požádá vládu o vyhlášení nouzového stavu.

(6) Rozhodnutí o stavu nebezpečí se vyhlašuje stejně jako nařízení kraje[5]) nebo nařízení okresního úřadu.[6]) Rozhodnutí nabývá účinnosti okamžikem, který se v něm stanoví. Rozhodnutí se vyvěšuje na úřední desce krajského úřadu a na úředních deskách okresních úřadů a obecních úřadů na území, kde je stav nebezpečí vyhlášen. Krajský úřad a okresní úřad zveřejní rozhodnutí též dalšími způsoby v místě obvyklými, zejména prostřednictvím hromadných informačních prostředků a místního rozhlasu.

(7) Stav nebezpečí nelze vyhlásit z důvodu stávky vedené na ochranu práv a oprávněných hospodářských a sociálních zájmů.

(8) Stav nebezpečí končí uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen, pokud přednosta okresního úřadu, hejtman nebo vláda nerozhodnou o jeho zrušení před uplynutím této doby. Vláda stav nebezpečí zruší též, pokud nejsou splněny podmínky pro jeho vyhlášení.

(9) Rozhodnutí vlády o zrušení stavu nebezpečí se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a na úředních deskách okresních úřadů a obecních úřadů na území, kde byl stav nebezpečí vyhlášen, zveřejní se v hromadných informačních prostředcích a vyhlásí se ve Sbírce zákonů. Účinnosti nabývá okamžikem, který se v rozhodnutí stanoví.

HLAVA II
ORGÁNY KRIZOVÉHO ŘÍZENÍ

Díl 1
Vláda

§ 4

(1) Vláda při zajišťování připravenosti České republiky na krizové situace

a) ukládá úkoly ostatním orgánům krizového řízení, řídí a kontroluje jejich činnost,

b) určuje ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad pro koordinaci přípravy na řešení konkrétní krizové situace v případě, kdy příslušnost ke koordinující funkci nevyplývá z působností stanovených ve zvláštním právním předpisu,[7])

c) zřizuje Ústřední krizový štáb jako svůj pracovní orgán k řešení krizových situací.

(2) Vláda při přípravě na krizové situace a při jejich řešení projednává s Českou národní bankou opatření, která se týkají působnosti této banky.

§ 5

Za nouzového stavu nebo za stavu ohrožení státu podle tohoto zákona lze na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu omezit[8])

a) právo na nedotknutelnost osoby a nedotknutelnost obydlí při evakuaci osoby z místa, na kterém je bezprostředně ohrožena na životě nebo zdraví,

b) vlastnické a užívací právo právnických a fyzických osob k majetku (§ 29 a 31), pokud jde o nucené omezení práva vlastníka nebo uživatele z důvodu ochrany života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, které jsou ohroženy krizovou situací, přičemž je za toto omezení poskytnuta přiměřená náhrada,

c) svobodu pohybu a pobytu ve vymezeném prostoru území ohroženého nebo postiženého krizovou situací,

d) právo pokojně se shromažďovat ve vymezeném prostoru území ohroženého nebo postiženého krizovou situací,

e) právo provozovat podnikatelskou činnost, která by ohrožovala prováděná krizová opatření nebo narušovala, popřípadě znemožňovala jejich provádění,

---

[5]) § 8 a 9 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).

[6]) § 6 zákona č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech.

[7]) Například zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Čl. 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

f) právo na stávku, pokud by tato stávka vedla k narušení, případně znemožnění záchranných a likvidačních prací.

§ 6

(1) Vláda v době trvání nouzového stavu je oprávněna za podmínek uvedených v § 5

a) nařídit evakuaci osob a majetku z vymezeného území,

b) zakázat vstup, pobyt a pohyb osob na vymezených místech nebo území,

c) rozhodnout o ukládání pracovní povinnosti, pracovní výpomoci nebo povinnosti poskytnout věcné prostředky k řešení krizové situace,

d) rozhodnout o bezodkladném provádění staveb, stavebních prací, terénních úprav nebo odstraňování staveb za účelem zmírnění nebo odvrácení veřejného ohrožení vyplývajícího z krizové situace.

(2) Vláda v době trvání nouzového stavu je dále oprávněna

a) nařídit povinné hlášení přechodné změny pobytu osob, kterou se rozumí opuštění místa trvalého pobytu osoby, k němuž je hlášena v místě, ze kterého byla organizovaně evakuována nebo které o své vůli opustila z důvodu ohrožení svého života nebo zdraví, pokud tato změna pobytu bude delší než 3 dny,

b) přijmout opatření k ochraně státních hranic, k pobytu cizinců nebo osob bez státní příslušnosti, v oblasti zbraní, výbušnin, nebezpečných chemických látek a přípravků, jaderných zařízení a zdrojů ionizujícího záření,

c) nařídit přemístění osob ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody do jiné věznice nebo vyloučit volný pohyb těchto osob mimo věznici,

d) nařídit použití občanů povinných civilní službou a vojáků v činné službě k provádění krizových opatření,

e) nařídit vykonávání péče o děti a mládež, pokud tuto péči nemohou v krizové situaci vykonávat rodiče nebo jiný zákonný zástupce,

f) zajistit přednostní zásobování dětských a zdravotnických zařízení a ozbrojených bezpečnostních a hasičských záchranných sborů,

g) zabezpečit náhradní způsob rozhodování o dávkách sociálního zabezpečení (péče), kterými se rozumí dávky nemocenského pojištění, důchodového pojištění, důchodového zabezpečení, státní sociální podpory a dávky sociální péče,[9]) a o jejich výplatě.

(3) Povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) lze uložit pouze tehdy, pokud nelze tyto činnosti a věci zajistit smluvně, subjekt plnění klade zjevně finančně a časově nevýhodné podmínky nebo plnění odmítne a přitom hrozí nebezpečí z prodlení.

§ 7

Vláda v době trvání stavu ohrožení státu podle tohoto zákona je vedle opatření uvedených v § 6 odst. 1 a 2 oprávněna nařídit

a) omezení vstupu na území České republiky osobám, které nejsou občany České republiky,

b) povinné hlášení místa trvalého pobytu, popřípadě i místa, kde se osoba dočasně zdržuje,

c) omezení držení a nošení střelných zbraní a střeliva,

d) zvýšenou kontrolní činnost na úseku zabezpečení skladovaných střelných zbraní, střeliva, munice, výbušnin, jaderných materiálů a zdrojů ionizujícího záření, nebezpečných chemických a jiných nebezpečných látek.

§ 8

Rozhodnutí o krizových opatřeních uvedených v § 6 odst. 1 a 2 a v § 7 se zveřejňují v hromadných informačních prostředcích a vyhlašují se stejně jako zákon. Účinnosti nabývají okamžikem, který se v rozhodnutí stanoví.

Díl 2

Ministerstva a jiné ústřední správní úřady

§ 9

(1) Ministerstva a jiné ústřední správní úřady (dále jen „ministerstvo“) k zajištění připravenosti na řešení krizových situací v oboru své působnosti

a) zřizují pracoviště krizového řízení,

b) zpracovávají plán, který obsahuje souhrn krizových opatření a postupů k řešení krizových situací, (dále jen „krizový plán“); krizový plán schvaluje ministr nebo vedoucí ústředního správního úřadu,

[9]) Například zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších přepisů, zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů.

c) zřizují krizový štáb jako pracovní orgán k řešení krizových situací, jehož složení a úkoly určí ministr nebo vedoucí ústředního správního úřadu,

d) zajišťují na základě vyžádání jiného ministerstva provedení odborných prací vyplývajících z jejich působnosti,

e) poskytují na vyžádání podklady jiným ministerstvům, krajským úřadům a okresním úřadům,

f) vyžadují prostřednictvím Ministerstva vnitra potřebné podklady od krajských úřadů a okresních úřadů,

g) stanovují podřízeným územním správním úřadům povinnost poskytovat na vyžádání podklady pro zpracování krizových plánů krajů a krizových plánů okresů.

(2) Ministerstva

a) vedou přehled možných zdrojů rizik, provádějí analýzy ohrožení a v rámci prevence podle zvláštních právních předpisů[10]) odstraňují nedostatky, které by mohly vést ke vzniku krizové situace,

b) rozhodují o činnostech k řešení krizových situací a ke zmírnění jejich následků, pokud zvláštní právní předpis[11]) nestanoví jinak,

c) organizují okamžité opravy nezbytných veřejných zařízení pro přežití obyvatelstva a k zajištění funkčnosti veřejné správy,

d) vytvářejí podmínky pro nouzovou komunikaci ve vztahu k jiným správním úřadům, obcím, právnickým a fyzickým osobám.

(3) Pro přípravu na krizové situace a jejich řešení prováděcí právní předpis stanoví

a) podmínky a způsob vykonávání péče o děti v předškolních zařízeních, žáky plnící ve školách povinnou školní docházku a děti a mládež ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a preventivně výchovné péče, pokud tuto péči nemohou v krizové situaci vykonávat rodiče nebo jiný zákonný zástupce,

b) báňsko technické podmínky pro zřizování, využití a ochranu důlních děl, uplatňování preventivních, technických a bezpečnostních opatření a provádění kontrol.

§ 10

Ministerstvo vnitra

(1) Ministerstvo vnitra koordinuje[12]) přípravu na krizové stavy a jejich řešení.

(2) Ministerstvo vnitra při činnostech uvedených v odstavci 1

a) sjednocuje postupy ministerstev, krajských úřadů, okresních úřadů, obecních úřadů, právnických osob a podnikajících fyzických osob,

b) organizuje instruktáže, školení a další přípravu k získání zvláštní odborné způsobilosti[13]) pracovníků orgánů krizového řízení; k tomu účelu zřizuje vzdělávací zařízení,

c) provádí kontrolu krizových plánů zpracovaných ostatními ministerstvy a ve spolupráci s příslušným ministerstvem kontrolu krizových plánů krajů a okresů,

d) vede ústřední evidenci údajů o přechodných změnách pobytu osob.

§ 11

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Ministerstvo zdravotnictví je oprávněno na území, kde je vyhlášen krizový stav, vyhlásit opatření proti šíření přenosných nemocí.[14])

(2) Ministerstvo zdravotnictví je v době krizového stavu oprávněno

a) stanovit opatření k ochraně veřejného zdraví a koordinovat činnost orgánů ochrany veřejného zdraví,

b) zajistit nákup a distribuci potřebných imunobiologických přípravků, a to i neregistrovaných podle zvláštního právního předpisu;[15]) v tomto případě neplatí povinnost oznámení a zveřejnění výjimky podle tohoto zvláštního právního předpisu,

c) zajistit mezinárodní spolupráci k ochraně veřejného zdraví,

d) koordinovat činnost zdravotnických zařízení podle zvláštního právního předpisu v souladu s koncepcí krizového řízení zdravotnictví.

---

[10]) Například zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) Například zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[12]) § 12 odst. 1 písm. m) zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Například zákon č. 129/2000 Sb., zákon č. 147/2000 Sb.

[14]) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

[15]) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 12

Ministerstvo dopravy a spojů

(1) Ministerstvo dopravy a spojů je v době krizového stavu oprávněno uložit

a) provozovateli dráhy, drážní dopravy, silniční dopravy, letadel, letišť, vnitrozemské vodní dopravy a veřejných přístavů, jakož i vlastníku a provozovateli ostatních objektů a zařízení sloužících dopravě povinnost zabezpečování dopravních potřeb,

b) provozovateli veřejných telekomunikačních sítí, jakož i vlastníku a provozovateli ostatních telekomunikačních sítí a zařízení, s výjimkou sítí a zařízení ozbrojených sil, ozbrojených sborů a složek integrovaného záchranného systému, povinnost zabezpečování spojových služeb.

(2) V případě nebezpečí z prodlení může být tato povinnost uložena rozhodnutím jiného správního úřadu podle zvláštního právního předpisu. V rozhodnutí se stanoví povinný provozovatel, předmět a rozsah veřejného závazku, způsob jeho plnění, doba platnosti rozhodnutí a poučení o následcích jeho neplnění.

Díl 3

Česká národní banka

§ 13

(1) Česká národní banka při přípravě na krizové situace a jejich řešení zřizuje krizový štáb, plní úkoly stanovené v § 9 odst. 2 písm. a) a d) a koordinuje s vládou opatření, která se dotýkají působnosti České národní banky.

(2) Česká národní banka zpracovává krizový plán v oblasti měnové politiky a bankovnictví a spolupracuje s ministerstvy při zpracovávání jejich krizových plánů.

(3) Krizový plán České národní banky schvaluje její guvernér.

Díl 4

Orgány kraje

§ 14

(1) Orgány kraje zajišťují připravenost kraje na řešení krizových situací.

(2) Krajský úřad za účelem uvedeným v odstavci 1

a) využívá pracoviště krizového řízení zřízené u hasičského záchranného sboru kraje,[16])

b) organizuje součinnost mezi okresními úřady a dalšími správními úřady a obcemi v kraji,

c) zabezpečuje zpracování krizového plánu kraje, který schvaluje hejtman,

d) plní při řešení krizových situací úkoly stanovené vládou a ministerstvy.

(3) Krajský úřad je oprávněn za účelem přípravy na krizové situace shromažďovat a evidovat údaje o

a) kapacitách zdravotnických, ubytovacích a stravovacích zařízení,

b) předmětu a rozsahu činnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob v oblasti výroby a služeb, výrobních programech a výrobních kapacitách, rozsahu zásob surovin, polotovarů a hotových výrobků, počtech zaměstnanců a jejich kvalifikaci,

c) počtech zaměstnanců ve výrobních provozech a počtech osob bydlících v místech předpokládané evakuace,

d) množství, složení a umístění vyráběných, používaných nebo skladovaných nebezpečných látek,

e) množství zadržené vody ve vodních nádržích,

f) počtech a typech dopravních, mechanizačních a výrobních prostředků ve vlastnictví právnických nebo fyzických osob a druzích vyrobené nebo zachycené přírodní energie,

g) uspořádání vnitřních prostorů výrobních objektů, popřípadě jiných objektů důležitých pro řešení krizových situací, vodovodech, kanalizacích, produktovodech a energetických sítích,

h) stavbách určených k ochraně obyvatelstva při krizových situacích, k zabezpečení záchranných prací, ke skladování materiálu civilní ochrany a k ochraně a ukrytí obsluh důležitých provozů,

i) výměrách pěstovaných zemědělských plodin a druhu a počtu zemědělských zvířat chovaných právnickými nebo fyzickými osobami,

pokud tyto údaje jsou nezbytné pro zpracování krizových plánů pro přípravu a řešení krizových situací.

§ 15

(1) Za stavu nebezpečí krajský úřad

a) provádí obdobně činnosti uvedené v § 9 odst. 2,

b) zabezpečuje varování a vyrozumění,

c) koordinuje záchranné a likvidační práce (§ 28 odst. 4), poskytování zdravotnické pomoci, provádění opatření k ochraně veřejného zdraví a bezodkladných pohřebních služeb,

d) organizuje zjišťování a označování nebezpečných oblastí, provádění dekontaminace a dalších ochranných opatření,

e) organizuje a koordinuje evakuaci, nouzové ubyto-

[16]) Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.

vání, nouzové zásobování pitnou vodou, potravinami a dalšími nezbytnými prostředky k přežití obyvatelstva,

f) zajišťuje veřejný pořádek a ochranu majetku na území, kde byla provedena evakuace,

g) organizuje a koordinuje humanitární pomoc,

h) chrání práva a oprávněné zájmy bezprostředně ohrožených osob, které jsou povinny strpět záchranné práce prováděné v zájmu ochrany životů a zdraví osob.

(2) Krajský úřad je povinen vykonávat činnosti uvedené v odstavci 1 tak, aby byly přiměřené a odpovídající svým obsahem a rozsahem účelu a podmínkám konkrétní krizové situace.

§ 16

Hejtman

a) řídí a kontroluje přípravná opatření, činnosti k řešení krizových situací a činnosti ke zmírnění jejich následků prováděné územními správními úřady s krajskou působností, přednosty okresních úřadů, právnickými a fyzickými osobami,

b) zřizuje k řešení krizových situací krizový štáb kraje jako svůj pracovní orgán.

§ 17

(1) Hejtman je za stavu nebezpečí oprávněn

a) rozhodnout o ukládání pracovní výpomoci nebo povinnosti poskytnout věcné prostředky k řešení krizové situace,

b) nařídit bezodkladné provádění staveb, stavebních prací, terénních úprav nebo odstraňování staveb za účelem zmírnění nebo odvrácení ohrožení.

(2) Hejtman je za stavu nebezpečí dále oprávněn

a) nařídit hlášení přechodné změny pobytu osob,

b) nařídit použití občanů povinných civilní službou k realizaci krizových opatření,

c) nařídit vykonávání péče o děti a mládež, pokud tuto péči nemohou v krizové situaci vykonávat rodiče nebo jiný zákonný zástupce,

d) zajistit přednostní zásobování dětských a zdravotnických zařízení a ozbrojených bezpečnostních a hasičských záchranných sborů,

e) zabezpečit náhradní způsob rozhodování o dávkách sociálního zabezpečení (péče) a jejich výplatě.

(3) Opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 se využijí jen v tom rozsahu, který je nezbytný pro překonání krizové situace.

(4) Povinnosti uvedené v odstavci 1 lze uložit pouze tehdy, pokud nelze tyto činnosti a věci zajistit smluvně, subjekt plnění klade zjevně finančně a časově nevýhodné podmínky nebo plnění odmítne a přitom hrozí nebezpečí z prodlení.

(5) Hejtman je v době nouzového stavu a stavu ohrožení státu podle tohoto zákona povinen zajistit provedení stanovených krizových opatření v podmínkách kraje.

(6) Hejtman je oprávněn vyslovit souhlas s prodloužením stavu nebezpečí vyhlášeného přednostou okresního úřadu, o čemž neprodleně informuje Ministerstvo vnitra a vládu.

(7) Hejtman zrušuje stav nebezpečí vyhlášený přednostou okresního úřadu v případech, kdy při vyhlášení stavu nebezpečí nebo v době jeho trvání nebyly dodrženy podmínky stanovené v § 17 odst. 3; při zveřejňování této skutečnosti postupuje způsobem stanoveným v § 3 odst. 6.

Díl 5

Okresní úřad

§ 18

(1) Okresní úřad zajišťuje připravenost okresu na řešení krizových situací.

(2) Okresní úřad za účelem uvedeným v odstavci 1

a) využívá pracoviště krizového řízení zřízené u hasičského záchranného sboru kraje,

b) zabezpečuje zpracování krizového plánu okresu, který schvaluje přednosta okresního úřadu,

c) ukládá obcím, které mají více než 10 000 obyvatel nebo jejichž geografická poloha je v prostoru ohrožení krizovou situací, povinnost zpracovat krizový plán,

d) poskytuje obcím na vyžádání podklady nezbytné pro zpracování jejich krizových plánů,

e) plní úkoly stanovené v krizovém řízení vládou, Ministerstvem vnitra a krajským úřadem,

f) organizuje součinnost mezi okresním úřadem, územními správními úřady s okresní působností a obcemi,

g) vykonává za stavu nebezpečí obdobně činnosti uvedené v § 15 odst. 1 za podmínek stanovených v § 15 odst. 2.

(3) Okresní úřad za podmínek stanovených v § 14 odst. 3 vyžaduje, shromažďuje a eviduje údaje uvedené v tomto ustanovení a poskytuje je na vyžádání krajskému úřadu.

(4) Okresní úřad seznamuje obce, právnické a fyzické osoby s charakterem možného ohrožení, s připravenými krizovými opatřeními a se způsobem jejich provedení.

§ 19

(1) Přednosta okresního úřadu zřizuje k řešení krizových situací krizový štáb okresu jako svůj pracovní orgán.

(2) Přednosta okresního úřadu schvaluje krizové plány obcí určených okresním úřadem, řídí a kontroluje provádění přípravných opatření, činností k řešení krizových situací a činností ke zmírnění jejich následků prováděných územními správními úřady s okresní působností, orgány obcí, právnickými a fyzickými osobami.

(3) Pokud přednosta okresního úřadu neplní v době krizového stavu úkoly stanovené tímto zákonem, může ministr vnitra jejich výkon převést na předem stanovenou dobu na zmocněnce, kterého za tím účelem jmenuje. Ministr vnitra o této skutečnosti neprodleně informuje vládu, která může rozhodnutí ministra vnitra zrušit.

§ 20

(1) Přednosta okresního úřadu může stanovit při vyhlášení stavu nebezpečí krizová opatření uvedená v § 17 odst. 1 a 2 za podmínek uvedených v § 17 odst. 3. V době nouzového stavu, stavu ohrožení státu podle tohoto zákona anebo stavu nebezpečí vyhlášeného hejtmanem je přednosta okresního úřadu povinen zajistit provedení stanovených krizových opatření v podmínkách okresu.

(2) V případě, že opatření provedená starostou obce (dále jen „starosta“) v době krizového stavu nejsou přiměřená vzniklé krizové situaci, je přednosta okresního úřadu oprávněn uložit právnickým a fyzickým osobám v této obci poskytnout věcné prostředky, pracovní výpomoc nebo požádat o dobrovolnou pomoc, varovat obyvatele obce, popřípadě nařídit evakuaci, zajistit nouzové přežití obyvatel obce a nařídit další nezbytná krizová opatření. Při využití těchto oprávnění je přednosta okresního úřadu povinen postupovat obdobně, jak je uvedeno v § 3 odst. 2 a 6 a v § 17 odst. 3. Přednosta okresního úřadu je povinen zajistit, aby občané v obci byli seznámeni s nařízenými krizovými opatřeními v nejkratší možné době. Jestliže jsou opatření přednosty okresního úřadu v rozporu s opatřeními starosty, provedou se opatření přednosty okresního úřadu.

Díl 6

Orgány obce

§ 21

(1) Orgány obce zajišťují připravenost obce na řešení krizových situací.

(2) Obecní úřad za účelem uvedeným v odstavci 1

a) organizuje přípravu obce na krizové situace,
b) zpracovává krizový plán, pokud jde o obec určenou okresním úřadem; v tomto případě starosta zřizuje bezpečnostní radu obce (§ 24),
c) poskytuje okresnímu úřadu podklady a informace potřebné ke zpracování krizového plánu okresu,
d) shromažďuje údaje o počtu a totožnosti osob, které v době krizového stavu přechodně změnily pobyt a nachází se na správním území obce, a předává tyto údaje okresnímu úřadu a do ústřední evidence o přechodných změnách pobytu osob,
e) podílí se na zajištění veřejného pořádku,
f) plní další úkoly stanovené okresním úřadem při přípravě na krizové situace a jejich řešení.

(3) Obecní úřad seznamuje právnické a fyzické osoby s charakterem možného ohrožení, s připravenými krizovými opatřeními a se způsobem jejich provedení.

§ 22

(1) Při vyhlášení nouzového stavu nebo stavu nebezpečí jsou orgány obce povinny zajistit provedení krizových opatření v podmínkách obce. Je-li k tomuto účelu nutné vydat nařízení obce,[17]) nabývá nařízení obce účinnosti okamžikem jeho vyvěšení na úřední desce obecního úřadu. Nařízení obce se zveřejní též dalšími způsoby v místě obvyklými, zejména prostřednictvím hromadných informačních prostředků a místního rozhlasu. Stejný postup se použije při vyhlašování změn obsahu již vydaného nařízení obce.

(2) Náklady vynaložené na provedení krizových opatření stanovených obcí uhrazuje obec z obecního rozpočtu.

§ 23

(1) V době krizového stavu starosta

a) zabezpečuje varování osob nacházejících se na území obce před hrozícím nebezpečím,
b) nařizuje a organizuje evakuaci osob z ohroženého území obce,
c) organizuje činnost obce v podmínkách nouzového přežití obyvatel obce,
d) je oprávněn požádat právnické a fyzické osoby o poskytnutí dobrovolné pomoci,
e) plní úkoly a opatření uvedené v krizovém plánu obce a krizovém plánu okresu,
f) zajišťuje organizaci dalších nezbytných opatření.

[17]) § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

(2) K řešení krizových situací může starosta zřídit krizový štáb obce jako svůj pracovní orgán.

(3) Pokud starosta neplní v době krizového stavu úkoly stanovené tímto zákonem, může přednosta okresního úřadu převést jejich výkon na předem stanovenou dobu na zmocněnce, kterého za tím účelem jmenuje. O této skutečnosti přednosta okresního úřadu neprodleně informuje obec a ministra vnitra, který může rozhodnutí přednosty okresního úřadu zrušit.

Díl 7

Společná ustanovení

§ 24

Bezpečnostní rady

(1) Bezpečnostní rada kraje, bezpečnostní rada okresu a bezpečnostní rada obce jsou koordinačními orgány pro přípravu na krizové situace.

(2) Předsedou bezpečnostní rady kraje je hejtman, který jmenuje členy bezpečnostní rady kraje; předsedou bezpečnostní rady okresu je přednosta okresního úřadu, který jmenuje členy bezpečnostní rady okresu; předsedou bezpečnostní rady obce je starosta, který jmenuje členy bezpečnostní rady obce.

§ 25

Finanční zabezpečení krizových opatření

Finanční zabezpečení krizových opatření na běžný rozpočtový rok se provádí podle zvláštního právního předpisu.[18]) Za tímto účelem

a) správní úřady vyčleňují v návrhu rozpočtu své kapitoly na příslušný rok objem finančních prostředků potřebný k zajištění přípravy na krizové situace,

b) Ministerstvo financí po projednání s Ministerstvem vnitra navrhuje v rozpočtové kapitole Všeobecná pokladní správa účelovou rezervu finančních prostředků na řešení krizových situací a odstraňování jejich následků; způsob jejího použití upravuje vláda ve svém usnesení ke státnímu rozpočtu na příslušný rok,

c) Ministerstvo financí rozepíše objem finančních prostředků potřebných k zajištění přípravy na krizové situace jako dílčí specifický ukazatel rozpočtových kapitol správních úřadů.

§ 26

Zabezpečení informačních systémů krizového řízení

(1) Orgány krizového řízení při plánování krizových opatření a při řešení krizových stuací využívají informační systémy krizového řízení.

(2) Zaváděné a užívané informační systémy krizového řízení musí splňovat standardy informačních systémů veřejné správy a pravidla

a) přenosu informací nadřízeným, podřízeným a spolupracujícím orgánům krizového řízení,

b) technického a programového přizpůsobení pro činnost v obtížných podmínkách,

c) bezpečnosti uchovávaných informací stanovené pro informace s nejvyšším stupněm utajení obsažené ve zpracované dokumentaci.

(3) Orgány krizového řízení při plánování krizových opatření odpovídají za dodržení zásady rovnocennosti písemných a elektronických údajů obsažených v krizovém plánu.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví postup při vytváření, obsah a využívání informačních systémů krizového řízení.

§ 27

Zvláštní skutečnosti

(1) Orgány krizového řízení označují krizové plány a ostatní listiny, nosná média a jiné materiály obsahující zvláštní skutečnosti slovy „Zvláštní skutečnosti“ nebo zkratkou „ZS“. Uvedené označení není stupněm utajení podle zvláštního právního předpisu,[19]) který není ustanoveními tohoto paragrafu dotčen.

(2) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby označují podle odstavce 1 po projednání s příslušným orgánem krizového řízení listiny, nosná média a jiné materiály obsahující zvláštní skutečnosti poskytované orgánům krizového řízení podle § 14 odst. 3.

(3) Listiny, nosná média a jiné materiály obsahující zvláštní skutečnosti se evidují v samostatném jednacím protokolu a ukládají se odděleně od ostatních písemností.

(4) Pracovníci oprávnění se seznamovat se zvláštními skutečnostmi musí být zapsáni ve zvláštním seznamu, který schvaluje vedoucí zaměstnanec orgánu krizového řízení.

(5) Pracovníci oprávnění se seznamovat se zvláštními skutečnostmi a osoby, které se s těmito skutečnostmi seznámily při plnění úkolů krizového řízení, jsou povinni zachovávat mlčenlivost; zachováváním mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona rozumí povinnost nesdělovat zvláštní skutečnost osobě, která není oprávněna se s takovou skutečností seznamovat.

---

[18]) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[19]) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

O zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost a jeho rozsahu rozhoduje vedoucí zaměstnanec orgánu krizového řízení.

(6) Pracoviště, kde se ukládají listiny, nosná média a jiné materiály obsahující zvláštní skutečnosti, používá pouze jeden vstup, který musí být zajištěn proti volnému vstupu osob, které nejsou oprávněny se seznamovat se zvláštními skutečnostmi.

(7) Jestliže právnická nebo fyzická osoba žádá orgán krizového řízení o informaci podle zvláštního právního předpisu,[20]) přičemž požadovaná informace je označena jako zvláštní skutečnost a žadatel k této informaci nemá oprávněný přístup, povinný subjekt žadateli tuto informaci neposkytne.

(8) Prováděcí právní předpis upraví

a) podrobnosti o označování, stanovení režimu evidence, manipulace a ukládání písemností a jiných materiálů obsahujících zvláštní skutečnosti,

b) postup při určování osob ke styku se zvláštními skutečnostmi.

§ 28

(1) Vláda, ministerstva, okresní úřady a orgány krajů a obcí stanoví, organizují a provádějí opatření uvedená v tomto zákoně v mezích své působnosti vymezené zvláštními právními předpisy.[21])

(2) Působnost orgánů krajů a obcí podle tohoto zákona je přenesenou působností ve státní správě.

(3) Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády, Nejvyšší kontrolní úřad a Bezpečnostní informační služba zpracovávají svůj krizový plán, který schvaluje v případě Kanceláře Poslanecké sněmovny, Kanceláře Senátu a Kanceláře prezidenta republiky jejich vedoucí, v případě Úřadu vlády vedoucí Úřadu vlády, v případě Nejvyššího kontrolního úřadu prezident Nejvyššího kontrolního úřadu a v případě Bezpečnostní informační služby ředitel Bezpečnostní informační služby.

(4) Při řešení krizových situací se přiměřeně použijí ustanovení o provádění záchranných a likvidačních prací podle zvláštního zákona.[2])

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) obsah činnosti a složení bezpečnostní rady kraje, okresu a obce a krizového štábu kraje, okresu a obce,

b) náležitosti krizového plánu, plánu krizové připravenosti a způsob jejich zpracování.

HLAVA III

PRÁVA A POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB

§ 29

Právnické osoby a podnikající fyzické osoby

(1) Na výzvu příslušného orgánu krizového řízení jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby povinny při přípravě na krizové situace podílet se na zpracování krizových plánů. V případě, že jde o právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, které zajišťují plnění opatření vyplývajících z krizového plánu, jsou tyto osoby dále povinny zpracovávat plány krizové připravenosti; plánem krizové připravenosti se pro účely tohoto zákona rozumí plán, ve kterém je upravena příprava příslušné právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby k řešení krizových situací.

(2) V případě, že ministerstvo, krajský úřad, okresní úřad nebo obec zahrne do krizového plánu konkrétní právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu, je tato povinna bezplatně poskytnout a aktualizovat požadované podklady uvedené v § 14 odst. 3 a další související údaje. Ministerstva, krajské úřady, územní správní úřady, okresní úřady nebo obce mohou uzavřít s právnickými osobami a s podnikajícími fyzickými osobami smlouvy ke splnění úkolů vyplývajících z krizových plánů.

(3) Právnické osoby a podnikající fyzické osoby jsou povinny poskytnout věcné prostředky potřebné k řešení krizové situace na výzvu oprávněného orgánu krizového řízení, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.[22])

(4) Dojde-li za krizového stavu k ohrožení života, zdraví nebo hrozí-li škody velkého rozsahu na majetku nebo životním prostředí, jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby povinny splnit úkoly, které jdou nad rámec opatření uvedených v krizových plánech, pokud jim tyto úkoly uloží hejtman (§ 17), přednosta okresního úřadu (§ 20) nebo orgány obce.

(5) Povinnost poskytnout věcný prostředek[23]) při krizových stavech ukládá právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám okresní úřad. Při nebezpečí z prodlení je oprávněn tuto povinnost uložit právnické osobě a podnikající fyzické osobě také starosta, který

---

[20]) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

[21]) Například zákon č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 147/2000 Sb., zákon č. 128/2000 Sb.

[22]) Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.

[23]) § 128 občanského zákoníku.

o uložení povinnosti následně informuje okresní úřad. Okresní úřad nebo starosta, který uložil povinnost poskytnout věcný prostředek, zabezpečí jeho vrácení tomu, jenž věcný prostředek poskytl, a současně mu vydá potvrzení o využití tohoto prostředku. Potvrzení obsahuje zejména údaje o uživateli, popřípadě vlastníkovi věcného prostředku, nezbytné identifikační údaje věcného prostředku, datum a hodinu poskytnutí a vrácení věcného prostředku, stav opotřebení a poškození, poučení o náhradě a označení orgánu, který potvrzení vydal.

§ 30

Hromadné informační prostředky

Každý, kdo provozuje hromadné informační prostředky včetně televizního a rozhlasového vysílání, je povinen bez náhrady nákladů na základě žádosti orgánů krizového řízení neprodleně a bez úpravy obsahu a smyslu uveřejnit informace o vyhlášení krizových stavů a nařízených krizových opatřeních při krizových stavech.

§ 31

Fyzické osoby

(1) Fyzická osoba pobývající na území České republiky má právo na nezbytné informace o připravovaných krizových opatřeních k ochraně jejího života, zdraví a majetku.

(2) Na výzvu příslušného orgánu krizového řízení je fyzická osoba povinna bezplatně poskytnout a aktualizovat požadované podklady uvedené v § 14 odst. 3 a další související údaje.

(3) Fyzická osoba je v době krizového stavu povinna

a) uposlechnout výzvy oprávněných orgánů krizového řízení k zaevidování na stanoveném místě z důvodu uložení pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci,

b) hlásit přechodnou změnu svého pobytu v obci, v jejímž správním území bude pobývat, pokud jí tato povinnost vyplyne z krizových opatření nařízených orgánem krizového řízení,

c) strpět omezení vyplývající z krizových opatření stanovených v době krizového stavu,

d) vykonávat uloženou pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc,

e) poskytnout požadované věcné prostředky.

(4) Plnění povinností uvedených v odstavci 3 může fyzická osoba odmítnout, pokud by jejich plněním ohrozila život nebo zdraví vlastní nebo jiných osob anebo pokud jsou povinnosti jí ukládané v rozporu se zákonem.

(5) Obsah, rozsah a místo prací v rámci pracovní povinnosti v době nouzového stavu a stavu ohrožení státu podle tohoto zákona stanoví fyzické osobě okresní úřad pracovním příkazem. Pracovní příkaz obsahuje zejména osobní údaje fyzické osoby, den a místo nástupu pracovní povinnosti, druh práce, předpokládanou délku plnění povinnosti, poučení a označení orgánu, který pracovní příkaz vydal.

(6) Pracovní výpomoc v době krizového stavu fyzické osobě ukládá okresní úřad nebo obec, které po ukončení této povinnosti vydají fyzické osobě potvrzení. Potvrzení obsahuje zejména osobní údaje fyzické osoby, den zahájení a ukončení pracovní výpomoci, počet odpracovaných hodin, druh a místo práce, poučení o náhradě a označení orgánu, který potvrzení vydal.

(7) V případě, že fyzická osoba není schopna ze zdravotních důvodů uloženou pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc konat, doloží tuto skutečnost lékařským posudkem, který vystaví zdravotnické zařízení určené orgánem, jenž vydal pracovní příkaz nebo uložil pracovní výpomoc. Toto zdravotnické zařízení je povinno přednostně provést lékařskou prohlídku příslušné fyzické osoby a posoudit zdravotní způsobilost osoby k předpokládané práci. Úhrada nákladů vynaložených na provedení prohlídky bude vyúčtována k tíži orgánu, který vydal pracovní příkaz nebo uložil pracovní výpomoc.

(8) Při ukládání povinnosti poskytnout věcný prostředek se postupuje obdobně podle § 29 odst. 5.

§ 32

Výjimky

(1) Poskytnutí věcných prostředků, pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc nelze uložit fyzickým osobám, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva. Pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc ostatním cizincům lze uložit, pokud mezinárodní smlouva schválená Parlamentem České republiky a vyhlášená ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv nestanoví jinak.

(2) Od pracovní povinnosti a pracovní výpomoci jsou osvobozeny osoby ve věku do 18 let a od 62 let, osoby zdravotně nezpůsobilé k výkonu požadovaných druhů práce, plně invalidní osoby, poslanci a senátoři Parlamentu České republiky a členové vlády a dále osoby, které by tím vystavily vážnému ohrožení sebe nebo osoby blízké. Dále jsou od pracovní povinnosti a pracovní výpomoci osvobozeny ženy a osamělí muži pečující o dítě do 15 let věku, těhotné ženy, ženy do konce třetího měsíce po porodu, jestliže se dítě narodilo mrtvé, zemřelo anebo žena o něj nepečuje. Orgán krizového řízení může osvobodit od pracovní povinnosti a pracovní výpomoci také osoby, kterým by v tom bránila důležitá okolnost, jejíž opominutí by mohlo

vést k ohrožení života, zdraví nebo majetku. Závažnost důležité okolnosti posuzuje orgán krizového řízení.

(3) Ženám lze uložit pouze takovou pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc, která není v rozporu se zvláštním právním předpisem.[24])

(4) Osoby osvobozené od pracovní povinnosti a pracovní výpomoci mohou poskytnout dobrovolnou pomoc.

HLAVA IV

KONTROLA, POKUTY A NÁHRADA

§ 33

Kontrola

(1) Ministerstvo, okresní úřad a orgány krajů a obcí, které se podílejí na krizovém řízení, jsou oprávněny v mezích své působnosti kontrolovat dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení. Při vykonávání kontrolní činnosti se řídí základními pravidly stanovenými zvláštním právním předpisem.[25])

(2) Kontrolu uvedenou v odstavci 1 vykonává u obce okresní úřad, u okresního úřadu krajský úřad a u okresního a krajského úřadu Ministerstvo vnitra ve spolupráci s příslušným ministerstvem.

§ 34

Pokuty

(1) Za nesplnění povinnosti podle tohoto zákona, s výjimkou porušení povinnosti mlčenlivosti, může orgán, který porušení povinnosti zjistil, uložit

a) fyzické osobě pokutu do výše 20 000 Kč; poruší-li však povinnost v době krizového stavu, může jí uložit pokutu do výše 50 000 Kč,

b) právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě pokutu do výše 3 000 000 Kč; poruší-li však povinnost v době krizového stavu, může jí uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč.

(2) Nebyla-li uložená povinnost splněna ani ve lhůtě stanovené při uložení pokuty, lze uložit pokutu opětovně.

(3) Za porušení povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona může orgán uvedený v odstavci 1 uložit fyzické osobě pokutu do výše 100 000 Kč.

(4) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl orgán, který pokutu ukládá, a musí být pravomocně skončeno do 3 let od porušení povinnosti. Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla pokuta uložena.

(5) Pokutu vybírá a vymáhá orgán, který ji uložil.

(6) Výnos pokut je příjmem kraje nebo obce, které je uložily. Pokud byla pokuta uložena ministerstvem nebo jiným správním úřadem, je výnos pokut příjmem státního rozpočtu.

§ 35

Náhrada za omezení vlastnického práva, poskytnutí věcných prostředků a vykonání pracovní povinnosti a pracovní výpomoci

(1) Za omezení vlastnického nebo užívacího práva, poskytnutí věcného prostředku, vykonání pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci náleží právnické nebo fyzické osobě peněžní náhrada. Peněžní náhradu je povinen vyplatit orgán krizového řízení, který o omezení práva nebo uložení povinnosti rozhodl. Peněžní náhradu lze poskytnout po vzájemné dohodě též za poskytnutí dobrovolné pomoci. Peněžní náhrada se vyplácí do 6 měsíců od ukončení nebo zrušení krizového stavu, v jehož důsledku vznikl nárok na peněžní náhradu podle tohoto odstavce.

(2) V případě, že dojde k omezení výkonu vlastnického práva k nemovitosti, poskytne se jejímu vlastníku náhrada odpovídající míře omezení jeho majetkových práv podle zvláštního právního předpisu.[26])

(3) Jde-li o vykonání pracovní povinnosti, pracovní výpomoci nebo dobrovolné pomoci, u nichž nelze určit výši náhrady dohodou nebo postupem podle zvláštních právních předpisů, stanoví se náhrada ve výši, která odpovídá obvyklé mzdě za stejné či podobné práce. Při stanovení náhrady za poskytnutí věcného prostředku se vychází z výše nákladů vzniklých povinnému a z obvykle požadované náhrady za použití stejného nebo obdobného věcného prostředku v době jeho poskytnutí.

(4) Orgán krizového řízení je oprávněn požadovat uhrazení nákladů, které vynaložil jako náhradu za poskytnutí věcných prostředků, vykonání pracovní povinnosti, pracovní výpomoci nebo dobrovolné pomoci, po původci havárie[2]) nebo jiné události, v jejímž

---

[24]) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 261/1997 Sb., kterou se stanoví práce a pracoviště, které jsou zakázané všem ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým, a podmínky, za nichž mohou mladiství výjimečně tyto práce konat z důvodu přípravy na povolání, ve znění vyhlášky č. 185/1998 Sb.

[25]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

[26]) Například občanský zákoník, obchodní zákoník.

důsledku vznikla krizová situace a musela být nařízena krizová opatření. Těmito úhradami se kompenzují vynaložené výdaje.[27])

§ 36

Náhrada škody

(1) Stát odpovídá za škodu způsobenou právnickým a fyzickým osobám v příčinné souvislosti s krizovými opatřeními a cvičeními (§ 39 odst. 5) prováděnými podle tohoto zákona. Této odpovědnosti se může stát zprostit jen tehdy, pokud se prokáže, že poškozený si způsobil škodu sám.

(2) Náhrada věcné škody vzniklé při činnosti orgánů provádějících krizová opatření nebo při uloženém poskytnutí věcných prostředků se poskytuje podle právních předpisů platných v době vzniku škody.[26])

(3) Náhrada škody či újmy na zdraví vzniklé při výkonu uložené pracovní povinnosti, pracovní výpomoci nebo dobrovolné pomoci vykonané v rámci organizované činnosti se poskytuje obdobně podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů,[28]) pokud nárok na náhradu této škody nevznikl již z pracovněprávního vztahu.

(4) Peněžní náhradu poskytne ten orgán krizového řízení, který nařídil krizové opatření nebo cvičení, při němž anebo v jehož důsledku vznikla škoda či újma.

(5) Nárok na náhradu škody s uvedením důvodů uplatňuje právnická nebo fyzická osoba písemně u příslušného orgánu krizového řízení do 6 měsíců od doby, kdy se o škodě dozvěděla, nejdéle do 5 let od vzniku škody, jinak právo zaniká. Orgán krizového řízení může v případech hodných zvláštního zřetele přiznat náhradu škody i po uplynutí termínu k podání žádosti nebo i bez podání žádosti, ale nejdéle do 5 let od vzniku škody.

(6) Náhrada škody se neposkytuje právnickým a fyzickým osobám, které zavinily vznik škodné události.

(7) Orgán krizového řízení je oprávněn požadovat uhrazení nákladů, které vynaložil jako náhradu škody, po původci havárie nebo jiné události, v jejímž důsledku vznikla krizová situace a musela být nařízena krizová opatření.

§ 37

Poskytování státní podpory při haváriích nebo živelních pohromách

(1) Fyzickým osobám a obcím, které se při krizové situaci z důvodu havárie nebo živelní pohromy přechodně ocitly v mimořádně obtížných poměrech, lze poskytnout státní podporu.

(2) Státní podpora může být poskytována ze státního rozpočtu ve formě jednorázových peněžitých dávek fyzickým osobám nebo jinou mimořádnou formou finanční pomoci fyzickým osobám a obcím. Při poskytování státní podpory fyzickým osobám se přihlíží k majetkovým poměrům žadatele o státní podporu a majetkovým poměrům příslušníků jeho rodiny. Státní podpora může být poskytována i formou hmotné pomoci podle zvláštního právního předpisu.[22])

(3) Při poskytování jednorázových peněžitých dávek fyzickým osobám se postupuje podle zvláštních právních předpisů.[29])

(4) Rozsah, způsob a podmínky poskytování jiných mimořádných forem finanční pomoci ze státního rozpočtu fyzickým osobám a obcím může v případě havárií nebo živelních pohrom velkého rozsahu stanovit prováděcí právní předpis.

(5) Jednorázové peněžité dávky fyzickým osobám vyplácejí místně příslušné pověřené obecní úřady podle zvláštních právních předpisů[30]) z neinvestiční účelové dotace na sociální dávky, kterou obdrží v rámci souhrnného finančního vztahu státního rozpočtu k rozpočtům obcí na příslušný rozpočtový rok.

(6) K úhradě výdajů spojených s poskytováním jiných mimořádných forem finanční pomoci a případnému posílení neinvestiční účelové dotace na poskytování sociálních peněžitých dávek uvedených v odstavci 2 může vláda použít rezervu finančních prostředků na řešení krizových situací vyčleněnou v rozpočtové kapitole Všeobecná pokladní správa na úhradu výdajů na státní podporu podle tohoto zákona. V mimořádném případě může vláda použít vládní rozpočtovou rezervu.

---

[27]) § 49 odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb.

[28]) § 109 až 203, § 260 zákoníku práce.
Nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

[29]) § 23 a § 51 odst. 3 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
§ 40a písm. b), § 16 písm. a) zákona č. 114/1988 Sb.

[30]) § 63 zákona č. 128/2000 Sb.

HLAVA V
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 38

Vztah ke správnímu řádu

Na rozhodování a ukládání povinností podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád, s výjimkou § 34.

§ 39

(1) Tento zákon se vztahuje i na případy, kdy jsou nařízena mimořádná veterinární opatření podle zvláštních právních předpisů[31]) a vzniklé ohrožení má povahu mimořádné události, jejíž následky vedou ke vzniku krizové situace; v těchto případech se stává okresní nákazová komise součástí krizového štábu okresu a Ústřední nákazová komise součástí Ústředního krizového štábu.

(2) V případech, kdy je v době povodní vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav, se povodňové komise[32]) stávají součástí krizového štábu kraje nebo okresu a Ústřední povodňová komise[32]) součástí Ústředního krizového štábu.

(3) Za stavu ohrožení státu podle tohoto zákona a za nouzového stavu se přiměřeně použijí ustanovení o osvobození od dovozního cla,[33]) která se týkají

a) léčebných látek lidského původu a činidel k určování krevní skupiny a tkání,
b) nástrojů a přístrojů dovážených k lékařské diagnostice nebo léčbě,
c) lékařských, chirurgických a laboratorních zařízení,
d) zboží dováženého k humanitárním účelům,
e) zboží dováženého k provádění záchranných a likvidačních prací,
f) zboží dováženého v pohraničním styku,
g) darů věnovaných v rámci mezinárodních vztahů.

(4) Za stavu ohrožení státu vyhlášeného v souvislosti se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením a za válečného stavu plní orgány krizového řízení i právnické a fyzické osoby úkoly stanovené tímto zákonem, pokud zvláštní právní předpis[1]) nestanoví jinak.

(5) Připravenost na krizové situace se ověřuje cvičeními obdobně podle zvláštního právního předpisu.[2])

§ 40

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 26 odst. 4, § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydá vyhlášku k provedení § 9 odst. 3 písm. a).

(3) Český báňský úřad vydá vyhlášku k provedení § 9 odst. 3 písm. b).

ČÁST DRUHÁ
Změna zákona o státní správě ve vodním hospodářství

§ 41

Zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona č. 49/1982 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 23/1992 Sb., zákona č. 114/1995 Sb. a zákona č. 238/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 2 se doplňuje věta druhá, která včetně poznámky pod čarou č. 13) zní: „Oprávnění a povinnosti povodňových orgánů v případě vyhlášení stavu nebezpečí a nouzového stavu přecházejí na orgány krizového řízení podle zvláštního právního předpisu.[13])

[13]) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).“.

2. V § 18 odst. 4 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Předsedou povodňové komise je starosta obce.“.

3. V § 18 odst. 5 se věta druhá nahrazuje větou: „Předsedou povodňové komise je přednosta okresního úřadu.“.

4. V § 18 odst. 6 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Předsedou povodňové komise je ředitel krajského úřadu určený ministerstvem v dohodě s Ministerstvem vnitra.“.

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST

§ 42

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

[31]) Například § 15 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

[32]) § 18 zákona č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů.

[33]) Vyhláška č. 136/1998 Sb., o osvobození zboží od dovozního cla, ve znění vyhlášky č. 125/1999 Sb.

241

ZÁKON

ze dne 29. června 2000

o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKON O HOSPODÁŘSKÝCH OPATŘENÍCH PRO KRIZOVÉ STAVY

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje přípravu hospodářských opatření pro stav nebezpečí,[1]) nouzový stav,[2]) stav ohrožení státu[3]) a válečný stav[4]) (dále jen „krizové stavy“) a přijetí hospodářských opatření po vyhlášení krizových stavů.

(2) Zákon stanoví pravomoc vlády a správních úřadů při přípravě a přijetí hospodářských opatření pro krizové stavy. Stanoví též práva a povinnosti fyzických a právnických osob při přípravě a přijetí hospodářských opatření pro krizové stavy.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) hospodářským opatřením pro krizové stavy organizační, materiální nebo finanční opatření přijímané správním úřadem v krizových stavech pro zabezpečení nezbytné dodávky výrobků, prací a služeb, bez níž nelze zajistit překonání krizových stavů, (dále jen „nezbytná dodávka“),

b) dodavatelem nezbytné dodávky fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky a organizační složka právnické osoby se sídlem v zahraničí podnikající na území České republiky, která má jako předmět své činnosti nebo podnikání zapsanou činnost umožňující dodat předmět nezbytné dodávky nebo která je schopna dodat předmět nezbytné dodávky,

c) plánem nezbytných dodávek samostatná část krizového plánu zpracovaná správním úřadem v systému nouzového hospodářství podle § 10,

d) systémem hospodářské mobilizace organizační, materiální, personální a jiná opatření, kterými ústřední správní úřad zabezpečuje mobilizační dodávku pro potřeby ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů za stavu ohrožení státu a válečného stavu,

e) plánem hospodářské mobilizace samostatná část krizového plánu zpracovaná ústředním správním úřadem v systému hospodářské mobilizace,

f) plánem opatření hospodářské mobilizace samostatná část plánu krizové připravenosti[5]) zpracovaná dodavatelem mobilizační dodávky v systému hospodářské mobilizace,

g) mobilizační dodávkou nezbytná dodávka pro podporu ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů uskutečňovaná po vyhlášení stavu ohrožení státu a válečného stavu,

h) správním úřadem ústřední správní úřad, krajský úřad, okresní úřad a příslušný orgán obce, které okresní úřad podle zvláštního právního předpisu[6]) uložil povinnost zpracovat krizový plán, (dále jen „určená obec“) a správní úřad, podřízený ústřednímu správnímu úřadu, který má působnost v rámci územního obvodu kraje nebo správního obvodu okresu. Magistrát hlavního města Prahy a magistráty měst Brno, Ostrava a Plzeň mají pro účely tohoto zákona práva a povinnosti, které tento zákon svěřuje okresnímu úřadu,

i) podnikající fyzickou osobou fyzická osoba, která je podnikatelem podle zvláštního zákona,[7])

---

[1]) § 3 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

[2]) Čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

[3]) Čl. 7 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[4]) Čl. 43 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

[5]) § 29 zákona č. 240/2000 Sb.

[6]) § 21 odst. 2 písm. a) zákona č. 240/2000 Sb.

[7]) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

j) uchováním výrobních schopností uchování speciálních technologických zařízení ve vlastnictví dodavatele mobilizační dodávky určených k zahájení nebo rozšíření výroby předmětu mobilizační dodávky a pro jinou výrobu nevyužívaných v provozuschopném stavu,

k) infrastrukturou k přípravě a přijetí hospodářských opatření pro krizové stavy (dále jen „infrastruktura“)

1. stavby určené pro účely hospodářských opatření pro krizové stavy ve vlastnictví České republiky, k nimž má právo hospodaření správní úřad,
2. stavby sloužící pro účely hospodářských opatření pro krizové stavy, k nimž má Česká republika zřízeno věcné břemeno a které jsou ve vlastnictví právnických nebo podnikajících fyzických osob,
3. technické zabezpečení staveb podle bodu 1 vnitřními rozvody inženýrských a telekomunikačních sítí, počínaje přípojkou k veřejnému rozvodu těchto sítí,
4. technologické vybavení staveb podle bodu 1,
5. pozemní komunikace, dráhy, přístavy a letiště sloužící pro dopravní obsluhu staveb podle bodu 1.

(2) Dodavatel, který se podílí na splnění nezbytné dodávky, je považován za dodavatele nezbytné dodávky ve smyslu tohoto zákona.

§ 3

(1) Hospodářská opatření pro krizové stavy jsou přijímána po vyhlášení krizových stavů a jsou určena

a) k uspokojení základních potřeb fyzických osob na území České republiky umožňující přežití krizových stavů bez těžké újmy na zdraví (dále jen „základní životní potřeba“),

b) pro podporu činnosti ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů, hasičských záchranných sborů a havarijních služeb,

c) pro podporu výkonu státní správy.

(2) Přípravu hospodářských opatření pro krizové stavy organizují správní úřady.

§ 4

Systém hospodářských opatření pro krizové stavy zahrnuje

a) systém nouzového hospodářství,

b) systém hospodářské mobilizace,

c) použití státních hmotných rezerv,[8])

d) výstavbu a údržbu infrastruktury,

e) regulační opatření.

HLAVA II

PŮSOBNOST ORGÁNŮ V SYSTÉMU HOSPODÁŘSKÝCH OPATŘENÍ PRO KRIZOVÉ STAVY

§ 5

Vláda

Vláda v systému hospodářských opatření pro krizové stavy rozhoduje o

a) bezplatném uvolnění státních hmotných rezerv,

b) použití regulačních opatření,

c) použití opatření systému hospodářské mobilizace.

§ 6

Ústřední správní úřad

(1) Ústřední správní úřad v systému hospodářských opatření pro krizové stavy v okruhu své působnosti[9])

a) vypracovává koncepci hospodářských opatření pro krizové stavy jako součásti koncepce rozvoje svěřeného odvětví,

b) zpracovává plán nezbytných dodávek,

c) uplatňuje požadavky na vytvoření státních hmotných rezerv u Správy státních hmotných rezerv,

d) kontroluje přípravu hospodářských opatření pro krizové stavy u právnických a podnikajících fyzických osob zapojených do systému nouzového hospodářství nebo do systému hospodářské mobilizace a poskytuje potřebné informace o hospodářských opatřeních pro krizové stavy těmto osobám,

e) odpovídá za řádnou přípravu činností umožňující uskutečnění regulačních opatření.

(2) Ústřední správní úřad v okruhu své působnosti zajišťuje nezbytnou dodávku

a) kterou krajský úřad nebo jiný správní úřad s působností na územním obvodu kraje nemůže zajistit v rámci svého území nebo v okruhu jeho působnosti,

b) jejíž význam přesahuje územní obvod kraje,

c) pro podporu činnosti ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů, hasičských záchran-

---

[8]) § 4 a 5 zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

ných sborů a havarijních služeb zřízených v okruhu jeho působnosti.

§ 7

Krajský úřad

Krajský úřad v systému hospodářských opatření pro krizové stavy v přenesené působnosti

a) zpracovává plán nezbytných dodávek,
b) zabezpečuje nezbytnou dodávku k uspokojení základních životních potřeb obyvatel kraje, kterou okresní úřad nebo jiný správní úřad s působností ve správním obvodu okresu nemůže zajistit v rámci svého území nebo v okruhu své působnosti anebo jejíž význam přesahuje správní obvod okresu a nepřesahuje územní obvod kraje,
c) rozhoduje o použití regulačních opatření.

§ 8

Okresní úřad

Okresní úřad v systému hospodářských opatření pro krizové stavy v okruhu své působnosti

a) zpracovává plán nezbytných dodávek,
b) zabezpečuje nezbytnou dodávku k uspokojení základních životních potřeb obyvatel okresu,
c) rozhoduje o použití regulačních opatření.

§ 9

Určená obec

Určená obec v systému hospodářských opatření pro krizové stavy v přenesené působnosti

a) zpracovává plán nezbytných dodávek,
b) zabezpečuje nezbytnou dodávku k uspokojení základních životních potřeb obyvatel obce.

HLAVA III

SYSTÉM HOSPODÁŘSKÝCH OPATŘENÍ PRO KRIZOVÉ STAVY

Díl 1

Systém nouzového hospodářství

§ 10

(1) Systém nouzového hospodářství zabezpečuje, aby nezbytné dodávky pro

a) uspokojení základních životních potřeb,
b) podporu činnosti hasičských záchranných sborů a havarijních služeb,
c) podporu výkonu státní správy

probíhaly způsobem obvyklým pro období mimo krizové stavy.

(2) Správní úřad zpracuje plán nezbytných dodávek, který obsahuje jejich seznam a přehled jejich dostupných dodavatelů, kteří podnikají v jeho územním nebo správním obvodu.

(3) Nezbytnou dodávku hradí její odběratel.

(4) Pokud správní úřad ve svém územním obvodu kraje nebo správním obvodu okresu nenalezne dodavatele nezbytné dodávky, uplatní požadavek na její zajištění takto:

a) určená obec u okresního úřadu,
b) okresní úřad u krajského úřadu,
c) krajský úřad u toho ústředního správního úřadu, kterému zvláštní právní předpis[10]) svěřuje v daném okruhu působnost, (dále jen „odborně příslušný ústřední správní úřad“).

Do požadavku zahrne i požadavek, který u něho oprávněně uplatnil jiný správní úřad.

§ 11

Pohotovostní zásoby

(1) V případech, kdy odborně příslušný ústřední správní úřad prokazatelně nemůže zajistit nezbytnou dodávku podle § 10, lze příslušné zásoby pořídit z prostředků státu a udržovat je jako pohotovostní zásoby.

(2) Pohotovostní zásoby vytváří Správa státních hmotných rezerv v systému státních hmotných rezerv. Nakládání s pohotovostními zásobami se řídí stejnými zásadami jako nakládání s ostatními složkami státních hmotných rezerv, nestanoví-li zákon jinak.

(3) O použití pohotovostních zásob rozhoduje vedoucí ústředního správního úřadu, na základě jehož požadavku byly pohotovostní zásoby vytvořeny. Na základě tohoto rozhodnutí Správa státních hmotných rezerv vydá pohotovostní zásoby. Po dohodě se Správou státních hmotných rezerv může být použití pohotovostních zásob prodlouženo i po zrušení krizových stavů.

(4) O použití pohotovostních zásob po vyhlášení stavu nebezpečí může rozhodnout krajský úřad, okresní úřad nebo určená obec, pokud

---

[10]) Například zákon č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 356/1999 Sb., zákon č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

a) jsou pohotovostní zásoby uložené na území jejich správního či územního obvodu,

b) použití pohotovostních zásob je v mezích jejich plánu nezbytných dodávek, a

c) pohotovostní zásoby budou použity k odvrácení bezprostředního ohrožení života či zdraví obyvatel jejich správního či územního obvodu nebo odvrácení bezprostředně hrozící značné škody.

(5) O použití pohotovostních zásob podle odstavce 4 jsou krajský úřad, okresní úřad nebo určená obec povinny neprodleně informovat Správu státních hmotných rezerv a vedoucího ústředního správního úřadu, na základě jehož požadavku byly pohotovostní zásoby vytvořeny, a to nejpozději do 3 kalendářních dnů od jejich použití.

(6) Oprávnění podle odstavce 4 se nevztahuje na položky státních hmotných rezerv, jež nejsou pohotovostními zásobami.

(7) Vydané pohotovostní zásoby je osoba povinna vrátit do 15 kalendářních dnů po zrušení krizového stavu. Pohotovostní zásoby je po zrušení krizového stavu oprávněna užívat pouze na základě příslušné smlouvy uzavřené se Správou státních hmotných rezerv. Návrh smlouvy předloží do 15 kalendářních dnů od zrušení krizového stavu. Pokud návrh smlouvy v uvedeném termínu nepředloží, má se za to, že užívání pohotovostních zásob je neoprávněným použitím majetku, k němuž má Správa státních hmotných rezerv právo hospodaření.[11])

§ 12

Zásoby pro humanitární pomoc

(1) Zásoby pro humanitární pomoc jsou součástí systému nouzového hospodářství podle § 10. Jsou vytvářeny Správou státních hmotných rezerv v systému státních hmotných rezerv.

(2) O vydání zásob pro humanitární pomoc rozhoduje předseda Správy státních hmotných rezerv na základě požadavku krajského úřadu nebo okresního úřadu. Za přidělení zásob pro humanitární pomoc fyzickým osobám vážně postiženým krizovou situací odpovídá krajský hejtman nebo přednosta okresního úřadu, kterému byly zásoby pro humanitární pomoc poskytnuty. Vydané zásoby se neuhrazují ani nevracejí.

(3) Nakládání se zásobami pro humanitární pomoc se řídí stejnými zásadami jako nakládání s ostatními složkami státních hmotných rezerv, nestanoví-li zákon jinak.

Díl 2

Systém hospodářské mobilizace

§ 13

Mobilizační dodávka

(1) Na základě požadavků ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů zpracuje ústřední správní úřad, kterému zvláštní právní předpis[12]) svěřuje pravomoc k jejich řízení, (dále jen „objednatel mobilizační dodávky“) plán hospodářské mobilizace.

(2) Objednatel mobilizační dodávky o jejím zajištění uzavře s dodavatelem mobilizační dodávky písemnou smlouvu. Pro zajištění mobilizační dodávky se nepoužije smlouva o uzavření budoucí smlouvy.

(3) Dodavatel mobilizační dodávky je oprávněn podmínit svoje plnění požadavkem na zajištění prokazatelně nezbytných materiálních prostředků, případně na finanční úhradu přípravy mobilizační dodávky, včetně úhrady za uchování výrobních schopností. Tyto výdaje jsou hrazeny z rozpočtové kapitoly Správy státních hmotných rezerv.

(4) Každé uzavření, změnu nebo zrušení smlouvy o mobilizační dodávce oznámí smluvní strany odborně příslušnému ústřednímu správnímu úřadu a Správě státních hmotných rezerv.

§ 14

Postup po vyhlášení krizového stavu

(1) Dodavatel mobilizační dodávky je povinen přednostně plnit mobilizační dodávku a neprodleně informovat objednatele mobilizační dodávky o všech okolnostech, které by mohly přednostní plnění mobilizační dodávky ohrozit nebo znemožnit.

(2) Objednatel mobilizační dodávky je povinen nahradit dodavateli mobilizační dodávky škodu vzniklou v důsledku prodlení s plněním dodávky, která je předmětem plnění podle jiné smlouvy, pokud dodavatel mobilizační dodávky prokáže, že mu škoda vznikla v přímé souvislosti s přednostním plněním mobilizační dodávky a tento důvod byl jedinou příčinou jeho prodlení s plněním podle jiné smlouvy. Obdobně je objednatel mobilizační dodávky povinen nahradit dodavateli mobilizační dodávky i úrok z prodlení, poplatek z prodlení a smluvní nebo jinou pokutu.

§ 15

Plán opatření hospodářské mobilizace

Dodavatel mobilizační dodávky je povinen zpra-

---

[11]) § 7 odst. 1 zákona č. 97/1993 Sb.

[12]) Například § 11 odst. 3, § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 2/1969 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 3 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

covat plán opatření hospodářské mobilizace. Vybrané údaje tohoto plánu předává objednateli mobilizační dodávky, odborně příslušnému ústřednímu správnímu úřadu, Správě státních hmotných rezerv a územně příslušnému okresnímu úřadu. Předané údaje je povinen aktualizovat

a) v době, kdy není vyhlášen žádný z krizových stavů, nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy nastala jejich změna,

b) v době po vyhlášení krizových stavů neprodleně.

§ 16

Subjekt hospodářské mobilizace

(1) Dodavatel mobilizační dodávky může být jmenován subjektem hospodářské mobilizace. V odůvodněných případech na návrh odborně příslušného ústředního správního úřadu může být subjektem hospodářské mobilizace jmenován i dodavatel nezbytné dodávky, který ji zajišťuje pro stav ohrožení státu a válečný stav. Při jmenování subjektu hospodářské mobilizace se zkoumá, zda mu jeho ekonomická situace a technické předpoklady umožní plnit mobilizační nebo nezbytnou dodávku v požadovaných termínech a kvalitě a zda splní požadavky kladené na ochranu utajovaných skutečností podle zvláštního právního předpisu.[13])

(2) Subjekt hospodářské mobilizace je jmenován a odvolán rozhodnutím předsedy Správy státních hmotných rezerv. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje se v řízení o jmenování a odvolání subjektu hospodářské mobilizace podle správního řádu.[14]) Řízení o jmenování subjektu hospodářské mobilizace je možné zastavit rovněž v případě, že účastník řízení ani po opakované výzvě nepředložil potřebné důkazy nebo v průběhu řízení byl zrušen podle zvláštního právního předpisu.

(3) Subjektu hospodářské mobilizace vydá Správa státních hmotných rezerv osvědčení o jmenování, kterým se prokazuje třetím osobám při uplatnění svých práv. Osvědčení je veřejnou listinou. Osvědčení je jeho držitel povinen vrátit Správě státních hmotných rezerv nejpozději do 30 dnů poté, co rozhodnutí předsedy Správy státních hmotných rezerv o odvolání subjektu hospodářské mobilizace nabylo právní moci. Při zrušení právnické osoby nebo po smrti podnikající fyzické osoby je likvidátor, právní nástupce nebo dědic povinen vrátit osvědčení ve stejné lhůtě.

(4) Důvodem pro odvolání subjektu hospodářské mobilizace jsou tyto skutečnosti:

a) smlouva podle § 13 odst. 2 pozbude účinnosti,

b) je vydáno usnesení příslušného soudu o prohlášení konkursu na majetek dodavatele mobilizační dodávky,

c) právnická osoba byla zrušena podle zvláštního právního předpisu nebo podnikající fyzická osoba zemřela.

(5) Správa státních hmotných rezerv vydá subjektům hospodářské mobilizace osvědčení o jmenování podle odstavce 3 nejpozději do 1. ledna 2002.

(6) Odborně příslušný ústřední správní úřad, který navrhl jmenování subjektu hospodářské mobilizace podle odstavce 1 věty druhé, má po dobu, po kterou trvá jmenování subjektu hospodářské mobilizace, práva a povinnosti objednatele mobilizační dodávky.

§ 17

Postavení subjektu hospodářské mobilizace

Subjekt hospodářské mobilizace je osvobozen od povinnosti poskytnout věcné prostředky stanovené zvláštním právním předpisem[15]) a je oprávněn v souladu s plánem opatření hospodářské mobilizace požadovat pro své zaměstnance zajišťující mobilizační dodávku zproštění mimořádné služby.[16]) Subjekt hospodářské mobilizace uplatní v době před vyhlášením krizových stavů u příslušného okresního úřadu požadavek na zajištění pracovních sil a věcných prostředků nezbytných pro splnění mobilizační dodávky.

Díl 3

Státní hmotné rezervy

§ 18

Pořizování státních hmotných rezerv a nakládání s nimi se řídí zvláštním právním předpisem.[17])

Díl 4

Infrastruktura

§ 19

(1) Požadavky na výstavbu infrastruktury vyplývají z krizových plánů.

---

[13]) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[15]) § 19 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

[16]) § 49 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

[17]) § 4 až 6 zákona č. 97/1993 Sb.

(2) Požadavky na výstavbu nových objektů infrastruktury k zajištění hospodářských opatření pro krizové stavy, jejichž výstavba má být hrazena z rozpočtové kapitoly Správy státních hmotných rezerv, uplatní ústřední správní úřad u Správy státních hmotných rezerv.

(3) Údržbu objektů infrastruktury zajišťuje správní úřad, který k nim má právo hospodaření.

Díl 5

Regulační opatření

§ 20

(1) Regulační opatření slouží ke snížení spotřeby nedostatkových surovin, výrobků a energií nebo usměrnění spotřeby v souladu s krizovými plány v případech, kdy krizová situace nabývá takového rozsahu, že běžné ekonomické nástroje nejsou při zajišťování nezbytných dodávek dostatečně účinné.

(2) Regulační opatření mohou být přijata jen v případě, že účinku s nimi spojeného nelze dosáhnout jinak. Mohou být vyhlášena jen na nezbytně nutnou dobu. K jejich zrušení musí dojít nejpozději při zrušení krizových stavů.

(3) Pokud na vyhlášený krizový stav bezprostředně navazuje vyhlášení jiného krizového stavu, může orgán oprávněný k vyhlášení krizového stavu rozhodnout o ponechání některých dříve vyhlášených regulačních opatření v platnosti.

§ 21

(1) Za stavu nebezpečí může krajský hejtman nebo přednosta okresního úřadu na územním obvodu kraje či správním obvodu okresu nebo jeho části

a) uložit právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě mající místo podnikání nebo sídlo podniku na území okresu povinnost
   1. dodávat výrobky, práce nebo služby, které jsou předmětem jejich činnosti nebo podnikání, a to v přiměřeném množství,
   2. skladovat ve svých prostorách materiál určený pro překonání stavu nebezpečí a odstranění jeho následků nebo toto skladování strpět,
   3. přemístit dopravní a mechanizační prostředky, jakož i výrobní či provozní prostředky movité povahy a zásoby na určené místo,
b) zavést regulaci prodávaného zboží v obchodní síti a stanovit
   1. způsob, jakým bude regulováno množství zboží prodávané spotřebiteli,
   2. maximální množství zboží, na něž vznikne spotřebiteli nárok,
   3. okruh spotřebitelů, kterým budou vybrané položky zboží dodávány přednostně,
c) přijmout regulační opatření, kterými se mění způsob řízení a organizace dopravy.

(2) Náklady a výdaje spojené s použitím některého regulačního opatření podle odstavce 1 včetně zvýšených nákladů, které by osobě uvedené v odstavci 1 písm. a) jinak nevznikly, nese správní úřad, který regulační opatření vyhlásil, pokud se s příslušným ústředním správním úřadem o způsobu jejich úhrady nedohodne jinak. O jiném způsobu úhrady může rozhodnout rovněž vláda.

§ 22

(1) Za nouzového stavu může vláda nařízením

a) uložit právnickým a podnikajícím fyzickým osobám povinnost ve stanoveném termínu oznámit vládou určeným správním úřadům aktuální objem zásob ve stanovených druzích materiálu či věcných prostředcích, aktuální údaje o výrobní či provozní kapacitě a disponibilních zdrojích pracovních sil,
b) přijmout opatření, která mohou omezit nebo zakázat obchodování s veřejně obchodovatelnými cennými papíry,
c) přijmout opatření, která mohou omezit nebo zakázat provoz v oblasti silniční dopravy, drážní dopravy, letecké činnosti provozované v České republice civilními letadly, provozu na dopravně významné vodní cestě a užívání pozemních komunikací, a stanovit zvláštní podmínky pro provádění ochrany, údržby a obnovy na pozemních komunikacích a celostátní dráze,
d) rozšířit, omezit nebo zakázat distribuci zdravotnického materiálu a léčiv,
e) rozšířit nebo omezit distribuci pitné vody a potravin a stanovit podmínky, za nichž lze změnit organizaci a řízení této distribuce,
f) stanovit technické, popřípadě provozní podmínky pro výstavbu telekomunikačních sítí a zařízení, pro jejich využití při krizových situacích a podmínky pro pozastavení nebo upřednostnění telekomunikačních služeb.

(2) Za nouzového stavu může vláda nařízením přijímat také opatření uvedená v § 21 odst. 1.

§ 23

(1) Za stavu ohrožení státu a válečného stavu může vláda nařízením

a) omezit, zakázat či přikázat vývoz a dovoz vybraných druhů zboží,
b) upravit na stavbách, které určí, průběh stavebních prací včetně jejich přerušení, omezit u vybraných staveb jejich zahajování,
c) na návrh guvernéra České národní banky omezit

nebo zakázat nakládání s prostředky v českých korunách na účtech u bank.

(2) Za stavu ohrožení státu a válečného stavu může vláda nařízením přijímat také opatření uvedená v § 21 odst. 1 a v § 22 odst. 1.

(3) Za stavu ohrožení státu a válečného stavu může guvernér České národní banky

a) rozhodnout o zásadních měnově politických opatřeních České národní banky,[18])
b) stanovit kurs české koruny vůči cizím měnám,
c) navrhnout vládě omezení nebo zákaz nakládání s prostředky v českých korunách na účtech u bank,
d) omezit nebo zakázat bezhotovostní a hotovostní převody mezi bankami,
e) přerušit nebo zastavit správní řízení vedená podle zvláštního právního předpisu,[19])
f) omezit nebo zakázat výkon činností uvedených v povolení působit jako banka,
g) omezit nebo zakázat nákup a vývoz devizových hodnot a čerpání prostředků z devizových účtů, zavést nabídkovou povinnost devizových hodnot a stanovit její rozsah, omezit rozsah oprávnění v devizových povoleních a devizových licencích,
h) omezit nebo zakázat bankám poskytování úvěrů,
i) omezit nebo zakázat vývoz české měny.

HLAVA IV
KONTROLA

§ 24

(1) Správní úřad kontroluje v okruhu své působnosti přípravu a účinnost hospodářských opatření pro krizové stavy, a to i v době před vyhlášením krizových stavů.

(2) Správa státních hmotných rezerv kontroluje správní úřady a subjekty hospodářské mobilizace v celém rozsahu přípravy plánovaných hospodářských opatření pro krizové stavy a prověřuje jejich účinnost. Kontroluje rovněž využívání finančních prostředků přidělených správním úřadům a subjektům hospodářské mobilizace z její rozpočtové kapitoly.

(3) Krajský úřad nebo okresní úřad po vyhlášení krizových stavů kontroluje plnění regulačních opatření, která vyhlásil.

(4) Dodržování regulačních opatření vyhlášených vládou kontroluje v okruhu své působnosti ústřední správní úřad.

(5) Provádění kontroly se řídí zvláštním právním předpisem.[20])

HLAVA V
SANKCE

§ 25

(1) Ústřední správní úřad v okruhu své působnosti uloží za nesplnění regulačních opatření vyhlášených podle tohoto zákona vládou

a) právnické nebo podnikající fyzické osobě pokutu až do výše 10 000 000 Kč,
b) fyzické osobě pokutu až do výše 50 000 Kč.

(2) Správa státních hmotných rezerv uloží právnické nebo podnikající fyzické osobě za každý případ zjištěného zneužití vydaného osvědčení o jmenování subjektem hospodářské mobilizace k získání jiných výhod, než připouští tento zákon, nebo za jeho nevrácení ve lhůtě podle § 16 odst. 3 nebo za jeho zneužití v době, kdy bylo rozhodnutí o jmenování subjektem hospodářské mobilizace zrušeno, pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

(3) Správa státních hmotných rezerv je oprávněna uložit dodavateli mobilizační dodávky, který nesplnil povinnost předat nebo aktualizovat vybrané údaje podle § 15, pokutu až do výše 100 000 Kč.

(4) Krajský úřad nebo okresní úřad uloží za každý případ nesplnění regulačních opatření jím vyhlášených

a) právnické nebo podnikající fyzické osobě pokutu až do výše 5 000 000 Kč,
b) fyzické osobě pokutu až do výše 20 000 Kč.

(5) Krajský úřad, okresní úřad nebo určená obec uloží subjektu hospodářské mobilizace, který uvedl v údajích plánu opatření hospodářské mobilizace vyšší potřebu energií, než kterou si ve skutečnosti vyžádá nezbytná dodávka, pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

(6) Za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může být uložena pokuta až do výše dvojnásobku částek uvedených v odstavcích 1 až 5.

§ 26

(1) Řízení o uložení pokuty se zahajuje z podnětu příslušného správního úřadu. Řízení musí být zahájeno do 1 roku od zjištění porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byla tato povinnost porušena. Pokutu lze uložit nejpozději do 5 let ode dne,

---

[18]) § 5 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

[19]) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

kdy byla tato povinnost porušena. Po dobu vyhlášeného stavu ohrožení státu a válečného stavu se běh lhůty přerušuje. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje se v řízení o uložení pokuty podle správního řádu.[14])

(2) Při ukládání pokut je správní úřad oprávněný uložit pokutu povinen přihlédnout k charakteru a závažnosti protiprávního jednání, zejména k rozsahu porušení povinnosti a délce trvání protiprávního stavu.

(3) Správní úřad v rozhodnutí o uložení pokuty stanoví splatnost pokuty ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

(4) Příjem z pokut uložených správním úřadem je příjmem státního rozpočtu.

(5) Zaplacením pokuty není dotčena odpovědnost příslušných osob podle zvláštních právních předpisů. Zaplacená pokuta se nezapočítává na náhradu škody.

(6) Uložení pokuty nezbavuje povinnou osobu povinnosti odstranit ve lhůtě stanovené příslušným správním úřadem protiprávní stav. Pokud tak povinná osoba neučiní, může jí být pokuta ukládána opakovaně.

(7) Při placení a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[21]) Správní úřad, který pokutu uložil, zašle bez zbytečného odkladu rozhodnutí o uložení pokuty s vyznačením jeho právní moci a vykonatelnosti příslušnému finančnímu úřadu.

HLAVA VI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 27

(1) Každý, komu jsou podle tohoto zákona sděleny informace, je povinen zajistit jejich ochranu před zneužitím.[22])

(2) Z povinnosti poskytovat informace jsou vyjmuty informace chráněné zvláštním právním předpisem.[23])

§ 28

U subjektů hospodářské mobilizace stanovených podle dosavadních právních předpisů, které do 1 roku od účinnosti tohoto zákona nebudou jmenovány postupem podle tohoto zákona, jejich postavení subjektu hospodářské mobilizace zaniká.

§ 29

Správa státních hmotných rezerv stanoví vyhláškou

a) kritéria výběru subjektu hospodářské mobilizace a postup při jeho jmenování a odvolání,
b) výčet vybraných údajů, které objednatel a dodavatel mobilizační dodávky poskytují příslušným správním úřadům,
c) obsah a postup zpracování plánu nezbytných dodávek,
d) obsah a postup zpracování plánu opatření hospodářské mobilizace a postup dodavatele mobilizační dodávky při uplatnění požadavku na materiální, organizační nebo finanční zabezpečení,
e) obsah a postup zpracování plánu hospodářské mobilizace a postup objednatele mobilizační dodávky při uplatnění požadavku vyplývajícího z tohoto plánu u Správy státních hmotných rezerv.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o působnosti Správy státních hmotných rezerv

§ 30

Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění zákona č. 272/1996 Sb. a zákona č. 189/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 zní:

„(1) Správa státních hmotných rezerv (dále jen „Správa“) je ústředním orgánem státní správy v oblastech hospodářských opatření pro krizové stavy a státních hmotných rezerv.“.

2. § 3 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„§ 3

Správa zabezpečuje financování hospodářských opatření pro krizové stavy a financování, obměnu, záměnu, půjčku, uvolnění, nájem, prodej, skladování, ochraňování a kontrolu státních hmotných rezerv a podle požadavků krizových plánů i jejich pořizování. Správa plní další úkoly stanovené zvláštním právním předpisem.[1]) Tyto činnosti zajišťuje v součinnosti s ostatními ústředními orgány státní správy.

[1]) Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy).“.

[21]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

[22]) Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

[23]) Zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

3. § 4 včetně poznámek pod čarou č. 2), 2a), 2b) a 2c) zní:

„§ 4

(1) Z hlediska účelu se státní hmotné rezervy člení na hmotné rezervy, mobilizační rezervy, pohotovostní zásoby a zásoby pro humanitární pomoc.

(2) Hmotné rezervy tvoří vybrané základní suroviny, materiály, polotovary a výrobky. Jsou určeny pro zajištění obranyschopnosti a obrany státu, pro odstraňování následků krizových situací a pro ochranu životně důležitých hospodářských zájmů státu.

(3) Mobilizační rezervy tvoří vybrané základní suroviny, materiály, polotovary, výrobky, stroje a jiné majetkové hodnoty určené pro zajišťování mobilizačních dodávek.[2])

(4) Pohotovostní zásoby tvoří vybrané základní materiály a výrobky, určené k zajištění nezbytných dodávek[2a]) pro podporu obyvatelstva, činnosti havarijních služeb a hasičských záchranných sborů po vyhlášení krizových stavů,[2b]) v systému nouzového hospodářství,[2c]) kterou nelze zajistit obvyklým způsobem.

(5) Zásoby pro humanitární pomoc tvoří vybrané základní materiály a výrobky určené po vyhlášení krizových stavů k bezplatnému poskytnutí fyzické osobě vážně materiálně postižené.

(6) Tvorba státních hmotných rezerv je součástí krizových plánů.

---

[2]) § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.

[2a]) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 241/2000 Sb.

[2b]) § 1 odst. 1 zákona č. 241/2000 Sb.

[2c]) § 10 až 12 zákona č. 241/2000 Sb.“.

4. V § 7 odst. 1 se slova „státních hmotných rezerv a skladů určených pro jejich uskladnění“ nahrazují slovy „majetku, k němuž má Správa právo hospodaření“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

§ 31

Za § 49 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 321/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 258/1994 Sb., zákona č. 133/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 208/1997 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 22/2000 Sb. a zákona č. 100/2000 Sb., se vkládá nový § 49a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 48i) zní:

„§ 49a

Regulační opatření za stavu ohrožení státu a válečného stavu

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[48i])

a) provést úpravu platných sazeb daně,

b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet v plné výši.

[48i]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o spotřebních daních

§ 32

Za § 42a zákona č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 199/1993 Sb., zákona č. 325/1993 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 260/1994 Sb., zákona č. 148/1995 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 303/1997 Sb., zákona č. 129/1999 Sb. a zákona č. 22/2000 Sb., se vkládá nový § 42b, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 24a) zní:

„§ 42b

Regulační opatření za stavu ohrožení státu a válečného stavu

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[24a])

a) provést úpravu platných sazeb daně,

b) umožnit ozbrojeným silám, ozbrojeným bezpečnostním sborům, hasičským záchranným sborům, havarijním službám a subjektům hospodářské mobilizace nákup vybraných výrobků za ceny nezahrnující daň.

[24a]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o daních z příjmů

§ 33

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 2 se na konci písmene zj) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zk), které zní:

„zk) výdaje na civilní ochranu vynaložené se souhlasem nebo na pokyn orgánu krizového řízení.“.

2. Za § 39 se vkládá nový § 39a, který včetně poznámky pod čarou č. 36b) zní:

„§ 39a

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[36b])

a) provést úpravy sazeb daně,
b) osvobodit od daně příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců hasičských záchranných sborů a havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
c) osvobodit od daně z příjmů právnických osob ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a havarijní služby.

[36b]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 34

V § 12 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 273/1994 Sb., se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 6) zní:

„(2) Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[6])

a) provést úpravu předmětů a sazeb poplatků stanovených v sazebníku,
b) osvobodit od poplatků ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory a havarijní službu.

[6]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

§ 35

V § 16 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 36/1995 Sb., se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 6) zní:

„(3) Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[6])

a) provést úpravu předmětů a sazeb poplatků stanovených v sazebníku,
b) osvobodit od poplatků ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory a havarijní službu.

[6]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o dani silniční

§ 36

V § 17 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění zákona č. 302/1993 Sb., se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 7a) zní:

„(3) Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým na-

řízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu[7a])

a) provést úpravu sazeb daně,

b) zcela nebo částečně osvobodit od daně vozidla používaná k zajištění akcí v rámci vyhlášeného stavu ohrožení státu nebo válečného stavu.

[7a]) § 31 a 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST DEVÁTÁ
ÚČINNOST

§ 37

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

242

ZÁKON

ze dne 29. června 2000

o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ

HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví podmínky hospodaření v ekologickém zemědělství a podmínky pro výrobu biopotravin. Dále upravuje systém osvědčování původu bioproduktů a biopotravin a jejich označování, jakož i výkon kontroly a dozoru nad dodržováním tohoto zákona.

§ 2

Ustanovení tohoto zákona o ekologickém podnikateli se přiměřeně použijí i na ekologického chovatele včel.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) ekologickým zemědělstvím zvláštní druh zemědělského hospodaření, který dbá na životní prostředí a jeho jednotlivé složky stanovením omezení či zákazů používání látek a postupů, které zatěžují, znečišťují nebo zamořují životní prostředí nebo zvyšují rizika kontaminace potravního řetězce, a který zvýšeně dbá na vnější životní projevy a chování a na pohodu chovaných hospodářských zvířat[1]) v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu,[2])

b) ekofarmou uzavřená hospodářská jednotka zahrnující pozemky, hospodářské budovy, provozní zařízení a případně i hospodářská zvířata[1]) uvedená v § 4 odst. 2, sloužící ekologickému zemědělství,

c) bioproduktem surovina rostlinného nebo živočišného původu získaná v ekologickém zemědělství a určená na základě osvědčení podle § 22 k výrobě biopotravin,

d) biopotravinou potravina[3]) vyrobená za podmínek uvedených v tomto zákoně a splňující požadavky na jakost a zdravotní nezávadnost stanovené zvláštními právními předpisy,[4]) na niž bylo vydáno osvědčení o biopotravině (§ 22),

e) ekologickým podnikatelem osoba, která na ekofarmě zemědělsky podniká[5]) a je registrována podle tohoto zákona,

f) ekologickým chovatelem včel osoba, která není ekologickým podnikatelem, chová včely v ekologickém zemědělství a je registrována v souladu s tímto zákonem,

g) výrobcem biopotravin osoba, která vyrábí biopotraviny za účelem jejich uvádění do oběhu,

h) přechodným obdobím období, v průběhu kterého se uskutečňuje přeměna zemědělského hospodaření na ekologické zemědělství,

i) nejkratší dobou chovu[6]) doba, po kterou musí být

---

[1]) § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

[2]) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

[3]) § 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

[4]) Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění zákona č. 119/2000 Sb., vyhláška č. 294/1997 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, ve znění vyhlášky č. 91/1999 Sb., vyhláška č. 298/1997 Sb., kterou se stanoví chemické požadavky na zdravotní nezávadnost jednotlivých druhů potravin a potravinových surovin, podmínky jejich použití, jejich označování na obalech, požadavky na čistotu a identitu přídatných látek a potravních doplňků a mikrobiologické požadavky na potravní doplňky a látky přídatné, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 2 obchodního zákoníku.

[6]) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 166/1999 Sb.

hospodářské zvíře[1]) uvedené v § 4 odst. 2 chováno podle podmínek uvedených v tomto zákoně, aby mohly být jeho produkty označovány jako bioprodukty,

j) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiné formy nabízení ke spotřebě, skladování, balení, přeprava pro potřeby prodeje a dovoz za účelem prodeje,

k) dávkou léčiv[7]) nebo veterinárních přípravků[8]) množství léčiv nebo veterinárních přípravků, které byly hospodářskému zvířeti[1]) podány od zahájení léčení do úplného vyléčení nemoci.

§ 4

(1) Ekologický podnikatel nesmí souběžně s produkcí bioproduktů produkovat stejné suroviny rostlinného nebo živočišného původu jinou zemědělskou výrobou. Na ekofarmě je souběžná produkce zakázána. Toto ustanovení se nevztahuje na ekologického chovatele včel.

(2) V ekologickém zemědělství je možné chovat pouze ty druhy hospodářských zvířat,[1]) které stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Ekologický podnikatel nesmí na pozemcích nově zařazených do přechodného období (§ 7 odst. 4) pěstovat stejné plodiny jako na pozemcích ekofarmy s výjimkou travních porostů a stávajících trvalých kultur.

HLAVA II

EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ

Díl 1

Společná ustanovení pro pěstování rostlin a chov hospodářských zvířat

Oddíl 1

Registrace pro ekologické zemědělství

§ 5

Úvodní ustanovení

(1) Osoba, která hodlá zemědělsky podnikat[5]) na ekofarmě v souladu s tímto zákonem, (dále jen „žadatel“) je povinna podat žádost o registraci pro ekologické zemědělství na ekofarmě podle tohoto zákona (dále jen „registrace“).

(2) Žádost o registraci může být podána

a) pro pěstování rostlin,

b) pro pěstování rostlin i chov[6]) hospodářských zvířat, nebo

c) pro chov[6]) hospodářských zvířat, pokud již ve vztahu k ekofarmě nabylo právní moci rozhodnutí o registraci pro pěstování rostlin,

d) pro chov včel.

(3) Žádost o registraci je povinna podat též osoba, která hodlá být považována za ekologického chovatele včel. Ustanovení o žadateli se použijí přiměřeně.

§ 6

Žádost o registraci

(1) Žádost o registraci podává žadatel Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“).

(2) Žádost musí obsahovat tyto základní údaje:

a) informace o žadateli

1. u fyzické osoby jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, rodné číslo nebo datum narození, není-li vydáno rodné číslo, u právnické osoby obchodní název, sídlo a identifikační číslo,
2. platný doklad opravňující žadatele k podnikání v úředně ověřené kopii,

b) údaje o hospodářských budovách a provozních zařízeních, které bude žadatel užívat k ekologickému zemědělství, podle údajů katastru nemovitostí,[9]) a

c) označení pozemků a přehledně vyznačené mapy pozemků, na nichž bude žadatel ekologicky hospodařit, podle údajů katastru nemovitostí[9]) a doklad o vlastnictví pozemků, nájemní smlouvě či jiném právním důvodu k zemědělskému hospodaření[10]) na pozemcích.

(3) V případě žádosti o registraci pro pěstování rostlin [§ 5 odst. 2 písm. a)] obsahuje žádost mimo údajů podle odstavce 2 také navrhovaný způsob ekologického hospodaření nejméně na dobu následujících 3 let v tomto rozsahu:

a) osevní postup, druhy plodin, zejména setí plodin určených k zaorání a sloužících k zúrodnění půdy (dále jen „zelené hnojení“),

---

[7]) § 2 odst. 1 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů.

[8]) § 3 odst. 1 písm. r) zákona č. 166/1999 Sb.

[9]) Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[10]) Například občanský zákoník, § 8 odst. 10 a 11 zákona č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů.

b) druhy a roční dávky všech hnojiv, statkových hnojiv, pomocných půdních látek,[11])

c) způsob a uplatňované metody ochrany rostlin a použití přípravků[12]) podle povinné evidence, a

d) způsob zajištění ochrany ekologického zemědělství před negativními vlivy zemědělské činnosti (§ 10).

(4) V případě žádosti o registraci pro chov[6]) hospodářských zvířat [§ 5 odst. 2 písm. c)] obsahuje žádost mimo údajů podle odstavce 2 také navrhovaný způsob ekologického hospodaření nejméně na dobu následujících 3 let v tomto rozsahu:

a) živočišné druhy, plemena,[13]) individuální soupis a stavy jednotlivých druhů a věkové kategorie hospodářských zvířat, počet velkých dobytčích jednotek na 1 ha zemědělské půdy,[14])

b) technologie chovu,[6]) obrat stáda, způsob reprodukce a způsob ustájení, rozmístění skladovacích prostorů pro chlévskou mrvu, močůvku a kejdu, včetně kapacity a doby skladovatelnosti a způsobu nakládání s nimi, a

c) konzervace a skladování krmiv,[15]) bilance krmiv, doplňkové látky, používaná krmiva a premixy[15]) s uvedením vlastních zdrojů v procentech, nakupovaných krmiv v procentech z celkového objemu.

(5) V případě žádosti o registraci pro pěstování rostlin i chov[6]) hospodářských zvířat [§ 5 odst. 2 písm. b)] obsahuje žádost mimo údajů podle odstavce 2 také údaje podle odstavců 3 a 4.

(6) Žádá-li žadatel o registraci pro více ekofarem, předkládá v žádosti základní údaje uvedené v odstavcích 2, 3 nebo 4 pro každou ekofarmu samostatně.

(7) Žadatel je povinen poskytnout ministerstvu nebo osobě uvedené v § 29 součinnost za účelem ověření skutečností uvedených v žádosti.

(8) Podání žádosti podléhá správnímu poplatku podle zvláštního právního předpisu.[16])

(9) Ministerstvo může k provedení odborných úkonů a pro získání podkladů k rozhodnutí o registraci pověřit právnickou osobu uvedenou v § 29.

(10) Je-li žádost neúplná nebo obsahuje-li zjevně nesprávné údaje, vyzve ministerstvo žadatele, aby do 60 dnů odstranil vady žádosti. Pokud žadatel v této lhůtě vady neodstraní, řízení se zastaví.

(11) Nejde-li o případ, kdy podle § 36 je žadateli doba přechodného období (§ 7) plně započtena, pak, splňuje-li žádost o registraci stanovené náležitosti, počíná žadateli běžet přechodné období ode dne doručení žádosti o registraci ministerstvu.

(12) Podrobnou úpravu náležitostí žádosti a jejích příloh stanoví prováděcí právní předpis.

§ 7

Přechodné období

(1) Účelem přechodného období je přeměna zemědělské výroby na ekologické zemědělství způsobem uvedeným v žádosti o registraci a zabezpečení odstranění vlivu negativních dopadů předchozí zemědělské činnosti na zemědělskou půdu, krajinu a životní prostředí.

(2) Délka přechodného období činí 2 roky u orné půdy, luk a pastvin, 1 rok u pastvin a výběhů pro nepřežvýkavce a 3 roky u stávajících trvalých kultur; pro účely tohoto zákona se trvalou kulturou rozumí vinice, sady a chmelnice.

(3) Dojde-li během přechodného období ke zmenšení výměry pozemků v případě změny ve vlastnictví pozemků, v nájemní smlouvě k pozemkům či v jiném právním důvodu k zemědělskému hospodaření,[10]) za nichž žadatel podal žádost o registraci, je žadatel povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit tuto skutečnost ministerstvu. Ministerstvo provede do 30 dnů příslušnou změnu v seznamu osob zařazených do přechodného období.

(4) Dojde-li během přechodného období ke zvýšení výměry pozemků v případě změny ve vlastnictví pozemků, v nájemní smlouvě k pozemkům či v jiném právním důvodu k zemědělskému hospodaření,[10]) za nichž žadatel podal žádost o registraci, je žadatel povinen bez zbytečného odkladu podat ministerstvu žádost o registraci ve vztahu k těmto novým pozemkům. Pro náležitosti žádosti, jakož i pro řízení o ní platí ustanovení § 6 obdobně s tím, že ekologický podnikatel je

---

[11]) § 2 zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech).

[12]) § 17 až 34 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů.

[13]) § 2 písm. i) zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).

[14]) § 2 písm. b), § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 20/1992 Sb., kterým se stanoví způsob výpočtu výše náhrad za živý a mrtvý inventář a zásoby.

[15]) § 2 zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech.

[16]) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

povinen uvést změny týkající se jeho právních vztahů k příslušným pozemkům.

(5) V případě, že během přechodného období dojde ke změně v osobě hodlající ekologicky hospodařit, je osoba, která nadále hodlá ekologicky hospodařit na příslušných pozemcích, povinna bez zbytečného odkladu písemně oznámit tuto skutečnost ministerstvu s připojením dokladů týkajících se jejích právních vztahů k těmto pozemkům. Ministerstvo provede příslušnou změnu v seznamu osob zařazených do přechodného období.

(6) V přechodném období má žadatel stejné povinnosti jako ekologický podnikatel, nestanoví-li tento zákon jinak.

(7) Ministerstvo vede seznam osob zařazených do přechodného období a seznam ekologických podnikatelů s údaji podle § 6 odst. 2 písm. a) bodu 1 s informací o výměře pozemků a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

§ 8

Rozhodnutí o registraci

(1) Ministerstvo vydá do 30 dnů od ukončení přechodného období (§ 7) žadateli rozhodnutí o jeho registraci pro pěstování rostlin nebo pro pěstování rostlin i pro chov[6]) hospodářských zvířat, jestliže

a) žadatel v přechodném období splnil všechny požadavky stanovené zákonem a prováděcím právním předpisem a neodchýlil se podstatným způsobem od plánu hospodaření, který uvedl v žádosti, nestanoví-li tento zákon jinak, a

b) nemá nesplněnou povinnost, která mu byla uložena pravomocným správním rozhodnutím vydaným na základě porušení zvláštních právních předpisů[17]) upravujících ochranu složek životního prostředí, k němuž došlo v souvislosti s obhospodařováním zemědělských pozemků nebo chovem[6]) hospodářských zvířat.[1])

(2) Splňuje-li žádost o registraci podaná pro chov hospodářských zvířat podle § 5 odst. 2 písm. c) stanovené náležitosti, rozhodne o ní ministerstvo do 30 dnů od jejího doručení.

(3) Podal-li žadatel žádost o registraci podle § 7 odst. 4, vydá ministerstvo rozhodnutí o registraci pro pěstování rostlin vztahující se k těmto dalším pozemkům do 30 dnů od ukončení přechodného období (§ 7) pro tyto pozemky, jestliže žadatel splnil požadavky stanovené v odstavci 1 písm. a) a b).

(4) Rozhodnutí o registraci se vydává na dobu neurčitou a vztahuje se na údaje podle § 6 odst. 2, 3 nebo 4.

(5) Ministerstvo ve lhůtě stanovené v odstavci 1 nebo v odstavci 2 žádost o registraci zamítne, jestliže žadatel nesplnil požadavky stanovené v odstavci 1.

(6) Ministerstvo vydá rozhodnutí o zrušení registrace, jestliže

a) o to ekologický podnikatel písemně požádá,

b) bude zjištěno, že ekologický podnikatel porušil hrubě nebo opakovaně požadavky stanovené tímto zákonem,

c) ekologický podnikatel nepodal bez zbytečného odkladu žádost o změnu rozhodnutí o registraci podle § 9 odst. 1,

d) došlo k takové změně podmínek, že již nelze hospodařit ekologickým způsobem, nebo

e) došlo k zániku ekologického podnikatele nebo, jde-li o fyzickou osobu, k jeho úmrtí.

§ 9

Změny týkající se pozemků nebo osob na ekofarmě

(1) Ekologický podnikatel je povinen v případě změny ve vlastnictví pozemků, nájemní smlouvě či v jiném právním důvodu k zemědělskému hospodaření,[10]) za nichž bylo vydáno rozhodnutí o registraci, podat bez zbytečného odkladu žádost o změnu rozhodnutí o registraci.

(2) Pro náležitosti žádosti o změnu rozhodnutí o registraci, jakož i pro řízení o ní platí ustanovení § 6 obdobně s tím, že ekologický podnikatel je povinen uvést změny týkající se jeho právních vztahů k příslušným pozemkům.

(3) Ministerstvo změní na základě žádosti ekologického podnikatele podle odstavce 1 rozhodnutí o registraci pro ekologické zemědělství na ekofarmě v případě rozšíření plochy pozemků, na nichž bude ekologický podnikatel hospodařit ekologickým způsobem, do 30 dnů po uplynutí přechodného období u pozemků nově zařazených do přechodného období nebo do 30 dnů od podání žádosti, pokud již nabylo právní

---

[17]) Například zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 147/1996 Sb., zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákon č. 156/1998 Sb., zákon č. 91/1996 Sb., zákon č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění zákona č. 357/1999 Sb., zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrůdám rostlin a plemenům zvířat, ve znění zákona č. 93/1996 Sb.

moci rozhodnutí o registraci pro pěstování rostlin, které se na tyto pozemky vztahuje.

(4) V případě převodu či přechodu ekofarmy na jinou právnickou či fyzickou osobu, která zemědělsky podniká,[5]) je tato osoba povinna, pokud hodlá nadále na ekofarmě hospodařit v ekologickém zemědělství, podat bez zbytečného odkladu žádost o rozhodnutí o registraci. Ministerstvo vydá žadateli rozhodnutí o registraci do 30 dnů ode dne doručení žádosti. Pro náležitosti žádosti, jakož i pro řízení o ní platí § 6 obdobně.

Oddíl 2

Omezení negativních vlivů na ekologické zemědělství

§ 10

(1) Sousedí-li ekologicky obhospodařované pozemky s pozemky, které nejsou obhospodařovány ekologickým způsobem, musí ekologický podnikatel přijmout taková opatření, kterými se riziko vlivů na jeho ekologicky obhospodařované pozemky sníží na nejnižší míru, a to zejména prostřednictvím živých plotů, izolačních travnatých pásů, větrolamů a cest.

(2) Na ekofarmě je zakázáno pěstovat či chovat geneticky modifikované organismy.[18])

(3) V ekologickém zemědělství je zakázáno používat

a) geneticky modifikované organismy a produkty[18]) z nich pocházející, s výjimkou léčiv[7]) a veterinárních přípravků,[8])
b) jiné materiály a postupy pro zpracování bioproduktů nebo biopotravin, než stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 2

Zvláštní ustanovení pro pěstování rostlin

§ 11

(1) Ekologický podnikatel je při hospodaření na zemědělské půdě povinen

a) u sadů a vinic zajišťovat vegetační pokryv, který může být přerušen pro nedostatek vláhy, z důvodu zapravení organické hmoty nebo regulace plevelů; vegetační pokryv může být kombinován se zakrytím orné půdy mulčem,
b) obdělávat půdu šetrným způsobem, s ohledem na zlepšování fyzikálních vlastností půdy, úrodnosti a protierozního působení,
c) používat pouze hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty povolené pro ekologické zemědělství v prováděcím právním předpisu,
d) používat pouze rozmnožovací materiál[19]) stanovený pro ekologické zemědělství v prováděcím právním předpisu,
e) používat pouze látky, postupy nebo přípravky na ochranu rostlin[20]) uvedené pro ekologické zemědělství v prováděcím právním předpisu,
f) střídáním plodin přispívat ke snížení populační hustoty plevelů, původců chorob a škůdců rostlin a dodržovat zásady střídání plodin stanovené v prováděcím právním předpisu,
g) při pěstování rostlin dodržovat vyvážený osevní postup zaměřený na udržení a zvyšování úrodnosti půdy a obsahu organických látek v půdě, zajištění živin pro růst rostlin a minimalizaci ztrát živin.

(2) Ekologický podnikatel je při hospodaření na zemědělské půdě povinen každoročně písemně oznámit kontrolnímu orgánu (§ 22 odst. 1) svůj plán pěstování rostlin s rozvržením na jednotlivé pozemky.

(3) Podrobné požadavky v rozsahu odstavce 1 na pěstování rostlin v ekologickém zemědělství stanoví prováděcí právní předpis.

§ 12

Použití hnojiv, statkových hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů

(1) Všechna statková hnojiva,[11]) která nepocházejí z ekofarmy nebo z přechodného období, musí být kompostována nebo fermentována.

(2) Je zakázáno používat

a) statková hnojiva pocházející ze systémů klecového chovu drůbeže nebo králíků a systémů, v nichž jsou hospodářská zvířata trvale ustájena na roštových stáních,
b) čistírenské kaly a odpadní vody, kromě kalů a odpadních vod z vlastní ekofarmy, pokud vyhovují požadavkům zvláštních právních předpisů.[21])

---

[18]) § 2 písm. d) a e) zákona č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.

[19]) § 2 písm. g) zákona č. 92/1996 Sb.

[20]) § 2 odst. 7 a § 17 zákona č. 147/1996 Sb.

[21]) Zákon č. 156/1998 Sb.
Zákon č. 125/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Podrobnosti o použití hnojiv, statkových hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů[11]) v ekologickém zemědělství stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13

Při provozování ekofarmy je zakázáno

a) používat na orné půdě a u trvalých kultur ve statkových hnojivech[11]) vyšší průměrnou dávku dusíku než 150 kg na 1 ha za rok, na neobnovovaných loukách a pastvinách vyšší dávku ve statkových hnojivech[11]) než 85 kg dusíku na 1 ha za rok,

b) spalování slámy, travní hmoty a hmoty z údržby trvalých kultur na volném ohni,

c) používat chemické startéry pro kompostování.

Díl 3

Zvláštní ustanovení pro chov hospodářských zvířat

§ 14

(1) Ekologický podnikatel je povinen

a) chovat pouze druhy a plemena hospodářských zvířat adaptovaná na místní podmínky a s ohledem na zachování jejich zdraví využívat přirozené systémy chovu[6]) a zachovávat podmínky pohody a ochrany zvířat před utrpením, bolestí a poškozováním zdraví v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu,[2])

b) používat pouze krmiva, doplňkové látky a premixy[15]) stanovené pro ekologické zemědělství v prováděcím právním předpisu,

c) výživu přežvýkavců zabezpečovat přednostně produkcí krmiv[15]) z víceletých pícnin a trvalých travních porostů ekofarmy,

d) používat léčiva[7]) a veterinární přípravky[8]) za podmínek stanovených v prováděcím právním předpisu,

e) vytvořit podmínky ochrany zdraví, prevence onemocnění a péče o hospodářská zvířata a jejich pohody v ekologickém zemědělství za podmínek stanovených v prováděcím právním předpisu,

f) zajistit hospodářským zvířatům ustájení a životní podmínky odpovídající jejich etologickým a fyziologickým potřebám způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu,

g) zajistit, aby v případě živočišné výroby nepřesáhl celkový stav hospodářských zvířat[1]) chovaných na ekofarmě zatížení 1,5 velké dobytčí jednotky na 1 ha zemědělské půdy,[14])

h) v případě onemocnění hospodářských zvířat nebo podezření z něj neodkladně zabezpečit zákrok veterinárního lékaře a podle výsledku vyšetření přednostně použít přírodní a homeopatické přípravky,[22])

i) zajistit reprodukci na principu uzavřeného obratu stáda a hejna, v případě nutnosti i dalším způsobem, za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem,

j) zajistit, aby skladovací prostory pro chlévskou mrvu, močůvku a kejdu měly dostatečnou kapacitu a neohrožovaly životní prostředí a přírodní zdroje,

k) přednostně používat přirozenou plemenitbu,

l) zajistit, aby bylo stelivo ze slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu.

(2) Pro ekologické zemědělství je zakázáno

a) z jiných než zdravotních důvodů provádět zákroky měnící vzhled hospodářského zvířete nebo funkci jeho jednotlivých orgánů a orgánových systémů s výjimkou zákroků a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem,

b) trvalé ustájení všech druhů hospodářských zvířat v uzavřených prostorách bez přístupu do výběhu nebo na pastvu,

c) trvalé vazné ustájení skotu a klecové chovy,

d) vytápět stavby pro ustájení přežvýkavců, dospělé drůbeže a prasat, s výjimkou ustájení selat,

e) používat roštů, s výjimkou roštů v pojízdných drůbežárnách a roštových podlah ve sběrném místě pro trus v trvalých drůbežárnách a kotců pro chov králíků,

f) uvádět do oběhu živočišné produkty hospodářských zvířat ošetřovaných léčivy[7]) a veterinárními přípravky[8]) v průběhu léčby a ve stanovené dvojnásobné ochranné lhůtě[23]) po ukončení aplikace léčiva;[7]) není-li toto období stanoveno, minimálně po uplynutí 48 hodin,

g) krmit mláďata savců krmnými směsmi[15]) ze sušeného mléka,

h) krmit hospodářská zvířata násilně,

i) podávat hospodářským zvířatům léčivé přípravky[24]) a hormony k synchronizaci říje,

j) používat hormonální látky a jiné zásahy do přirozeného růstu a vývoje hospodářských zvířat s výjimkou léčení hospodářských zvířat podle diagnózy stanovené veterinárním lékařem,

---

[22]) § 2 odst. 8 zákona č. 79/1997 Sb.

[23]) § 3 odst. 1 písm. s) zákona č. 166/1999 Sb.

[24]) § 2 odst. 3 zákona č. 79/1997 Sb.

k) používat doplňkové látky jako stimulátory růstu, antikokcidika a chemoterapeutika[25]) u zdravých hospodářských zvířat,

l) používat metody přenosu embryí v rámci reprodukce,

m) zkrmovat hospodářským zvířatům produkty od zvířat léčených antibiotiky nebo hormonálními látkami po dobu ochranné lhůty stanovené výrobcem léčiva.

(3) Podrobnosti o požadavcích na chov[6]) hospodářských zvířat v ekologickém zemědělství stanoví prováděcí právní předpis.

§ 15

Nejkratší doba chovu

(1) Nejkratší doba chovu[6]) hospodářských zvířat v ekologickém zemědělství se stanoví v závislosti na druhu hospodářského zvířete s ohledem na jeho životní cyklus za účelem odstranit dopad negativních vlivů předchozí zemědělské činnosti na hospodářská zvířata. U hospodářských zvířat, která se vylíhla či narodila na ekofarmě, se nejkratší doba chovu[6]) nestanoví.

(2) Nejkratší doby chovu[6]) pro jednotlivá hospodářská zvířata stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 4

Zvláštní požadavky na sběr rostlin a jejich plodů, chov včel a ryb

§ 16

Sběr rostlin a jejich plodů

(1) Jestliže byly byliny a plody sbírány či sklízeny ve volné přírodě, považují se za bioprodukty podle tohoto zákona, jestliže pozemky, z nichž byly sbírány či sklízeny,

a) nebyly v předchozích 3 letech ošetřovány jinými prostředky než těmi, které jsou uvedeny pro ekologické zemědělství v prováděcím právním předpisu, a

b) sběr v příslušné oblasti nenarušuje druhovou rozmanitost [§ 19 odst. 9 písm. c)].

(2) Sebrané rostliny a jejich plody se neoznačují podle § 23.

§ 17

Včely

(1) Při chovu včel v ekologickém zemědělství je ekologický podnikatel povinen zajistit, aby byla stanoviště včelstev od 1. března do 30. září běžného roku umístěna na území ekofarmy v místě, od kterého v okruhu 3 km je přístup k vodě a jsou zdroje nektaru, medovice a pylu převážně

a) z plodin a trvalých kultur pěstovaných podle podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, nebo i

b) z přirozené vegetace, zemědělských ploch s přikázaným režimem hospodaření jako například chráněné krajinné oblasti, národní parky, ochranná pásma I. a II. stupně,[26])

a nevyskytují se velké průmyslové aglomerace, městská centra, dálnice, skládky odpadů, spalovny odpadů.

(2) Podrobnosti o ekologickém chovu včel stanoví prováděcí právní předpis.

§ 18

Ryby

(1) Při chovu ryb v ekologickém zemědělství na ekofarmě je ekologický podnikatel povinen zajistit, aby

a) násady a ryby byly chovány přirozeným způsobem s využitím přírodních zdrojů,

b) potravní zdroje pro příkrm ryb pocházely z ekologického zemědělství; k přikrmování smí být používány pouze produkty rostlinného původu,

c) k vápnění rybníků byly používány přirozené formy vápníku,

d) hnojení rybníků bylo prováděno statkovými hnojivy[11]) stanovenými pro ekologické zemědělství (§ 12).

(2) Při chovu ryb v ekologickém zemědělství je zakázáno aplikovat přípravky na ochranu rostlin[20]) k omezování rozvoje vodních a příbřežních rostlin.

(3) Podrobnosti o ekologickém způsobu chovu ryb stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA III

VÝROBA BIOPOTRAVIN

§ 19

(1) Každý, kdo hodlá zahájit výrobu biopotravin, je povinen písemně ohlásit tuto skutečnost neprodleně ministerstvu. Toto ohlášení musí obsahovat

a) u fyzické osoby jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, rodné číslo nebo datum narození, není-li

---

[25]) § 3 odst. 7 zákona č. 91/1996 Sb.

[26]) § 14 zákona č. 114/1992 Sb.
§ 19 zákona č. 138/1973 Sb., ve znění zákona č. 14/1998 Sb.

vydáno rodné číslo, u právnické osoby obchodní název, sídlo a identifikační číslo,

b) polohu provozovny, případně zemědělských pozemků, kde se výroba biopotravin uskutečňuje,

c) povahu výroby biopotravin a druhy biopotravin.

(2) Ministerstvo vede seznam výrobců biopotravin a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(3) K výrobě biopotravin může být použito mimo bioproduktů, přídatných látek[27]) a pomocných látek[28]) také surovin zemědělského původu nepocházejících z ekologického zemědělství nebo z přechodného období v množství, které nesmí přesáhnout 30 %, a to za podmínek uvedených v prováděcím právním předpisu.

(4) Výpočet procentuálního zastoupení jednotlivých složek stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Přídatné látky,[27]) pomocné látky[28]) a suroviny zemědělského původu nepocházející z ekologického zemědělství nebo z přechodného období, které mohou být použity pro výrobu biopotravin, stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Výrobce biopotravin je povinen při výrobě biopotravin a jejich skladování používat pouze zpracovatelské postupy, materiály a prostředky k asanaci a čištění výrobních zařízení a skladů, které stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Výrobce biopotravin je povinen zajistit, aby nedošlo ke smísení nebo záměně bioproduktů nebo biopotravin s jinými produkty nebo potravinami.[3])

(8) Souběžná výroba potravin[3]) a biopotravin musí být časově nebo prostorově oddělena, zejména musí být zajištěna identifikace výrobních dávek. O výrobě biopotravin musí být odděleně vedena předepsaná průkazná evidence. Podrobnosti o této evidenci a o souběžné výrobě stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Výrobce biopotravin je povinen při použití bioproduktů získaných sběrem bylin a plodů ve volné přírodě z volných sběrů prokázat, že tyto bioprodukty vyhovují požadavkům stanoveným v § 16 odst. 1. Tato skutečnost musí být doložena

a) čestným prohlášením sběrače o datu a množství sběru a mapou s vyznačením míst sběru,

b) čestným prohlášením uživatele pozemků, že v místech sběru v posledních 3 letech nepoužil látky, které nejsou pro ekologické zemědělství povoleny,

c) stanoviskem okresního úřadu příslušného podle místa sběru, že sběr bylin a plodů v příslušné oblasti nenarušuje druhovou rozmanitost.

(10) Náležitosti čestných prohlášení podle odstavce 9 stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA IV

POŽADAVKY NA NAKLÁDÁNÍ S BIOPRODUKTY A BIOPOTRAVINAMI, JEJICH OZNAČOVÁNÍ, DOVOZ A EVIDENCE

§ 20

(1) Každý, kdo hodlá uvádět do oběhu bioprodukty či biopotraviny, nejde-li o výrobce biopotravin či ekologického podnikatele, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit neprodleně ministerstvu. Toto ohlášení musí obsahovat u fyzické osoby jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, rodné číslo nebo datum narození, není-li vydáno rodné číslo, u právnické osoby obchodní název, sídlo a identifikační číslo. Ministerstvo vede seznam těchto osob a zveřejňuje jej ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(2) Osoba, která uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny, je povinna

a) používat pouze postupy, materiály a prostředky stanovené v prováděcím právním předpisu,

b) vést evidenci o druhu a množství bioproduktů a biopotravin, které odebírá, a osob, od kterých je odebírá,

c) zajistit, aby nedošlo k míchání nebo záměně bioproduktů nebo biopotravin s jinými produkty nebo potravinami.[3])

§ 21

Požadavky na posklizňové ošetření, skladování a přepravu

(1) Bioprodukty a biopotraviny musí být skladovány a přepravovány odděleně od jiných surovin a potravin,[3]) v prostorách a za podmínek, které umožňují jejich jednoznačnou identifikaci a uchování jejich kvality. Přepravovány mohou být pouze ve vhodných obalech či kontejnerech, uzavřených způsobem, který brání záměně obsahu, nejde-li o přepravu uskutečňovanou mezi ekologickými podnikateli, výrobci biopotravin či distributory. Skladovací prostory smí být ošetřovány pouze prostředky k asanaci a čištění výrobních zařízení a skladů uvedenými v prováděcím právním předpisu.

(2) Ekologický podnikatel a výrobce biopotravin je povinen zajistit, aby nedošlo

---

[27]) § 2 písm. i) zákona č. 110/1997 Sb.

[28]) § 2 písm. k) zákona č. 110/1997 Sb.

a) ke kontaminaci bioproduktů spalinami při sušení,

b) k posklizňovému ošetření produktů chemickými přípravky v prostorách, kde jsou skladovány bioprodukty.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví podrobné požadavky na skladování a přepravu bioproduktů a biopotravin.

§ 22

Osvědčování původu bioproduktů a biopotravin

(1) Právnická osoba, s níž ministerstvo uzavřelo smlouvu podle § 29, a není-li tato smlouva uzavřena, pak ministerstvo (dále jen „kontrolní orgán“) vydá ekologickému podnikateli osvědčení o původu bioproduktu nebo výrobci biopotravin osvědčení o biopotravině, jestliže splnil požadavky stanovené tímto zákonem a jeho prováděcím právním předpisem.

(2) Kontrolní orgán nevydá ekologickému podnikateli osvědčení o původu bioproduktu nebo výrobci biopotravin osvědčení o biopotravině, jestliže

a) nesplnil požadavky podle tohoto zákona a jeho prováděcího právního předpisu,

b) při živočišné výrobě hospodářské zvíře s výjimkou vakcinace a ošetření proti parazitům obdrží více než 3 dávky léčiva[7]) nebo veterinárního přípravku,[8]) u něhož je výrobcem stanovena ochranná lhůta během 1 roku života, nebo více než 1 dávku, pokud je životní cyklus zvířete kratší než 1 rok,

c) ekologické zemědělství či výroba biopotravin byly vážně narušeny v důsledku povodně nebo jiné havarijní události.

(3) Osvědčení o původu bioproduktu i osvědčení o biopotravině vydá kontrolní orgán do 30 dnů od provedené kontroly, u rostlinných produktů nejpozději do sklizně dané plodiny, a to na 1 kalendářní rok. Tato osvědčení je ekologický podnikatel a výrobce biopotravin povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 27 odst. 5.

(4) Odepření vydání osvědčení musí být písemné a odůvodněné a musí být vydáno do 30 dnů od provedené kontroly, u rostlinných produktů nejpozději do sklizně dané plodiny. Kopii předá kontrolní orgán ekologickému podnikateli nebo výrobci biopotravin.

(5) Kopii osvědčení o původu bioproduktu a osvědčení o biopotravině je ekologický podnikatel a výrobce biopotravin povinen předat při uvedení do oběhu spolu s bioproduktem či biopotravinou osobě, která je uvádí do oběhu.

(6) Náležitosti osvědčení stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Na osvědčování se nevztahuje správní řád.[29])

§ 23

Označování bioproduktů

(1) Bioprodukt, který slouží jako surovina k výrobě biopotravin, se označí jako ekologický tak, že se k jeho názvu vždy uvede slovo „bio“ a identifikační kód kontrolního orgánu, a nevylučuje-li to povaha bioproduktu, i grafický znak (§ 25 odst. 1). Takto je možné označit pouze rostlinný nebo živočišný produkt,[30]) na který kontrolní orgán vydal osvědčení o původu bioproduktu.

(2) Označovat rostlinný nebo živočišný produkt,[30]) na který nebylo vydáno osvědčení o původu bioproduktu, slovem „bio“ nebo „eko“ nebo grafickým znakem (§ 25 odst. 1) nebo jakýmikoli údaji poukazujícími na ekologický, organický, přírodní způsob zemědělské výroby, je zakázáno.

(3) V přechodném období, pokud byla dodržena délka přechodného období nejméně 12 měsíců před sklizní, se rostlinný produkt označí také slovy „produkt z přechodného období na ekologické zemědělství“ v barvě, velikosti a typu písma, které nesmí být výraznější než označení produktu podle zvláštních právních předpisů;[31]) sousloví „ekologické zemědělství“ nesmí být výraznější než slova „produkt z přechodného období na“.

(4) Živočišné produkty[30]) mohou být označovány podle odstavce 1 teprve po uplynutí nejkratší doby chovu pro hospodářské zvíře, ze kterého pocházejí, za předpokladu, že rozhodnutí o registraci pro pěstování rostlin nabylo právní moci.

(5) V přechodném období mohou být živočišné produkty[30]) označovány podle odstavce 3 po uplynutí nejkratší doby chovu[6]) pro hospodářské zvíře, ze kterého pocházejí.

§ 24

Označování biopotravin

(1) Biopotravinu, při jejíž výrobě bylo použito více než 95 % hmotnosti nebo objemu bioproduktů, přídatných látek[27]) a pomocných látek[28]) a na kterou kontrolní orgán vydal osvědčení o biopotravině, označí výrobce biopotravin mimo požadavků stanovených

---

[29]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[30]) § 3 odst. 1 písm. l) zákona č. 166/1999 Sb.

[31]) Například § 25 zákona č. 92/1996 Sb., ve znění zákona č. 357/1999 Sb.

zvláštními právními předpisy[32]) také grafickým znakem (§ 25 odst. 1) a identifikačním kódem kontrolního orgánu; nevylučuje-li to název biopotraviny, také slovem „bio“.

(2) Označovat potravinu,[3]) na kterou nebylo vydáno osvědčení o biopotravině, slovem „bio“ nebo „eko“ nebo grafickým znakem (§ 25 odst. 1) nebo jakýmikoli údaji poukazujícími na ekologický, organický, přírodní nebo biologický způsob výroby je zakázáno.

(3) Pokud při výrobě biopotraviny bylo použito méně než 95 % avšak alespoň 70 % hmotnosti nebo objemu bioproduktů, přídatných látek[27]) a pomocných látek,[28]) označí se biopotravina mimo údajů stanovených v odstavci 1 také údaji o procentním obsahu složek zemědělského původu pocházejících z ekologického zemědělství nebo z přechodného období. Tyto údaje nesmí být provedeny v barvě, velikosti a typu písma výraznější než označení podle zvláštních právních předpisů.[32])

(4) Výpočet procentuálního množství jednotlivých složek a další podrobnosti o označování stanoví prováděcí právní předpis.

§ 25

(1) Podobu grafického znaku, kterým se označí bioprodukty a biopotraviny, stanoví prováděcí právní předpis. Tento grafický znak smí být užíván pouze pro účely tohoto zákona a v souladu s ním a nevztahuje se na něj zvláštní právní předpis.[33])

(2) Při značení bioproduktů či biopotravin nebo při jejich propagaci nesmí být uváděno, že představují záruku vyšší organoleptické, nutriční nebo zdraví prospěšné jakosti.

§ 26

Dovoz a vývoz bioproduktů a biopotravin

(1) Kdo bioprodukty nebo biopotraviny dováží (dále jen „dovozce“), je povinen osobě, která uvádí bioprodukty či biopotraviny do oběhu, a kontrolnímu orgánu předložit bez zbytečného odkladu osvědčení o ekologickém původu bioproduktu nebo osvědčení o biopotravině. Toto osvědčení je dovozce povinen uchovávat po dobu 2 let.

(2) Dodávka bioproduktů nebo biopotravin musí být doložena osvědčením o ekologickém původu bioproduktu nebo biopotraviny. Prováděcí právní předpis stanoví seznam zemí a jejich inspekčních orgánů, jejichž osvědčení se uznává za rovnocenné osvědčením podle tohoto zákona.

(3) Pokud dovozce nedoloží ekologický původ bioproduktu či biopotraviny, nelze označit produkt jako bioprodukt a potravinu[3]) jako biopotravinu. Není-li tento zákaz dodržen, je dovozce povinen takové označení na svůj náklad odstranit.

(4) Na žádost osoby, která hodlá bioprodukty či biopotraviny vyvézt, vydá ministerstvo osvědčení pro vývoz bioproduktu nebo osvědčení pro vývoz biopotraviny. Toto osvědčení musí doprovázet dodávku zboží k prvnímu příjemci. Náležitosti osvědčení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 27

Evidence

(1) Ekologický podnikatel je povinen vést

a) evidenci o krmivech, doplňkových látkách a premixech,[15]) které použil v ekologickém zemědělství,
b) evidenci o podávání léčiv[7]) a veterinárních přípravků[8]) hospodářským zvířatům,
c) evidenční kartu hospodářských zvířat,
d) denní záznamy o přímém prodeji bioproduktů z ekofarmy konečnému spotřebiteli,
e) evidenci o pěstovaných plodinách, vegetačním pokryvu a obdělávání půdy.

(2) Ekologický podnikatel, výrobce biopotravin a osoba, která uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny, jsou povinni vést evidenci o druhu, množství a odběratelích všech prodaných bioproduktů a biopotravin a uchovávat je.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na osoby, které skladují, distribuují nebo prodávají biopotraviny v balení určeném pro konečného spotřebitele, a na případy, kdy je biopotravina odvažována nebo oddělována z většího balení přímo před konečným spotřebitelem.

(4) Ekologický podnikatel, výrobce biopotravin a osoba, která uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny, jsou povinni na žádost kontrolního orgánu předložit záznamy vedené podle tohoto zákona a evidence, které jsou povinni vést podle zvláštních právních předpisů.[34])

---

[32]) Například § 6 a následující zákona č. 110/1997 Sb., ve znění zákona č. 119/2000 Sb., a jeho prováděcí právní předpisy, zákon č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, vyhláška č. 189/1995 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů.

[33]) Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

[34]) Například § 29 odst. 3 zákona č. 147/1996 Sb., § 9 odst. 5 zákona č. 156/1998 Sb.

(5) Věcné a finanční záznamy o ekologickém hospodaření při pěstování rostlin a při chovu[6]) hospodářských zvířat podle odstavce 1 a další tímto zákonem ukládané evidence jsou ekologický podnikatel, výrobce biopotravin či osoba uvádějící bioprodukty či biopotraviny do oběhu povinni uchovávat 5 let od uplynutí kalendářního roku, ve kterém byly pořízeny.

(6) Podrobnosti o evidenčním systému stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA V
KONTROLNÍ SYSTÉM

§ 28

Dozor nad dodržováním tohoto zákona vykonává ministerstvo.

§ 29

(1) Ministerstvo může na základě výsledků výběrového řízení podle zvláštního právního předpisu[35]) uzavřít smlouvu s právnickou osobou (dále jen „pověřená osoba“), na základě níž je pověřená osoba oprávněna vydávat osvědčení o původu bioproduktu nebo osvědčení o biopotravině, provádět kontroly a další odborné úkony. Předpokladem je, že

a) pověřená osoba má technické a administrativní vybavení odpovídající předpokládanému druhu a rozsahu činnosti, a

b) zaměstnanci pověřené osoby mají odborné vzdělání a praxi podle odstavců 2 a 3 a splňují požadavek nezávislosti podle odstavce 4.

(2) Fyzická osoba provádějící kontrolu osoby uvedené v seznamu osob zařazených do přechodného období nebo ekologického podnikatele musí mít alespoň úplné střední odborné vzdělání[36]) v oboru zemědělství a lesní hospodářství nebo veterinární vědy[37]) a nejméně 5 let odborné praxe nebo vysokoškolské vzdělání[38]) příslušného směru a nejméně 3 roky odborné praxe.

(3) Fyzická osoba provádějící kontrolu výrobce biopotravin nebo osoby, která uvádí do oběhu bioprodukty nebo biopotraviny, musí mít alespoň úplné střední odborné vzdělání[36]) v oboru zemědělství a lesní hospodářství nebo potravinářství[37]) a nejméně 5 let odborné praxe nebo vysokoškolské vzdělání[38]) příslušného směru a nejméně 3 roky odborné praxe.

(4) Osoba provádějící kontrolu nesmí

a) být výrobcem biopotravin či osobou, která uvádí bioprodukty či biopotraviny do oběhu, s výjimkou ekologického podnikatele,

b) provádět kontrolu u ekologického podnikatele, výrobce biopotravin či osoby, která uvádí bioprodukty či biopotraviny do oběhu, kterému poskytla v posledních 3 letech poradenství,

c) provádět kontrolu v okrese, kde má trvalé nebo přechodné bydliště,

d) provádět kontrolu u osob blízkých,[39]) nebo

e) provádět kontrolu na jednom místě více než 3 roky po sobě.

(5) Osoba provádějící kontrolu je povinna zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděla při kontrole. Tím není dotčena možnost zveřejňovat informace o výsledcích osvědčování.

§ 30

(1) Smlouvu podle § 29 odst. 1 uzavře ministerstvo na dobu neurčitou. Tato smlouva musí obsahovat důvody, za kterých může ministerstvo smlouvu vypovědět, k nimž zejména patří neplnění povinností podle odstavce 2 nebo neplnění podmínek, za nichž byla smlouva s pověřenou osobou uzavřena, a výpovědní lhůtu. Náležitostí smlouvy je rovněž dohoda o úhradě nákladů podle § 31.

(2) Pověřená osoba je povinna

a) vedle neohlášených kontrol nejméně jednou v roce provádět ohlášenou kontrolu

   1. dodržování zákonem stanovených podmínek pro hospodaření v ekologickém zemědělství u osob ze seznamu osob zařazených do přechodného období a ekologických podnikatelů, a to ve vegetačním období,
   2. výrobců biopotravin a osob, které uvádějí do oběhu bioprodukty či biopotraviny,

b) pořizovat úplné záznamy o všech kontrolách a vést o nich evidenci, včetně mapových podkladů, a uchovávat je po dobu stanovenou v § 27 odst. 5; kopii záznamu o kontrole předat kontrolované osobě,

c) vydávat osvědčení o původu bioproduktu a osvědčení o biopotravině za podmínek stanovených tímto zákonem,

---

[35]) Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

[36]) § 8 odst. 2 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[37]) Příloha I oddíl C vyhlášky č. 354/1991 Sb., o středních školách, ve znění vyhlášky č. 187/1992 Sb.

[38]) § 55 a 57 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a o doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

[39]) § 116 občanského zákoníku.

d) kontrolovat, zda jsou bioprodukty a biopotraviny, na které bylo vydáno osvědčení, řádně označovány podle tohoto zákona,

e) vždy k 31. lednu předložit ministerstvu souhrnnou zprávu o provedených kontrolách; ministerstvo tuto zprávu zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství,

f) umožnit příslušným pracovníkům ministerstva vstup do svého objektu, předložit jim na požádání dokumentaci související se svou činností a poskytnout jim informace a součinnost nezbytnou pro výkon dozoru.

(3) Zjistí-li pověřená osoba nedostatky v případě kontroly podle odstavce 2 písm. a), je povinna navrhnout bez zbytečného odkladu ministerstvu uložení pokuty nebo zvláštního opatření.

(4) Ekologický podnikatel, výrobce biopotravin a osoba, která uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny, (dále jen „kontrolovaná osoba“) jsou povinni poskytnout kontrolnímu orgánu stanovené doklady a součinnost za účelem ověření skutečností rozhodných pro kontrolu.

(5) Kontrolní orgán je oprávněn po ohlášení vstupovat do prostorů, kde se bioprodukty a biopotraviny vyrábějí, přepravují nebo uvádějí do oběhu, a vyžadovat od výrobců biopotravin, dovozců a osob, které uvádějí do oběhu bioprodukty nebo biopotraviny, potřebné doklady, informace a nezbytnou součinnost k nerušenému a rychlému výkonu své činnosti, včetně odběru vzorků.

(6) Po ukončení kontroly sepíše kontrolní orgán kontrolní zprávu, která obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků, a její kopii předá kontrolované osobě, která její převzetí potvrdí podpisem.

(7) Podrobnou úpravu požadavků na osobu, s níž může být smlouva podle § 29 odst. 1 uzavřena, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 31

Náhrada nákladů

(1) Náhradu nezbytných nákladů za úkony spojené s kontrolou dodržování zákonem stanovených podmínek pro hospodaření v ekologickém zemědělství a v přechodném období poskytuje kontrolnímu orgánu kontrolovaná osoba.

(2) Náhradu nezbytných nákladů za úkony spojené s kontrolou dodržování zákonem stanovených podmínek pro výrobce biopotravin a osoby uvádějící bioprodukty a biopotraviny do oběhu poskytuje kontrolnímu orgánu kontrolovaná osoba.

(3) Pokud při neohlášené kontrole nebyly zjištěny nedostatky, kontrolovaná osoba náhradu nákladů neposkytuje.

(4) Náhradu nákladů za úkony spojené s osvědčováním poskytuje kontrolnímu orgánu ekologický podnikatel nebo výrobce biopotravin.

§ 32

Stížnost proti nevydání osvědčení

(1) Námitky proti nevydání osvědčení pověřenou osobou může do 15 dnů od uplynutí lhůty 30 dnů pro vydání osvědčení nebo od doručení oznámení o odepření vydání osvědčení podat

a) ekologický podnikatel, nebo

b) výrobce biopotravin.

(2) O námitkách proti nevydání osvědčení pověřenou osobou rozhodne do 30 dnů pověřená osoba. Pokud stěžovatel nesouhlasí s vyřízením námitek, může podat stížnost k ministerstvu. Stížnost může stěžovatel podat do 15 dnů od doručení výsledku vyřízení námitek nebo do 15 dnů od uplynutí lhůty, ve které měla pověřená osoba o námitkách rozhodnout. O stížnosti rozhodne ministerstvo do 30 dnů ode dne doručení s konečnou platností. Na rozhodování ministerstva se nevztahuje správní řád.[29])

(3) Stížnost podanou proti nevydání osvědčení ministerstvem vyřídí ministerstvo ve lhůtě a způsobem podle odstavce 2.

§ 33

Pokuty

(1) Pokutu až do výše 50 000 Kč uloží ministerstvo osobě zařazené do seznamu osob v přechodném období nebo ekologickému podnikateli, který

a) provozoval souběžně ekologické zemědělství a zemědělskou výrobu (§ 4 odst. 1) nebo porušil povinnost stanovenou v § 4 odst. 3,

b) choval na ekofarmě jiná hospodářská zvířata[1]) než ta, která jsou stanovena pro ekologické zemědělství (§ 4 odst. 2),

c) na ekofarmě pěstoval či choval geneticky modifikované organismy[18]) nebo používal geneticky modifikované organismy a produkty[18]) z nich pocházející, s výjimkou léčiv[7]) a veterinárních přípravků[8]) [§ 10 odst. 2 a § 10 odst. 3 písm. a)],

d) použil materiály nebo postupy nepovolené pro zpracování bioproduktů nebo biopotravin [§ 10 odst. 3 písm. b)],

e) porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 písm. c), d) nebo e),

f) porušil povinnost stanovenou v § 12 odst. 1 nebo 2,

g) porušil povinnost stanovenou v § 13 nebo 14,

h) porušil povinnosti stanovené v § 17, 18, 19 nebo 21,

i) nevedl řádně evidenci stanovenou tímto zákonem (§ 27), nebo

j) nesplní povinnost stanovenou zvláštním opatřením (§ 34).

(2) Pokutu až do výše 10 000 Kč uloží ministerstvo ekologickému podnikateli, který

a) neoznačil bioprodukt, který slouží jako surovina k výrobě biopotravin podle § 23, nebo

b) v průběhu ochranné lhůty stanovené pro ekologické zemědělství při léčení vybraných zvířat antibiotiky označil jejich produkty podle § 23 nebo 24.

(3) Pokutu až do výše 20 000 Kč uloží ministerstvo výrobci biopotravin, který

a) neprokázal na výzvu kontrolního orgánu, že byliny a plody, které použil při výrobě biopotravin jako bioprodukty, byly sbírány či sklízeny ve volné přírodě podle požadavků tohoto zákona, nebo

b) porušil povinnosti stanovené v § 20 odst. 2 nebo § 21.

(4) Pokutu až do výše 70 000 Kč uloží ministerstvo výrobci biopotravin, který

a) nevedl řádně evidenci stanovenou tímto zákonem (§ 27), nebo

b) nesplní povinnost stanovenou zvláštním opatřením (§ 34).

(5) Pokutu až do výše 70 000 Kč uloží ministerstvo osobě, která uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny, jestliže

a) porušila povinnost stanovenou v § 20 odst. 2, v § 21 odst. 1 nebo v § 25 odst. 2,

b) neodstranila označení bioprodukt nebo biopotravina, ačkoli dovozce nedoložil ekologický původ bioproduktu či biopotraviny (§ 26),

c) nevedla řádně evidenci stanovenou tímto zákonem (§ 27), nebo

d) nesplnila povinnost stanovenou zvláštním opatřením (§ 34).

(6) Pokutu až do výše 1 000 000 Kč uloží ministerstvo osobě, která použila označení podle § 23 nebo 24 pro produkt či potravinu[3]) nesplňující požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu nebo takový produkt či potravinu[3]) uvádí do oběhu.

(7) Pokutu až do výše 10 000 Kč uloží ministerstvo osobě, která

a) ztěžuje nebo maří výkon kontroly prováděné v souladu s tímto zákonem, nebo

b) neoznámila bez zbytečného odkladu zahájení výroby biopotravin nebo skutečnost, že uvádí do oběhu bioprodukty či biopotraviny.

(8) Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti protiprávního jednání, k následkům a okolnostem, za nichž k tomuto protiprávnímu jednání došlo.

(9) V případě opakovaného porušení povinností uloží ministerstvo pokutu až do výše dvojnásobku uvedených částek osobě, která se dopustila jednání podle předcházejících odstavců opětovně.

(10) Za opakované porušení se považuje takové porušení povinnosti, k němuž došlo v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci předchozího rozhodnutí, jímž byla fyzické nebo právnické osobě uložena pokuta.

(11) Za porušení povinnosti se z hlediska odpovědnosti za správní delikty nepovažuje, pokud žadatel o registraci, ekologický podnikatel, výrobce biopotravin či osoba, která uvádí bioprodukty či biopotraviny do oběhu, splní povinnost, která mu byla uložena příslušným orgánem podle zvláštních právních předpisů.[40])

(12) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy ministerstvo zjistilo porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(13) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(14) Pokutu vybírá ministerstvo a vymáhá ji příslušný územní finanční orgán[41]) podle zvláštního právního předpisu.[42]) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 34

Zvláštní opatření

(1) Ministerstvo může uložit osobě, která označuje produkty či potraviny[3]) v rozporu s tímto zákonem, zvláštní opatření k zabránění klamání spotřebitele o tom, že produkt pochází z ekologického zemědělství nebo že byla potravina[3]) vyrobena jako biopotravina podle tohoto zákona.

(2) Jako zvláštní opatření může ministerstvo zejména uložit

a) v případě zjištění označení v rozporu s tímto zákonem odstranění označení bioproduktu či biopo-

[40]) Například § 15 zákona č. 147/1996 Sb., § 54 zákona č. 166/1999 Sb.

[41]) Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

[42]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

traviny (§ 23 nebo 24) z celé partie nebo výrobní dávky,

b) ekologickému podnikateli či výrobci biopotravin, v případě soustavného porušování ustanovení § 23 nebo 24, na určitou dobu zákaz označovat bioprodukty či biopotraviny podle tohoto zákona,

c) dovozci odstranit označení produktů nebo potravin,[3]) která jsou v rozporu s tímto zákonem (§ 26).

(3) Rozklad proti rozhodnutí o zvláštním opatření nemá odkladný účinek.

HLAVA VI
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 35

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá právní předpis k provedení § 4 odst. 2, § 6 odst. 12, § 10 odst. 3 písm. b), § 11 odst. 1 písm. c), d), e) a f) a § 11 odst. 3, § 12 odst. 3, § 14 odst. 1 písm. b), d), e), f) a i), § 14 odst. 2 písm. a) a § 14 odst. 3, § 15 odst. 2, § 16 odst. 1 písm. a), § 17 odst. 2, § 18 odst. 3, § 19 odst. 3, 4, 5, 6, 8 a 10, § 20 odst. 2 písm. a), § 21 odst. 1 a 3, § 22 odst. 6, § 24 odst. 4, § 25 odst. 1, § 26 odst. 2 a 4, § 27 odst. 6 a § 30 odst. 7.

§ 36

Přechodné opatření

(1) Do doby přechodného období (§ 7) se započítává doba, po kterou byl žadatel do účinnosti tohoto zákona bezprostředně a bez přerušení zapsán na seznamu osob hospodařících v ekologickém zemědělství, který vede ministerstvo a zveřejňuje jej ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(2) Ustanovení odstavce 1 lze uplatnit po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 37

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování ministerstva správní řád.[29])

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 38

V sazebníku správních poplatků, uvedeném v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., se za část XII doplňuje část XIII, která zní:

„**ČÁST XIII**

Ekologické zemědělství

Položka 163

a) Podání žádosti o registraci ekologického podnikatele pro ekologické zemědělství na ekofarmě	Kč 1 000,-
b) Podání žádosti o registraci pozemků nově zařazených do přechodného období	Kč 500,-

Poznámka:

Podání žádosti o registraci zpoplatňované podle této položky je upraveno v § 6 odst. 8 a § 9 odst. 1 zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 39

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

243

ZÁKON

ze dne 29. června 2000

o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje rozpočtové určení daně z přidané hodnoty, daní spotřebních, daní z příjmů, daně z nemovitostí, daně dědické, daně darovací, daně z převodu nemovitostí a daně silniční.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) hrubým výnosem daně peněžní prostředky vybrané v průběhu rozpočtového roku[1]) správcem daně snížené o vrácené prostředky; do hrubého výnosu daně se nezahrnují částky použité na úhradu pokut a nákladů daňového řízení[2]) a pokut uložených celními orgány,

b) výnosem část hrubého výnosu daně podle písmene a) zaevidovaná na splatnou daňovou povinnost,[3])

c) příjemcem obec, kraj, Státní fond dopravní infrastruktury,[4])

d) částkou určenou k převodu rozdíl mezi daňovým příjmem příjemce a částí daňového příjmu převedenou příjemci celkově od počátku rozpočtového roku.

§ 3

Daňové příjmy rozpočtů krajů

Daňové příjmy rozpočtů krajů nejsou pro rok 2001 stanoveny.

§ 4

Daňové příjmy rozpočtů obcí

(1) Daňové příjmy rozpočtů obcí tvoří

a) výnos daně z nemovitostí; příjemcem je ta obec, na jejímž území se nemovitost nachází,

b) podíl na 20,59 % z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty,

c) podíl na 20,59 % z celostátního hrubého výnosu daně (záloh na daň) z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, odváděné zaměstnavatelem jako plátcem daně podle zákona o daních z příjmů,

d) podíl na 20,59 % z celostátního hrubého výnosu daně (záloh na daň) z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby, s výjimkou výnosů uvedených pod písmenem c),

e) podíl na 20,59 % z celostátního hrubého výnosu daně (záloh na daň) z příjmů fyzických osob, s výjimkou výnosů uvedených pod písmeny c), d) a g),

f) podíl na 20,59 % z celostátního hrubého výnosu daně z příjmů právnických osob,

g) 30 % z výnosu záloh[5]) na daň z příjmů fyzických osob, které mají na území obce bydliště ke dni jejich splatnosti, a výnos daně (vyrovnání a dodatečně přiznaná nebo dodatečně vyměřená daň) z příjmů fyzických osob, které měly na území obce bydliště k poslednímu dni zdaňovacího období, k němuž se daňová povinnost vztahuje, s výjimkou daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby[6]) a s výjimkou daně (záloh na daň) z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků[7]) sražených a odváděných plátcem daně. Bydlištěm se pro účely tohoto zákona rozumí místo trvalého pobytu fyzické osoby,

---

[1]) § 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

[2]) § 59 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

[3]) § 96a odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[4]) Zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 38a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) § 36 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[7]) § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

h) daň z příjmů právnických osob v případech, kdy poplatníkem je příslušná obec, s výjimkou daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby.

(2) Každá obec se na uvedené procentní části celostátního hrubého výnosu daně podle odstavce 1 písm. b) až f) podílí stanoveným procentem. Procento zveřejní Ministerstvo financí v dohodě s Českým statistickým úřadem vyhláškou, vydanou každoročně s účinností od 1. září běžného roku, a to ve výši odpovídající poměru násobku počtu obyvatel obce podle bilance počtu obyvatel České republiky k 1. lednu běžného roku a koeficientu velikostní kategorie obce k součtu těchto násobků všech obcí v České republice. Koeficienty velikostních kategorií obcí jsou uvedeny v příloze zákona.

(3) Součástí daňového příjmu podle odstavce 1 písm. h) není úhrada rozdílu mezi daní vyměřenou správcem daně odchylně[8]) od daně uvedené obcí v daňovém nebo dodatečném daňovém přiznání a touto obcí uvedenou daní, je-li odchylně vyměřená daň vyšší, ani příslušenství daně.[9])

§ 5

Daňové příjmy Státního fondu dopravní infrastruktury

Daňové příjmy Státního fondu dopravní infrastruktury tvoří

a) celostátní hrubý výnos daně silniční,

b) 20 % celostátního hrubého výnosu spotřební daně z uhlovodíkových paliv a maziv.

§ 6

Převod daňových příjmů

(1) Správce daně převádí daňový příjem určený příjemci nejméně jedenkrát měsíčně, je-li částka určená k převodu vyšší než 500 Kč. Částka určená k převodu se při převodu zaokrouhluje na celé koruny dolů.

(2) Částku určenou k převodu v posledním měsíci rozpočtového roku převede správce daně příjemci, i když tato částka nepřesahuje 500 Kč, tak, aby bylo možno využít i nejzazšího termínu k provádění platebního styku stanoveného bankou, která vede účty správce daně, a tato částka byla připsána na účet příjemce v témže rozpočtovém roce.

(3) V období od počátku rozpočtového roku do nabytí účinnosti vyhlášky podle § 4 odst. 2 pro tento rozpočtový rok se při převodu použijí procenta stanovená platnou vyhláškou. Celkové částky převedené příjemcům v uvedeném období se zúčtují s následujícími převody daňových příjmů.

§ 7

Ustanovení přechodná

(1) Daňové příjmy, na které vznikl obcím nárok podle dosavadních právních předpisů a které nebyly převedeny do 31. prosince 2000, se převedou do rozpočtů obcí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Procento, kterým se každá obec podílí na uvedené procentní části celostátního hrubého výnosu podle § 4 odst. 1 písm. b) až f) zveřejní Ministerstvo financí vyhláškou poprvé s účinností od 1. ledna 2001 poměrem násobku počtu obyvatel obce podle bilance počtu obyvatel České republiky k 1. lednu 2000 a koeficientu velikostní kategorie obce k součtu těchto násobků všech obcí v České republice.

§ 8

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

[8]) § 46 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[9]) § 58 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Příloha k zákonu č. 243/2000 Sb.

Obce s počtem obyvatel*) od – do	Koeficienty velikostní kategorie obcí
do 100 obyvatel	*0,4213*
101 – 200 obyvatel	*0,5370*
201 – 300 obyvatel	*0,5630*
301 – 1 500 obyvatel	*0,5881*
1 501 – 5 000 obyvatel	*0,5977*
5 001 – 10 000 obyvatel	*0,6150*
10 001 – 20 000 obyvatel	*0,7016*
20 001 – 30 000 obyvatel	*0,7102*
30 001 – 40 000 obyvatel	*0,7449*
40 001 – 50 000 obyvatel	*0,8142*
50 001 – 100 000 obyvatel	*0,8487*
100 001 – 150 000 obyvatel	*1,0393*
150 001 a výše obyvatel	*1,6715*
Hlavní město Praha	*2,7611*

*) Počet obyvatel je dán bilancí počtu obyvatel České republiky zpracovanou Českým statistickým úřadem k 1. lednu běžného roku.

244

ZÁKON

ze dne 29. června 2000,

kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1) a 2) zní:

„§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví podmínky pro výrobu, dovoz, používání, balení, označování, dopravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů, působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem, včetně oprávnění ukládat sankce, jakož i podmínky pro vývoz krmiv s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů.

(2) Tento zákon se nevztahuje na krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou určeny ke krmení zvířat dovezených na území České republiky za účelem svodu zvířat[1]) v množství odpovídajícím délce svodu a druhu zvířat, a na výrobu krmiv, doplňkových látek a premixů, které jsou určeny pro vývoz a jsou takto zřetelně označeny.

(3) Tento zákon se dále nevztahuje na veterinární přípravky a léčiva.[2])

[1]) § 3 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

[2]) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů“.

2. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumějí

a) krmivy produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,

b) krmnými surovinami krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů,

c) krmnými směsmi směsi krmných surovin s přídavkem nebo bez přídavku doplňkových látek, které jsou určeny jako kompletní nebo doplňková krmiva ke krmení zvířat,

d) kompletními krmivy krmné směsi, které svým složením pokrývají potřebu denní krmné dávky,

e) doplňkovými krmivy krmné směsi s vysokým obsahem určitých živin, které po doplnění do jiných krmiv pokrývají potřebu denní krmné dávky,

f) denní krmnou dávkou minimální množství krmiva, které potřebuje zvíře daného druhu, stáří a užitkovosti průměrně denně k zajištění celkové potřeby živin, propočtené na obsah vlhkosti 12 %,

g) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné produkce zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,

h) premixy směsi doplňkových látek bez nosičů nebo směsi jedné či více doplňkových látek s nosiči, popřípadě s přidáním aminokyselin, které jsou určeny k výrobě krmiv,

i) nežádoucími látkami a produkty látky nebo produkty organického nebo anorganického původu, které negativně ovlivňují zdravotní stav zvířat nebo zdravotní nezávadnost surovin a potravin živočišného původu (dále jen „živočišné produkty“),

j) zakázanými látkami a produkty látky nebo produkty, které svou podstatou negativně ovlivňují zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost živočišných produktů a nesmějí být při výrobě krmiv a ve výživě zvířat použity,

k) ochrannou lhůtou minimální doba, která musí uplynout od ukončení příjmu krmiva obsahujícího určitou doplňkovou látku, pro niž je tato lhůta stanovena, do porážky zvířete nebo počátku produkce živočišných produktů určených pro lidskou potravu,

l) podmíněně použitelnými krmivy, doplňkovými látkami a premixy krmiva, doplňkové látky a premixy, které neodpovídají některému ze stanovených požadavků a u nichž je z tohoto důvodu omezeno původní použití, je-li zachována jejich zdravotní nezávadnost,

m) znehodnocenými krmivy, doplňkovými látkami a premixy ty, které jsou nezpůsobilé pro krmení zvířat,

n) hospodářskými zvířaty zvířata, která jsou obvykle člověkem chována pro hospodářské účely a krmena pro potřebu lidské výživy, a kožešinová zvířata,

o) zvířaty v zájmovém chovu zvířata, která jsou člověkem chována, ale nejsou požívána, (dále jen „domácí zvířata“),

p) určitými proteinovými krmivy krmné suroviny, které představují přímé nebo nepřímé zdroje proteinu a byly vyrobeny zvláštním technologickým postupem,

r) zvláštními účely výživy účely sloužící k zajištění specifických výživářsko-fyziologických požadavků určitých kategorií hospodářských nebo domácích zvířat, u nichž se mohou vyskytovat poruchy trávení nebo výměny látkové,

s) uváděním do oběhu držení, skladování, prodej, dovoz nebo vývoz krmiv, doplňkových látek nebo premixů za účelem jejich prodeje, nabízení k prodeji a každý jiný způsob jejich převodu za úplatu nebo bez ní jiným osobám,

t) biologickým zkoušením stanovení účinnosti krmiva nebo doplňkové látky za přesně specifikovaných podmínek stanovených vyhláškou,

u) druhem výroby výroba krmiv nebo výroba doplňkových látek nebo výroba premixů nebo výroba krmiv s použitím doplňkových látek nebo výroba krmiv s použitím premixů,

v) vzorkováním krmiv, doplňkových látek nebo premixů odběr vzorků podle postupů stanovených vyhláškou,

w) výrobním provozem provoz, který vyrábí a uvádí do oběhu krmiva, doplňkové látky nebo premixy,

x) datem minimální trvanlivosti datum, do kterého si krmivo, doplňková látka nebo premix uchová ve stanovených podmínkách skladování vlastnosti určující jejich kvalitu,

y) dodavatelem právnická nebo fyzická osoba, která má v držení krmiva, doplňkové látky nebo premixy, manipuluje s nimi a uvádí je do oběhu,

z) distributorem právnická nebo fyzická osoba, která zprostředkuje uvedení krmiv, doplňkových látek nebo premixů do oběhu,

aa) partií množství krmiva, doplňkové látky nebo premixu, které vykazují jednotnost svým vnějším uspořádáním, označením a místním uložením,

bb) křížovou kontaminací výskyt dvou nebo více doplňkových látek, které mají vzájemné protichůdné nebo inhibiční účinky a vyskytují se v krmivu v obsahu vyšším, než je mez stanovitelnosti metody pro jejich prokázání.“.

3. § 3 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3) zní:

„§ 3

Základní ustanovení

(1) Při výrobě, uvádění do oběhu a používání krmiv, doplňkových látek a premixů musí být dodržen obsah a stanovený účel užití doplňkových látek a určitých proteinových krmiv a obsah a limity nežádoucích látek a produktů a stanovený účel užití krmiv s obsahem nežádoucích látek a produktů tak, aby nedocházelo k poškození zdraví zvířat a aby byla zajištěna zdravotní nezávadnost a nebyla negativně ovlivněna jakost živočišných produktů určených pro lidskou výživu. Krmné suroviny, u nichž byl zjištěn nadlimitní obsah nežádoucích látek a produktů, smějí být uvedeny do oběhu a použity při výrobě krmných směsí jen za stanovených podmínek.

(2) Pro výrobu krmiv, doplňkových látek a premixů, jejich uvádění do oběhu a ke krmení zvířat nesmějí být používána nepovolená určitá proteinová krmiva nebo nepovolené doplňkové látky nebo doplňkové látky, které neodpovídají podmínkám jejich povolení, a premixy nebo krmiva, které takové látky obsahují.

(3) Doplňkové látky určené pro výživu zvířat smějí být použity jen jako součást krmiva.

(4) Při užití krmiv označených ochrannou lhůtou musí být dodržena minimální doba ochranné lhůty; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního zákona.[3])

(5) Krmiva, doplňkové látky a premixy, u nichž prošlo datum minimální trvanlivosti nebo záruční doba, nesmějí být použity pro výrobu, uvedeny do oběhu a použity ke krmení, není-li přezkoušena jejich deklarovaná jakost a zdravotní nezávadnost.

(6) Pro výrobu krmiv, doplňkových látek a premixů a ke krmení zvířat nesmějí být používány

a) zakázané látky a produkty, krmiva a premixy, které obsahují zakázané látky a produkty, a znehodnocená krmiva, doplňkové látky a premixy,

b) krmné suroviny obsahující nežádoucí látky a produkty, jestliže překračují limity stanovené vyhláškou, pokud nejsou splněny podmínky v ní stanovené,

c) krmiva, doplňkové látky a premixy, v nichž se vyskytují cizí předměty, které mohou ohrozit zdraví zvířat, a živí skladištní škůdci, jejichž seznam je uveden ve vyhlášce.

(7) Pro výrobu premixů nesmějí být jako nosiče použita krmiva a látky, které svými fyzikálními vlastnostmi nezajišťují dosažení homogenity a stability doplňkových látek v premixu.

(8) Krmiva, doplňkové látky a premixy, u nichž úroveň radioaktivní kontaminace přesahuje stanovené limity, nesmějí být používány pro další výrobu kompletních a doplňkových krmiv a premixů a nesmějí být uváděny do oběhu, zkrmovány, dováženy a vyváženy.

(9) Doplňkové látky skupin stimulátory růstu, antikokcidika, chemoterapeutika, vitamin A, vitamin D, měď a selen smějí být používány jen ve formě premixů s nosiči a dodávány jen do povolených registrovaných výrobních provozů podle § 4 odst. 3, pokud nejde o případy uvedené v § 4 odst. 5. Registrovaným výrobcům krmných směsí pro domácí zvířata mohou být vitamin A, vitamin D, měď a selen dodávány přímo.

(10) Premixy, které obsahují doplňkové látky uvedené v odstavci 9, smějí být dodávány jen registrovaným výrobcům krmiv a dodavatelům splňujícím požadavky stanovené v § 4 a nesmějí být přidávány do krmiv v podílu nižším než 0,2 % hmotnosti krmiva. Pokud technologie povoleného výrobního provozu na základě přezkoušení umožňuje homogenní zamíchání v premixu obsažených doplňkových látek do krmné směsi, může být podíl dávkování premixu snížen až na 0,05 % hmotnosti krmiva za předpokladu, že výrobní provoz je pro tento účel povolen.

(11) Ustanovení odstavce 10 se vztahuje i na osoby vyrábějící krmiva pro vlastní potřebu, které splňují podmínky pro výrobu krmiv stanovené tímto zákonem.

(12) Krmiva a doplňkové látky, které obsahují geneticky modifikované organismy nebo které byly jejich prostřednictvím získány, smějí být používány pro výrobu krmiv včetně výroby pro vlastní potřebu a pro uvádění do oběhu jen za podmínky, že byly povoleny podle zvláštního právního předpisu.

(13) Seznam zakázaných látek a produktů, seznam nežádoucích látek a produktů a maximální limity jejich obsahu a způsob užití, uvádění do oběhu krmiv s obsahem nežádoucích látek a produktů, seznam skladištních škůdců, maximální limity radioaktivní kontaminace a ochranné lhůty pro určité doplňkové látky stanoví Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou.

---

[3]) § 19 odst. 2 zákona č. 166/1999 Sb.“.

4. Nadpis části druhé a § 4 včetně poznámek pod čarou č. 4), 5), 5a) a 5b) zní:

„VÝROBA, DOVOZ A UVÁDĚNÍ DO OBĚHU KRMIV, DOPLŇKOVÝCH LÁTEK A PREMIXŮ

§ 4

(1) Krmiva, doplňkové látky a premixy určené k uvádění do oběhu smějí vyrábět osoby, které jsou podnikateli[4]) a jsou registrovány podle § 8, (dále jen „výrobci“). Povinnost registrace se vztahuje rovněž na osoby uvedené v § 3 odst. 11, na osoby provozující výrobní zařízení pojízdných výroben krmiv, na dodavatele podle odstavce 4, na dovozce[5]) krmiv, doplňkových látek nebo premixů, kromě dovozu krmiv podle § 1 odst. 2, a na distributory podle § 8a.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 nepodléhají osoby, které vyrábějí zrniny, olejniny a okopaniny, statková objemná krmiva a vodnatá průmyslová krmiva (pivovarské mláto, kvasničné mléko, syrovátka, mlékárensky upravené mléko, podmáslí, cukrovarské řízky, škrobárenské zdrtky, melasa, krmné hydrolyzáty, odpadní šlempy, lihovarské výpalky a krmné pasty). Této povinnosti rovněž nepodléhají dovozci a dodavatelé uvedených krmiv, pokud nebyla získána z geneticky modifikovaných organismů.

(3) Výrobní provozy, ve kterých se vyrábějí

a) antioxidanty, u nichž je stanoven maximální limit obsahu použití, karotenoidy a xantofyly, enzymy a mikroorganismy, stimulátory růstu, antikokcidika a chemoterapeutika, vitaminy, stopové prvky nebo určitá proteinová krmiva stanovená vyhláškou, s výjimkou močoviny a jejích derivátů, dále amonných solí a kvasnic kultivovaných na substrátech rostlinného nebo živočišného původu,

b) premixy s obsahem stimulátorů růstu, antikokcidik a chemoterapeutik, vitaminu A, vitaminu D, mědi nebo selenu, nebo

c) krmné směsi s použitím

1. premixů s obsahem stimulátorů růstu, antikokcidik nebo chemoterapeutik, vitaminu A, vitaminu D, mědi nebo selenu, nebo
2. krmných surovin s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů,

musí splňovat požadavky na výrobní provozy stanovené vyhláškou a musí být povoleny příslušným správním úřadem.

(4) Dodavatelé, kteří mají v držení a uvádějí do oběhu

a) doplňkové látky nebo určitá proteinová krmiva uvedené v odstavci 3 písm. a) a premixy s obsahem těchto doplňkových látek a určitých proteinových krmiv, nebo

b) premixy uvedené v odstavci 3 písm. b),

musí být odborně způsobilí podle § 6 a splňovat požadavky na dodavatele stanovené vyhláškou.

(5) Stimulátory růstu, antikokcidika a chemotera-

peutika, vitamin A a vitamin D, měď a selen mohou být zpracovány přímo do krmných směsí, pokud je tento způsob zpracování stanoven vyhláškou, a za podmínky, že výrobní technologie na základě přezkoušení zajišťuje homogenní zamíchání doplňkové látky v krmné směsi a výrobní provoz je za tím účelem povolen.

(6) Zjistí-li osoba provozující zemědělskou výrobu, vyrábějící výhradně pro potřebu vlastní živočišné výroby krmné směsi, že krmná surovina, kterou chce použít, vykazuje nadlimitní obsah nežádoucích látek a produktů, musí o této skutečnosti vyrozumět příslušný orgán veterinární správy.[5a])

(7) Výrobci jsou povinni používat při výrobě krmiv pro hospodářská a domácí zvířata pouze krmné suroviny odpovídající požadavkům stanoveným vyhláškou, určitá proteinová krmiva a doplňkové látky, které jsou uvedeny ve vyhlášce a splňují požadavky stanovené zákonem a jsou dodány od výrobců a dovozců, kteří jsou registrováni podle tohoto zákona. Ustanovení tohoto odstavce se vztahuje i na dodavatele a distributory, kteří uvádějí krmiva, doplňkové látky a premixy do oběhu.

(8) Výrobce doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů a určitých proteinových krmiv musí být odborně způsobilý podle § 6 nebo musí ustanovit odborně způsobilou osobu odpovědnou za výrobu. Tato povinnost se vztahuje i na osoby vyrábějící krmiva pro vlastní potřebu. Výrobní prostory a zařízení musí odpovídat požadavkům stanoveným v § 7.

(9) Výrobci doplňkových látek, premixů a krmiv, na něž se vztahuje ustanovení odstavců 3 a 5, jsou povinni zpracovat písemné postupy ve výrobním procesu ve vazbě na kontrolu jakosti, včetně vymezení kritických fází výrobního procesu, vypracovat jmenovitý seznam pracovníků s vymezením okruhu odpovědnosti, ustanovit osoby odpovědné za kontrolu jakosti a zajistit, na základě písemně zpracovaného plánu kontroly jakosti, kontrolu ve vlastní laboratoři nebo na zakázku. U doplňkových látek uvedených v odstavci 3 písm. a) jsou výrobci povinni zajistit kontrolu jakosti před uvedením výrobků do oběhu.

(10) Výrobce doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů je povinen odebrat z každé vyrobené partie vzorek a uchovat ho po dobu minimální trvanlivosti nebo záruční doby kromě vzorků podléhajících zkáze. Tato povinnost se vztahuje i na výrobce zpracovávající krmiva s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů.

(11) Do oběhu smějí být uváděna pouze krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou zdravotně nezávadné, nejsou znehodnocené, neobsahují zakázané látky a produkty a nejsou označeny údaji nepravdivými nebo klamavými. Toto ustanovení se vztahuje i na krmiva určená k přikrmování volně žijící zvěře[5b]) a krmiva uváděná za tímto účelem do oběhu.

(12) Doplňkové látky a určitá proteinová krmiva povolená pro výrobu a uvádění do oběhu, podmínky pro jejich použití a zpracování do krmných směsí, požadavky na krmné suroviny a minimální požadavky na krmné směsi a limitní hodnoty jejich složení, požadavky na výrobu premixů a použití nosičů, zvláštní účely výživy a požadavky na ně, požadavky na dodavatele a na výrobní provozy s přihlédnutím ke druhu výroby a výrobků a k použití doplňkových látek, určitých proteinových krmiv a krmných surovin s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů a způsob uchovávání vzorků u výrobců stanoví ministerstvo vyhláškou.

---

[4]) § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

[5a]) § 49 odst. 1 písm. j) zákona č. 166/1999 Sb.

[5b]) § 19 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

5. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Vedení evidence

(1) Výrobce, dovozce a dodavatel krmiv, doplňkových látek a premixů je povinen vést přesnou evidenci o jejich výrobě, dovozu, příjmu a výdeji.

(2) Evidence obsahuje

a) u výrobce, dovozce a dodavatele doplňkových látek
   1. druh a množství vyrobených, dovezených, dodaných nebo skladovaných doplňkových látek a datum jejich výroby,
   2. jméno a příjmení (dále jen „jméno“) a bydliště nebo obchodní jméno a sídlo provozovny výrobce, dovozce, dodavatele nebo příjemce,
b) u výrobce, dovozce a dodavatele premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů
   1. druh a množství vyrobených, dovezených, dodaných nebo skladovaných doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů a datum jejich výroby,
   2. jméno a bydliště nebo obchodní jméno a sídlo provozovny výrobce, dovozce, dodavatele nebo příjemce premixů nebo krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů.

(3) Výrobce krmných směsí je též povinen vést evidenci o jejich recepturálním složení v procentickém nebo hmotnostním zastoupení krmných surovin, doplňkových látek a premixů. Povinnost se vztahuje i na osoby uvedené v § 3 odst. 11.

(4) Výrobce doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek a premixů, na nějž se vztahuje ustanovení § 4 odst. 9, je též povinen vést evidenci o výsledcích kontroly jakosti.

(5) Výrobce, dovozce, dodavatel a distributor, který zpracovává nebo uvádí do oběhu krmiva s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů, je povinen vést o těchto krmivech samostatnou evidenci.

(6) Výrobce, dovozce, dodavatel nebo distributor, který vyrábí, zpracovává nebo uvádí do oběhu doplňkové látky, premixy nebo krmiva uvedená v § 4 odst. 3 a krmné směsi, které je obsahují, je povinen vést evidenci o vyřizování reklamací umožňující v případě nutnosti stažení výrobků z oběhu. Stažené výrobky lze uvést opětovně do oběhu za předpokladu, že tyto výrobky byly z hlediska jakosti přezkoumány výrobcem, dovozcem, dodavatelem nebo distributorem a z hlediska zdravotní nezávadnosti příslušným orgánem veterinární správy.[5a])

(7) Záznamy o evidenci musí být uchovány po dobu 3 let od uplynutí kalendářního roku, ve kterém byly pořízeny.

(8) Další náležitosti vedení evidence u výrobců, dovozců a dodavatelů doplňkových látek, premixů a krmiv, včetně evidence výsledků kontroly jakosti, stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

6. V § 6 odstavec 1 zní:

„(1) Odbornou způsobilostí pro výrobu, zpracování, dovoz a uvádění do oběhu doplňkových látek, určitých proteinových krmiv, premixů, krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů a krmiv s nadlimitním obsahem nežádoucích látek (dále jen „odborná způsobilost“) se rozumí soubor odborných a praktických znalostí vztahujících se k výrobě krmiv, doplňkových látek a premixů, znalostí základů výživy hospodářských zvířat a krmné techniky a znalostí právních předpisů z oblasti výroby krmiv.“.

7. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Požadavky na výrobní provozy a zařízení

(1) Ve výrobních provozech, ve kterých se vyrábějí nebo zpracovávají krmiva, doplňkové látky a premixy, musí být provozní prostory a výrobní zařízení, která umožňují nezávadnou výrobu a zaručují, že v průběhu výroby nedojde k nežádoucím změnám vlastností použitých a vyráběných krmiv, doplňkových látek a premixů.

(2) Výrobní zařízení určená pro výrobu krmiv, doplňkových látek a premixů musí zajišťovat, aby v průběhu výroby nedošlo k záměně nebo vynechání některých částí výrobního postupu nebo ke znečištění výrobků a křížové kontaminaci jinými látkami, zejména k zanesení doplňkových látek do následně míchaného výrobku. V průběhu výroby a po jejím ukončení musí být technicky umožněn odběr vzorků, ověření jakosti a zdravotní nezávadnosti.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahuje i na výrobní provozy a zařízení vyrábějící krmné směsi s použitím doplňkových krmiv.

(4) Výrobní provozy a zařízení určené pro výrobu a zpracování doplňkových látek, premixů nebo krmiv uvedených v § 4 odst. 3 a krmných směsí, které je obsahují, musí splňovat požadavky na výrobní zařízení a na výrobní postupy v návaznosti na kontrolu kvality a na skladování, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Výrobní provozy, na které se vztahuje ustanovení odstavce 4, musí mít navažovací a míchací zařízení a zařízení k odstraňování cizích předmětů odpovídající požadavkům, které stanoví pro jednotlivé druhy výroby ministerstvo vyhláškou.

(6) Výrobce musí doložit, že výrobky splňují požadované vlastnosti, a to

a) u premixů obsah nebo účinnost a homogenitu aminokyselin a doplňkových látek,
b) u krmiv s použitím doplňkových látek a premixů obsah nebo účinnost a homogenitu doplňkových látek.

(7) Provozovatel pojízdné výrobny krmiv musí ohlásit ústavu před zahájením výroby místo a období provozu a časový plán výroby krmiv.“.

8. § 8 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 8) a 9) zní:

„§ 8

Registrace výrobců, dovozců a dodavatelů

(1) Osoba, na kterou se vztahuje § 4 odst. 1, (dále jen „žadatel“) je povinna požádat před zahájením výroby, dovozu[8]) nebo uvádění do oběhu o registraci. Celní orgán nepropustí zboží při dovozu, pokud dovozce nedoloží oprávněnost dovozu podle § 9 odst. 1 písm. c) a e) rozhodnutím o registraci.

(2) O registraci rozhoduje ústav na základě žádosti. Podmínkou pro zahájení registračního řízení pro výrobu, zpracování, dovoz a uvádění do oběhu doplňkových látek, premixů, krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů, určitých proteinových krmiv a krmiv s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů je odborná způsobilost podle § 6.

(3) Žadatel o registraci pro výrobu a zpracování doplňkových látek, premixů a krmiv je povinen požádat současně o registraci výrobního provozu. Má-li žadatel více výrobních provozů, předkládá stanovené náležitosti v žádosti o registraci pro každý výrobní provoz samostatně.

(4) Žadatel o registraci pro výrobu a zpracování

doplňkových látek, premixů a krmiv, na nějž se vztahuje ustanovení § 4 odst. 3 a 5, je povinen požádat současně o povolení výrobního provozu určeného pro tuto výrobu. Ústav ověří, zda výrobní provoz splňuje požadavky stanovené vyhláškou.

(5) U žadatele o registraci pro uvádění do oběhu doplňkových látek, premixů a krmiv uvedených v § 4 odst. 3, na kterého se vztahuje ustanovení § 4 odst. 1 a 4, ústav před vydáním rozhodnutí o registraci ověří, zda žadatel splňuje požadavky na dodavatele stanovené vyhláškou.

(6) Výrobce, dovozce a dodavatel krmiv, doplňkových látek a premixů je povinen bezodkladně oznámit ústavu změny údajů uvedených v žádosti o registraci.

(7) Žadatel, který hodlá vyrábět, dovážet nebo uvádět do oběhu určitá proteinová krmiva a doplňkové látky, které nejsou uvedeny ve vyhlášce nebo mají být použity jinak, než je stanoveno vyhláškou, může být registrován až po provedení biologického zkoušení krmiva, doplňkové látky nebo jejich nového užití. Nelze-li ukončit biologické zkoušení nejdéle do 3 let od podání žádosti o registraci, stanoví konečný termín ukončení biologického zkoušení na návrh žadatele ministerstvo rozhodnutím.

(8) Ustanovení odstavce 7 platí i pro výrobu, uvádění do oběhu nebo dovoz premixů, obsahují-li doplňkovou látku nebo nosiče, které nejsou povoleny, a vztahuje se i na krmné suroviny nebo produkty, které byly získány nebo upraveny pomocí nových technologických postupů nebo které nemají dosud charakter krmiva.

(9) Biologické zkoušení pro registrační řízení provádí ústav. Náklady za biologické zkoušení hradí žadatel, který je povinen bezplatně dodat ústavu krmivo, doplňkovou látku nebo premix v požadovaném množství k provedení biologického zkoušení.

(10) Ústav upustí na základě souhlasu Státní veterinární správy[9]) od biologického zkoušení krmiva nebo doplňkové látky nebo premixu podléhajícího biologickému zkoušení v případech, kdy žadatel předloží spolu se žádostí o registraci výsledky biologického zkoušení krmiva, doplňkové látky nebo premixu nebo nového užití doplňkové látky požadované tímto zákonem. Ústav si může vyžádat další potřebné speciální expertizy.

(11) Ústav zpracuje o provedeném biologickém zkoušení souhrnnou dokumentaci, která je podmínkou pro vydání rozhodnutí o registraci výrobce nebo dovozce podle ustanovení odstavců 7 a 8. Součástí souhrnné dokumentace pro doplňkové látky je zpracování monografie.

(12) Údaje předložené k žádosti o registraci, které jsou předmětem ochrany patentových práv, nesmějí být ústavem zveřejňovány. Doklady, které byly předloženy při registraci krmiv, doplňkových látek a premixů, archivuje ústav po dobu 10 let od vydání rozhodnutí o registraci nebo o rozšíření registrace.

(13) Náležitosti žádosti o registraci výrobců, dodavatelů a dovozců krmiv, doplňkových látek a premixů a o registraci a povolení výrobních provozů a technické parametry a metody provádění biologického zkoušení, včetně metod zkoušení účinnosti doplňkových látek určených ke konzervaci krmiv, metod zkoušení jakosti živočišných produktů, metod zkoušení bezpečnosti užití krmiva nebo doplňkové látky, a způsob zpracování monografie doplňkové látky a souhrnné dokumentace stanoví ministerstvo vyhláškou.

---

[8]) § 128 a násl. a § 163 písm. b) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) § 48 písm. i) zákona č. 166/1999 Sb.“.

9. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně nadpisu zní:

„§ 8a

Registrace distributorů

(1) Distributoři, kteří uvádějí do oběhu doplňkové látky nebo premixy nebo krmiva uvedené v § 4 odst. 3 písm. a) a b) nebo zrniny a olejniny získané prostřednictvím geneticky modifikovaných organismů nebo obsahující geneticky modifikované organismy, musí požádat o registraci u ústavu.

(2) Součástí žádosti o registraci distributora je písemné prohlášení žadatele o tom, že zajistí vedení dokumentace a evidence výrobků, jejichž uvádění do oběhu zprostředkovává, v souladu s platnými právními předpisy.

(3) Ústav vydá o registraci distributora rozhodnutí. Součástí rozhodnutí je registrační číslo a adresa distributora a skupiny doplňkových látek nebo premixy nebo krmiva uvedené v § 4 odst. 3 písm. a) a b) a zrniny nebo olejniny získané prostřednictvím geneticky modifikovaných organismů nebo obsahující geneticky modifikované organismy, které jsou předmětem uvádění do oběhu.

(4) V případě změny skupin doplňkových látek, premixů, krmiv, zrnin a olejnin uvedených v odstavci 1 a uváděných do oběhu distributor požádá o změnu registrace. O změně registrace vydá ústav rozhodnutí.

(5) Ústav vydá rozhodnutí o zrušení registrace distributora, zjistí-li závažné porušení povinností stanovených v odstavci 2, v § 3 odst. 2, v § 3 odst. 6 písm. a) a b), v § 3 odst. 8, 10 a 12, v § 11 a 18. Na písemnou žádost distributora ústav rozhodnutím registraci zruší.

(6) Náležitosti žádosti o registraci distributora

a požadavky na dokumentaci a evidenci výrobků podle odstavce 2 stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

10. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Rozhodnutí o registraci výrobců, dovozců a dodavatelů

(1) Ústav vydá rozhodnutí o registraci výrobce pro výrobu a o registraci dovozce pro dovoz krmiv, doplňkových látek a premixů a o registraci dodavatelů pro uvádění do oběhu doplňkových látek a krmiv uvedených v § 4 odst. 3 a premixů a krmných směsí, které je obsahují, jsou-li splněny požadavky tohoto zákona. Nesplní-li žadatel tyto požadavky ani ve lhůtě po výzvě k doplnění žádosti, ústav řízení o registraci zastaví rozhodnutím. Rozhodnutí o registraci obsahuje zejména

a) u výrobce registrační číslo a adresu, evidenční číslo a adresu výrobního provozu, druh výroby a rozsah činností a u výrobce krmiv s použitím premixů limit dávkování premixů do krmiv; v případě, že žadatel předložil žádost o registraci více výrobních provozů (§ 8 odst. 3), v rozhodnutí o registraci výrobce se tyto provozy uvedou jednotlivě,

b) u výrobce pro výrobu a zpracování doplňkových látek a krmiv uvedených v § 4 odst. 3 a premixů a krmných směsí, které je obsahují, evidenční číslo a adresu povoleného výrobního provozu; v případě, že žadatel předložil žádost o registraci více výrobních provozů (§ 8 odst. 3), v rozhodnutí o registraci výrobce se tyto provozy uvedou jednotlivě,

c) u dodavatele a dovozce registrační číslo, adresu, druh a rozsah činnosti,

d) u dodavatele dále skupiny doplňkových látek, krmiva a premixy uvedené v § 4 odst. 3 písm. a) a b),

e) u dovozce dále druhy krmiv, doplňkových látek a premixů.

(2) V případě zavádění jiného druhu výroby nebo dovozu jiných druhů krmiv, doplňkových látek a premixů než těch, pro které je rozhodnutí o registraci vydáno, výrobce, dodavatel a dovozce je povinen požádat o rozšíření registrace. Na řízení o rozšíření registrace se vztahuje ustanovení § 8. O rozšíření registrace vydá ústav rozhodnutí.

(3) Jsou-li údaje, kterých se týká ohlášená změna podle § 8 odst. 6 součástí rozhodnutí o registraci, vydá ústav rozhodnutí o změně údajů v rozhodnutí o registraci. To platí i tehdy, zjistí-li ústav při výkonu odborného dozoru změnu údajů, jež jsou součástí rozhodnutí o registraci, ačkoli výrobce, dovozce nebo dodavatel změnu údajů uvedených v žádosti neoznámil.

(4) Ústav vydá rozhodnutí o zrušení evidence výrobního provozu výrobce, registrace dodavatele nebo dovozce, zjistí-li při výkonu dozoru závažné porušení povinností stanovených v § 3 odst. 1 a 2, v § 3 odst. 6 písm. a), b), v § 3 odst. 8 až 12, v § 4 odst. 3, 4, 5 a 7, v § 7, 11 a 18.

(5) Rozhodnutí o zrušení registrace vydá ústav též na písemnou žádost výrobce, dodavatele nebo dovozce.“.

11. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Zveřejnění registrace výrobců, dodavatelů a distributorů

(1) Seznam a registrační čísla výrobců doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů, seznam a evidenční čísla povolených výrobních provozů a seznam a registrační čísla dodavatelů a distributorů, jimž byla udělena nebo zrušena registrace, zveřejňuje ministerstvo pololetně, a to vždy podle stavu k 1. lednu a k 1. červenci kalendářního roku ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(2) V seznamu se vyznačí, pro jaký druh výroby, popřípadě skupinu doplňkových látek a určitá proteinová krmiva a premixy uvedené v § 4 odst. 3 písm. a) a b), byla registrace udělena nebo zrušena.“.

12. V § 11 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Krmiva, doplňkové látky a premixy vyráběné nebo uváděné do oběhu musí být opatřeny označením, v němž se uvede zejména

a) název krmiva, doplňkové látky a premixu,

b) obchodní jméno, registrační číslo výrobce nebo dodavatele nebo dovozce nebo distributora, sídlo a evidenční číslo výrobního provozu,

c) údaje o množství (hmotnost, objem, počet kusů),

d) datum výroby,

e) účel užití a doporučení pro správné použití,

f) datum minimální trvanlivosti nebo datum ukončení záruční doby,

g) složení, obsah živin, doplňkové látky, nežádoucí látky, obsah energie, deklarované znaky a zvláštní účel výživy v rozsahu stanoveném vyhláškou,

h) délka ochranné lhůty, je-li předepsána,

i) upozornění na přítomnost geneticky modifikovaných organismů, pokud tyto byly při výrobě krmiva, doplňkové látky nebo premixu použity,

j) varovné upozornění, je-li předepsáno.

(2) Označení musí být uvedeno na každém jednotlivém obalu, nádobě nebo na nich upevněné etiketě, u volně ložených krmiv v průvodním listě. Označení musí být v českém jazyce, dobře viditelné, čitelné, trvanlivé, nesmazatelné a nezaměnitelné.“.

13. V § 11 odst. 3 větě druhé se na konci doplňují slova „a krmiv pro zvláštní účely výživy zvířat“.

14. V § 11 se doplňují nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Na obalu, na etiketě nebo v průvodním listě mohou být uvedeny jiné údaje než údaje stanovené v odstavci 1 a ve vyhlášce jen v případě, jsou-li zřetelně odděleny a jedná-li se o měřitelné nebo ověřitelné údaje neuvádějící v omyl.

(5) Krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou uváděny do oběhu distributory, musí být rovněž opatřeny označením podle odstavců 1 až 4.“.

15. § 12 a 13 znějí:

„§ 12

(1) Doplňkové látky, určitá proteinová krmiva, premixy a krmné směsi, kromě případů uvedených v odstavci 2, a krmiva s hygroskopickými vlastnostmi smějí být uváděna do oběhu jen v obalech nebo nádobách, které musí být uzavřeny tak, aby při otevření došlo k porušení původního uzávěru a tento uzávěr nemohl být již znovu použit.

(2) Krmné směsi smějí být uváděny do oběhu také volně ložené nebo v neuzavřených obalech nebo v kontejnerech, a to pouze při dodávkách

a) od jednoho výrobce dalším výrobcům nebo osobám zajišťujícím balení,
b) krmných směsí složených z celých semen nebo plodů,
c) krmných bloků a lizů,
d) malých množství, jejichž hmotnost nepřekročí 50 kg a které jsou dodávány konečnému spotřebiteli a pokud pocházejí bezprostředně z obalů nebo nádob, které byly uzavřeny podle odstavce 1.

(3) Krmné směsi smějí být dále uváděny do oběhu také volně ložené nebo v neuzavřených kontejnerech, avšak nikoli v neuzavřených obalech, a to pouze při dodávkách

a) od výrobce krmných směsí bezprostředně konečnému spotřebiteli,
b) melasových krmiv, která jsou složena nejvýše ze 3 krmných surovin,
c) peletovaných krmných směsí.

§ 13

Podrobnosti označování krmných surovin, doplňkových látek, premixů a krmných směsí, krmných surovin s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů a krmiv pro zvláštní účely výživy a způsob deklarace jakostních znaků, včetně jejich tolerancí, specifikaci údajů o složení, způsob uvádění varovných upozornění, označování krmných směsí a krmných surovin dodávaných v malých baleních do 10 kg včetně, označování krmiv pro domácí zvířata a podrobnosti jejich balení stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

16. V § 14 odst. 1 se na začátek písmene d) vkládají slova „vlhkostí a“.

17. V § 14 odstavec 2 zní:

„(2) Doplňkové látky, premixy a určitá proteinová krmiva musí být skladovány v uzamykatelných prostorech tak, aby nepovolané osoby k nim neměly přístup. Podmíněně použitelná krmiva a krmné suroviny s nadlimitním obsahem některých nežádoucích látek a produktů stanovených vyhláškou musí být uskladněny odděleně.“.

18. Poznámka pod čarou č. 10) zní:

„[10]) § 39 zákona č. 166/1999 Sb.
Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
§ 23 a 24 vyhlášky č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.
Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

19. § 16 zní:

„§ 16

(1) Ústav dozírá, zda podmínky stanovené zákonem a jeho prováděcími předpisy dodržují

a) výrobci, dovozci, dodavatelé a distributoři, kteří krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábějí, dovážejí, přepravují nebo uvádějí do oběhu,
b) osoby, které používají krmiva, doplňkové látky a premixy.

(2) Ústav provádí odborný dozor ve výrobních provozech, zařízeních a prostorech určených ke skladování, přepravě, uvádění do oběhu a používání krmiv, doplňkových látek a premixů a zajišťuje odběr jejich vzorků, laboratorní zkoušení a hodnocení jakosti.

(3) Ústav provádí odborný dozor v pravidelných intervalech, zejména při podezření z porušení ustanovení zákona a prováděcích předpisů. V případě zjištění závad uloží způsob a lhůtu k jejich odstranění.

(4) Odborný dozor zahrnuje všechny stupně výroby, uvádění do oběhu, včetně dovozu a užití krmiv, doplňkových látek a premixů, a je rovněž zaměřen na sledování výskytu nežádoucích látek a produktů a na výskyt zakázaných látek a produktů.

(5) Odborný dozor se provádí bez předchozího oznámení.

(6) Ústav vede evidenci závad zjištěných při výkonu odborného dozoru.

(7) Zaměstnanci ústavu pověření výkonem odborného dozoru (dále jen „zaměstnanci ústavu“) musí být

odborně způsobilí k výkonu odborného dozoru, při kterém se vykazují písemným pověřením a služebním průkazem. O výsledcích této činnosti pořizují protokol.

(8) Zaměstnanci ústavu jsou oprávněni vstupovat po ohlášení do prostorů, kde se krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábějí, přepravují, uvádějí do oběhu nebo používají, a vyžadovat od výrobců, dovozců, dodavatelů a distributorů, kteří je vyrábějí, přepravují a uvádějí do oběhu, a od podnikatelů, kteří krmiva, doplňkové látky a premixy používají, potřebné doklady, informace a nezbytnou součinnost k nerušenému a rychlému výkonu dozoru, včetně poskytnutí technických pomůcek pro bezplatný odběr vzorků.

(9) Výrobci, dovozci, dodavatelé a distributoři, kteří krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábějí, přepravují a uvádějí do oběhu, a podnikatelé, kteří je používají, jsou povinni umožnit zaměstnancům ústavu po ohlášení vstup do prostorů, kde se krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábějí, přepravují, uvádějí do oběhu a používají, a poskytnout potřebné doklady, informace a nezbytnou součinnost k nerušenému a rychlému výkonu dozoru, včetně poskytnutí technických pomůcek pro bezplatný odběr vzorků.

(10) Ústav je povinen uchovávat vzorky krmiv, doplňkových látek a premixů určených k laboratornímu zkoušení, kromě vzorků podléhajících zkáze, po dobu 6 měsíců ode dne doručení vzorku do laboratoře.

(11) Odborný dozor vykonává ústav na vlastní náklady. V případě, že vzorky krmiv, doplňkových látek a premixů odebrané při výkonu odborného dozoru nesplňují po provedené analýze požadavky tohoto zákona a prováděcích předpisů, hradí náklady na jejich analýzu kontrolovaný subjekt.“.

20. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

(1) Zaměstnanci ústavu mohou při zjištění závad ve výrobě, jakosti, balení, označování, přepravě, uvádění do oběhu a při užití krmiv, doplňkových látek a premixů uložit způsob a lhůtu k odstranění závad, zejména uložit nezbytná opatření včetně uvedení do požadovaného stavu. O zjištěných závadách a přijatých opatřeních se učiní písemný záznam.

(2) Proti uložení odstranění závad podle odstavce 1 může podat kontrolovaná osoba nejpozději do 3 pracovních dnů písemně námitky orgánu odborného dozoru, který provedl kontrolu. Lhůta pro podání námitek je zachována, jsou-li námitky poslední den lhůty odevzdány k poštovní přepravě. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně ústav.

(3) Na postup podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje správní řád.[13])“.

21. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Vzorkování a laboratorní zkoušení

(1) Vzorkování a laboratorní zkoušení jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů provádí ústav v rámci odborného dozoru nebo na vyžádání; to platí i pro přezkoušení podle § 3 odst. 5.

(2) Ústav může pověřit k provádění některých laboratorních zkoušek osoby, kterým na jejich žádost udělí pověření, (dále jen „provozovatel laboratoře“).

(3) Seznam laboratoří ústavu provádějících laboratorní zkoušení jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů v rámci výkonu odborného dozoru a seznam osob pověřených prováděním laboratorních zkoušek zveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(4) Žádost o udělení pověření musí obsahovat

a) jméno provozovatele laboratoře, místo výkonu činnosti a bydliště, jde-li o osobu fyzickou, nebo obchodní jméno a sídlo, jde-li o osobu právnickou,
b) údaje o přístrojovém vybavení laboratoře,
c) údaje o vzdělání pracovníků laboratoře,
d) rozsah činností, o jejichž povolení se žádá.

(5) Ústav udělí pověření podle odstavce 2 nejpozději do 6 měsíců od podání žádosti, jestliže

a) laboratorní vybavení odpovídá předpokládanému rozsahu a druhu činnosti, o niž se žádá,
b) laboratorní zkoušky budou provádět osoby minimálně se středoškolským vzděláním chemického nebo biologického zaměření,
c) výsledky laboratorních zkoušek při ověřovací zkoušce byly shledány v rozmezí tolerancí stanovených pro tyto zkoušky.

(6) Ústav dozírá, zda trvají podmínky, za kterých bylo uděleno pověření podle odstavce 5.

(7) Ústav může pověření změnit nebo odejmout, jestliže se změnily nebo pominuly podmínky, za nichž bylo pověření uděleno. Na písemnou žádost provozovatele laboratoře ústav pověření zruší.

(8) Ústav a provozovatelé laboratoří jsou povinni k zajištění objektivity a srovnatelnosti výsledků kontroly postupovat podle požadavků na odběr vzorků a používat metody laboratorního zkoušení, jejichž principy stanoví ministerstvo vyhláškou.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou druhy laboratorních zkoušek, které lze provádět na základě pověření vydaného ústavem.“.

22. § 18 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„§ 18

Zvláštní opatření

(1) Ústav uloží rozhodnutím výrobcům, dovozcům, dodavatelům, distributorům nebo podnikatelům,[4]) kteří krmiva, doplňkové látky nebo premixy vyrábějí nebo uvádějí do oběhu nebo používají, zvláštní opatření, zejména zákaz výroby, zákaz uvádění do oběhu, zákaz dovozu, zákaz zkrmování, povinnost odděleného uskladnění krmiva, doplňkové látky nebo premixu, zjistí-li nebezpečí ohrožení zdraví lidí nebo zvířat nebo životního prostředí.

(2) U znehodnocených krmiv, doplňkových látek a premixů uloží ústav rozhodnutím opatření k jejich likvidaci.[10a])

(3) U podmíněně použitelných krmiv, doplňkových látek nebo premixů stanoví ústav rozhodnutím zvláštní opatření k jejich náhradnímu použití a určí podmínky tohoto náhradního použití.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o opatřeních uvedených v odstavcích 1 až 3 nemá odkladný účinek.

[10a]) Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech).“.

23. V § 19 odst. 1 se slova „nebo dovozci nebo dodavateli“ nahrazují slovy „dovozci, dodavateli nebo distributorovi“.

24. V § 19 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) vyrábí, doveze nebo uvádí do oběhu krmiva, doplňkové látky a premixy opatřené údaji, které jsou klamavé, nepravdivé nebo které neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem,“.

25. V § 19 odst. 1 písm. b) se za slovem „vyrábí“ slovo „nebo“nahrazuje čárkou a za slovo „doveze“ se vkládají slova „nebo uvádí do oběhu“.

26. V § 19 odst. 3 se za slovy „a vyrábí“ slovo „nebo“ nahrazuje čárkou, za slovo „dováží“ se vkládají slova „nebo uvádí do oběhu“ a za slovo „dovoz“ se vkládají slova „nebo uvádění do oběhu“.

27. V § 19 odst. 4 se za slovem „výrobci“ a slovem „dovozci“ slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovem „dodavateli“ se vkládají slova „nebo distributorovi“.

28. V § 19 odst. 5 se za slovem „vyrábí“ slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovem „dováží“ se vkládají slova „nebo uvádí do oběhu“.

29. V § 19 odst. 6 se za slovem „výrobci“ a slovem „dovozci“ slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovem „dodavateli“ se vkládají slova „nebo distributorovi“.

30. V § 19 odst. 7 se za slovem „výrobce“ a slovem „dovozce“ slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovem „dodavatel“ se vkládají slova „nebo distributor“.

31. V § 19 odstavec 8 zní:

„(8) Při stanovení pokuty se přihlédne k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. Pokutu lze výrobci, dovozci, dodavateli nebo distributorovi, který krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábí, dováží a uvádí do oběhu, uložit do jednoho roku ode dne, kdy ústav zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.“.

32. V § 22 se slova „obecných předpisů o správním řízení[13])“ nahrazují slovy „správního řádu,[13]) pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Registrace výrobců a dovozců provedená před účinností tohoto zákona nepozbývá platnosti, pokud do 18 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona výrobce nebo dovozce požádá o registraci podle § 8 a pokud v této době splní požadavky podle § 4 až 7. V tomto případě nepodléhá registrace správnímu poplatku.

2. Dodavatelé a distributoři, na něž se vztahuje povinnost registrace podle § 8 a 8a, jsou povinni požádat o registraci do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Výrobky v obalech označených podle dosavadních právních předpisů mohou být uváděny do oběhu, nejdéle však do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech, jak vyplývá ze změn provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

245

ZÁKON

ze dne 29. června 2000

o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Státní svátky

Dny 1. leden – Den obnovy samostatného českého státu, 8. květen – Den osvobození, 5. červenec – Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, 6. červenec – Den upálení mistra Jana Husa, 28. září – Den české státnosti, 28. říjen – Den vzniku samostatného československého státu a 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii se prohlašují za státní svátky České republiky (dále jen „státní svátek").

§ 2

Ostatní svátky

Ostatními svátky jsou 1. leden – Nový rok, Velikonoční pondělí, 1. květen – Svátek práce, 24. prosinec – Štědrý den, 25. prosinec – 1. svátek vánoční a 26. prosinec – 2. svátek vánoční (dále jen „ostatní svátek").

§ 3

Dny pracovního klidu

Státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu, kromě dnů nepřetržitého odpočinku zaměstnance v týdnu.

§ 4

Významné dny

(1) Významnými dny České republiky jsou 12. březen a 5. květen (dále jen „významný den").

(2) Významné dny jsou dny pracovními.

§ 5

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění zákona č. 65/1965 Sb. a zákona č. 74/1994 Sb.
2. Zákon č. 56/1975 Sb., kterým se mění zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech.
3. Zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 141/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech.
4. Zákon č. 167/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státních svátcích, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 204/1990 Sb., o prohlášení šestého července, dne upálení mistra Jana Husa, za státní svátek České republiky.
6. Zákon č. 218/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 6

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

246

ZÁKON

ze dne 29. června 2000,

kterým se mění zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V § 15 odst. 2 zákona č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění zákona č. 438/1991 Sb., zákona č. 282/1992 Sb., zákona č. 170/1993 Sb., zákona č. 155/1994 Sb., zákona č. 218/1994 Sb., zákona č. 161/1997 Sb., zákona č. 164/1998 Sb., zákona č. 269/1998 Sb. a zákona č. 21/2000 Sb., se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena p), r), s) a t), která zní:

„p) k převodu částky 2,090 mld. Kč na zvláštní účet státních finančních aktiv k navýšení dosud vyčleněných finančních prostředků určených ke krytí nezbytných výdajů vyvolaných zánikem věcných břemen váznoucích na majetku vydaném oprávněným osobám, který je dosud užíván v nájemním vztahu pro účely organizací v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,

r) převodu částky 1,489 mld. Kč na zvláštní účet státních finančních aktiv k navýšení dosud vyčleněných finančních prostředků určených ke krytí nezbytných výdajů vyvolaných zánikem věcných břemen váznoucích na majetku vydaném oprávněným osobám, užívaném v nájemním vztahu pro účely organizací v působnosti Ministerstva kultury,

s) k převodu částky 0,7 mld. Kč na zvláštní účet státních finančních aktiv k navýšení dosud vyčleněných finančních prostředků určených ke krytí nezbytných výdajů vyvolaných zánikem věcných břemen váznoucích na majetku vydaném oprávněným osobám, který je dosud užíván v nájemním vztahu pro účely zdravotnických zařízení,

t) k převodu částky 55 mil. Kč na zvláštní účet státních finančních aktiv k navýšení dosud vyčleněných finančních prostředků určených ke krytí nezbytných výdajů vyvolaných zánikem věcných břemen váznoucích na majetku vydaném oprávněné osobě, který je dosud užíván v nájemním vztahu Okresním úřadem Kutná Hora pro účely Státního okresního archivu.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

247

ZÁKON

ze dne 30. června 2000

o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje

a) podmínky pro provozování autoškol,
b) způsob provádění výuky a výcviku žadatelů o získání odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (dále jen „získání řidičského oprávnění“) a práva a povinnosti žadatelů o získání řidičského oprávnění,
c) podmínky pro udělování a odnímání osvědčení pro učitele výuky a výcviku (dále jen „profesní osvědčení“) a průkazu zkušebního komisaře,
d) způsob provádění zkoušek k získání řidičského oprávnění,
e) způsob zdokonalování odborné způsobilosti řidičů motorových vozidel,
f) působnost správních úřadů a státní dozor.

ČÁST DRUHÁ
PROVOZOVÁNÍ AUTOŠKOL

Registrace k provozování autoškoly

§ 2

(1) Provozováním autoškoly se rozumí poskytování výuky a výcviku k získání řidičského oprávnění. Provozovat autoškolu může právnická nebo fyzická osoba na základě živnostenského oprávnění vydaného podle zvláštního zákona[1]) a registrace k provozování autoškoly. Registraci k provozování autoškoly vydává okresní úřad. Příslušný je okresní úřad, v jehož územním obvodu bude autoškola provozována.

(2) Okresní úřad vydá registraci k provozování autoškoly na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel

a) že je držitelem příslušného živnostenského oprávnění,
b) že fyzická osoba a její odpovědný zástupce, byl-li ustanoven, dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům, bezúhonní a odborně způsobilí, je-li žadatelem fyzická osoba; nebo že statutární orgán nebo člen statutárního orgánu právnické osoby dosáhli věku 18 let, jsou způsobilí k právním úkonům, bezúhonní a alespoň jeden člen statutárního orgánu je odborně způsobilý, je-li žadatelem právnická osoba,
c) splnění technických podmínek pro provozování autoškoly podle tohoto zákona.

(3) Pro vymezení bezúhonnosti a pro vymezení postavení odpovědného zástupce platí zvláštní zákon.[1])

(4) Odbornou způsobilost prokáže žadatel platným profesním osvědčením na skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění, k jehož získání bude provozovatel autoškoly provádět výuku a výcvik, a dokladem osvědčujícím tříletou praxi žadatele v provádění výuky a výcviku k získání řidičského oprávnění.

(5) Při splnění těchto podmínek má žadatel nárok na vydání registrace k provozování autoškoly.

§ 3

(1) Žádost o vydání registrace k provozování autoškoly musí obsahovat

a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení a trvalý pobyt, obchodní jméno a datum narození fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
b) rozsah poskytované výuky a výcviku,
c) jméno, příjmení, trvalý pobyt a datum narození fyzických osob, které budou zajišťovat výuku a výcvik,
d) jméno, příjmení, trvalý pobyt a datum narození fyzických osob, které budou zajišťovat zdravotnickou přípravu,
e) seznam výcvikových vozidel s uvedením jejich to-

[1]) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

vární značky, typu, státní nebo vojenské poznávací značky a roku jejich výroby,

f) popis a umístění autocvičiště nebo jiné cvičné plochy s vyloučením provozu jiných vozidel (dále jen „cvičná plocha“) nebo řidičského trenažéru a adresu a označení výukových a učebních prostor.

(2) Žádost o vydání registrace k provozování autoškoly musí být doložena

a) výpisem z obchodního rejstříku žadatele nebo dokladem prokazujícím založení právnické osoby,

b) výpisem z evidence Rejstříku trestů, který není starší než šest měsíců, všech fyzických osob, které jsou statutárním orgánem žadatele nebo členy statutárního orgánu, a odpovědného zástupce, byl-li ustanoven, je-li žadatelem právnická osoba, nebo výpisem z evidence Rejstříku trestů, který není starší než šest měsíců, fyzické osoby a jejího odpovědného zástupce, byl-li ustanoven, je-li žadatelem fyzická osoba,

c) dokladem osvědčujícím právní vztah žadatele k autocvičišti nebo k cvičné ploše nebo k řidičskému trenažéru a k výukovým a učebním prostorám,

d) platnými profesními osvědčeními osob, které budou provádět výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění,

e) technickými průkazy a osvědčeními o technických průkazech výcvikových vozidel,

f) živnostenským listem.

§ 4

(1) V rozhodnutí o vydání registrace k provozování autoškoly okresní úřad uvede

a) obchodní jméno, včetně právní formy, sídlo a identifikační číslo, bylo-li již přiděleno, jméno a příjmení osoby nebo osob, které jsou statutárním orgánem nebo jeho členy, jedná-li se o právnickou osobu, nebo jméno a příjmení provozovatele autoškoly, datum narození, obchodní jméno a jeho trvalý pobyt; je-li ustanoven odpovědný zástupce, též údaje týkající se jeho osoby, jedná-li se o fyzickou osobu,

b) označení výukových a učebních prostor,

c) rozsah poskytované výuky a výcviku,

d) lhůtu pro zahájení provozování autoškoly,

e) územní obvod, ve kterém bude autoškola provozována,

f) technické podmínky provozování autoškoly.

(2) Byla-li žádost zamítnuta, okresní úřad uvede v rozhodnutí důvody, pro které nebyla vydána registrace k provozování autoškoly.

§ 5

(1) Provozovatel autoškoly je povinen oznámit okresnímu úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti vydání registrace k provozování autoškoly podle § 3, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn.

(2) Okresní úřad na základě oznámených změn podle odstavce 1 provede opravu údajů uvedených v rozhodnutí nebo rozhodne o změně registrace k provozování autoškoly.

§ 6

Odnětí registrace k provozování autoškoly

(1) Okresní úřad rozhodne o odnětí registrace k provozování autoškoly, jestliže provozovatel autoškoly

a) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě,

b) neplní podmínky stanovené v registraci k provozování autoškoly,

c) přestal splňoval podmínky stanovené v § 2 odst. 2,

d) požádal o odnětí registrace k provozování autoškoly.

(2) O registraci k provozování autoškoly může provozovatel, kterému byla registrace k provozování autoškoly odejmuta podle odstavce 1 písm. a) nebo b), znovu požádat okresní úřad nejdříve po uplynutí 3 let od rozhodnutí o odnětí registrace k provozování autoškoly.

§ 7

Registrace k provozování autoškoly pozbývá platnosti

a) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem registrace k provozování autoškoly,

b) dnem úmrtí fyzické osoby, která je držitelem registrace k provozování autoškoly; pro pokračování provozování autoškoly při úmrtí provozovatele autoškoly platí zvláštní zákon,[1])

c) rozhodnutím okresního úřadu o odnětí registrace k provozování autoškoly.

Technické podmínky provozování autoškoly

§ 8

(1) Technickými podmínkami provozování autoškoly se rozumí

a) autocvičiště nebo cvičná plocha nebo řidičský trenažér,

b) prostory pro výuku a výcvik,

c) učební pomůcky,

d) výcvikové vozidlo.

(2) Technické podmínky pro autocvičiště, cvičné

plochy a učební pomůcky pro výuku praktické údržby jsou uvedeny v příloze č. 1.

§ 9

(1) V autoškole lze při výuce a výcviku k získání řidičského oprávnění provozovat výcvikové vozidlo,

a) které svojí konstrukcí a technickým stavem odpovídá požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem,[2])

b) které je vybaveno nejméně dvojím zařízením schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu[2]) umožňujícím ovládání spojky a provozní brzdy vozidla; u vozidla s automatickou převodovkou postačí dvojí zařízení pro ovládání provozní brzdy vozidla; jedná-li se o traktor, musí být v jeho kabině navíc umístěno další sedadlo pro učitele výcviku, jehož umístění a provedení musí být schváleno podle zvláštního právního předpisu,[2]) jedná-li se o motocykl, musí být kromě dvojího zařízení umožňujícího ovládání spojky a provozní brzdy vybaven dvojím řízením podle schváleného provedení podle zvláštního právního předpisu,[2])

c) které je vybaveno doplňkovým vnitřním zrcátkem, pokud je pro daný typ vozidla předepsáno,

d) které bylo pro účely výuky a výcviku schváleno okresním úřadem.

(2) Druhy výcvikových vozidel pro výuku, výcvik a závěrečné zkoušky k získání jednotlivých skupin a podskupin řidičského oprávnění a jejich technické podmínky jsou uvedeny v příloze č. 2.

(3) V autoškole lze použít jako výcvikové vozidlo vozidlo konstrukčně přizpůsobené tělesně postižené osobě, které není výcvikovým vozidlem.

§ 10

(1) Výcvikové vozidlo schvaluje pro jeho použití k výcviku v autoškole okresní úřad. Příslušným je okresní úřad podle místa sídla nebo trvalého pobytu žadatele. Okresní úřad schválí výcvikové vozidlo na základě písemné žádosti.

(2) Žádost musí obsahovat

a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno, příjmení a trvalý pobyt, obchodní jméno a datum narození fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,

b) tovární značku vozidla,

c) rok výroby vozidla,

d) státní nebo vojenskou poznávací značku vozidla.

(3) Žádost musí být doložena

a) protokolem o platné technické kontrole vozidla,[2])

b) dokladem o právním vztahu žadatele k vozidlu,

c) písemným souhlasem vlastníka vozidla, není-li vlastník žadatelem.

(4) Okresní úřad po schválení vozidla k výcviku provede úřední záznam do technického průkazu vozidla s textem „Schváleno jako výcvikové vozidlo“, vydá nové osvědčení o technickém průkazu vozidla, ve kterém zaznamená změnu užívání vozidla do části „Jiné záznamy“ a na tabulku státní poznávací značky vozidla vyznačí nálepkou termín příští pravidelné technické prohlídky a měření emisí.[2])

(5) Provozovatel autoškoly je povinen před vyřazením výcvikového vozidla z výcviku v autoškole písemně oznámit příslušnému okresnímu úřadu změnu užívání vozidla. Oznámení musí být doloženo písemným souhlasem vlastníka vozidla, není-li vlastník žadatelem.

(6) Při vyřazení vozidla z výcviku zapíše okresní úřad změnu užívání vozidla do technického průkazu vozidla a do osvědčení o technickém průkazu vozidla způsobem uvedeným v odstavci 4.

§ 11

(1) Výcvikové vozidlo s výjimkou motocyklu a osádka motocyklu musí být při výcviku v řízení vozidla a při závěrečné zkoušce řádně označeny. Označení výcvikového vozidla musí být umístěno na vozidle tak, aby bylo viditelné ostatními účastníky provozu vozidel na pozemních komunikacích ze všech stran a u osádky motocyklu zepředu a zezadu na vzdálenost nejméně 50 metrů.

(2) Způsob označení výcvikového vozidla podle druhů výcvikových vozidel, způsob označení osádky motocyklu a materiál, ze kterého musí být označení vyrobeno, stanoví prováděcí předpis.

§ 12

Provozovatel autoškoly zajistí, aby řidič výcviko-

---

[2]) Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.
Vyhláška č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel, ve znění vyhlášky č. 322/1997 Sb.

vého vozidla v době, kdy používá výcvikové vozidlo pro vlastní potřeby, sejmul nebo zakryl neprůhledným krytem označení výcvikového vozidla.

ČÁST TŘETÍ

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST ŘIDIČŮ MOTOROVÝCH VOZIDEL

HLAVA PRVNÍ

PODMÍNKY PŘIJETÍ K VÝUCE A VÝCVIKU K ZÍSKÁNÍ ŘIDIČSKÉHO OPRÁVNĚNÍ A DRUHY VÝUKY A VÝCVIKU

§ 13

Podmínky přijetí k výuce a výcviku

(1) Výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění může provádět výlučně provozovatel autoškoly. Provozovatel autoškoly přijme k výuce a výcviku k získání řidičského oprávnění osobu, která

a) podá písemnou žádost; pokud je žadatel mladší 15 let musí být žádost doložena písemným souhlasem jeho zákonného zástupce, jehož podpis byl ověřen příslušným orgánem,

b) ke dni ukončení výuky a výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řidičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona, přičemž od zahájení výuky a výcviku k jejich ukončení nesmí uplynout doba delší než 18 měsíců,

c) je způsobilá k právním úkonům,

d) je zdravotně způsobilá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona,

e) je spolehlivá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona,

f) splní další podmínky, pokud je pro získání řidičského oprávnění vyžaduje zvláštní zákon.

(2) Žáci školy, které byla vydána registrace k provozování autoškoly, u nichž je získání řidičského oprávnění součástí výuky jako kvalifikační předpoklad výkonu povolání, na které se žáci ve škole připravují, nebo pro něž je řízení motorových vozidel volitelným (nevolitelným) předmětem, mohou být zařazeni do výuky a výcviku tak, aby výuka a výcvik nebyly ukončeny dříve než šest měsíců před dosažením předepsaného věku. Tato výuka a výcvik nesmějí trvat déle než dvanáct po sobě jdoucích měsíců.

(3) Žádost o řidičské oprávnění musí obsahovat

a) jméno, příjmení, titul a datum narození žadatele,

b) datum, místo a okres narození žadatele,

c) státní občanství žadatele,

d) číslo a sérii občanského průkazu žadatele,

e) adresu trvalého a přechodného pobytu žadatele,

f) skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění, kterou žadatel vlastní,

g) skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění, k jejímuž získání požaduje žadatel provedení výuky a výcviku.

(4) Žádost o řidičské oprávnění musí být doložena dokladem o zdravotní způsobilosti žadatele, který nesmí být starší více než 3 měsíce.

(5) Vzor žádosti o řidičské oprávnění stanoví prováděcí předpis.

§ 14

Druhy výuky a výcviku

(1) Provozovatel autoškoly je oprávněn poskytovat v rozsahu stanoveném v registraci k provozování autoškoly tyto druhy výuky a výcviku:

a) základní výuku a výcvik,

b) sdruženou výuku a výcvik,

c) rozšiřující výuku a výcvik,

d) výuku a výcvik podle individuálního studijního plánu,

e) kondiční a zdokonalovací výuku a výcvik.

(2) Provozovatel autoškoly je povinen zajistit, aby žadatel o řidičské oprávnění získal výukou a výcvikem teoretické znalosti a praktické dovednosti tak, aby byl schopen

a) řídit vozidlo v souladu s předpisy o provozu na pozemních komunikacích,

b) ovládat vozidlo tak, aby nevytvářel nebezpečné situace a přiměřeně reagovat na jejich vznik,

c) rozpoznat provozní nebezpečí a jeho závažnost a dokázat na tyto situace včas a správně reagovat,

d) rozpoznávat u vozidel technické závady, které představují ohrožení bezpečnosti,

e) reagovat na faktory ovlivňující jednání při řízení vozidla a uchovat si schopnosti potřebné pro bezpečné řízení vozidla,

f) poskytovat účinnou první pomoc zraněným při dopravní nehodě.

§ 15

Základní výuka a výcvik

(1) Základní výukou a výcvikem je příprava žadatele na získání řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění, jejichž rozsah stanoví zvláštní zákon. Žadatel může získat základní výukou a výcvikem řidičské oprávnění na tyto skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění:

a) skupina AM,

b) podskupina A1,

c) skupina A,

d) podskupina B1,

e) skupina B,

f) skupina T.

(2) Minimální počet hodin základní výuky a výcviku je uveden v příloze č. 3.

§ 16

Sdružená výuka a výcvik

(1) Sdruženou výukou a výcvikem je příprava žadatele na získání řidičského oprávnění pro kombinaci skupin a podskupin řidičských oprávnění uvedených v § 15 odst. 1. Sdruženou výuku a výcvik lze provádět za předpokladu, že žadatel splní podmínky stanovené zvláštním zákonem pro jednotlivé skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění.

(2) Provozovatel autoškoly musí zajistit, aby žadatel o řidičské oprávnění získal sdruženou výukou a výcvikem takové teoretické a praktické znalosti, jako by absolvoval výuku a výcvik pro každou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění samostatně.

(3) Sdružená výuka a výcvik, kromě výcviku v řízení vozidla, se provádí v rozsahu stanoveném učební osnovou pro nejvyšší počet vyučovacích hodin u skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění v dané kombinaci sdružené výuky a výcviku. Tento rozsah vyučovacích hodin se úměrně rozšiřuje o nezbytný počet vyučovacích hodin nutných pro výuku a výcvik tématiky specifické pro každou další skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění v dané kombinaci sdruženého výcviku.

(4) Výcvik v řízení vozidla se provádí v rozsahu stanoveném pro každou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění základního výcviku v dané kombinaci sdruženého výcviku.

§ 17

Rozšiřující výuka a výcvik

(1) Rozšiřující výuka a výcvik je příprava žadatele na rozšíření již získaného řidičského oprávnění o další skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění. Rozšiřující výuku a výcvik nelze poskytnout žadateli, který získal řidičské oprávnění výlučně pro skupinu AM nebo skupinu T a žádá o získání řidičského oprávnění pro další skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění.

(2) Minimální počet hodin rozšiřující výuky a výcviku je uveden v příloze č. 3.

§ 18

Výuka a výcvik podle individuálního studijního plánu

(1) Výuka a výcvik podle individuálního studijního plánu je příprava žadatele na získání řidičského oprávnění pro všechny skupiny a podskupiny řidičských oprávnění s výjimkou skupin D, D+E a podskupin D1, D1+E.

(2) Teoretickou přípravu si žadatel o řidičské oprávnění osvojí samostatným studiem a povinnými konzultacemi v rozsahu stanoveném učební osnovou.

(3) Při výcviku podle individuálního studijního plánu musí být provedena nejméně jedna vyučovací hodina konzultací na každé čtyři hodiny výuky stanovené učební osnovou pro danou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění.

(4) Rozsah výcviku nesmí být nižší, než je počet vyučovacích hodin stanovený učební osnovou pro danou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění.

§ 19

Kondiční a zdokonalovací výuka a výcvik

Kondiční a zdokonalovací výuka a výcvik je výuka a výcvik držitele příslušného řidičského oprávnění, která slouží k procvičování a zdokonalování jeho znalostí a dovedností.

§ 20

Učební osnova výuky a výcviku žadatelů o řidičská oprávnění

(1) Předmětem výuky a výcviku žadatelů o řidičská oprávnění je získání potřebných teoretických a praktických znalostí, dovedností a návyků k řízení motorových vozidel v provozu na pozemních komunikacích.

(2) Výuka obsahuje

a) výuku předpisů o provozu vozidel,

b) výuku o ovládání a údržbě vozidla,

c) výuku teorie řízení a zásad bezpečné jízdy,

d) výuku zdravotnické přípravy.

(3) Výcvik obsahuje

a) výcvik v řízení vozidla,

b) výcvik praktické údržby vozidla,

c) praktický výcvik zdravotnické přípravy.

(4) Rozsah výuky a výcviku je rozdělen podle druhu výuky a výcviku a podle jednotlivých skupin nebo podskupin řidičských oprávnění, k jejichž získání se výuka a výcvik provádí.

(5) Obsah a rozsah jednotlivých druhů výuky a výcviku k získání řidičských oprávnění stanoví prováděcí předpis.

HLAVA DRUHÁ
OPRÁVNĚNÍ K PROVÁDĚNÍ VÝUKY A VÝCVIKU

§ 21

(1) Vyučovat jednotlivé předměty, s výjimkou předmětu zdravotnické přípravy, mohou osoby, které jsou držiteli profesního osvědčení. O vydání profesního osvědčení rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo"). V profesním osvědčení uvede ministerstvo předměty, které je učitel oprávněn vyučovat. Ministerstvo vede evidenci o vydaných profesních osvědčeních v rozsahu údajů v něm uváděných. Vzor profesního osvědčení stanoví prováděcí předpis.

(2) Vyučovat teorii může osoba, která

a) má ukončené úplné střední vzdělání, nebo jde-li o učitele výcviku v řízení vozidla nebo výuky praktické údržby vozidla, ukončené střední vzdělání strojního nebo dopravního oboru,
b) je spolehlivá k řízení motorových vozidel podle zvláštního zákona,
c) dosáhla věku 24 let, a
d) absolvovala základní školení a zkouškou prokázala znalosti předpisů o provozu na pozemních komunikacích, o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o získání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a znalosti ovládání a údržby vozidla, řízení vozidla a bezpečné jízdy včetně vozidla konstrukčně přizpůsobeného tělesně postižené osobě.

Jde-li o výuku předpisů o provozu na pozemních komunikacích a teorii řízení a zásad bezpečné jízdy, musí mít osoba řidičské oprávnění k řízení vozidel té skupiny řidičského oprávnění, k jejímuž získání provádí výuku.

(3) Provádět výcvik může osoba, která

a) splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 písm. a) až d), a
b) má řidičské oprávnění skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění, k jehož získání provádí výcvik.

§ 22

Vyučovat zdravotnickou přípravu a provádět praktický výcvik v poskytování první pomoci jsou oprávněni

a) lékaři,
b) vyšší zdravotničtí pracovníci v oborech činnosti diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná dětská sestra a diplomovaná porodní asistentka,
c) střední zdravotničtí pracovníci v oborech činnosti zdravotnický záchranář, všeobecná sestra, dětská sestra, porodní asistentka, zdravotní sestra, ženská sestra a sestra pro intenzivní péči,
d) nižší zdravotničtí pracovníci v oboru činnosti ošetřovatel, ošetřovatelka, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci a řidič vozidla rychlé lékařské pomoci,
e) učitelé odborných předmětů v oboru ošetřovatelství na středních a vyšších zdravotnických školách,
f) absolventi rekvalifikačních kursů akreditovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy s názvem „člen první pomoci" v délce minimálně 80 vyučovacích hodin,
g) instruktoři Českého červeného kříže a absolventi zdravotnické přípravy zaměřené na výuku v autoškolách, jejíž rozsah byl minimálně 80 vyučovacích hodin.

§ 23

(1) Základní školení a zkoušky učitelů výuky a výcviku provádí ministerstvo. Ministerstvo může organizováním základního školení pověřit organizaci zřízenou ministerstvem. Základní školení se provádí na náklady žadatele.

(2) Před započetím samostatné učitelské činnosti musí budoucí učitel výuky a výcviku absolvovat zácvik pod vedením osoby, která je nejméně pět let učitelem se stejným nebo širším rozsahem oprávnění k provádění výuky a výcviku. Rozsah zácviku v každém vyučovacím předmětu musí být nejméně 10 vyučovacích hodin.

(3) Učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky pro učitele výuky a výcviku stanoví prováděcí předpis.

§ 24

(1) Ministerstvo rozhodne o odnětí profesního osvědčení, jestliže jeho držitel

a) porušil opětovně nebo hrubým způsobem učební osnovy, nebo
b) pozbyl podmínky, za kterých bylo profesní osvědčení vydáno.

(2) Žádost o vrácení profesního osvědčení může žadatel podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o jeho odnětí. Před vydáním rozhodnutí o vrácení profesního osvědčení žadatel musí zkouškou prokázat znalosti podle § 21 odst. 2 písm. d). Pokud žadatel požádá o vrácení profesního osvědčení po uplynutí dvou let od jeho odnětí, musí absolvovat základní školení podle § 21 odst. 2 písm. d).

(3) Jestliže držiteli profesního osvědčení odejme okresní úřad oprávnění k řízení vozidel v důsledku ztráty zdravotní způsobilosti, může držitel profesního

osvědčení požádat ministerstvo o ponechání profesního osvědčení mimo výcviku v řízení vozidla.

HLAVA TŘETÍ

ZPŮSOB VÝUKY A VÝCVIKU ŽADATELŮ O ŘIDIČSKÁ OPRÁVNĚNÍ A JEJICH UKONČENÍ

§ 25

Provozovatel autoškoly je povinen nejméně pět dnů před zahájením výuky nebo výcviku zaslat okresnímu úřadu podle sídla nebo místa trvalého pobytu provozovatele autoškoly seznam žadatelů o řidičská oprávnění zařazených do výuky a výcviku. V seznamu uvede jméno a příjmení žadatele, jeho datum narození, adresu trvalého pobytu a číslo řidičského průkazu, pokud jej vlastní. Výuka a výcvik jsou zahájeny absolvováním první vyučovací hodiny.

§ 26

(1) Výcvik musí navazovat na teoretickou přípravu.

(2) Část výcviku v řízení vozidla může provozovatel autoškoly nahradit výcvikem na řidičském trenažéru.

(3) Rozsah výcviku na řidičském trenažéru podle odstavce 2 a rozdělení řidičských trenažérů do jednotlivých skupin v závislosti na jejich technickém provedení a stupni vývoje je uveden v příloze č. 4.

§ 27

(1) Provozovatel autoškoly je povinen před zahájením výcviku v řízení vozidla zajistit, aby žadatel o řidičské oprávnění byl seznámen se zásadami ovládání vozidla a teorií řízení a zásadami bezpečné jízdy výcvikového vozidla.

(2) Provozovatel autoškoly je dále povinen zajistit, aby

a) vyučovací hodina trvala 45 minut,

b) výcvik v řízení vozidla netrval déle než dvě vyučovací hodiny denně,

c) při výcviku v řízení vozidla nebyla ve vozidle přítomna jiná osoba než učitel výcviku, žadatelé o řidičské oprávnění, kteří se podrobují výcviku pro získání příslušné skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění, držitel profesního osvědčení v době přípravy na samostatný výkon učitele výuky a výcviku nebo osoba, která provádí kontrolu výcviku.

(3) Při zahájení výuky a výcviku je provozovatel autoškoly povinen vydat žadateli o řidičské oprávnění průkaz žadatele a průběžně v něm provádět záznamy o jeho účasti na praktickém výcviku. Žadatel o získání řidičského oprávnění musí mít při praktickém výcviku průkaz žadatele vždy u sebe.

(4) O průběhu výuky a výcviku žadatele o řidičské oprávnění a jeho účasti na hodinách výuky a výcviku musí provozovatel autoškoly vést průkaznou evidenci. Tato evidence může být vedena i v elektronické podobě.

(5) Způsob vedení evidence výuky a výcviku a vedení záznamů v průkazu žadatele stanoví prováděcí předpis.

§ 28

Před ukončením výcviku v řízení vozidla musí být nejméně jedna vyučovací hodina věnována nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích (například intenzivní brzdění, objíždění překážky nebo náhlá změna směru jízdy spojená s ovládáním ostatních ovládacích prvků vozidla). Tato část výcviku musí být prováděna tak, aby nemohlo dojít k narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

§ 29

(1) Při výcviku v řízení vozidla na autocvičišti nebo cvičné ploše musí provozovatel autoškoly zajistit, aby na sedadle výcvikového vozidla, které je povinně vybaveno bezpečnostními pásy, byl s výjimkou nácviku couvání žadatel o řidičské oprávnění těmito pásy připoután a aby ve vozidle byli pouze žadatelé o získání řidičského oprávnění.

(2) Na autocvičišti vybaveném radiopovelovým zařízením, které umožňuje učiteli výcviku ze stanoviště mimo vozidlo dávat žadatelům o řidičské oprávnění ve vozidlech akustické povely a zastavit vozidlo, může učitel výcviku z tohoto stanoviště řídit výcvik nejvýše tří vozidel najednou. Jestliže radiopovelové zařízení umožňuje učiteli výcviku dávat pouze akustické pokyny bez možnosti zastavit vozidlo, může ze stanoviště mimo vozidlo řídit nejvýše dvě výcviková vozidla najednou. V takovémto případě nemusí být motocykl vybaven druhým řízením a dvojím ovládáním provozní brzdy a spojky. Radiopovelové zařízení může být použito pouze na autocvičišti.

§ 30

Výuku a výcvik žadatele o řidičské oprávnění ukončí provozovatel autoškoly za předpokladu, že žadatel o řidičské oprávnění absolvoval minimální počet hodin výuky a výcviku stanovený učební osnovou pro příslušnou skupinu nebo podskupinu řidičského oprávnění, popřípadě vyšší počet hodin dohodnutých mezi žadatelem o řidičské oprávnění a provozovatelem autoškoly.

§ 31

(1) Žadatel o řidičské oprávnění, který má ukon-

čené odborné vzdělání strojního nebo dopravního nebo autoopravárenského oboru nebo oboru zemědělské a lesnické mechanizace na střední nebo vysoké škole, se nemusí účastnit výcviku v praktické údržbě vozidel.

(2) Zdravotnické přípravy se nemusí účastnit osoby uvedené v § 22.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 provede o této skutečnosti učitel výcviku určený provozovatelem autoškoly záznam do třídní knihy a do průkazu žadatele. Doklad o splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 je povinen žadatel o řidičské oprávnění přiložit k žádosti.

ČÁST ČTVRTÁ

ZKOUŠKY ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŽADATELŮ O ŘIDIČSKÁ OPRÁVNĚNÍ

§ 32

(1) Žadatel o řidičské oprávnění se po ukončení výuky a výcviku v autoškole podrobí zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla.

(2) Provozovatel autoškoly je povinen nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení výuky a výcviku písemně přihlásit žadatele o řidičské oprávnění u okresního úřadu ke zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla pro získání řidičského oprávnění, pro které žadatel absolvoval u provozovatele autoškoly výuku a výcvik. Příslušným je okresní úřad určený podle místa sídla nebo trvalého pobytu provozovatele autoškoly.

(3) Příslušný okresní úřad neprodleně písemně sdělí žadateli prostřednictvím autoškoly místo, datum a čas konání zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. Okresní úřad zařadí žadatele k závěrečné zkoušce nejpozději do 15 dnů po obdržení žádosti provozovatele autoškoly o přihlášení ke zkoušce a bude dbát, aby požadavek autoškoly byl uspokojen v jednom termínu.

§ 33

(1) Zkoušky žadatelů o řidičská oprávnění provádí příslušný okresní úřad.

(2) Pro provádění zkoušek určí příslušný okresní úřad zkušebního komisaře, kterým může být pouze zaměstnanec okresního úřadu, který je současně držitelem platného průkazu zkušebního komisaře vydaného podle tohoto zákona.

(3) Pro provádění zkoušek osob, které jsou vojáky v činné službě, určí příslušný okresní úřad vojenského zkušebního komisaře.[3])

(4) Provádění činnosti zkušebního komisaře je neslučitelné s podnikáním nebo jiným druhem výdělečné činnosti v oblasti provozování autoškol.

Průkaz zkušebního komisaře

§ 34

(1) O vydání průkazu zkušebního komisaře rozhoduje ministerstvo. Ministerstvo vydá průkaz zkušebního komisaře na základě písemné žádosti, prokáže-li žadatel, že

a) je starší 25 let,

b) má ukončeno úplné střední vzdělání,

c) je držitelem řidičského oprávnění skupiny nebo podskupiny, k jejímuž získání bude žadatele o získání řidičského oprávnění zkoušet,

d) absolvoval základní školení pro zkušební komisaře a zkouškou prokázal znalosti předpisů o provozu na pozemních komunikacích, o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o získání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a znalosti ovládání a údržby vozidla, řízení vozidla a bezpečné jízdy.

(2) Základní školení žadatelů o vydání průkazu zkušebního komisaře a zkoušky provádí ministerstvo. Ministerstvo může organizováním základního školení a zkoušek pověřit organizaci zřízenou ministerstvem.

(3) Učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky stanoví prováděcí předpis.

§ 35

(1) Průkaz zkušebního komisaře se vydává na pět let.

(2) Průkaz zkušebního komisaře musí obsahovat jméno, příjmení a datum narození držitele, rozsah oprávnění k provádění zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, přidělené osobní číslo zkušebního komisaře a číslo přiděleného razítka, sérii a číslo průkazu, datum vydání (prodloužení) a dobu jeho platnosti.

(3) Ministerstvo vede evidenci o vydaných průkazech zkušebního komisaře v rozsahu údajů uváděných v průkazu.

(4) Vzor průkazu zkušebního komisaře stanoví prováděcí předpis.

---

[3]) § 37 odst. 7 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

§ 36

(1) Ministerstvo prodlouží platnost průkazu zkušebního komisaře na základě písemné žádosti držitele o další tři roky, prokáže-li žadatel, že absolvoval zdokonalovací školení pro zkušební komisaře a přezkoušení.

(2) Zdokonalovací školení pro zkušební komisaře a jejich přezkoušení provádí ministerstvo. Ministerstvo může organizováním zdokonalovacího školení a přezkoušení zkušebních komisařů pověřit organizaci zřízenou ministerstvem.

(3) Pokud se zkušební komisař nezúčastní zdokonalovacího školení a přezkoušení po dobu delší než jeden rok od ukončení platnosti průkazu zkušebního komisaře, musí opětovně absolvovat základní školení pro zkušební komisaře a složit zkoušku.

(4) Učební osnovu zdokonalovacího školení zkušebních komisařů, rozsah přezkoušení a způsob jeho organizování stanoví prováděcí předpis.

§ 37

(1) Ministerstvo rozhodne o odejmutí průkazu zkušebního komisaře, jestliže zkušební komisař hrubým způsobem porušil povinnosti zkušebního komisaře stanovené tímto zákonem nebo pozbyl podmínky, za kterých byl průkaz zkušebního komisaře vydán. V případě, že dojde k odnětí průkazu zkušebního komisaře vojenskému zkušebnímu komisaři, oznámí tuto skutečnost ministerstvo Vojenské policii.

(2) Žádost o opětovné vydání průkazu zkušebního komisaře může žadatel podat nejdříve za tři roky po odnětí průkazu zkušebního komisaře.

Základní ustanovení o zkouškách z odborné způsobilosti

§ 38

(1) Zkoušky z odborné způsobilosti žadatele o řidičské oprávnění, mimo zkoušky z praktické jízdy, se provádí zpravidla v autoškole, která zajišťovala výuku a výcvik žadatele.

(2) Provozovatel autoškoly, který zajišťoval výuku a výcvik žadatele, poskytne příslušnému okresnímu úřadu pro účely zkoušky na své náklady výcvikové vozidlo.

(3) Ke zkoušce doprovází žadatele o řidičské oprávnění učitel výcviku, který zpravidla prováděl výcvik v řízení vozidla.

(4) Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičských oprávnění a způsob jejich provádění je uveden v příloze č. 5.

§ 39

(1) Žadatel o řidičské oprávnění se musí podrobit zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, která se skládá ze zkoušky

a) z předpisů o provozu na pozemních komunikacích,
b) ze znalostí ovládání a údržby vozidla,
c) z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,
d) ze znalostí zdravotnické přípravy.

(2) Výsledek každé zkoušky se hodnotí stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“. Jestliže žadatel o řidičské oprávnění neprospěl v některé zkoušce, může zkoušku opakovat. Každá opakovaná zkouška může být provedena nejdříve za pět pracovních dní ode dne konání neúspěšné zkoušky.

(3) Zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel jsou zahájeny testem z předpisů o provozu na pozemních komunikacích. Je-li žadatel o řidičské oprávnění u této zkoušky hodnocen stupněm „neprospěl“, nesmí pokračovat v dalších zkouškách, a to až do doby, kdy bude hodnocen stupněm „prospěl“.

(4) Výsledek zkoušek zapíše zkušební komisař do žádosti o řidičské oprávnění a do protokolu o zkouškách. Každý zápis musí být potvrzen podpisem zkušebního komisaře a jeho razítkem. Po absolvování zkoušek opatří okresní úřad žádost o řidičské oprávnění razítkem okresního úřadu.

(5) Neuspěl-li žadatel o řidičské oprávnění při zkouškách do doby 6 měsíců ode dne zahájení první zkoušky, je povinen před další zkouškou absolvovat novou výuku a výcvik v plném rozsahu.

§ 40

Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích

(1) Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích se provádí testem písemně nebo pomocí výpočetní techniky. Test obsahuje otázky z pravidel provozu na pozemních komunikacích, z předpisu o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a dále z předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích, které jsou součástí výuky podle učebních osnov. Zkouška prováděná pomocí výpočetní techniky je sestavována náhodným výběrem jednotlivých zkušebních otázek. Znění všech zkušebních otázek z předpisů o provozu na pozemních komunikacích vydává ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(2) Na vykonání zkoušky se stanoví doba 30 minut. Žadateli o řidičské oprávnění, který doloží lékařským vyšetřením, že trpí poruchou dyslexie nebo dysgrafie, prodlouží zkušební komisař předepsanou dobu na dvojnásobek.

(3) Počet otázek v testu, jejich bodové hodnocení, složení testu podle bodového hodnocení a minimální počet bodů nutných k získání jednotlivých skupin a podskupin řidičského oprávnění stanoví prováděcí předpis.

§ 41

Zkouška ze znalosti ovládání a údržby vozidla

(1) Zkouška ze znalosti ovládání a údržby vozidla se provádí ústně u modelů či výcvikového vozidla (ne u obrazů).

(2) Jestliže žadatel o řidičské oprávnění je osobou sluchově postiženou, provede se zkouška za přítomnosti tlumočníka ve znakové řeči. Tlumočníka si zajistí žadatel o řidičské oprávnění podle zvláštního zákona[4]) na své náklady.

(3) Prováděcí předpis stanoví rozsah požadovaných znalostí pro zkoušku z ovládaní a údržby vozidla.

Zkouška z praktické jízdy

§ 42

(1) Žadatel o řidičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičských oprávnění. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“.

(2) V první části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména

a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím,
b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti,
c) zastavení vozidla,
d) couvání a otáčení při couvání,
e) zajíždění do omezeného prostoru a vyjíždění z něj,
f) podélné, šikmé a kolmé zaparkování vozidla,
g) zastavení a rozjíždění ve stoupání,
h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do 30 $km.h^{-1}$.

(3) Ve druhé části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména znalosti

a) v bezpečném řízení vozidla s různou intenzitou provozu na pozemních komunikacích,
b) řízení vozidla na různých druzích pozemních komunikací,
c) řízení vozidla na křižovatce, která je řízena světelnou signalizací,
d) řízení vozidla na úseku, kde je provoz městské hromadné dopravy a kde je dostatečný pohyb chodců s vyznačenými přechody pro chodce,
e) řízení vozidla mimo obec a v případě velkých měst alespoň na vícepruhové komunikaci, kde je dovolena rychlost vyšší než 50 $km.h^{-1}$,
f) ovládání vozidla ve vyšších rychlostech a při různých manévrovacích situacích,
g) rychlého a bezpečného rozhodování v dopravní situaci při řízení vozidla,
h) správné reakce na vzniklou dopravní situaci.

(4) Výčet jednotlivých znalostí, dovedností a chování a podrobnosti o požadavcích na zkoušku stanoví prováděcí předpis.

§ 43

(1) Zkouška z praktické jízdy musí trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 30 minut pro řidičská oprávnění skupin AM, A, B, B+E a T a podskupin řidičských oprávnění A1 a B1 a nejméně 50 minut pro ostatní skupiny a podskupiny řidičských oprávnění.

(2) Při každé dopravní situaci v rámci zkoušky musí žadatel o řidičské oprávnění prokázat bezpečné ovládání vozidla. Chyby v řízení nebo nebezpečné vedení bezprostředně snižující bezpečnost výcvikového vozidla, jeho osádky nebo jiných účastníků provozu vozidel na pozemních komunikacích se hodnotí stupněm „neprospěl“ bez ohledu na to, zda zkušební komisař nebo učitel výcviku zasáhnou (verbálně nebo přímo) do ovládacích prvků vozidla.

(3) Zkoušky se účastní učitel výcviku autoškoly, která žadatele přihlásila ke zkoušce. Učitel výcviku sedí ve vozidle na sedadle pro učitele výcviku. U zkoušky k získání řidičského oprávnění skupin AM a A nebo podskupiny A1 se učitel výcviku přímého výkonu zkoušky neúčastní. V tomto případě zkušební komisař přebírá povinnosti učitele autoškoly vyplývající ze zvláštního zákona, ale i odpovědnost za uchazeče o řidičské oprávnění a výcvikové vozidlo.

(4) Pokud je zkouška prováděna na vozidle, které je konstrukčně přizpůsobené osobě tělesně postižené, nebo na vozidle, které je vybavené automatickou převodovkou, zapíše zkušební komisař tuto skutečnost do žádosti o řidičské oprávnění. Tento zápis pak slouží jako podklad pro omezení řidičského oprávnění podle zvláštního zákona.

[4]) Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.

§ 44

Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel při sdružené výuce a výcviku

(1) Zkouška z předpisů o provozu na pozemních komunikacích se provádí jedním testem.

(2) Při zkoušce z předmětu ovládání a údržba vozidla se sčítají otázky stanovené pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičského oprávnění.

(3) Zkouška z praktické jízdy se provádí na všech druzích vozidel stanovených pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičského oprávnění v plném rozsahu.

§ 45

Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel

(1) Přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel podle zvláštního zákona se provádí zkouškou podle tohoto zákona. Náklady zkoušky hradí žadatel.

(2) Jestliže řidič při přezkoušení z odborné způsobilosti neprospěl, může zkoušku opakovat pouze jednou. Opakovaná zkouška může být provedena nejdříve za pět pracovních dnů. Neuspěje-li řidič při opakované zkoušce, musí se podrobit nové výuce nebo výcviku z předmětu, ve kterém neprospěl. Pokud neprospěje při první zkoušce ze všech předmětů, nemá právo na opakování zkoušky a musí se podrobit nové výuce a výcviku v plném rozsahu.

(3) Opakovací dílčí zkoušky i zkoušky po ukončení nové výuky nebo výcviku z některého předmětu je řidič povinen složit ve lhůtě šesti měsíců ode dne konání první zkoušky při přezkoušení z odborné způsobilosti; jinak se musí podrobit nové výuce a výcviku v plném rozsahu.

ČÁST PÁTÁ
ZDOKONALOVÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČŮ

§ 46

Odborná způsobilost řidičů

Odborná způsobilost řidičů se zdokonaluje školením zaměřeným na znalost právních předpisů na úseku dopravy, zejména pravidel provozu na pozemních komunikacích, teorie řízení a zásad bezpečné jízdy, ochrany životního prostředí před škodlivými důsledky provozu vozidel na pozemních komunikacích, zdravotnické přípravy, ovládání a údržby vozidla, přepravy nebezpečných látek a věcí, dodržování povinností osádek vozidel v nákladní přepravě a na další otázky, jejichž znalost ovlivňuje chování řidiče v provozu na pozemních komunikacích. Školení je ukončeno přezkoušením. Tímto ustanovením není dotčena povinnost podrobit se školením podle zvláštních právních předpisů.[5])

§ 47

Zdokonalovací školení řidičů provádí provozovatel autoškoly v rozsahu vydané registrace k provozování autoškoly.

§ 48

(1) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů v rozsahu 16 hodin ročně a přezkoušení je povinna se zúčastnit osoba, která řídí

a) motorové vozidlo vybavené zvláštním výstražným zařízením se zvláštním světelným zařízením modré barvy,[2])
b) vozidlo taxislužby,[6])
c) vozidlo pro přepravu více jak 9 cestujících včetně řidiče,
d) vozidlo pro přepravu nákladů o celkové hmotnosti vyšší než 7 500 kg.

(2) Náklady na zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a přezkoušení hradí žadatel.

(3) Obsah zdokonalování odborné způsobilosti řidičů uvedených v odstavci 1 je uveden v příloze č. 6.

(4) Způsob a rozsah přezkoušení stanoví prováděcí předpis.

§ 49

(1) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů je prováděno formou kurzů.

(2) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů organizuje provozovatel autoškoly veřejným vyhlašováním termínu v jednotlivých místech provádějících zdokonalování odborné způsobilosti řidičů s uvedením, pro jaké skupiny řidičů je zdokonalování odborné způsobilosti řidičů určeno. Veřejným vyhlášením pro účely splnění této podmínky se rozumí umístění oznámení na veřejně přístupném místě provozovny provozovatele autoškoly.

§ 50

(1) Přezkušování řidičů provádí zkušební komisař pro tu skupinu řidičských oprávnění, pro kterou je držitelem průkazu zkušebního komisaře. Ministerstvo může pověřit prováděním přezkušování řidičů držitele

---

[5]) Například § 24 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

platného profesního osvědčení, který v posledních deseti letech byl učitelem v autoškole nejméně pět let. Ministerstvo vydá pověření na základě písemné žádosti držitele platného profesního osvědčení doložené splněním podmínek a písemným souhlasem provozovatele autoškoly, u kterého je v pracovněprávním vztahu.

(2) Jestliže řidič, který se zúčastnil zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, neprospěl u přezkoušení, může se podrobit opakovanému přezkoušení. Opakované přezkoušení může být provedeno nejdříve za pět pracovních dnů, nejpozději však do jednoho měsíce ode dne konání prvního přezkoušení.

(3) Náležitosti žádosti a vzor pověření k provádění přezkoušení stanoví prováděcí předpis.

§ 51

(1) Řidičům uvedeným v § 48 odst. 1, kteří úspěšně absolvovali zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a přezkoušení, vydá okresní úřad osvědčení profesní způsobilosti řidiče, do kterého zapíše druh zdokonalování odborné způsobilosti řidiče.

(2) V osvědčení profesní způsobilosti řidiče se uvedou údaje o jeho držiteli, číslo řidičského průkazu, rozsah řidičského oprávnění, datum vydání osvědčení profesní způsobilosti nebo potvrzení a datum absolvování zdokonalování odborné způsobilosti řidiče.

(3) Jestliže dojde k poškození, zničení nebo ztrátě osvědčení profesní způsobilosti řidiče, požádá jeho držitel o vystavení druhopisu příslušný okresní úřad, který osvědčení vydal.

(4) Vzor osvědčení profesní způsobilosti řidiče stanoví prováděcí předpis.

§ 52

(1) Provozovatel autoškoly je povinen pro účely vedení registru řidičů po ukončení každého kursu zdokonalování odborné způsobilosti řidičů zaslat do pěti dnů okresnímu úřadu seznam účastníků kursu zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, ve kterém uvede druh provedeného školení a výsledky přezkoušení.

(2) Bezpečnostní informační služba nepředkládá seznam účastníků zdokonalovacího školení, předkládá pouze jejich počet.

ČÁST ŠESTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 53

(1) Státní správu ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném vykonávají okresní úřad a ministerstvo.

(2) Okresní úřad

a) rozhoduje o vydání registrace k provozování autoškoly, o její změně a o jejím odnětí,
b) schvaluje výcvikové vozidlo pro jeho použití k výcviku v autoškole a změny jeho užívání,
c) zařazuje žadatele o řidičské oprávnění k závěrečným zkouškám,
d) vydává osvědčení profesní způsobilosti řidiče.

(3) Ministerstvo

a) rozhoduje o udělení profesního osvědčení a o jeho odnětí,
b) provádí základní školení a zkoušky učitelů výuky a výcviku,
c) rozhoduje o vydání průkazu zkušebního komisaře, o jeho prodloužení a o jeho odnětí,
d) provádí základní školení a provádí zkoušky zkušebních komisařů,
e) provádí zdokonalovací školení zkušebních komisařů a přezkušuje zkušební komisaře.

§ 54

Státní dozor

(1) Státní dozor ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel vykonávají okresní úřady.

(2) Vrchní státní dozor nad výkonem státního dozoru ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a dále ve věcech výkonu státní správy podle § 53 odst. 3 vykonává ministerstvo.

(3) Při výkonu státního dozoru postupují okresní úřady a ministerstvo podle zákona o státní kontrole.[7])

§ 55

Zjistí-li pověřená osoba při výkonu státního dozoru a vrchního státního dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků uloží způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

Pokuty

§ 56

Ministerstvo nebo okresní úřad v rozsahu své působnosti podle § 53 uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která

a) provozuje autoškolu bez registrace k provozování,

[7]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

b) provádí výuku a výcvik osobami, které nejsou držiteli platného profesního osvědčení,
c) provádí výcvik neschváleným výcvikovým vozidlem,
d) vědomě přijme jako žadatele o řidičské oprávnění osobu, která nesplňuje podmínky stanovené v § 13 odst. 1,
e) opakovaně nebo závažným způsobem poruší způsob výuky a výcviku stanovený tímto zákonem.

§ 57

Okresní úřad uloží pokutu až do výše 50 000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která

a) písemně nepřihlásí žadatele k získání řidičského oprávnění ke zkoušce,
b) nepředá příslušnému okresnímu úřadu seznamy žadatelů k získání řidičského oprávnění,
c) nepředá příslušnému okresnímu úřadu seznamy účastníků kursu zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a výsledky přezkoušení,
d) nenahlásí změny údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o vydání registrace k provozování autoškoly.

§ 58

(1) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se orgán příslušný pro rozhodnutí o protiprávním jednání dozvěděl, nejpozději však do pěti let od doby, kdy k němu došlo, nebo do pěti let od doby, kdy neoprávněná činnost ještě trvala.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Orgán příslušný pro rozhodnutí pokutu rovněž vybere. Na vymáhání pokut se vztahují předpisy o správě daní a poplatků.[8])

(4) Pokuty uložené a vybrané podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 59

Společná ustanovení

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu.[9])

Přechodná ustanovení

§ 60

(1) Provozovatel autoškoly, který provozuje autoškolu na základě živnostenského oprávnění vydaného před účinností tohoto zákona, může požádat do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona okresní úřad o vydání registrace k provozování autoškoly. Do doby rozhodnutí okresního úřadu se provozovatel autoškoly považuje za provozovatele, kterému byla vydána registrace podle tohoto zákona. Nepožádá-li provozovatel autoškoly ve stanovené lhůtě o vydání registrace k provozování autoškoly, dosavadní oprávnění provozovat autoškolu zaniká.

(2) Držitel průkazu zkušebního komisaře vydaného před účinností tohoto zákona je povinen nejpozději do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona sdělit ministerstvu údaje a doložit doklady vyžadované pro průkaz zkušebního komisaře podle ustanovení § 34 tohoto zákona. Nesplní-li tuto povinnost, pozbude dosavadní průkaz zkušebního komisaře platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nesplňuje-li dosavadní držitel průkazu zkušebního komisaře na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené v § 34 tohoto zákona, zahájí ministerstvo řízení o odnětí průkazu zkušebního komisaře.

(3) Držitel osvědčení pro učitele výcviku vydaného před účinností tohoto zákona (dále jen „držitel osvědčení“) je povinen nejpozději do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona sdělit ministerstvu údaje a doložit doklady vyžadované pro profesní osvědčení v § 21 tohoto zákona. Nesplní-li tuto povinnost, pozbude dosavadní osvědčení pro učitele výcviku platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nesplňuje-li dosavadní držitel osvědčení na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené v § 21 tohoto zákona, zahájí ministerstvo řízení o odnětí osvědčení pro učitele výcviku. Nesplňuje-li dosavadní držitel osvědčení podmínku stanovenou v § 21 odst. 2 písm. a), ministerstvo potvrdí platnost dosavadního osvědčení pro učitele výcviku, pokud má držitel osvědčení nejméně patnáctiletou praxi v provádění výuky a výcviku.

(4) Provozovatel autoškoly je povinen označit výcviková vozidla podle tohoto zákona do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona.

(5) Okresní úřad může po dobu šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona pověřit prováděním zkoušek držitele průkazu zkušebního komisaře vydaného před účinností tohoto zákona, který není zaměstnancem okresního úřadu.

---

[8]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

§ 61

(1) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Ministerstva vnitra a příslušníků Policie České republiky, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají ty druhy činností, které bude podle § 53 odst. 3 tohoto zákona vykonávat ministerstvo, přecházejí z Ministerstva vnitra a Policie České republiky na ministerstvo.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Ministerstva vnitra a příslušníků Policie České republiky, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají ty druhy činností, které bude podle § 53 odst. 2 tohoto zákona vykonávat okresní úřad, přecházejí z Ministerstva vnitra a Policie České republiky na okresní úřady.

§ 62

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 11 odst. 2, § 13 odst. 5, § 20 odst. 5, § 21 odst. 1, § 23 odst. 3, § 27 odst. 5, § 34 odst. 3, § 35 odst. 4, § 36 odst. 4, § 40 odst. 3, § 41 odst. 3, § 42 odst. 4, § 48 odst. 4, § 50 odst. 3 a § 51 odst. 4.

ČÁST OSMÁ

§ 63

Změna zákona o živnostenském podnikání

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb. a zákona č. 249/2000 Sb., se mění takto:

V příloze č. 2 **VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupina 214: Ostatní**

a) dosavadní obor živnosti „Vyučování řízení motorových vozidel“ ve sloupci 1 nově zní: „Provozování autoškoly“,

b) text ve sloupci 2 se nahrazuje textem, který zní: „odborná způsobilost podle § 3 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů“.

ČÁST DEVÁTÁ

§ 64

Změna zákona o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích

Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 168/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se ve větě prvé za slovo „vykonává“ vkládají slova „podle tohoto zákona“.

2. V § 2 odst. 1 se písmeno e) zrušuje.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno e).

3. V § 2 se odstavec 2 zrušuje.

4. V § 3 písm. d) se slova „zkoušení žadatelů o řidičská oprávnění,“ zrušují.

5. V § 4 se písmeno c) zrušuje.

6. V § 5 odst. 1 se písmena f), g) a h) zrušují.

Dosavadní písmena i) až n) se označují jako písmena f) až k).

7. V § 5 odst. 1 písm. j) se slova „a autoškol“ zrušují.

8. V § 9 odst. 4 se slova „způsob provádění výuky a výcviku, rozsah potřebných odborných znalostí, způsob provádění zkoušek z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel,“ zrušují.

9. § 12 se zrušuje.

ČÁST DESÁTÁ
ÚČINNOST

§ 65

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 247/2000 Sb.

Technické podmínky pro autocvičiště, cvičné plochy a druhy učebních pomůcek

1. Technické podmínky pro autocvičitě a cvičné plochy

Autocvičiště nebo jiná cvičná plocha musí mít zpevněný povrch (beton, asfalt nebo dlažba). Zpevněný povrch musí mít takové rozměry, aby na něm bylo možno provádět nácvik

a) rozjíždění a zastavování vozidla na vyznačených místech,
b) přímé jízdy vpřed a vzad s prokluzem spojky,
c) jízdy s vozidlem v omezeném prostoru,
d) jízdy slalomovou tratí vpřed a vzad,
e) jízdy ve tvaru osmičky vpřed a vzad,
f) couvání do omezeného prostoru,
g) parkování vodorovné v řadě, šikmé, kolmé a opuštění parkovacího prostoru vpřed a vzad,
h) řízení vozidla v jednotlivých rizikových situacích (intenzivní brzdění z rychlosti nejméně 40 $km.h^{-1}$, objíždění překážky, náhlá změna směru jízdy spojená s ovládáním ostatních ovládacích prvků vozidla).

2. Učební pomůcky pro výuky praktické údržby

Výuka praktické údržby se provádí na výcvikovém vozidle.

Výuka praktické údržby může být prováděna také

a) na modelu palivové, elektrické, brzdové, chladicí a mazací soustavy nákladního automobilu,
b) na modelu zážehového a vznětového motoru,
c) na modelu převodovky a spojky, nebo
d) na modelu jednotlivých částí nákladního automobilu se zachovanými funkčními vlastnostmi.

Příloha č. 2 k zákonu č. 247/2000 Sb.

Druhy výcvikových vozidel pro výuku a výcvik k získání jednotlivých skupin řidičského oprávnění a jejich technické podmínky

Praktický výcvik v řízení vozidla a zkouška z praktické jízdy se provádí

a) pro skupinu AM na motocyklu s objemem válců spalovacího motoru nepřevyšujícím 125 cm^3, přičemž rychlost jízdy při výcviku v řízení a praktické jízdy při zkoušce nesmí převyšovat 45 $km.h^{-1}$.

b) pro skupinu A1 na motocyklu bez postranního vozíku s objemem válců spalovacího motoru převyšujícím 75 cm^3 a nepřevyšujícím 125 cm^3 a o výkonu nepřevyšujícím 11 kW,

c) pro skupinu A (s omezením na lehké motocykly) na motocyklu bez postranního vozíku s objemem válců spalovacího motoru převyšujícím 125 cm^3, o výkonu převyšujícím 11 kW a nepřevyšujícím 25 kW a s poměrem výkon/váha nepřevyšujícím 0,16 kW/kg,

d) pro skupinu A (bez omezení) na motocyklu bez postranního vozíku o výkonu převyšujícím 25 kW nebo s poměrem výkon/váha převyšujícím 0,16 kW/kg nebo motocyklu s postranním vozíkem s poměrem výkon/hmotnost převyšujícím 0,16 kW/kg,

e) pro skupinu B1 s motorovou tříkolkou nebo čtyřkolkou, jejíž konstrukční rychlost je nejméně 60 $km.h^{-1}$, přičemž provozní hmotnost nesmí převyšovat 550 kg; pokud je toto vozidlo poháněno elektricky, hmotnost akumulátorů se do této hmotnosti nezapočítává,

f) pro skupinu B s osobním automobilem, jehož celková hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 100 $km.h^{-1}$,

g) pro skupinu B+E s jízdní soupravou tvořenou osobním automobilem uvedeným v písmenu f) a přívěsem o celkové hmotnosti nejméně 750 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

h) pro skupinu C1 s nákladním automobilem o celkové hmotnosti převyšující 4 000 kg, avšak nepřevyšující 7 500 kg, a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

i) pro skupinu C1+E s jízdní soupravou tvořenou vozidlem uvedeným v písmenu h) a přívěsem o celkové hmotnosti nejméně 2 000 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

j) pro skupinu C s nákladním automobilem o celkové hmotnosti nejméně 10 000 kg a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

k) pro skupinu C+E s jízdní soupravou tvořenou nákladním automobilem a přípojným vozidlem, přičemž celková hmotnost soupravy je nejméně 18 000 kg a konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$, nebo s nákladním automobilem uvedeným pod písmenem j) a přívěsem, přičemž celková hmotnost soupravy je nejméně 18 000 kg a konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

l) pro skupinu D1 s motorovým vozidlem určeným pro přepravu osob s více než 8 místy k sezení, kromě místa řidiče, ne však více než 16 místy k sezení, kromě místa řidiče, jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

m) pro skupinu D1+E s jízdní soupravou tvořenou vozidlem uvedeným pod písmenem l) a přívěsem o celkové hmotnosti, která je nejméně 1 250 kg, jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

n) pro skupinu D s motorovým vozidlem určeným pro přepravu osob s více než 16 místy k sezení kromě místa řidiče a jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

o) pro skupinu D+E s jízdní soupravou tvořenou vozidlem uvedeným pod písmenem n) a přívěsem o celkové hmotnosti nejméně 1 250 kg, jehož konstrukční rychlost je nejméně 80 $km.h^{-1}$,

p) pro skupinu T se zemědělským nebo lesnickým traktorem s vlastním pohonem kol, který má nejméně dvě osy, k němuž je připojen přívěs o celkové hmotnosti nejméně 3 500 kg a je naložen nejméně na 50 % užitečného zatížení.

Při praktickém výcviku v řízení vozidel skupiny T je možno polovinu výcviku prováděného na autocvičišti nebo jiné cvičné ploše s vyloučením provozu ostatních vozidel provést bez přípojného vozidla.

Příloha č. 3 k zákonu č. 247/2000 Sb.

ZÁKLADNÍ VÝUKA A VÝCVIK
Počet hodin v předmětech výuky

Tabulka 1

Skupina Řidičského Oprávnění	Předměty výuky				OP	Celkem
	PPV	OÚV	TZBJ	ZP		
AM	14	1	6	2	3	26
A1	14	1	6	2	3	26
A	14	1	6	2	3	26
B1	16	2	8	2	4	32
B	18	2	10	2	4	36
T	18	18	10	2	4	52

Vysvětlivky

PPV	Výuka předpisů o provozu vozidel
OÚV	Výuka o ovládání a údržbě vozidla
TZBJ	Výuka teorie a zásad bezpečné jízdy
ZP	Výuka zdravotnické přípravy
OP	Opakování a přezkoušení

ZÁKLADNÍ VÝUKA A VÝCVIK
Počet hodin v předmětech výcviku

Tabulka 2

Skupina řidičského oprávnění	PV- ŘV				PV- ÚV	PV-ZP	Celkem
	I. etapa		II. etapa	III. etapa			
	AC	MP	SP	SP			
AM	1	1	2	3	1	4	12
A1	1	2	4	5	1	4	17
A	1	2	5	5	1	4	18
B1	2	5	10	6	2	4	29
B	2	5	12	9	2	4	34
T	2	4	8	7	10	4	35

Vysvětlivky

PV-ŘV	praktický výcvik v řízení vozidla
	AT autotrenažér
	AC autocvičiště
	MP minimální provoz
	SP střední provoz
	SP(AC) (AC) viz § 28 - 1 vyučovací hodina nácvik v rizikových situacích
PV-ÚV	praktický výcvik údržby vozidla
PV-ZP	praktický výcvik zdravotnické přípravy

ROZŠIŘUJÍCÍ VÝCVIK

Počet hodin v předmětech výuky Tabulka 3

Skupina řidičského oprávnění	Předměty výuky				OP	Celkem
	PPV	OÚV	TZBJ	ZP		
R A1 / A	6	1	4	2	3	16
R A1 / B1	8	2	5	2	3	20
R A1 / B	12	2	5	2	3	24
R A1 / T	12	16	8	2	4	42
R A / B1	10	2	5	2	3	22
R A / B	12	2	5	2	3	24
R A / T	12	16	8	2	4	42
R B1 / AM R B1 / A1 R B1 / A	6	1	3	2	4	16
R B1 / B	8	2	5	2	3	20
R B1 / T	10	15	8	2	5	40
R B / AM R B / A1 R B / A	8	2	3	2	3	18
R B / T	10	15	8	2	5	40
R B / C1 R B / C R B / D 1 R B / D	10	15	10	2	5	42
R C1 / AM R C1 / A1 R C1 / A	6	2	3	2	3	16
R C1 / T R C1 / C R C1 / D1 R C1 / D	8	12	6	2	4	32
R C / AM R C / A1 R C / A	6	2	3	2	3	16
R C / T R C / D1 R C / D	10	16	6	2	4	38
R B / E R D1 / E R D / E R C1 / E R C / E	2	1	6	2	3	14

Vysvětlivky

R B / C Rozšíření řidičského oprávnění skupiny B o další skupinu řidičského oprávnění skupiny C.

Ostatní vysvětlivky zkratek jsou uvedeny u tabulky č. 1

ROZŠIŘUJÍCÍ VÝCVIK

Počet hodin v předmětech výcviku

Tabulka 4

Skupina řidičského oprávnění	PV- ŘV					PV- ÚV	PV-ZP	Celkem
	I. etapa			II. etapa	III. etapa			
	celk.jízd.	AC	MP	SP	SP(AC)			
R A1 / A	**7**	0	2	2	3	1	2	10
R A1 / B1	**23**	2	5	10	6	2	2	27
R A1 / B	**28**	2	5	12	9	2	2	32
R A1 / T	**21**	2	4	8	7	5	2	28
R A / B1	**23**	2	5	10	6	2	2	27
R A / B	**28**	2	5	12	9	2	2	32
R A / T	**21**	2	4	8	7	5	2	28
R B1 / AM	**7**	1	2	2	2	1	2	10
R B1 / A1	**12**	1	2	4	5	1	2	15
R B1 / A	**13**	1	2	5	5	1	2	16
R B1 / B	**16**	0	4	6	6	2	2	20
R B1 / T	**19**	0	6	6	7	5	2	26
R B / AM	**7**	1	2	2	2	1	2	10
R B / A1	**12**	1	2	4	5	1	2	15
R B / A	**13**	1	2	5	5	1	2	16
R B / T	**17**	0	4	6	7	5	2	24
R B / C1	**33**	0	6	16	11	8	4	45
R B / C	**33**	0	6	16	11	8	4	45
R B / D 1	**34**	0	8	14	12	6	4	44
R D1/ D	**24**	0	4	10	10	8	4	36
R C1 / AM	**7**	1	2	2	2	1	2	10
R C1 / A1	**12**	1	2	4	5	1	2	15
R C1 / A	**13**	1	2	5	5	1	2	16
R C1 / T	**15**	0	3	6	6	2	2	19
R C1 / C	**16**	0	3	7	6	2	2	20
R C1 / D1	**24**	0	6	8	10	2	4	30
R C1 / D	**33**	0	6	15	12	4	4	41
R C / AM	**7**	1	2	2	2	1	2	10
R C / A1	**12**	1	2	4	5	1	2	15
R C / A	**13**	1	2	5	5	1	2	16
R C / T	**12**	0	4	4	4	2	2	20
R C / D1	**20**	0	6	6	8	2	4	26
R C / D	**25**	0	5	10	10	4	4	33
R nB / E R D1 / E R D / E R C1 / E R C / E		0	2	2	4	2	2	12

Příloha č. 4 k zákonu č. 247/2000 Sb.

Rozdělení řidičských trenažérů a rozsah povoleného výcviku

V závislosti na technickém provedení a stupni vývoje pro účely tohoto zákona tvoří

a) první skupinu řidičské trenažéry s aktivním výhledem vpřed, simulací základních jízdních vlastností, zvuků vozidla, které umožňují nácvik základních řidičských úkonů;
řidičským trenažérem lze nahradit 30 % 1. etapy výcviku,

b) druhou skupinu řidičské trenažéry řízené výpočetní technikou splňující podmínky první skupiny, které dále simulují jízdu po komunikacích s jedním jízdním pruhem, vodorovným a svislým dopravním značením a jízdu za ztížených světelných podmínek;
řidičským trenažérem lze nahradit 40 % 1. etapy výcviku, 10 % 2. etapy výcviku a 5 % 3. etapy výcviku,

c) třetí skupinu řidičské trenažéry splňující podmínky druhé skupiny, které dále umožňují nácvik jízdy vpřed i vzad po komunikacích s více jízdními pruhy v otevřené krajině a ve městě v mírném provozu s jednoduchými dopravními interakcemi v různém světelném režimu a umožňující nácvik rizikových situací;
řidičským trenažérem lze nahradit 40 % 1. etapy výcviku, 10 % 2. etapy výcviku a 5 % 3. etapy výcviku, včetně nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích,

d) čtvrtou skupinu řidičské trenažéry splňující podmínky třetí skupiny, které jsou dále vybaveny panoramatickým výhledem vpřed, zpětnými výhledy, pohyblivou základnou a umožňují nácvik jízdy v plném provozu za různých klimatických podmínek;
řidičským trenažérem lze nahradit 50 % 1. etapy výcviku, 30 % 2. etapy výcviku a 5 % 3. etapy výcviku, včetně nácviku správného jednání v jednotlivých rizikových situacích.

Příloha č. 5 k zákonu č. 247/2000 Sb.

Rozsah zkoušek z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičských oprávnění a způsob jejich provádění

Zkoušky z odborné způsobilosti pro jednotlivé skupiny a podskupiny řidičského oprávnění se provádějí v rozsahu a způsobem

a) řidičské oprávnění skupiny AM
   1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
   2. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,

b) řidičské oprávnění skupiny A a podskupiny A1 nebo B1
   1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
   2. ovládání a údržby vozidla 1 otázka,
   3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,

c) řidičské oprávnění skupiny T, B nebo B+E
   1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
   2. ovládání a údržby vozidla 2 otázky,
   3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,

d) řidičské oprávnění skupiny C nebo C+E a podskupiny C1 nebo C1+E
   1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
   2. ovládání a údržby vozidla 3 otázky,
   3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem,

e) řidičské oprávnění skupiny D nebo D+E a podskupiny D1 nebo D1+E
   1. předpisů o provozu na pozemních komunikacích 1 test,
   2. ovládání a údržby vozidla 4 otázky,
   3. praktické jízdy s výcvikovým vozidlem.

Příloha č. 6 k zákonu č. 247/2000 Sb.

Obsah zdokonalování odborné způsobilosti řidičů

1. Zdokonalovací školení všech řidičů je zaměřeno na

a) znalost pravidel provozu na pozemních komunikacích, teorie a zásad bezpečné jízdy,
b) znalost preventivní údržby vozidel,
c) znalost ekonomického používání vozidel,
d) znalost postupu při dopravní nehodě nebo obdobné události v souvislosti s bezpečností vozidla,
e) znalost předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích.

2. Zdokonalovací školení řidičů nákladních vozidel o celkové hmotnosti vyšší než 7 500 kg je zaměřeno kromě školení určeného pro všechny řidiče na

a) znalost v souvislosti s převzetím, přepravou a dodávkou zboží v souladu s dohodnutými podmínkami,
b) znalost dokladů o vozidle a dopravě (přepravě) požadovaných při vnitrostátní přepravě nákladu,
c) znalost metod nakládky a vykládky zboží a použití zařízení pro nakládku a vykládku,
d) základní znalost opatření při manipulaci a přepravě nebezpečného zboží,
e) znalost dokladů o vozidle a dopravě nebo přepravě požadovaných při mezinárodní přepravě nákladu,
f) znalost právních předpisů jiných států týkajících se přepravy nákladu.

3. Zdokonalovací školení řidičů autobusů a řidičů vozidel taxislužby je zaměřeno kromě školení určeného pro všechny řidiče na

a) znalost související s odpovědností řidiče při přepravě cestujících,
b) znalost dokladů o vozidle a cestujících požadovaných při vnitrostátní přepravě cestujících,
c) znalost dokladů o vozidle a cestujících požadovaných při zahraniční přepravě cestujících,
d) znalost právních předpisů jiných států týkajících se přepravy cestujících.

248

ZÁKON

ze dne 29. června 2000

o podpoře regionálního rozvoje

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví podmínky pro poskytování podpory regionálnímu rozvoji s cílem vyváženého rozvoje státu nebo územního obvodu kraje, s tím související působnost správních úřadů, krajů a obcí a vytváří podmínky pro koordinaci a realizaci hospodářské a sociální soudržnosti.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) regionem územní celek vymezený pomocí administrativních hranic krajů, okresů, obcí nebo sdružení obcí, jehož rozvoj je podporován podle tohoto zákona,

b) strategií regionálního rozvoje střednědobý dokument, na období 3 – 7 let, který formuluje přístup státu k podpoře regionálního rozvoje, poskytuje potřebná východiska a stanovuje rozvojové cíle a zásady pro vypracování regionálních programů rozvoje,

c) státním programem regionálního rozvoje střednědobý dokument, který stanoví zaměření podpory regionálního rozvoje pro jeden nebo společně pro více podporovaných regionů,

d) hospodářskou a sociální soudržností opatření k vyrovnávání rozdílů mezi regiony v rámci Evropských společenství.

ČÁST DRUHÁ
PODPORA REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

§ 3

Oblasti podpory regionálního rozvoje

Podpora regionálního rozvoje je zaměřena na

a) rozvoj podnikání, s cílem zlepšení hospodářské struktury a vytváření nových nebo stabilizaci ohrožených pracovních míst,

b) rozvoj lidských zdrojů a další opatření v oblasti trhu práce, například zvyšování kvalifikace, zabezpečování vzdělávání a rekvalifikací, zajišťování souladu dosaženého vzdělání a kvalifikace s potřebami trhu práce a hospodářského a sociálního rozvoje regionu,

c) výzkum a technologický vývoj přispívající k celkovému rozvoji regionu se zřetelem na podporu zavádění nových technologií a inovací a posilování kapacit výzkumu a vývoje tam, kde je to pro rozvoj regionu nutné,

d) rozvoj cestovního ruchu,

e) zlepšování vybavení regionu infrastrukturou a zajištění dopravní obslužnosti,

f) rozvoj tělovýchovných, sportovních a mládežnických aktivit a kultury včetně památkové péče, pokud vytváří nová pracovní místa,

g) rozvoj občanské vybavenosti, včetně zařízení pro tělovýchovu, sport, mládež a aktivity občanů v jejich volném čase, rozvoj služeb s cílem uspokojování potřeb občanů v únosně dostupné vzdálenosti,

h) rozvoj služeb sociální péče a sociální pomoci,

i) zajištění dostupnosti a zlepšování úrovně poskytování zdravotnických služeb,

j) opatření k ochraně životního prostředí, omezování vlivů narušujících krajinu a udržení kulturní krajiny,

k) vznik právnických osob a tvorbu programů v regionu sloužících k jeho celkovému rozvoji,

l) provádění pozemkových úprav,

m) dosažení dalších cílů u regionů uvedených v § 4 odst. 2 písm. b), jsou-li v souladu s důvody, pro něž byl region vymezen,

n) dosažení jiných cílů stanovených v programu rozvoje územního obvodu kraje[1]) u regionů v tomto programu vymezených.

[1]) § 35 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).

Státní podpora regionálního rozvoje

§ 4

(1) Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „Ministerstvo“) ve spolupráci s ostatními dotčenými ústředními správními úřady a kraji na základě průběžné analýzy hospodářského a sociálního rozvoje státu navrhuje vymezení regionů, jejichž rozvoj je třeba s ohledem na vyvážený rozvoj státu a vyrovnávání rozdílů mezi úrovněmi jeho jednotlivých územních celků podporovat. Za tím účelem vypracovává návrh strategie regionálního rozvoje.

(2) Ministerstvo podle odstavce 1 navrhuje vymezení těchto státem podporovaných regionů na

a) regiony se soustředěnou podporou státu, které se podle charakteru svého zaostávání člení na
   1. strukturálně postižené regiony, ve kterých se soustřeďují negativní projevy strukturálních změn, dochází k útlumu odvětví a výrobních podniků a k růstu nezaměstnanosti. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména trh práce a rozvoj podnikání,
   2. hospodářsky slabé regiony, které na základě ukazatelů hospodářského a sociálního rozvoje vykazují podstatně nižší úroveň rozvoje, než je průměrná úroveň v České republice. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména trh práce, hospodářskou úroveň a strukturu a úroveň příjmů obcí a obyvatel,
   3. venkovské regiony, které jsou charakterizovány nízkou hustotou zalidnění, poklesem počtu obyvatel a vyšším podílem zaměstnanosti v zemědělství. K jejich vymezení slouží ukazatele charakterizující zejména vývoj počtu obyvatelstva, strukturu jeho zaměstnanosti a podíl obyvatelstva ve venkovských obcích;
b) ostatní regiony, jejichž podporování státem je žádoucí z jiných důvodů, například pohraniční regiony, bývalé vojenské prostory, regiony postižené živelními pohromami, regiony se silně narušeným či poškozeným životním prostředím, regiony s méně příznivými podmínkami pro rozvoj zemědělské výroby, regiony s vyšší průměrnou mírou nezaměstnanosti, než je průměrná úroveň v České republice.

§ 5

Strategie regionálního rozvoje

(1) Strategie regionálního rozvoje obsahuje zejména analýzu stavu regionálního rozvoje, charakteristiku slabých a silných stránek v rozvoji jednotlivých krajů a okresů, strategické cíle regionálního rozvoje v České republice, vymezení státem podporovaných regionů a doporučení dotčeným ústředním správním úřadům a krajům pro zaměření rozvoje odvětví spadajících do jejich působnosti.

(2) Ministerstvo při vypracování návrhu strategie regionálního rozvoje využívá zejména statistické údaje, příslušné územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentaci podle zvláštního právního předpisu,[2]) limity využití území a zásady jeho organizace, principy ochrany a tvorby životního prostředí a programy rozvoje územního obvodu krajů.

(3) Strategii regionálního rozvoje schvaluje na návrh Ministerstva vláda.

§ 6

Státní program regionálního rozvoje

(1) Na základě vládou schválené strategie regionálního rozvoje vypracovává Ministerstvo ve spolupráci s dotčenými ústředními správními úřady,[3]) kraji, a podle potřeby i s ostatními dotčenými osobami, návrh státního programu regionálního rozvoje.

(2) Státní program regionálního rozvoje zejména obsahuje vymezení regionu, cíl, jehož má být podporou jeho rozvoje dosaženo, stanovení oblastí, na něž je podpora zaměřena včetně navrhovaných opatření, podmínky pro poskytování finanční podpory, formy a způsob jejího poskytování a potřebné finanční prostředky na jednotlivá opatření včetně jejich rozdělení dotčeným ústředním správním úřadům a krajům a časové období jeho platnosti.

(3) Státní program regionálního rozvoje schvaluje na návrh Ministerstva vláda.

§ 7

Finanční podpora státního programu regionálního rozvoje

(1) K finanční podpoře regionálního rozvoje se ve státním rozpočtu vyčleňují finanční prostředky na uskutečňování státního programu regionálního rozvoje v rozsahu, který na návrh vlády schválí Poslanecká sněmovna.

(2) Opatření obsažená ve schváleném státním programu regionálního rozvoje zabezpečují dotčené ústřední správní úřady a kraje v rámci své působnosti do výše jim přidělených finančních prostředků určených na státní program regionálního rozvoje ve státním rozpočtu.

---

[2]) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Poskytnutá finanční podpora představuje doplňkovou výpomoc; příjemce je povinen před jejím převzetím doložit finanční zajištění jeho podílu z vlastních nebo jiných finančních zdrojů. Na finanční podporu poskytovanou podle tohoto zákona není právní nárok.

(4) Příjemci finanční podpory mohou být kraje, sdružení obcí nebo obce a jimi založené právnické osoby, podnikatelé,[4]) nestátní neziskové organizace a ostatní právnické osoby, které o ni požádají a předloží projekt, kterým má být realizováno opatření obsažené v státním programu regionálního rozvoje.

(5) Finanční podpora na opatření obsažená v státním programu regionálního rozvoje se poskytuje ve formě

a) dotací, například obchodním společnostem a ostatním právnickým osobám na investiční rozvoj přinášející nová pracovní místa nebo obcím na technickou a investiční přípravu průmyslových ploch,
b) úvěrů se zvýhodněnou úvěrovou sazbou a dobou splatnosti, případně jinou formou,
c) návratných finančních výpomocí.

(6) Dotčené ústřední správní úřady a kraje v rámci své působnosti provádějí kontrolu a hodnocení účinnosti projektů realizovaných v rámci státního programu regionálního rozvoje.

Podpora regionálního rozvoje krajem

§ 8

(1) Kraj v rámci své samostatné působnosti podporuje rozvoj regionů vymezených v programu rozvoje územního obvodu kraje podle svých konkrétních potřeb s ohledem na vyvážený rozvoj svého územního obvodu.

(2) Pro podklady k vymezení regionů v programu rozvoje územního obvodu kraje a pro oblasti, na něž je podpora zaměřena, platí přiměřeně § 3 a § 5 odst. 2.

§ 9

Program rozvoje územního obvodu kraje

Program rozvoje územního obvodu kraje obsahuje zejména

a) analýzu hospodářského a sociálního rozvoje územního obvodu kraje, charakteristiku slabých a silných stránek jeho jednotlivých částí a hlavní směry rozvoje,
b) vymezení regionů, jejichž rozvoj je třeba podporovat s ohledem na vyvážený rozvoj kraje, spolu s uvedením oblastí, na něž má být podpora zaměřena včetně navrhovaných opatření,
c) úkoly a priority v rozmístění a rozvoji občanské vybavenosti, infrastruktury, životního prostředí, sociální politiky, vzdělávání a dalších odvětví v jeho samostatné působnosti.

§ 10

Finanční podpora rozvoje územního obvodu kraje

(1) K finanční podpoře regionálního rozvoje územního obvodu kraje se v krajském rozpočtu vyčleňují finanční prostředky na uskutečňování programu rozvoje územního obvodu v rozsahu, který schválí zastupitelstvo kraje. K tomuto účelu může také kraj zřizovat peněžní fondy.[5])

(2) Poskytnutá finanční podpora představuje doplňkovou finanční výpomoc; příjemce je povinen před jejím převzetím doložit finanční zajištění jeho podílu z vlastních nebo jiných finančních zdrojů. Na finanční podporu poskytovanou podle tohoto zákona není právní nárok.

(3) Příjemci finanční podpory mohou být sdružení obcí nebo obce a jimi založené právnické osoby, podnikatelé[4]) a ostatní právnické osoby, které o ni požádají a předloží projekt, kterým má být realizováno opatření obsažené v programu rozvoje územního obvodu kraje.

(4) Finanční podpora na opatření obsažená v programu rozvoje územního obvodu kraje se poskytuje ve formě

a) dotací, např. obchodním společnostem a ostatním právnickým osobám na investiční rozvoj přinášející nová pracovní místa nebo obcím na technickou a investiční přípravu průmyslových ploch,
b) úvěrů se zvýhodněnou úvěrovou sazbou a dobou splatnosti, případně jinou formou,
c) návratných finančních výpomocí.

(5) Kraje v rámci své působnosti provádějí kontrolu a hodnocení účinnosti projektů realizovaných v rámci programu rozvoje územního obvodu kraje.

ČÁST TŘETÍ

PŮSOBNOST SPRÁVNÍCH ÚŘADŮ, KRAJŮ A OBCÍ PŘI PODPOŘE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

§ 11

Ústřední správní úřady

(1) Ministerstvo

---

[4]) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

[5]) Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

a) koordinuje činnost všech dotčených správních úřadů při přípravě a uskutečňování strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje, vypracovává analýzy hodnotící rozvoj jednotlivých krajů a okresů a návrhy na vymezení regionů; za tím účelem je oprávněno požadovat od dotčených správních úřadů a krajů potřebné údaje zpracovávané v jejich působnosti,

b) vypracovává ve spolupráci s dotčenými ústředními správními úřady a kraji návrh strategie regionálního rozvoje a návrhy státních programů regionálního rozvoje a předkládá je vládě ke schválení,

c) zabezpečuje a kontroluje plnění státních programů regionálního rozvoje,

d) plní další úkoly uvedené v odstavci 2,

e) zabezpečuje mezinárodní spolupráci na úseku podpory regionálního rozvoje a spolupráci s Evropskými společenstvími v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti, včetně koordinace věcné náplně nástrojů pomoci a souvisejícího vypracování programových dokumentů, realizace programů a vyhodnocování průběhu jejich plnění,

f) napomáhá zapojování krajů do evropských regionálních struktur.

(2) Ústřední správní úřady v rámci své působnosti

a) plněním úkolů souvisejících se zaměřením podpory regionálního rozvoje podle § 3 přispívají k vyrovnávání rozdílů mezi úrovněmi rozvoje jednotlivých územních celků,

b) analyzují rozdíly mezi kraji a okresy, zejména podle ukazatelů stanovených v § 4 odst. 2; výsledky analýz jsou jedním z podkladů pro vypracování návrhu strategie regionálního rozvoje a návrhů státních programů regionálního rozvoje,

c) spolupracují vzájemně a s kraji při vypracování strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje,

d) spolupracují na žádost kraje při vypracování programu rozvoje územního obvodu kraje.

§ 12

Okresní úřady

Okresní úřady zajišťují dílčí úkoly spojené s procesem podpory regionálního rozvoje, zejména jsou povinny na žádost Ministerstva nebo kraje poskytnout nezbytnou součinnost při přípravě a realizaci strategie regionálního rozvoje, státních programů regionálního rozvoje a programů rozvoje územního obvodu kraje.

§ 13

Kraje

(1) Kraj ve své samostatné působnosti

a) analyzuje a hodnotí úroveň rozvoje svého územního obvodu a jeho částí,

b) schvaluje program rozvoje územního obvodu kraje.

(2) Kraj dále pak může

a) podporovat rozvoj soukromého podnikání prospěšného pro kraj,

b) vyčleňovat ze svého rozpočtu finanční prostředky určené k odstraňování závad a nedostatků v těch oblastech, které spadají do jeho působnosti, včetně odstraňování nežádoucích rozdílů uvnitř územního obvodu kraje,

c) podílet se na plnění úkolů souvisejících se zaměřením podpory regionálního rozvoje podle § 3 a spolupracovat při tom s věcně příslušnými ústředními správními úřady, zejména při vypracování a realizaci strategie regionálního rozvoje a státních programů regionálního rozvoje, pokud se týkají jeho územního obvodu,

d) spolupracovat s ostatními kraji při plnění společných cílů a úkolů podpory regionálního rozvoje.

§ 14

Obce

(1) Obec ve své samostatné působnosti spolupracuje s krajem, na jehož území se nachází, při přípravě a realizaci programu územního rozvoje kraje.

(2) Obec ve své samostatné působnosti může

a) podporovat rozvoj podnikatelských aktivit potřebných pro rozvoj regionu, například formou technické a investiční přípravy pro investory – podnikatele, a

b) sdružovat své prostředky se sousedními obcemi a dalšími právnickými osobami při zajišťování rozvojových programů společných více obcím.

ČÁST ČTVRTÁ

KOORDINACE HOSPODÁŘSKÉ A SOCIÁLNÍ SOUDRŽNOSTI

§ 15

Pro potřeby spojené s koordinací a realizací hospodářské a sociální soudržnosti, spočívající zejména ve využívání finančních prostředků z předvstupních a strukturálních fondů Evropských společenství (dále jen „fondy“), se zřizují regiony, jejichž územní vymezení je totožné s územními statistickými jednotkami NUTS 2,[6]) (dále jen „regiony soudržnosti“). Jedná se o tyto regiony soudržnosti:

a) Praha, vymezený územím hlavního města Prahy,

[6]) Opatření č. OP13/99 k zavedení klasifikace územních statistických jednotek, vyhlášené v částce 33/1999 Sb.

b) Střední Čechy, vymezený územím Středočeského kraje,

c) Jihozápad, vymezený územím Českobudějovického a Plzeňského kraje,

d) Severozápad, vymezený územím Karlovarského a Ústeckého kraje,

e) Severovýchod, vymezený územím Libereckého, Královehradeckého a Pardubického kraje,

f) Jihovýchod, vymezený územím Brněnského a Jihlavského kraje,

g) Střední Morava, vymezený územím Olomouckého a Zlínského kraje,

h) Ostravsko, vymezený územím Ostravského kraje.

§ 16

Regionální rada

(1) V regionu soudržnosti se zřizuje Regionální rada (dále jen „Rada"), která zabezpečuje vypracování a realizaci programů spolufinancovaných z fondů a úkoly spojené s využíváním finančních prostředků z fondů, zejména rozhodne o jejich využití na jednotlivá opatření a aktivity, a odpovídá za efektivní využívání těchto prostředků, za kontrolu hospodaření s těmito prostředky a za realizaci přijatých kontrolních opatření. Zastupitelstva krajů tvořících region soudržnosti mohou Radě svěřit projednávání a rozhodování dalších úkolů, na kterých se dohodnou v rámci spolupráce krajů podle zvláštního právního předpisu.[7]) V případě takové dohody zastupitelstva krajů rovněž určí výše finančních částek, které budou na plnění těchto úkolů uvolněny z rozpočtů jednotlivých krajů.

(2) K plnění těchto úkolů Rada zejména

a) provádí sběr statistických a finančních informací potřebných k hodnocení průběhu realizace programu,

b) zajišťuje zavedení počítačového řídícího a hodnotícího systému potřebného pro řízení a hodnocení průběhu realizace programu a výměnu dat mezi příslušnými orgány,

c) provádí případné změny a úpravy programových dokumentů a předkládá je ke schválení Výboru regionálního rozvoje,

d) provádí průběžné vyhodnocování realizace programů a vypracovává roční a závěrečné hodnotící zprávy o programech a po schválení Výborem regionálního rozvoje je předkládá Evropské komisi,

e) zabezpečuje publicitu a informovanost o programech a poskytované pomoci v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti,

f) zabezpečuje shodu programů a způsobu jejich realizace s politikou Evropských společenství, zejména v souvislosti s uplatňováním pravidel pro zadávání veřejných zakázek.

(3) V regionech soudržnosti vymezených územím dvou nebo více krajů volí členy Rady zastupitelstva krajů ze svých členů. Každý kraj je v Radě zastoupen deseti členy. V regionech soudržnosti vymezených územím jednoho kraje plní úkoly Rady zastupitelstvo kraje v přenesené působnosti.

(4) Rada se usnáší většinou hlasů všech svých členů. V případě, že region soudržnosti tvoří více krajů, musí být dosaženo většiny hlasů zástupců každého kraje zvlášť. Není-li tímto postupem dosaženo shodného výsledku, Rada ustaví dohodovací komisi po dvou členech z každého kraje, která předloží návrh řešení sporné otázky k novému projednání.

(5) Rada volí z řad svých členů předsedu, který řídí práci Rady a vede její zasedání. Pro zvolení předsedy musí být dosaženo většiny hlasů zástupců každého kraje zvlášť. Předseda je odvolán, vysloví-li se pro jeho odvolání většina členů Rady z kteréhokoliv kraje tvořícího region soudržnosti.

(6) Na vztah státu a Rady se při činnosti podle odstavce 1 vztahují ustanovení o přenesené působnosti zákona o krajích obdobně.

§ 17

Výbor regionálního rozvoje

(1) Rada zřizuje Výbor regionálního rozvoje (dále jen „Výbor"). Výbor sleduje a vyhodnocuje realizaci pomoci poskytované z fondů a předkládá Radě návrhy řešení a dalšího postupu.

(2) Členy Výboru jsou Radou volení zástupci krajů, jakož i zástupci obcí, správních úřadů, podnikatelů, odborů a nestátních neziskových organizací, případně další osoby.

(3) Podrobnosti týkající se složení, organizace a činnosti Výboru stanoví jeho statut, který schvaluje ministr pro místní rozvoj na návrh Rady.

(4) Podrobnosti jednání Výboru stanoví jeho jednací řád schvalovaný Radou.

§ 18

Pro potřeby koordinace pomoci poskytované Evropskými společenstvími na úrovni státu zřizuje Ministerstvo Řídící a koordinační výbor. Jeho členy jsou delegovaní zástupci dotčených ministerstev, krajů, podnikatelů, odborů, nestátních neziskových organizací a dalších právnických osob. Podrobnosti týkající se složení, působnosti, organizace a činnosti Řídícího

[7]) Zákon č. 129/2000 Sb.

a koordinačního výboru stanoví jeho statut a jednací řád, který na návrh Ministerstva schvaluje vláda.

ČÁST PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

(1) Kontrola využití rozpočtových prostředků a evidence návratných finančních výpomocí v souladu s vládou schválenými státními programy regionálního rozvoje se provádí podle zvláštního právního předpisu.[8])

(2) Poskytování podpor podle tohoto zákona musí být v souladu se zákonem o veřejné podpoře.[9])

§ 20

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

[8]) Například zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zákon č. 250/2000 Sb., zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře.

249

ZÁKON

ze dne 30. června 2000,

kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní

Čl. I

Zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se slova „Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo"), které" nahrazují slovy „Státní úřad pro jadernou bezpečnost (dále jen „Úřad"), který".

2. V § 4 odst. 1, § 12 odst. 3, § 17 odst. 3, § 18 odst. 3 a 5, § 19 odst. 1, § 20 odst. 1, § 26 odst. 1, § 27 a § 35 odst. 2 se slovo „ministerstvu" nahrazuje slovem „Úřadu".

3. V § 4 odst. 2, § 6 odst. 2, § 7 odst. 2, § 9 odst. 3 a 4, § 13 odst. 1 a 2, § 14 odst. 2, § 15 odst. 1 a 2, § 18 odst. 4, § 20 odst. 1, § 29 odst. 4, § 30, § 32 odst. 1, 2 a 3, § 33 a § 35 odst. 5 a 7 se slovo „ministerstvo" nahrazuje slovem „Úřad".

4. V § 8 odst. 1 se slovo „ministerstvem" nahrazuje slovem „Úřadem".

5. V § 14 odst. 1 písm. c) a § 31 větě první se slovo „ministerstva" nahrazuje slovem „Úřadu" a v § 31 větě druhé se slova „ministrem průmyslu a obchodu" nahrazují slovy „předsedou Úřadu".

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. II

1. Dosavadní právní předpisy, vydané k provedení zákona č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a licence a jiná rozhodnutí, vydaná na základě tohoto zákona, se považují za právní předpisy, licence a jiná rozhodnutí vydaná podle zákona č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění tohoto zákona.

2. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí Státní úřad pro jadernou bezpečnost.

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb.,

zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb. a zákona č. 158/2000 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní u oboru živnosti „Poskytování tělovýchovných služeb***)“ se ve sloupci 1 za slovo „tělovýchovných“ vkládají slova „a sportovních“ a ve sloupci 2 na konci se doplňují slova „nebo osvědčení o absolvování rekvalifikačního kurzu pořádaného institucí akreditovanou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy“.

2. V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI skupině 214: Ostatní u oboru živnosti „Provozování tělovýchovných zařízení a zařízení sloužících regeneraci a rekondici“ se ve sloupci 1 za slovo „tělovýchovných“ vkládají slova „a sportovních“ a ve sloupci 2 na konci se doplňují slova „nebo osvědčení o absolvování rekvalifikačního kurzu pořádaného institucí akreditovanou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

250

ZÁKON

ze dne 7. července 2000

o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy a působnost zákona

(1) Tento zákon upravuje tvorbu, postavení, obsah a funkce rozpočtů územních samosprávných celků,[1]) jimiž jsou obce[2]) a kraje,[3]) a stanoví pravidla hospodaření s finančními prostředky územních samosprávných celků. Upravuje také zřizování nebo zakládání právnických osob územních samosprávných celků.

(2) Ustanoveními tohoto zákona se řídí také hospodaření dobrovolných svazků obcí[2]) (dále jen „svazek obcí"), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Ustanovení tohoto zákona, která se vztahují na rozpočty a finanční hospodaření obcí, platí ve statutárních městech[2]) a v hlavním městě Praze rovněž pro jejich městské části nebo obvody. Obsah rozpočtu městských částí nebo obvodů, včetně struktury jejich příjmů a výdajů, stanoví město ve své pravomoci.

ČÁST DRUHÁ

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

§ 2

Nástroje finančního hospodaření

(1) Finanční hospodaření územních samosprávných celků a svazků obcí se řídí jejich ročním rozpočtem a rozpočtovým výhledem, je-li sestaven.

(2) Územní samosprávný celek vede účetnictví podle zvláštního zákona.[4])

§ 3

Rozpočtový výhled

(1) Rozpočtový výhled je pomocným nástrojem územního samosprávného celku sloužícím pro střednědobé finanční plánování rozvoje jeho hospodářství. Sestavuje se na základě uzavřených smluvních vztahů a přijatých závazků zpravidla na 2 až 5 let následujících po roce, na který se sestavuje roční rozpočet (§ 4).

(2) Rozpočtový výhled obsahuje souhrnné základní údaje o příjmech a výdajích, zejména o dlouhodobějších závazcích a pohledávkách, o finančních zdrojích a potřebách dlouhodobě realizovaných záměrů.

§ 4

Rozpočet územního samosprávného celku a svazku obcí

(1) Rozpočet územního samosprávného celku a svazku obcí je finančním plánem, jímž se řídí financování činnosti územního samosprávného celku a svazku obcí.

(2) Rozpočtový rok je shodný s rokem kalendářním.

(3) Při zpracování ročního rozpočtu se vychází z rozpočtového výhledu.

(4) Rozpočet se sestavuje zpravidla jako vyrovnaný. Může být schválen jako přebytkový, jestliže některé příjmy daného roku jsou určeny k využití až v následujících letech nebo jsou-li určeny ke splácení jistiny úvěrů z předchozích let.

(5) Rozpočet může být schválen jako schodkový jen v případě, že schodek bude možné uhradit

a) finančními prostředky z minulých let, nebo

b) smluvně zabezpečenou půjčkou,[5]) úvěrem,[6]) ná-

---

[1]) Čl. 99 a násl. ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb.

[2]) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

[3]) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).

[4]) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 657 a násl. občanského zákoníku.

[6]) § 497 a násl. obchodního zákoníku.

vratnou finanční výpomocí nebo výnosem z prodeje vlastních dluhopisů (dále jen „návratné zdroje“).

(6) Kladný zůstatek finančních prostředků rozpočtového hospodaření běžného roku se převádí k použití v dalším roce, a to ke krytí rozpočtových výdajů, anebo se převádí do peněžních fondů (§ 5).

(7) Schodek hospodaření se uhrazuje z finančních prostředků z minulých let nebo se kryje z návratných zdrojů splatných z rozpočtu v následujících letech.

§ 5

Peněžní fondy územních samosprávných celků

(1) Územní samosprávný celek může zřizovat peněžní fondy, a to pro konkrétní účely anebo bez účelového určení.

(2) Zdrojem peněžních fondů územního samosprávného celku mohou být zejména

a) přebytky hospodaření z minulých let,
b) příjmy běžného roku, které nejsou určeny k využití v běžném roce,
c) převody prostředků z rozpočtu během roku do účelových peněžních fondů.

§ 6

Obsah rozpočtu

(1) Obsahem rozpočtu jsou jeho příjmy a výdaje a ostatní peněžní operace, včetně tvorby a použití peněžních fondů, pokud není dále uvedeno, že probíhají mimo rozpočet.

(2) Mimo rozpočet se uskutečňují peněžní operace týkající se

a) cizích prostředků,
b) sdružených prostředků.

(3) Podnikatelské činnosti územního samosprávného celku se sledují účetně mimo rozpočtové příjmy a výdaje. Jejich hospodářské výsledky se promítají do rozpočtu vždy nejpozději ke konci kalendářního roku tak, aby byly součástí závěrečného účtu územního samosprávného celku.

§ 7

Příjmy rozpočtu obce

(1) Příjmy rozpočtu obce tvoří

a) příjmy z vlastního majetku a majetkových práv,
b) příjmy z výsledků vlastní hospodářské činnosti,
c) příjmy z hospodářské činnosti právnických osob, pokud jsou podle tohoto nebo jiného zákona příjmem obce, která organizaci zřídila nebo založila,
d) příjmy z vlastní správní činnosti včetně příjmů z výkonů státní správy, k nimž je obec pověřena podle zvláštních zákonů, zejména ze správních poplatků z této činnosti, příjmy z vybraných pokut a odvodů uložených v pravomoci obce podle tohoto zákona nebo zvláštních zákonů,
e) výnosy z místních poplatků podle zvláštního zákona,[7])
f) výnosy daní nebo podíly na nich podle zvláštního zákona,[8])
g) dotace ze státního rozpočtu a ze státních fondů,
h) dotace z rozpočtu kraje,
i) prostředky získané správní činností ostatních orgánů státní správy, např. z jimi ukládaných pokut a jiných peněžních odvodů a sankcí, jestliže jsou podle zvláštních zákonů příjmem obce,
j) přijaté peněžité dary a příspěvky,
k) jiné příjmy, které podle zvláštních zákonů patří do příjmů obce.

(2) Obec může v souvislosti s uskutečňováním společného programu České republiky a Evropských společenství použít prostředky poskytnuté prostřednictvím Národního fondu.[9])

(3) Obec může k úhradě svých potřeb použít též návratných zdrojů (§ 4 odst. 5 písm. b).

(4) Obec může ke krytí dočasného časového nesouladu mezi čerpáním rozpočtovaných výdajů a plněním rozpočtových příjmů určených k jejich úhradě použít návratnou finanční výpomoc ze státního rozpočtu, z rozpočtu kraje nebo z rozpočtu jiné obce. Návratná finanční výpomoc je bezúročná. Její opožděné splácení se považuje za zadržení peněžních prostředků.

§ 8

Příjmy rozpočtu kraje

(1) Příjmy rozpočtu kraje tvoří

a) příjmy z vlastního majetku a majetkových práv,
b) příjmy z výsledků vlastní hospodářské činnosti,
c) příjmy z hospodářské činnosti organizace, pokud jsou podle tohoto nebo jiného zákona příjmem

---

[7]) Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní).

[9]) § 37 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

rozpočtu kraje, který organizaci zřídil nebo založil,

d) příjmy ze správní činnosti včetně příjmů z výkonů státní správy, k nimž je kraj pověřen podle zvláštních zákonů, zejména správní poplatky z této činnosti a dále příjmy z vybraných pokut uložených v pravomoci kraje podle tohoto zákona nebo zvláštních zákonů,

e) výnosy daní nebo podíly na nich podle zvláštního zákona,[8])

f) dotace ze státního rozpočtu a ze státních fondů,

g) přijaté peněžité dary a příspěvky,

h) jiné příjmy, které podle zvláštních zákonů patří do příjmů kraje,

i) prostředky získané správní činností ostatních orgánů státní správy, např. z jimi ukládaných pokut a jiných peněžních odvodů a sankcí, jestliže jsou podle zvláštních zákonů příjmem obce.

(2) Kraj může v souvislosti s uskutečňováním společného programu České republiky a Evropských společenství použít prostředky poskytnuté prostřednictvím Národního fondu.[9])

(3) Kraj může k úhradě svých potřeb použít též návratných zdrojů (§ 4 odst. 5 písm. b).

(4) Kraj může ke krytí dočasného časového nesouladu mezi čerpáním rozpočtovaných výdajů a plněním rozpočtových příjmů určených k jejich úhradě použít návratnou finanční výpomoc ze státního rozpočtu nebo z rozpočtu jiného kraje. Návratná finanční výpomoc je bezúročná. Její opožděné splácení se považuje za zadržení peněžních prostředků.

§ 9

Výdaje rozpočtu obce

(1) Z rozpočtu obce se hradí

a) závazky vyplývající pro obec z plnění povinností uložených jí zákony,

b) výdaje na vlastní činnost obce v její samostatné působnosti, zejména výdaje spojené s péčí o vlastní majetek a jeho rozvoj,

c) výdaje spojené s výkonem státní správy, ke které je obec pověřena zákonem,

d) závazky vyplývající pro obec z uzavřených smluvních vztahů v jejím hospodaření a ze smluvních vztahů vlastních organizací, jestliže k nim přistoupila,

e) závazky přijaté v rámci spolupráce s jinými obcemi nebo s dalšími subjekty, včetně příspěvků na společnou činnost,

f) úhrada úroků z přijatých půjček a úvěrů,

g) výdaje na emise vlastních dluhopisů a na úhradu výnosů z nich náležejících jejich vlastníkům,

h) výdaje na podporu subjektů provádějících veřejně prospěšné činnosti a na podporu soukromého podnikání prospěšného pro obec,

i) jiné výdaje uskutečněné v rámci působnosti obce, včetně darů a příspěvků na sociální nebo jiné humanitární účely.

(2) Vedle výdajů podle odstavce 1 hradí obec ze svého rozpočtu i splátky přijatých půjček, úvěrů a návratných výpomocí a splátky jistiny vlastních dluhopisů jejich vlastníkům.

§ 10

Výdaje rozpočtu kraje

(1) Z rozpočtu kraje se hradí

a) závazky vyplývající pro kraj z plnění povinností uložených zvláštními právními předpisy,

b) výdaje na činnost orgánů kraje v jeho samostatné působnosti, zejména výdaje spojené s péčí o vlastní majetek a jeho rozvoj,

c) výdaje spojené s výkonem státní správy, ke které je kraj pověřen zvláštními právními předpisy,

d) závazky vyplývající pro kraj z uzavřených smluvních vztahů v jeho hospodaření a ze smluvních vztahů vlastních organizací, jestliže k nim přistoupil,

e) dotace do rozpočtů obcí v kraji,

f) závazky přijaté v rámci spolupráce s jinými územními celky nebo s dalšími subjekty, včetně příspěvků na společnou činnost,

g) úhrada úroků z přijatých půjček a úvěrů,

h) výdaje na emise vlastních dluhopisů a na úhradu výnosů z nich náležejících jejich vlastníkům,

i) výdaje na podporu subjektů provádějících veřejně prospěšné činnosti a na podporu soukromého podnikání prospěšného pro kraj,

j) jiné výdaje uskutečněné v rámci působnosti kraje, včetně darů a příspěvků na sociální nebo jiné humanitární účely.

(2) Vedle výdajů podle odstavce 1 hradí kraj ze svého rozpočtu i splátky přijatých půjček, úvěrů a návratných finančních výpomocí a splátky jistiny vlastních dluhopisů jejich vlastníkům.

ČÁST TŘETÍ

ROZPOČTOVÝ PROCES

§ 11

Vypracování rozpočtu

(1) Územní samosprávný celek vypracovává svůj roční rozpočet v návaznosti na svůj rozpočtový výhled a na základě údajů z rozpisu platného státního rozpočtu nebo rozpočtového provizoria, jímž

a) státní rozpočet určuje své vztahy k rozpočtům krajů nebo jednotlivých obcí,

b) rozpočet kraje určuje své vztahy k rozpočtům obcí v kraji.

(2) Návrh rozpočtu musí být vhodným způsobem zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů před jeho projednáním v zastupitelstvu územního samosprávného celku.[10]) Připomínky k návrhu rozpočtu mohou občané uplatnit buď písemně ve lhůtě stanovené při jeho zveřejnění nebo ústně na zasedání zastupitelstva.

§ 12

Rozpočtová skladba

(1) Rozpočet se zpracovává v třídění podle rozpočtové skladby, kterou stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

(2) Orgány územního samosprávného celku a orgány svazku obcí projednávají rozpočet při jeho schvalování v třídění podle rozpočtové skladby tak, aby schválený rozpočet vyjadřoval závazné ukazatele, jimiž se mají povinně řídit

a) výkonné orgány územního samosprávného celku a svazku obcí při hospodaření podle rozpočtu,

b) právnické osoby zřízené nebo založené v působnosti územního samosprávného celku při svém hospodaření,

c) další osoby, které mají být příjemci dotací nebo příspěvků z rozpočtu.

§ 13

Rozpočtové provizorium

(1) Nebude-li rozpočet schválen před 1. lednem rozpočtového roku, řídí se jeho rozpočtové hospodaření v době do schválení rozpočtu pravidly rozpočtového provizoria.

(2) Pravidla rozpočtového provizoria potřebná k zajištění plynulosti hospodaření na vlastní úrovni i na úrovni nižších stupňů rozpočtové soustavy a u právnických osob financovaných z územních rozpočtů stanoví

a) zastupitelstvo kraje pro hospodaření kraje,

b) zastupitelstvo obce pro hospodaření obce,

c) orgány svazku obcí pro hospodaření svazku obcí.

(3) Rozpočtové příjmy a výdaje uskutečněné v době rozpočtového provizoria se stávají příjmy a výdaji rozpočtu po jeho schválení.

§ 14

Rozpis rozpočtu

(1) Po schválení rozpočtu v zastupitelstvu územního samosprávného celku a orgánech svazku obcí se jeho rozpis provádí neprodleně.

(2) Součástí rozpisu rozpočtu je sdělení závazných ukazatelů rozpočtu těm subjektům, které jsou povinny se jimi řídit.

(3) Při rozpisu rozpočtu se rozpočet člení podle podrobné rozpočtové skladby.

§ 15

Hospodaření podle rozpočtu

Územní samosprávné celky a svazky obcí uskutečňují své finanční hospodaření v souladu se schváleným rozpočtem a provádějí pravidelnou, systematickou a úplnou kontrolu svého hospodaření a hospodaření jimi zřízených a založených právnických osob a zařízení po celý rozpočtový rok.

§ 16

Změny rozpočtu

(1) Rozpočet může být po jeho schválení změněn z důvodu

a) změny v organizaci hospodářství financovaného rozpočtem (organizační změny),

b) změny právních předpisů ovlivňujících výši rozpočtovaných příjmů nebo výdajů (metodické změny); patří mezi ně také cenové změny ovlivněné změnami právní úpravy regulovaných cen, nebo

c) změny objektivně působících skutečností ovlivňujících plnění rozpočtu příjmů či výdajů (věcné změny).

(2) Změny rozpočtu se provádějí rozpočtovými opatřeními, které se evidují podle časové posloupnosti.

(3) Rozpočtovým opatřením je

a) přesun rozpočtových prostředků, při němž se jednotlivé příjmy nebo výdaje navzájem ovlivňují, aniž by se změnil jejich celkový objem nebo schválený rozdíl celkových příjmů a výdajů,

b) použití nových, rozpočtem nepředvídaných příjmů k úhradě nových, rozpočtem nezajištěných výdajů, čímž se zvýší celkový objem rozpočtu,

c) vázání rozpočtových výdajů, jestliže je jejich krytí ohroženo neplněním rozpočtových příjmů; tímto opatřením se objem rozpočtu snižuje.

(4) Rozpočtová opatření se uskutečňují povinně,

---

[10]) § 84 zákona č. 128/2000 Sb.
§ 35 zákona č. 129/2000 Sb.

jde-li o změny ve finančních vztazích k jinému rozpočtu, o změny závazných ukazatelů vůči jiným osobám nebo jestliže hrozí nebezpečí vzniku rozpočtového schodku.

§ 17

Závěrečný účet

(1) Po skončení kalendářního roku se údaje o ročním hospodaření územního samosprávného celku a svazku obcí souhrnně zpracovávají do závěrečného účtu.

(2) V závěrečném účtu jsou obsaženy údaje o plnění rozpočtu příjmů a výdajů v plném členění podle rozpočtové skladby a o dalších finančních operacích, včetně tvorby a použití fondů v tak podrobném členění a obsahu, aby bylo možné zhodnotit finanční hospodaření územního samosprávného celku a svazku obcí a jimi zřízených nebo založených právnických osob a hospodaření s jejich majetkem.

(3) Součástí závěrečného účtu je vyúčtování finančních vztahů ke státnímu rozpočtu, rozpočtům krajů, obcí, státním fondům a jiným rozpočtům a k hospodaření dalších osob.

(4) Územní samosprávný celek a svazek obcí je povinen nechat si přezkoumat své hospodaření za uplynulý rok.[11]) Předmětem tohoto přezkoumání je hospodaření podle rozpočtu, hospodaření s ostatními finančními prostředky a nakládání s majetkem. Obsah a podmínky přezkoumání stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

(5) Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření je součástí závěrečného účtu při jeho projednávání v orgánech územního samosprávného celku a svazku obcí.

(6) Návrh závěrečného účtu územního samosprávného celku musí být vhodným způsobem zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů před jeho projednáním v zastupitelstvu územního samosprávného celku. Připomínky k závěrečnému účtu mohou občané uplatnit buď písemně ve lhůtě stanovené při jeho zveřejnění nebo ústně na zasedání zastupitelstva.

(7) Projednání závěrečného účtu se uzavírá vyjádřením

a) souhlasu s celoročním hospodařením, a to bez výhrad, nebo

b) souhlasu s výhradami, na základě nichž přijme územní samosprávný celek a svazek obcí opatření potřebná k nápravě zjištěných chyb a nedostatků; přitom vyvodí závěry vůči osobám, které svým jednáním způsobily územnímu samosprávnému celku nebo svazku obcí škodu.

§ 18

Časové použití rozpočtu

(1) Do plnění rozpočtu se zahrnují jen takové příjmy, které byly skutečně přijaty, resp. takové finanční operace, které byly uskutečněny v kalendářním roce.

(2) Do plnění výdajů se zařazuje jen takové čerpání prostředků, které se uskutečnilo v kalendářním roce.

(3) Pro zařazení příjmu nebo výdaje do plnění rozpočtu v kalendářním roce je rozhodující datum připsání anebo odepsání prostředků na bankovních účtech.

(4) Územní samosprávný celek a svazek obcí může přijímat nebo poskytovat zálohy na věcná plnění smluv, která se uskuteční až v následujícím roce.

(5) Územní samosprávný celek a svazek obcí může stanovit časovou použitelnost dotací nebo příspěvků ze svého rozpočtu jejich příjemcům, a to zpravidla na období do konce rozpočtového roku nebo i do pozdějšího termínu, jestliže to odpovídá účelu poskytnutých peněžních prostředků.

§ 19

Účelovost rozpočtových prostředků

(1) Účelovost rozpočtových prostředků se určí

a) individuálně ve vztahu ke konkrétnímu úkolu,

b) odvětvově ve vztahu k potřebám daného odvětví, nebo

c) územně ve vztahu k potřebám vymezeného území nebo jeho části anebo místa.

(2) Územní samosprávný celek a svazek obcí je povinen respektovat účel použití rozpočtových prostředků, který vyplývá

a) z účelu přijatých dotací ze státního rozpočtu, ze státních fondů anebo z jiného územního rozpočtu, nebo

b) z uzavřených smluv, podle nichž přijímá účelové rozpočtové prostředky od jiných osob, včetně účelových darů, příspěvků či půjček.

(3) Podle pravidel účelovosti uvedených v odstavcích 1 a 2 může územní samosprávný celek a svazek obcí stanovit účel použití těch prostředků, jimiž dotuje činnost jiných osob anebo na ni přispívá.

---

[11]) § 42 zákona č. 128/2000 Sb.
§ 20 zákona č. 129/2000 Sb.
§ 38 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze.

§ 20

Návratnost nepoužitých rozpočtových prostředků

(1) Rozpočtové prostředky územního samosprávného celku nevyužité do konce roku nepropadají, ale převádějí se do dalšího roku. Případná jejich účelovost se přitom zachovává.

(2) Výjimkou z ustanovení odstavce 1 jsou nevyužité účelově a časově vymezené dotace nebo příspěvky, které poskytovatel požaduje po skončení roku vyúčtovat a nespotřebované peněžní prostředky vrátit. Vrácené rozpočtové prostředky jsou výdajem toho roku, kdy se uskuteční.

(3) Územní samosprávný celek i svazek obcí může při poskytování vlastních rozpočtových prostředků jiným osobám požadovat návratnost nepoužitých rozpočtových prostředků podle odstavce 2. Vrácené rozpočtové prostředky jsou v tom případě příjmem jejich rozpočtu v roce, v němž k jejich vrácení došlo.

§ 21

Kompenzační peněžní operace

(1) Kompenzační operací se do údajů o plnění rozpočtu zařazují

a) vrácené přijaté zálohy a vrácené neoprávněně přijaté peněžní prostředky, a to ve stejné výši, ale v záporné hodnotě příjmů téhož rozpočtového roku,

b) vrácené poskytnuté zálohy a vrácené neoprávněně vydané peněžní prostředky, a to ve stejné výši, ale v záporné hodnotě výdajů téhož rozpočtového roku.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje také v případě,

a) že v daném rozpočtovém roce dojde ke vzájemné náhradě uskutečněných výdajů mezi osobami řídícími se rozpočtovou skladbou, nebo

b) jestliže rozpočet zprostředkovává vztahy mezi rozpočtem vyššího stupně a rozpočty nižších stupňů.

§ 22

Porušení rozpočtové kázně

(1) Sankce za neoprávněné použití nebo zadržení státních peněžních prostředků a prostředků poskytnutých prostřednictvím Národního fondu stanoví zvláštní zákon.[12])

(2) Porušením rozpočtové kázně v územních rozpočtech je každé neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků patřících či svěřených územnímu samosprávnému celku. Územní samosprávný celek uloží osobě, která se tohoto porušení kázně dopustila, odvod do svého rozpočtu ve výši částky neoprávněně použitých nebo zadržených prostředků svého rozpočtu spolu s povinností zaplatit penále ve výši 1 promile denně z neoprávněně použitých nebo zadržených prostředků, nejvýše však do výše této částky. Povinná osoba musí uložený odvod spolu s penále odvést do rozpočtu územního samosprávného celku ve stanovené lhůtě.

(3) Za porušení rozpočtové kázně se považuje též nesplnění povinností nebo podmínek stanovených tímto zákonem pro hospodaření územních samosprávných celků a svazků obcí anebo uložených podle tohoto zákona orgány k tomu oprávněnými. Za toto porušení rozpočtové kázně lze uložit pokutu až do výše 1 mil. Kč. O jejím uložení rozhoduje Ministerstvo financí nebo jím zmocněný finanční úřad a také okresní úřad při výkonu své kontrolní působnosti podle zvláštního zákona.[13]) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(4) Penále podle odstavce 2, které v jednotlivém případě nepřekročí 1 000 Kč, se neuloží.

(5) Penále podle odstavce 2 a pokutu podle odstavce 3 nelze uložit po uplynutí 10 let počítaných od 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně.

(6) Příslušný územní samosprávný celek může z důvodu zamezení tvrdosti povolit úlevu z povinností uložených podle odstavce 2. Ministerstvo financí může z téhož důvodu povolit úlevu z povinností uložených podle odstavce 3.

(7) Při ukládání, vybírání a vymáhání sankcí uložených za porušení rozpočtové kázně se postupuje podle zvláštního zákona.[14])

ČÁST ČTVRTÁ

ORGANIZACE ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

§ 23

Druhy organizací územních samosprávných celků

(1) Územní samosprávný celek může ve své pravomoci k plnění svých úkolů, zejména k hospodářskému využívání svého majetku a k zabezpečení veřejně prospěšných činností

---

[12]) § 38 zákona č. 218/2000 Sb.

[13]) § 39 a násl. zákona č. 218/2000 Sb.

[14]) Část šestá zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

a) zřizovat vlastní organizační složky jako svá zařízení bez právní subjektivity,

b) zřizovat příspěvkové organizace jako právnické osoby, které zpravidla ve své činnosti nevytvářejí zisk,

c) zakládat obchodní společnosti,[15]) a to akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným,

d) zakládat obecně prospěšné společnosti podle zvláštního zákona.[16])

(2) Územní samosprávný celek se může spolu s jinými osobami stát účastníkem (společníkem) na činnostech jiných osob, zejména obchodních společností nebo obecně prospěšných společností, na jejichž činnosti se podílí svým majetkem včetně peněžních prostředků.

Organizační složky územního samosprávného celku

§ 24

Vznik organizačních složek územního samosprávného celku

(1) Organizační složka územního samosprávného celku (dále jen „organizační složka“) vzniká rozhodnutím zastupitelstva územního samosprávného celku. Organizační složka hospodaří jménem svého zřizovatele a není účetní jednotkou. Tuto formu svého hospodaření volí územní samosprávný celek pro takové činnosti, které

a) nevyžadují velký počet zaměstnanců,

b) nepotřebují složité a rozsáhlé strojní nebo jiné technické vybavení,

c) nejsou vnitřně odvětvově či jinak organizačně členěné,

d) nevstupují do složitých ekonomických nebo právních vztahů.

(2) Pracovníci organizační složky jsou zaměstnanci zřizovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(3) Zřizovatel jmenuje vedoucího organizační složky a určí jeho práva a povinnosti.

§ 25

Hospodaření organizačních složek

(1) Územní samosprávný celek má ve svém rozpočtu obsaženy veškeré příjmy a výdaje svých organizačních složek. Rozpočet organizační složky je součástí rozpočtu jejího zřizovatele. Organizační složka je povinna dbát, aby dosahovala příjmů stanovených rozpočtem a plnila určené úkoly nejhospodárnějším způsobem.

(2) Územní samosprávný celek dává oprávnění k dispozicím s rozpočtem organizační složky jednak svému úřadu, jednak také podle potřeby odpovědnému vedoucímu organizační složky. Při dělbě těchto oprávnění vychází z místních podmínek činnosti organizační složky, s přihlédnutím k povaze úkolů, které prostřednictvím své organizační složky zabezpečuje.

(3) Na organizační složku přenáší zřizovatel oprávnění disponovat jen s takovými peněžními prostředky, které souvisejí s její běžnou, pravidelnou činností, již je nutné zabezpečovat operativně. Tyto prostředky poskytuje zřizovatel organizační složce formou provozní zálohy v hotovosti nebo zřízením běžného účtu u banky.

(4) Zřizovatel může pověřit svou organizační složku vybíráním některých rozpočtových příjmů z její činnosti. Organizační složka tyto příjmy vybírá buď v hotovosti nebo pomocí svého běžného účtu.

(5) Peněžní průběh svého hospodaření vede organizační složka v peněžním deníku v plném členění podle rozpočtové skladby. Údaje z peněžního deníku se převádějí do rozpočtu příjmů a výdajů zřizovatele, a to v jím stanoveném termínu, nejméně však měsíčně a nejpozději před koncem roku.

(6) Nevyčerpanou zálohu je organizační složka povinna vrátit zřizovateli v jím stanoveném termínu, nejpozději před koncem roku.

(7) Zřizovatel kontroluje hospodaření se svěřeným majetkem a s peněžními prostředky organizační složky.

§ 26

Zřizovací listina organizačních složek

O vzniku organizační složky vydá zřizovatel zřizovací listinu, která musí obsahovat

a) úplný název zřizovatele; je-li jím obec, uvede se také její zařazení do okresu,

b) název a sídlo organizační složky; název musí vylučovat možnost záměny s názvy jiných organizačních složek zřizovatele,

c) vymezení účelu a tomu odpovídajícího předmětu činnosti,

d) označení osob oprávněných jednat za organizační jednotku,

e) vymezení majetku ve vlastnictví zřizovatele, pokud se organizační složce předává do správy k jejímu vlastnímu hospodářskému využití,

---

[15]) Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.

f) vymezení takových majetkových práv, které organizační složce umožní, aby majetek svěřený podle písmena e) mohla řádně využívat pro účely, pro něž byla zřízena, a v rámci vymezené pravomoci o něj pečovat,

g) okruh příjmů a výdajů rozpočtu zřizovatele souvisejících s její činností, které zřizovatel svěřuje do její působnosti, a způsob jejich použití, a to na rozdíl od zbývajících příjmů a výdajů organizační složky, které zřizovatel o jejím hospodaření sleduje podle rozpočtové skladby a zabezpečuje je ve svém rozpočtu,

h) způsob vedení odděleného účetnictví o příjmech a výdajích organizační složky svěřených jí do její působnosti podle písmena g), včetně případného zřízení a využívání samostatného bankovního účtu, a způsob vyúčtování prostředků sledovaných na tomto účtu a popř. také způsob stanovení a vyúčtování zúčtovatelných záloh poskytovaných na její provozní výdaje,

i) vymezení doby, na kterou je organizační složka zřízena.

Příspěvkové organizace územních samosprávných celků

§ 27

Zřizování, změny a zrušení příspěvkových organizací

(1) Územní samosprávný celek zřizuje příspěvkové organizace pro takové činnosti ve své působnosti, které jsou zpravidla neziskové a jejichž rozsah, struktura a složitost vyžadují samostatnou právní subjektivitu.

(2) Zřizovatel vydá o vzniku příspěvkové organizace zřizovací listinu, která musí obsahovat

a) úplný název zřizovatele; je-li jím obec, uvede se také její zařazení do okresu,

b) název, sídlo příspěvkové organizace a její identifikační číslo; název musí vylučovat možnost záměny s názvy jiných příspěvkových organizací,

c) vymezení hlavního účelu a tomu odpovídajícího předmětu činnosti,

d) označení statutárních orgánů a způsob, jakým vystupují jménem organizace,

e) vymezení majetku ve vlastnictví zřizovatele, který se příspěvkové organizaci předává do správy k jejímu vlastnímu hospodářskému využití,

f) vymezení takových majetkových práv, jež organizaci umožní, aby svěřený majetek, včetně majetku získaného její vlastní činností, spravovala pro hlavní účel, k němuž byla zřízena; zejména se uvedou práva a povinnosti spojené s jeho plným efektivním a ekonomicky účelným využitím, s péčí o jeho ochranu, rozvoj a zvelebení, podmínky pro jeho případnou další investiční výstavbu, dále pravidla pro výrobu a prodej zboží, pokud jsou předmětem činnosti organizace, práva a povinnosti spojená s případným pronajímáním svěřeného majetku jiným subjektům a podobně,

g) okruhy doplňkové činnosti navazující na hlavní účel příspěvkové organizace, kterou jí zřizovatel povolí k tomu, aby mohla lépe využívat všechny své hospodářské možnosti a odbornost svých zaměstnanců; tato činnost nesmí narušovat plnění hlavních účelů organizace a sleduje se odděleně,

h) vymezení doby, na kterou je organizace zřízena.

(3) Ke vzniku, k rozdělení, sloučení, splynutí nebo zrušení příspěvkové organizace dochází dnem určeným zřizovatelem v rozhodnutí, jímž též určí, v jakém rozsahu přecházejí práva a závazky na nové anebo přejímající organizace. Rozhodne-li zřizovatel o zrušení organizace, přecházejí dnem uvedeným v jeho rozhodnutí o zrušení její práva a závazky na zřizovatele.

(4) Skutečnosti podle odstavce 3 s údaji podle odstavce 2 se zveřejňují v Ústředním věstníku České republiky. Zřizovatel je povinen oznámit je Ústřednímu věstníku České republiky do 15 dnů ode dne, kdy k uvedené skutečnosti došlo.

(5) Zřizovatel provádí kontrolu hospodaření příspěvkové organizace.

(6) Příspěvková organizace se zapisuje do obchodního rejstříku; návrh na zápis podává zřizovatel.

§ 28

Finanční hospodaření příspěvkových organizací

(1) Příspěvková organizace hospodaří s peněžními prostředky získanými vlastní činností a s peněžními prostředky přijatými z rozpočtu svého zřizovatele. Dále hospodaří s prostředky svých fondů, s peněžitými dary od fyzických a právnických osob, včetně peněžních prostředků poskytnutých ze zahraničí.

(2) Zřizovatel poskytuje příspěvek na provoz své příspěvkové organizaci zpravidla v návaznosti na výkony nebo jiná kritéria jejích potřeb.

(3) Pokud příspěvková organizace vytváří ve své doplňkové činnosti zisk, může jej použít jen ve prospěch své hlavní činnosti; zřizovatel může organizaci povolit jiné využití tohoto zdroje.

(4) Příspěvkové organizaci může její zřizovatel uložit odvod do svého rozpočtu, jestliže

a) její plánované výnosy překračují její plánované náklady, a to jako závazný ukazatel rozpočtu,

b) její investiční zdroje jsou větší, než je jejich potřeba užití podle rozhodnutí zřizovatele, nebo

c) porušila rozpočtovou kázeň.

(5) Vztah rozpočtu příspěvkové organizace k rozpočtu zřizovatele lze během roku změnit v neprospěch příspěvkové organizace jen ze závažných, objektivně působících příčin.

(6) Rozpočet zřizovatele zprostředkovává vztah příspěvkové organizace ke státnímu rozpočtu; jde-li o příspěvkovou organizaci zřízenou obcí, též k rozpočtu kraje.

§ 29

Peněžní fondy příspěvkových organizací

(1) Příspěvková organizace vytváří své peněžní fondy

a) rezervní fond,

b) investiční fond,

c) fond odměn,

d) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Zůstatky peněžních fondů se po skončení roku převádějí do následujícího roku.

§ 30

Rezervní fond

(1) Rezervní fond slouží pro uplatnění hmotné zainteresovanosti příspěvkové organizace k dosažení lepšího výsledku jejího hospodaření. Lepší výsledek hospodaření příspěvkové organizace je vytvořen tehdy, jestliže skutečné výnosy jejího hospodaření jsou spolu s přijatým provozním příspěvkem větší než její provozní náklady.

(2) Rezervní fond se tvoří ze zlepšeného výsledku hospodaření příspěvkové organizace na základě schválení jeho výše zřizovatelem po skončení roku, sníženého o převody do fondu odměn. Zdrojem rezervního fondu mohou být též peněžní dary.

(3) Rezervní fond používá příspěvková organizace

a) k dalšímu rozvoji své činnosti,

b) k časovému překlenutí rozdílů mezi výnosy a náklady,

c) k úhradě případných sankcí uložených jí za porušení rozpočtové kázně,

d) k úhradě své ztráty za předchozí léta.

(4) Zřizovatel může dát příspěvkové organizaci souhlas k tomu, aby část svého rezervního fondu použila k posílení svého investičního fondu.

§ 31

Investiční fond

(1) Investiční fond vytváří příspěvková organizace k financování svých investičních potřeb. Jeho zdrojem jsou

a) odpisy z hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku[4]) prováděné podle zřizovatelem schváleného odpisového plánu,

b) investiční dotace z rozpočtu zřizovatele,

c) investiční příspěvky ze státních fondů,

d) výnosy z prodeje hmotného investičního majetku, jestliže to zřizovatel podle svého rozhodnutí připustí,

e) dary a příspěvky od jiných subjektů, jsou-li určené nebo použitelné k investičním účelům,

f) převody z rezervního fondu ve výši povolené zřizovatelem.

(2) Investiční fond příspěvkové organizace se používá

a) k financování investičních výdajů, popř. investičních příspěvků,

b) k úhradě investičních úvěrů nebo půjček,

c) k odvodu do rozpočtu zřizovatele, pokud takový odvod uložil,

d) k posílení zdrojů určených na financování údržby a oprav nemovitého majetku ve vlastnictví zřizovatele, který příspěvková organizace používá pro svou činnost; takto použité prostředky se z investičního fondu převádějí do výnosů příspěvkové organizace.

(3) Ke krytí investičních potřeb lze se souhlasem zřizovatele použít též investičních úvěrů nebo půjček.

§ 32

Fond odměn

(1) Fond odměn je tvořen ze zlepšeného hospodářského výsledku příspěvkové organizace, a to do výše jeho 20 %, nejvýše však do výše 20 % limitu prostředků na platy nebo přípustného objemu prostředků na platy.

(2) Tvorbu fondu odměn provede příspěvková organizace na základě schválení výše zlepšeného hospodářského výsledku zřizovatelem po skončení kalendářního roku.

(3) Z fondu odměn se hradí případné překročení prostředků na platy, jehož výše se zjišťuje podle zvláštního právního předpisu.[17])

---

[17]) Nařízení vlády č. 48/1995 Sb., o usměrňování výše prostředků vynakládaných na platy a odměny za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 33

Fond kulturních a sociálních potřeb

(1) Fond kulturních a sociálních potřeb je tvořen základním přídělem na vrub nákladů příspěvkové organizace z ročního objemu nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů, popřípadě na mzdy a náhrady mzdy a odměny za pracovní pohotovost, na odměny a ostatní plnění za vykonávanou práci.

(2) Fond kulturních a sociálních potřeb je naplňován zálohově z roční plánované výše v souladu s jeho schváleným rozpočtem. Vyúčtování skutečného základního přídělu se provede v rámci účetní závěrky.

(3) Fond kulturních a sociálních potřeb je tvořen k zabezpečování kulturních, sociálních a dalších potřeb a je určen zaměstnancům v pracovním poměru k příspěvkové organizaci, žákům středních odborných učilišť a učilišť, interním vědeckým aspirantům, důchodcům, kteří při prvém odchodu do starobního nebo plného invalidního důchodu pracovali u příspěvkové organizace, případně rodinným příslušníkům zaměstnanců a jiným fyzickým nebo i právnickým osobám.

(4) Další příjmy, výši tvorby a hospodaření s fondem kulturních a sociálních potřeb stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 34

Úvěry, půjčky a ručení příspěvkové organizace

(1) Příspěvková organizace je oprávněna uzavírat smlouvy o půjčce[5]) nebo o úvěru[6]) jen po předchozím souhlasu zřizovatele. K dočasnému krytí svých potřeb může získat od svého zřizovatele návratnou finanční výpomoc, jestliže je její vrácení zabezpečeno jejími rozpočtovanými výnosy běžného roku, nejpozději však do 31. března následujícího roku.

(2) Příspěvková organizace je oprávněna přijímat na sebe závazek ručitele jen na základě předchozího souhlasu zřizovatele, a to jen jde-li o ručení za dlužníka, jímž je zřizovatel nebo jím zřízená či založená právnická osoba.

§ 35

Nákup na splátky příspěvkovými organizacemi

Příspěvková organizace může pořizovat věci nákupem na splátky nebo smlouvou o nájmu s právem koupě jen po předchozím souhlasu zřizovatele.

§ 36

Nákup cenných papírů příspěvkovými organizacemi

Příspěvková organizace není oprávněna nakupovat akcie či jiné cenné papíry. Přijímat je jako protihodnotu za své pohledávky vůči jiným subjektům je oprávněna jen se souhlasem zřizovatele.

§ 37

Poskytování darů příspěvkovými organizacemi

Příspěvková organizace není oprávněna poskytovat dary jiným subjektům, s výjimkou obvyklých peněžitých nebo věcných darů svým zaměstnancům a jiným osobám ze svého fondu kulturních a sociálních potřeb.

ČÁST PÁTÁ

HOSPODAŘENÍ SVAZKU OBCÍ

§ 38

Majetek svazku obcí

(1) Svazek obcí hospodaří s majetkem, který ze svého vlastního majetku vložily do svazku obcí jeho členské obce podle stanov svazku obcí,[18]) a dále s majetkem, který získal svou vlastní činností.

(2) Majetek vložený obcí do hospodaření svazku obcí zůstává ve vlastnictví obce. Orgány svazku obcí s ním mohou nakládat jen v souladu s majetkovými právy, které na ně členská obec přenesla podle stanov svazku obcí. Majetková práva k vlastnímu majetku obcí, která jsou vyhrazena obecnímu zastupitelstvu,[19]) nelze převést na orgány svazku obcí.

§ 39

Finanční hospodaření svazku obcí

(1) Svazek obcí hospodaří podle svého rozpočtu (§ 4).

(2) Obsahem rozpočtu svazku obcí jsou jeho příjmy a výdaje vyplývající z jeho činností v souladu s jeho stanovami.

(3) Svazek obcí je povinen návrh svého rozpočtu vhodným způsobem zveřejnit v obcích, které jsou jeho členy, a to nejméně po dobu 15 dnů před jeho projednáním v orgánu svazku obcí, který jej podle stanov schvaluje, aby se k němu mohli vyjádřit občané členských obcí. Připomínky k němu mohou občané členských obcí uplatnit písemně ve lhůtě stanovené při jeho zveřejnění nebo ústně na zasedání orgánu svazku obcí při jeho projednávání.

(4) Kontrolu hospodaření s majetkem svazku obcí a s jeho finančními prostředky provádí orgán určený k tomu stanovami svazku obcí. Zprávy o vý-

[18]) § 50 zákona č. 128/2000 Sb.

[19]) § 85 zákona č. 128/2000 Sb.

sledcích této kontroly předkládá svazek obcí zastupitelstvům členských obcí.

(5) Návrh závěrečného účtu svazku obcí musí být vhodným způsobem zveřejněn v obcích, které jsou jeho členy, nejméně po dobu 15 dnů před jeho projednáním v orgánu svazku obcí, aby se k němu mohli občané členských obcí vyjádřit. Připomínky k závěrečnému účtu svazku obcí mohou občané členských obcí uplatnit buď písemně ve lhůtě stanovené při jeho zveřejní nebo ústně na zasedání orgánu svazku obcí.

(6) Závěrečný účet svazku obcí se předkládá zastupitelstvům členských obcí, a to neprodleně po jeho schválení v orgánu svazku obcí.

ČÁST ŠESTÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 40

Plnění závazků z Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé

Poskytování finančních prostředků z rozpočtů krajů, obcí nebo svazků obcí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů musí být v souladu se zvláštním zákonem upravujícím postup při posuzování slučitelnosti veřejné podpory se závazky vyplývajícími z Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé.[20])

§ 41

Přechodná ustanovení

(1) Dosavadní rozpočtové organizace, k nimž funkce zřizovatele má před účinností tohoto zákona obec, se s účinností tohoto zákona stávají organizační složkou obce. Obec k tomu účelu rozhodnutím zastupitelstva vydá zřizovací listinu organizační složky, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Při této organizační změně přecházejí veškerá práva a povinnosti rozpočtové organizace na obec.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, že obec dosavadní rozpočtovou organizaci přemění do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona na příspěvkovou organizaci. V tom případě se postupuje podle § 27. Touto změnou přecházejí všechna práva a povinnosti z dosavadní rozpočtové organizace na příspěvkovou organizaci jako jejího právního nástupce.

§ 42

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

[20]) Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře.

251

ZÁKON

ze dne 7. července 2000,

kterým se mění zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 152/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb. a zákona č. 70/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(1) Burza cenných papírů (dále jen „burza“) je právnickou osobou oprávněnou organizovat na určeném místě a ve stanovenou dobu prostřednictvím oprávněných osob poptávku a nabídku registrovaných cenných papírů, investičních instrumentů, které nejsou cennými papíry, popř. jiných instrumentů kapitálového trhu,[1]) v rozsahu, v jakém to vyplývá z povolení podle § 2.

[1]) § 8b zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka č. 1a), a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. V § 1 odstavec 2 zní:

„(2) Ustanovení tohoto zákona, která se týkají cenných papírů, se obdobně použijí též na ty zastupitelné investiční instrumenty, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiné instrumenty kapitálového trhu, na něž se vztahuje oprávnění podle odstavce 1, pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

3. V § 1 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ustanovení tohoto zákona, která se týkají kursů cenných papírů, se obdobně použijí na ceny těch zastupitelných investičních instrumentů, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiných instrumentů kapitálového trhu, na něž se vztahuje oprávnění podle odstavce 1, pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

4. V § 1 odst. 4 se doplňuje tato věta: „Burza při své činnosti nevykonává veřejnou správu s výjimkou rozhodování o nepřijetí cenného papíru k obchodování, o pozastavení obchodování s ním a o jeho vyloučení z obchodování podle zvláštního zákona.“.

5. V § 1 odst. 7 se slova „ve svém obchodním názvu nebo jménu“ nahrazují slovy „ve své obchodní firmě nebo názvu“.

6. V § 2 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) V povolení ke vzniku burzy Komise stanoví, ve vztahu ke kterým instrumentům kapitálového trhu je burza oprávněna organizovat nabídku a poptávku. Komise může v povolení stanovit podmínky, které musí burza splnit před zahájením kterékoliv povolené činnosti, popřípadě dodržovat při výkonu kterékoliv povolené činnosti. Komise může stanovit oprávnění burzy poskytovat služby podle odstavců 3 a 4.

(3) Pokud je to v povolení ke vzniku burzy uvedeno, je burza oprávněna

a) poskytovat též služby prostřednictvím jiného veřejného trhu, a to i zahraničního, nachází-li se tento zahraniční trh v členském státě Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) nebo byl-li jeho výběr schválen Komisí, nebo

b) umožnit organizátorovi veřejného trhu podle písmene a) poskytovat služby prostřednictvím svého trhu.

(4) Burza je oprávněna poskytovat též služby spočívající v poskytování informací v rozsahu stanoveném v povolení Komise. Takové služby však

a) nesmějí umožnit na burzovním trhu obchodování s cennými papíry, které nebyly přijaty k obchodování na veřejném trhu, a

b) musejí být od služeb týkajících se cenných papírů přijatých k obchodování na burzovním trhu zřetelně odlišeny se zvláštním upozorněním na skutečnosti, že cenné papíry, které jsou jejich předmětem, nejsou registrovanými cennými papíry, a

c) mohou být poskytovány pouze za předpokladu, že jejich poskytování je upraveno v burzovním řádu.“.

7. V § 3 odst. 1 písm. a) se slovo „jméno“ nahrazuje slovem „firmu“.

8. V § 3 odst. 1 písm. c) se slovo „jmění“ nahrazuje slovem „kapitálu“.

9. V § 3 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) technické, věcné, organizační a personální zajištění činnosti.“.

10. V § 3 odst. 3 se slovo „jmění“ nahrazuje slovem „kapitálu“.

11. V § 3 odst. 4 písm. a) se slovo „jméno“ nahrazuje slovem „firma“.

12. V § 4 odst. 1 větě druhé se slovo „přednostní“ nahrazuje slovem „prioritní“.

13. V § 4 odst. 2 se věta druhá zrušuje a ve větě poslední se slovo „jmění“ nahrazuje slovem „kapitál“.

14. V § 5 písm. a) se slova „akcionářů burzy“ zrušují.

15. V nadpisu § 6 se slova „akcionářů burzy“ zrušují.

16. V § 6 odst. 1 se slova „akcionářů burzy (dále jen „valná hromada“)“ zrušují.

17. V § 6 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Stanovami burzy může být burzovní komora pověřena schvalováním burzovního řádu a burzovních pravidel.“.

18. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Členy burzovní komory volí a odvolává valná hromada.“.

19. V § 7 odst. 6 větě poslední se slova „návrhu burzovního řádu“ nahrazují slovy „burzovního řádu nebo jeho návrhu, burzovních pravidel nebo jejich návrhu“.

20. V § 8 odst. 1 písm. b) se za slova „burzovní řád“ vkládají slova „ , pokud stanovy nesvěřují jeho schválení burzovní komoře“.

21. V § 8 odst. 1 se na konci písmene c) doplňují slova „ , ledaže stanovy svěřují schvalování burzovních pravidel burzovní komoře“.

22. V § 8 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) stanoví výši zápisného, odměn za služby poskytované burzou a odměn za zprostředkování burzovního obchodu burzovními dohodci, stanoví způsob zajištění závazků a rizik z burzovního obchodu a jejich vypořádání;“.

23. V § 8 odst. 1 písm. k) se slovo „zveřejňuje“ nahrazuje slovem „uveřejňuje“.

24. V § 8 odst. 1 písm. l) se za slovo „papírů“ vkládají slova „na burze“.

25. V § 8 odst. 1 písmeno p) zní:

„p) vykonává další činnosti uvedené v § 11 odst. 1, § 12, § 20 odst. 4, § 21 odst. 4 a § 30 odst. 1;“.

26. V § 9 odst. 2 písm. b) se za slova „valné hromadě“ vkládají slova „nebo burzovní komoře“.

27. V § 10 odstavec 3 zní:

„(3) Zaměstnanci burzy nesmí být členy dozorčí rady a nemají právo volit členy dozorčí rady.“.

Poznámka pod čarou č. 9) se zrušuje.

28. V § 11 odst. 3 větě první se slovo „finančních“ zrušuje.

29. V § 12 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) může být členem burzovní komory a burzovních výborů s tím, že není-li jejich členem, účastní se zasedání burzovní komory a burzovních výborů s hlasem poradním;“.

30. V § 12 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) je oprávněn přijímat opatření v § 8 odst. 1 písm. f) v případech stanovených burzovními pravidly.“.

31. V § 13 odstavec 1 zní:

„(1) Burzovním obchodem je nákup a prodej cenných papírů na burze, na jehož podstatných náležitostech se strany dohodly prostřednictvím automatizovaného obchodního systému v souladu s burzovním řádem a burzovními pravidly, nebo který byl uzavřen mimo tento automatizovaný obchodní systém, ale v souladu s burzovním řádem a burzovními pravidly byl do tohoto systému vložen.“.

32. V § 13 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

33. V § 14 odst. 1 se za slova „podle zvláštního zákona[10])“ vkládají slova „ , které splňují další podmínky stanovené burzovním řádem a burzovními pravidly,“.

34. V § 14 odst. 2 se za slovo „papírů“ vkládají slova „na burze“.

35. V § 14 odst. 3 se za slovo „papírů“ vkládají slova „na burze“ a slova „ , a fyzické osobě, která není bezúhonná“ se zrušují.

36. V § 14 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

37. V § 14 odst. 4 se za slovo „papírů“ vkládají slova „na burze“.

38. V § 14 odst. 1 poznámka pod čarou č. 10) zní:

„[10]) Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.“.

39. V § 14 se doplňují odstavce 5 až 8, které znějí:

„(5) Kupovat a prodávat investiční instrumenty, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiné instrumenty kapitálového trhu na burze mohou osoby uvedené v odstavci 1, které jsou oprávněné k obchodování s těmito instrumenty na základě zvláštního právního předpisu[10]) a které jsou osobami, jimž burzovní komora na jejich žádost udělila oprávnění kupovat a prodávat tyto instrumenty na burze.

(6) Kupovat a prodávat investiční instrumenty, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiné instru-

menty kapitálového trhu na burze je oprávněna též Česká národní banka.

(7) Burzovní komora je oprávněna stanovit další podmínky pro udělování oprávnění podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 5.

(8) Burzovní komora může udělit oprávnění podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 5 současně.".

40. § 15 a 16 se zrušují.

41. V § 17 se za slovo „papírů" vkládají slova „na burze" a za slovo „papíry" se vkládají slova „na burze".

42. V § 18 písmeno d) zní:

„d) přistoupit ke stanovenému způsobu zajišťování závazků a rizik z burzovního obchodu a jeho vypořádání;".

43. V § 19 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Česká národní banka může uzavírat mimoburzovní obchody s cennými papíry přijatými k obchodování na burze bez omezení, a to i s ostatními účastníky burzovních obchodů, a není povinna burzu o těchto obchodech informovat. Bez souhlasu České národní banky nejsou oprávněni o těchto obchodech informovat burzu ani účastníci těchto obchodů.".

44. V § 20 odst. 1 větě první se slova „stejná práva" nahrazují slovy „rovný přístup ke službám poskytovaným burzou za podmínek stanovených burzovními pravidly".

45. V § 20 se odstavec 5 včetně poznámky pod čarou č. 11a) zrušuje.

46. V § 21 se na konci odstavce 1 doplňují slova „ , a to na základě žádosti emitenta, nestanoví-li tento zákon jinak".

47. V § 21 odst. 2 se slova „burzovní řád" nahrazují slovy, která včetně poznámky pod čarou č. 11a) znějí: „zvláštní právní předpis[11a]) a burzovní pravidla

[11a]) Zákon č. 591/1992 Sb.".

48. V § 21 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

49. V § 21 odst. 3 se za slovo „hlavním" vkládají slova „nebo jiném" a slova „nebo na vedlejším trhu cenných papírů" se zrušují.

50. V § 21 odstavec 4 zní:

„(4) Podmínky pro přijetí investičních instrumentů, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiných instrumentů kapitálového trhu k burzovnímu obchodu, stanoví burzovní pravidla.".

51. § 22 a 23 se včetně poznámky pod čarou č. 12) zrušují.

52. Nadpis části páté zní: „URČOVÁNÍ KURSŮ, UVEŘEJŇOVÁNÍ CEN, INFORMACÍ A VYPOŘÁDÁNÍ BURZOVNÍCH OBCHODŮ".

53. V § 25 odstavec 1 zní:

„(1) Kurs cenného papíru, za který se obchoduje v příslušný burzovní den, se vypočítává automatizovaným systémem. V případě, že se na burze nepoužívá automatizovaný systém, určuje kurs burzovní dohodce.".

54. V § 25 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Tím nejsou dotčena ustanovení o povinnosti uveřejňovat vážené průměry cen podle zákona o cenných papírech.".

55. V § 27 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 12) zní:

„(1) Vypořádání jednotlivých burzovních obchodů provádí právnická osoba, která má k této činnosti povolení podle zvláštního zákona,[12]) na základě smlouvy uzavřené s burzou.

[12]) § 70b zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.".

56. V § 27 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Účastníci burzovního obchodu jsou povinni dodržovat pravidla pro vypořádání burzovních obchodů stanovená právnickou osobou podle odstavce 1.".

57. V § 28 se na konci odstavce 1 doplňují slova „na burze".

58. V § 30 se odstavec 3 označuje jako odstavec 2.

59. V § 31 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč;".

60. V § 31 odst. 2 písm. d) se za slovo „papírů" vkládají slova „na burze".

61. V § 31 odst. 3 se slova „Sankce podle odstavce 2 lze uložit do jednoho měsíce" nahrazují slovy „Řízení o uložení sankce podle odstavce 2 lze zahájit do dvou měsíců" a slovo „šesti" se nahrazuje číslicí „6".

62. V § 31 odst. 5 se slova „odstavce 5" nahrazují slovy „pokuty podle odstavce 4".

63. V § 31 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Burzovní komora je oprávněna uložit sankci podle odstavce 2 písm. d) také jen ve vztahu k investičním instrumentům, které nejsou cennými papíry, popřípadě jiným instrumentům kapitálového trhu.

(7) Rozhodnutí burzovní komory o uložení sankce podle odstavců 2 a 6 se vydává ve správním řízení. O opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí rozhoduje Komise.".

64. V § 32 odst. 3 se slovo „předseda" zrušuje.

65. V § 32 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) vyžadovat od orgánů burzy informace o burzovních obchodech uzavíraných oprávněnými osobami.“.

66. V § 32 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Podezření z porušení tohoto zákona a zákona o cenných papírech členy burzy je burza povinna oznámit burzovnímu komisaři bez zbytečného odkladu poté, co se o něm dozví.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

67. V § 32 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se při výkonu státního dozoru ustanovení zákona o cenných papírech[12a]) a zákona o Komisi pro cenné papíry.

[12a]) § 82 a násl. zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“.

68. V § 33 odst. 1 větě první se slova „Předseda Komise je oprávněn“ nahrazují slovy „Komise je oprávněna“.

69. V § 33 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

70. V § 33 odst. 3 se věta první nahrazuje touto větou: „Proti rozhodnutí Komise podle odstavce 1 se může burzovní komora odvolat k Vrchnímu soudu.“.

Poznámka pod čarou č. 14) se zrušuje.

Čl. II

Přechodné ustanovení

V řízení o uložení sankce podle § 31 zákona č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění pozdějších předpisů, zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze uložit sankce pouze podle dosavadní právní úpravy.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín**: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno**: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most**: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla**: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc**: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2**: ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10**: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.